

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

He's holding tight on to the reins.
Only she can help him let go.

Holding the Reins

A SILVER PINES NOVEL

PAISLEY HOPE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Holding The Reins

SILVER PINES BOOK ONE

Kurgu: Caroline Palmier-Love & Edits

Düzeltilme, Kitap Tasarımı: Cathryn Carter-Format by CC

Kapak Tasarımı: Retro Çiftlik Evi Tasarımları

Fotoğrafçı Katie Cadwallader Fotoğrafçılık

Erkek Model : Dalton Snow

ISBN: 978-1-7380294-5-7

Copyright © 2023 by Paisley Hope

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

A NOTE FROM THE AUTHOR

Bu kitap 18 yaşından büyükler için hazırlanmıştır. Açık kapı cinsel içeriği, küçük nefes oyunları, alkol tüketimi, aldatan ve manipülatif bir eski sevgiliden bahsetme, rüya dizisi / flashbackler yoluyla aile üyelerinin ölümü, terapi, travma ve trajediyle başa çıkma hakkında konuşma içerir, ancak bunlarla sınırlı değildir. Lütfen bu bilgileri bilerek devam edin. Neyle rahat edeceğinizi bildiğimize inanıyorum.

Güçlü, modern bir kadın olabileceklerini bilen ama yine de kovboyları onlara bunu söylediği anda iyi bir kız gibi utanmadan dizlerinin üzerine çöken tüm bebeklerime.

İÇİNDEKİLER

[Dizginleri Elinde Tutmak](#)

[Oynatma Listesi Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30 Bölüm](#)

[31 Bölüm 32](#)

[Bölüm 33 Bölüm](#)

[34 Bölüm 35](#)

[Bölüm 36 Bölüm](#)

[37 Bölüm 38](#)

[Bölüm 39 Bölüm](#)

[40 Bölüm 41](#)

[Bölüm 42 Bölüm](#)

[43 Bölüm 44](#)

[Bölüm 45 Bölüm](#)

[46 Bölüm 47](#)

[Bölüm 48 Bölüm](#)

[49 Bölüm 50](#)

[Bölüm 51 Bölüm](#)

[52 Bölüm 53](#)

[Bölüm 54 Bölüm](#)

[55 Bölüm 56](#)

[Bölüm 57 Bölüm](#)

[58](#)

[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Sonsöz](#)

[Teşekkür](#) [Yazar](#)
[Hakkında](#)

ALEXA...PLAY

Nash & CeCe's

LOVE STORY

1. Nedenini *Merak* Ediyorum-Kırmızı Kil Sokakları
2. *Wild Ones*-Jessie Murph Feat. Jellyroll
3. *Hey Driver*-Zach Bryan Feat. War & Treaty
4. *Ört Beni*-Morgan Wallen
5. *Any Man Of Mine*-Shania Twain (CeCe's Anthem)
6. *Takin' Pills*-Pistol Annies
7. *Feelin'* Whitney-Post Malone
8. *Holdin' On To You*-Dolly Parton Feat. Elle King
9. *Shake The Frost*-Tyler Childers
10. *Simple Man*-Rhett Walker Band
11. Jackson-Johnny & June
12. Cecilia-Simon & Garfunkel
13. *Love The Lonely (Out of You)*-Brothers Osborne
14. *Foolin'* Ourselves-Evan Honer

CHAPTER ONE

CeCe

"O H, canım! Saç maşanı düşürdün! Canım!"

Olduğum yerde duruyorum ve arkamda taşımaya çalıştığım bavula bakıyorum. Arka cebin fermuarı yeterince açıktı ve Bayan Danforth -en iyi arkadaşımın büyükannesi- şarkı söyleyen sesiyle bana sesleniyordu, Benî Araba Deposu lobisinde kovalarken deniz mavisi vibratörümü havada tutuyordu.

Onunla tanışmak için hızla hareket ederken yüzüm anında ısınıyor ve pembenin ince bir tonuna dönüşüyor, bakışlarımı lekesiz mermer zeminde tutuyorum, böylece çocukluğumdan beri tanıdığım çok fazla insanın gözleriyle karşılaşmak zorunda kalmıyorum.

Büyük beyaz resepsiyon masasının altına sürünmeyi ve saat beşte burayı kapatana kadar orada saklanmayı düşünüyorum. Bugün ihtiyacım olan son şey bu - uçuşum rötar yaptı ve Kindle'ımı dairemde unuttuğum için uçakta bebek gibi ağladım... düzeltiyorum, eski dairemde. Eve gidip pijamalarımı giymek ve eşyalarımı yerleştirmek istiyorum ama içimden bir ses bunu yapamayacağımı söylüyor. Çünkü evdeki ilk gecem olmasına rağmen bugün Pazar ve Olivia ve Ginger ile birlikte The Horse and Barrel'a gideceğimi biliyorum.

Vibratörü yıpranmış ellerinden hızla kapıyorum, o da bana doğru eğilip göz kırptıyor ve sırtıyor.

"Kurnazlık mı ettim canım?" diye fısıldıyor.

Ağzım açık kaldı. *Hayatımı sikeyim*. O ne olduğunu biliyor.

"Utanacak bir şey yok tatlım. Bir kızın yapması gerekeni yapması gerekir," diyor kolumu okşarken. İsa geri gelmek için bu anı seçebilir mi? Şu anda gerçekten bir kıyamete ihtiyacım var.

"Teşekkür ederim Dan Nine," diye mırıldanıyorum, Cumartesi gecelerimi çantama tıktırıp fermuarının sıkı olduğundan emin oluyorum.

"Annene merhaba demeyi unutma, CeCe." El sallıyor.

Ginger'ın diğer tarafta beni eve götürmek için beklediğini umarak kapıya doğru buldozerle ilerliyorum.

Ne yazık ki benim için değil, bu yüzden araba kiralama deposunun dışındaki bankta oturuyorum ve şansına hayret ediyorum. Beş dakikadır evdeyim ve şimdiden utanç verici bir an yaşadım. Harika bir başlangıç. Kaderime razı olup güneş gözlüklerimi takıyorum ve Dan Nine'nin çenesini kapalı tutması için dua ediyorum.

Laurel Creek, Kentucky'de tipik bir Temmuz başı öğleden sonrası. Güneş hala uzaktaki Sugarland Dağı'nın üzerinde ve alışveriş yapanlar kasabanın tek ana caddesinde dolaşıyor.

Son moda kahve dükkanımız Spicer's Sweets'ten gelen taze mamulün kokusunu alabiliyorum ve lüks ev dekorasyonu

butiğimiz Jennings Mercantile'den çantalar taşıyan yerel müşterileri görebiliyorum. Her şey çok şirin ve *Anytown, ABD* gibi.

Temiz dağ havasından derin bir nefes alıyorum ve Ginger'ın neden geç kaldığını belirtmek için bana mesaj atıp atmadığını görmek için telefonumu kontrol ediyorum. Ginger Danforth her zaman kendi rutinine göre hareket eder. Tam telefonumu çantama geri koyuyordum ki, Ginger'ın şehir merkezine vardığını haber veren anonsu duyuyorum. Beyaz VW Bug'ının açılmış camlarından bangır bangır Dolly Parton çalıyor ve şu anda Main Street'in köşesinden dönüyor.

Yolun kenarında durup ona el sallıyorum ve o da neredeyse kaldırımı yanaşıyor. En iyi arkadaşım hiçbir zaman sürüş becerileriyle tanınmamıştır.

"Çabuk bin," diyor bagajı açıp etrafına bakınırken, sanki bir an önce kaçıp gitmesi gerekiyormuş gibi. "Yine yasadışı bir şey mi yaptın? Cole seni ancak bu kadar beladan kurtarabilir," diye homurdanıyorum.

Bavulumu bagaja koydum ve kapının yolcu tarafına doğru ilerledim.

"Her şeyi tersinden anlıyorsun bebeğim. Cole'un beni tutuklaması yasaları çiğnemek için bir neden olurdu. O adam beni haftanın her günü kelepçelebilir."

Şerif yardımcısı olan ağabeyim hakkındaki müstehcen yorumu için ona bir tokat atıyorum ve sonra gülümseyerek uzanıp onu sıkıyorum.

"Ew... ve merhaba."

Bana sırtıyor ve güneş gözlüklerini tekrar yukarı itiyor.

"Pekala, kemerini bağla bebeğim. Şehirde kimse bavuluna koyduğun o güzel deniz mavisi ateşi görmeden buradan gitmeliyiz."

İnledim ve başımı ellerimin arasına aldım.

"Büyükannen ben kapıdan çıkar çıkmaz sana mesaj mı attı?" Bana deli olmalıymışım gibi bakıyor.

"Hayır, o beni aradı, neden geç kaldım sanıyorsun? Kenara çekip beş dakika boyunca gülmek zorunda kaldım." Ginger göz kırpmıyor ve mahcubiyet üzerine çöküyor.

Kendinize not: Artık evdesiniz, siz daha yapmayı düşünmeden herkesin yaptığınız her şeyi bileceği bir yerdesiniz.

On dakika sonra, ailemin tam hizmet veren binicilik çiftliği Silver Pines'in kemerlerinin altından geçiyoruz ve çiftliğimizin logosunun görüntüsüyle birlikte huzur ve kederin acı tatlı bir karışımı kemiklerime yerleşiyor. Yarım mil uzunluğundaki beyaz çitlerle çevrili yol, ne olursa olsun hep aynı görünüyor. Burası benim sığınağım, güvenli alanım; ve babam artık burada olmasa bile, burası hala benim tek gerçek evim ve bir daha ona en yakın hissedeceğim yer. Ocak ayında öldüğünden beri eve gitmedim ve kederim şimdi de o zamankinden daha az ezici değil. Eski, devasa beyaz çiftlik evi, yani 'büyük ev' uzaktan görünüyor.

"Peki, o işe yaramaz heriften yine haber aldın mı?" Ginger dikkatimi dağıtmak için elinden geleni yaparak soruyor.

"Son bir saat içinde değil," diyorum ve iç çekiyorum. "Sadece onu terk eden ben olduğum için arıza çıkarıyor. Bu ne cüret. Büyük Andrew Waterfield nişanlısını tutamadı mı? Page Six ne diyecek?"

Ginger homurdanıyor. "Bunu Seattle'daki otuz yaşın altındaki her kadına aşırı hevesli aletini sokmadan önce düşünmeliydi."

"Sanırım temelli gittiğim mesajını aldı. Yüzüğümü ceketinin cebinde bulduğum tangaya sardım ve mutfak masasının ortasına bıraktım." Gülmeye başlıyorum ve Ginger'ın ağzı açık kalıyor.

"Seni kötü kalpli sürtüğ seni." Ginger etkilendiğini belli eden bir gülümsemeyle başımı sallıyor.

"Bunu bu kıştan önce görmeliydim. Geç saatlere kadar süren geceler, uzaklara yapılan seyahatler, ona ve meslektaşlarına her yerde eşlik eden seçkin asistanlar kulübü."

"İnsanlar nişanlı oldukları adama güvenme eğilimindedir; bu senin suçun değil." Başımı sallıyorum ve güneşin pencereden yüzüme vurmasına izin vermek için dönüyorum.

Kendimi savunmam gerekirse, Andrew Washington Üniversitesi'ndeki ilk yılımda ayaklarımı yerden kesen zengin, muhteşem, manipülatif bir pislikti. Gerçek aşka inanmayı o kadar çok istiyordum ki bunun beni kör etmesine izin verdim. Işığı görmem için yedi yıldan fazla zaman ve babamın son sözleri gerekti. Sonunda içgüdülerimin sesine kulak verdim ve Seattle'dan ve üzerimize çöken zehirli bulutlardan kaçtım. Sadece yirmi beş yaşındayım; çılgın, vahşi yıllarımı aristokrat, yakında eş olacak kadını oynayarak geçirdim ve şimdi sadece ailemi görmek, eğlenmek, umarım bir iş bulmak ve nefes almak istiyorum.

Evin önüne geldiğimizde ve Ginger'ın tekerleklerinin altındaki çakıllar cıtırdarken, aklımdan milyonlarca anı ve görüntü geçiyor. Keder çok tuhaf bir şeydir; hiç beklemediğiniz anlarda sizi serbest bırakarak vurur. Kilerdeki babamın sıcak bir yaz gününde buzla içmeyi çok sevdiği kremalı gazoz, ben küçükken sonbaharda en inanılmaz yaprak sıçramalarını yaratan eve

yaşlanmış eski tırmık, sayısız sıcak öğleden sonra beni ittiği ağaç salıncak. Keder göğsümde kabarıyor, beni eziyor. Onu ön kapıdan elleri bağlı bir şekilde görmeyi umuyorum ama içimden bir daha asla göremeyeceğimi biliyorum.

"Ben geldim baba," diye fısıldıyorum.
Ginger yanımda elimi sıkıyor. "O biliyor, bebeğim."

CHAPTER TWO

CeCe

"H "Bebeğim, seni bir aydır görmüyormuşum gibi hissediyorum," diye sesleniyor annem Jolene, nam-ı diğer Mama Jo, mutfaktan bana.

Oturma odasına taze bir nefes gibi giriyor ve kasvetli ruh halimi anında dağıtıyor. Dar kot pantolon, çıplak ayaklar, pembe bir eşarpı arkadan bağlanmış Farrah Fawcett saçları ve omzundan sarkan Brooks & Dunn tişörtü.

"Dur sana bir bakayım." Kollarıma atlarken gülümsüyor.

Wade, en büyük ve en huysuz kardeşim, yaşlı golden retriever köpeğimiz Harley ile birlikte ön kapıdan içeri giriyor. Harley en sevdiği insanmışım gibi bana sokuluyor. Resmen tüy ve salya içindeyim ama o yaşayan en sevimli köpek, bu yüzden kulaklarının arkasını hışırdatırken onu affediyorum.

"CeCe Rae," diye selamlıyor Wade sert ve oturaklı sesiyle, at kuyruğunu çekiştiriyor ve her zaman göbek adımı da ekliyor. "Çavuş," diye karşılık veriyorum doğal olarak.

Omuzlarında çok yük var - bir tanesi için tüm çiftliğimiz, ama şimdi beni daha önce olduğundan çok daha fazla etkiliyor. Tıpkı babama benziyor ve sadece yüzünü görmek bile bana babamın hala burada olduğunu hatırlatıyor.

Harley'i bırakıp Wade'i sıkıyorum. Her zaman olduğu gibi biraz geriliyor. Dokunaklı bir tip değil ama kalbinin o sert dış görünüşünün altında bir yerlerde olduğunu biliyorum.

"Çantalarınızı getireyim; annem sizi Stardust'a yerleştirdi." Her biri çiftliğimizdeki Willie Nelson albümlerinin adını taşıyan beş küçük yardım kulübesinden birinden bahsediyor. Spirit, Stardust, Blue Eyes, Legend ve Bluegrass.

"Sana yeni çarşaf aldım ve her şey senin için temiz ve taze, sevgilim. Yiyecek bile stokladım."

"Teşekkür ederim anne," diyorum, saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırırken, ellerini yüzümün yanında tutarak bana bakıyor.

Jolene Ashby elli sekiz yaşında hala güzel ve canlı ve kimseden bir bok almıyor. O gerçek bir özgür ruh. Her gün onun gibi olmak için çabalıyorum.

"Ağlamış gibi görünüyorsun, bebeğim."

"Evet-huh" için evrensel bir ses çıkarıyorum.

"Peki, o işe yaramaz piç seni kaç kez aradı?"

Eski nişanım hakkındaki değerlendirmesine gülüyorum ve oturma odasındaki kanepenin kenarına oturuyorum. Beklentiyle bana bakıyor, elleri kalçalarında, ama ona cevap vermiyorum, sadece iç çekiyorum çünkü şu anda Andrew

hakkında herkesle konuşmaya hazır değilim.

"Sadece bu geceyi alabilir miyim? Yarın tüm detayları anlatacağıma söz veriyorum. Sadece temiz havayı içime çekmek, eşyalarımı yerleştirmek ve kulübemde bir kitapla saklanmak istiyorum."

Ginger, evde kalma planım onu çağırmış gibi evin arka tarafındaki mutfağın gölgelerinden içeri süzülüyor.

"Oh, hayır yapmayacaksın." Elinde bir bardak Mama Jo'nun tatlı çayıyla oturma odasına girerken botları yerde hızlı bir tıkırtı çıkarıyor. "Herkes evde olduğunu söyledim zaten, Sangria Pazarını kaçırmayacağız. Yarın uyuyabilirsin, hayıflanacak zaman yok."

"Herkes kim?" İnledim.

Bana muhteşem, mükemmel bir gülümseme veriyor, güzel karamel gözleri yaramazlıkla dans ediyor ve koyu kahverengi doğal bukleleri yüzünü çerçeveleyiyor. O her zaman gerçek hayatta gördüğüm en güzel kızlardan biri olmuştur.

"Kızlar tabii ki. Ne de olsa kadınlar gecesı." Bileğimi tuttu.

"Şimdi biraz yemek yiyelim ve hazırlanalım. Bekâr ve seksi bir kız gibi görüneceksin." Yardım için anneme bakıyorum ama o hiçbir şey yapmak istemiyormuş gibi ellerini kaldırıyor.

"Vibratörünle evde yalnız kalmaktan iyidir." Kıkırdıyor.

"Anne!" O ve Ginger kahkahadan ikiye katlanırken ben bağırıyorum. Bu lanet şehir.

İki saat sonra, Mama Jo ve Ginger'ın gardırop danışmanlığı hizmeti, başka hiçbir zaman toplum içinde *asla* giymeyeceğim bir kıyafet hazırladı. Ancak, çok güzel bir şekilde ifade ettikleri gibi, "tüm şehir artık kişisel bir seks oyuncakları zulam olduğunu biliyor, bu yüzden sahip olabilirim."

Bu alanın kaldırabileceğinden daha fazla kıyafet var. Kulübem küçük, neredeyse küçük bir daire gibi ama burası benim favorim çünkü mutfak lavabosunun üzerinde, aramızdaki büyük at mercanlarından birine bakan büyük bir resim penceresi var. Ve uzakta, tüm ihtişamıyla Sugarland Dağı'nı görebilirsiniz.

Annem sanki sonsuza dek burada yaşamışım gibi dekore etti; dekoratif mumlar, kırlentler ve oturma odasındaki sehpanın üzerinde dergiler var. Sadece bir yatak odası ve karanlık kabin duvarlı bir banyosu var ama yeniden başlamam için mükemmel bir yer.

Çiftliğimizin eski günlerinde, özellikle babamın derbi yıllarında, birden fazla at eğitmenimiz vardı. Son on yıldır, sürünün başında Wade var, bu yüzden Cole şehirde en sevdiğim kızla, yedi yaşındaki yeğenim Mabel ile yaşadığı için bu kulübelerden ikisi genellikle boş duruyor.

Bu geçici defile için oturma odasına taşıdığımız boy aynasında kendime bakıyorum.

Bunu gerçekten giyip giymeyeceğimi kendime sorarken homurdanıyor ve inliyorum: en azından uyluğumun ortasına denk gelsin diye aşağı çekmeye devam ettiğim koyu renk bir jean mini etek ve Ginger'ın kırmızı, dantelli kaşkoli göğüslerime zar zor sığıyor.

Erken çiçek açan biri olarak hem kutsanmış hem de lanetlenmişim ama en azından artık kıvrımlarıma kavuştum. Ginger'ın eklediği kat kat kolyeleri ve büyük altın halka küpeleri ayarlıyorum. Uzun saçlarımı da sarı dalgalar ve buklelerle şekillendirmiş. Balomda bile hiç bu kadar çok saç spreyi kullanmamıştım.

"Sadece bir şeye ihtiyacı var," diyor Ginger alt dudağını çiğnerken. "Çıkar şu sandaletleri," diye emrediyor, Fransız manikürlü bir parmağını havaya kaldırarak.

"Paketinden çıkarılmış başka ayakkabım yok-"

"Yaratıcılığınla uğraşma, sadece çıkar onları."

Fildişi renkli Lucchese botlarını ayağından çıkarıp bana fırlatıyor. Yedinci sınıftan beri ayakkabılarımızı paylaşıyoruz.

"Evet," diyor. "Önce bunları giy." Yatağımın ortasından bana bir çift yüksek fildişi çorap fırlatıyor.

"Bebeklerini giymemi mi istiyorsun?" Soruyorum. Bu sevgili botlarını nadiren yanından ayırır.

"Evet, bu gece onlara benden daha çok ihtiyacı var."

Söylediği gibi yapıyorum, onları takıyorum ve bitmiş ürünü görmek için dönüyorum.

"Evet! Tıpkı Dolly gibi bebeğim, eğer Dolly'nin göğüsleri daha küçük olsaydı." Göz kırıyor ve ben de kanepeden ona bir yastık fırlatıyorum.

"Tıpkı Dolly gibi," diye mırıldanıyorum aynadaki yansımama bakarken. Ginger, Mama Jo'yu yanağından öpüyor ve bana dönüyor. "Pekâlâ, biraz sangria ve tatsız kararlar için hazır ol!" Sandaletlerimi giyiyor, benimle kol kola giriyor ve beni çeğiştiriyor.

Kapıdan dışarı.

Arabaya binip anneme el salladığımızda güneş batmıştı. Zorunlu olarak, ben de kulübemin ön verandasında duruyordum.

"Hoşça kal anne," diye sesleniyorum pencereden.

"Eğlenin kızlar! Biraz kalp kırın, kanunları değil."

Arabayı çalıştırdığımızda ve ses sisteminden Jason Aldean mırıldanırken kıkırdıyorum, başımı ona doğru sallıyorum.

Seattle'dan çok uzaktayım ve Andrew'dan ayrılma kararı verdiğimden beri ilk kez kendimi tamamen özgür hissediyorum.

Horse and Barrel, şehrin dört bir yanından gelen kadınlar ve yemek sonrası biralarnı kaçırmak istemeyen birkaç cesur erkekle dolup taşıyor. Sangria Pazarları, kendimi bildim bileli Laurel Creek'te bir ritüel olmuştur. Sadece kızlara özel bir gecedir, vintage ses sisteminden en iyi country müzik çalar; dans eder, dedikodu yapar ve ucuz içkilerin, özellikle de ev yapımı sangria'nın tadını çıkarırız. Kasabadaki herkes Laurel Creek'te pazartesi günleri bir kadından iyi müşteri hizmeti alamayacağınızı bilir. Muhtemelen hala biraz akşamdan kalmadırlar.

Kalabalık bu gece hayal kırıklığına uğratmadı. Mekan tıklım tıklım dolu ve ben ve kızlarım Laurel Creek'in sunduğu tek rustik kovboy barının köşesine sıkışmış durumdayız. İçeriye girmeyeli birkaç yıl olmuş ama yeni çam zeminler dışında pek bir fark göremiyorum. Etrafıma bakıyorum ve Cuma ve Cumartesi günleri ev gruplarının çaldığı sahnenin üzerindeki tüm arka duvarı süsleyen antika teneke tabelaları görüyorum. Jack Daniels şişeleri oyulmuş ve koyu rustik ahşap duvarların üzerinde duvar aplikleri haline getirilmiş. Rahat kabinlerin üzerinde loş avizeler asılı ve geniş açık alanın ortasında büyük bir dans pisti var. Doğu duvarının tamamı neon ışıklarla donatılmış bir bardır ve kasabamızın maskotu Archibald the Tiger, büyük bir neon Tiger tapınağı olarak ortayı süslemektedir.

"Biri bana dev kaplanın neden orada asılı olduğunu tekrar hatırlatabilir mi? Beni korkutuyor, sanki bana bakıyor" diye soruyor ekibimizin en yeni ve en genç üyesi Avery Pope. Onunla yeni tanıştım ama tatlı ve komik biri. Ginger bana iki ay önce Lexington'dan kasabanın spor tesisinde artistik patinaj öğretmek için buraya taşındığını söyledi. Onun hakkında her şeyi duydum. Görünüşe göre kızlarımı masanın altından içiyor ve bardağında kalanları yudumlarken nedenini anlayabiliyorum.

"O bir kahraman," diyorum. Hepimiz bu hikayeyi anlatmayı severiz ve sekizinci sınıfta onun hakkında bir ödev yazdıktan sonra resmi bir uzman oldum.

"Gezici sirk kasabaya geldiğinde-" "1800'lerde falan," diye söze girdi Ginger.

"Evet, 1889," diye düzeltiyorum. "Archibald sirkten kaçan başka bir kaplanı kovaladı - daha genç bir kaplan, hatta bazıları yavru olduğunu söylüyor. Yavru kaplan tren raylarının üzerindeymiş ve Archibald trenin geldiğini hissetmiş, bu yüzden diğer kaplanı kovalayarak yoldan çekilmiş ve kendisi de trenin altında kalmış. Yavruyu kurtarmak için hayatını feda etti, bu bizim kasabamızın efsanesidir. Cave Run Park yakınlarında onun bir heykeli var."

"Aww..." Avery diyor ki.

"Bunların hepsinin saçmalık olduğunu biliyorsun, değil mi?" diyor derin ve düzgün bir ses yanımdan. İyi tanıdığım bir ses. Kendimi destekliyorum ve beni beklediğini bildiğim yüzle karşılaşmak için dönüyorum.

"Değil," diyorum, tek kaşımı kaldırarak.

"Bu doğru. Archibald'ın sürekli sirkten kaçmaya çalışan bencil bir pislik olduğu ortaya çıktı, muhtemelen o hayvanlara korkunç davrandıkları için." İpli, mürekkepli bir ön kol masanın ortasına bir avuç peçete koyuyor ve ben de onun kıvrılmış pazen kolunun içinde kaybolan hanımeli sarmaşıklarıyla birleştirilmiş Roma rakamlarıyla on sayısını fark ediyorum.

"Her neyse, bir gece kaçtı ve tren ona çarptığında tek başınaydı. Tüm bu 'bir yavruyu kurtarma' hikayesi onu kahraman gibi göstermek için uydurulmuştu. İyi bir basın. Ama aslında hiçbirisi doğru değildi."

Ginger ve ben nefes nefese kaldık.

"Bu ne cüret?" Olivia Sutton, diğer en iyi arkadaşım ve hayat boyu sürececek üçlümüzün son parçası.

"Bu yalanlarla masamızdan uzaklaş ve kasaba efsanemizi lekelemeyi bırak Nash Carter!" Olivia ona parmağını sallar. Adam cevap vermeden önce Olivia'ya kıkırdıyor.

"Pekâlâ, bunu size Rae'ye hoş geldin demek için getiriyordum ama sanırım başka bir masaya vereceğim o zaman?" Nash bize sırtarak üç ilçenin en iyi sangria'sından taze bir sürahi uzatıyor ve lanet olsun, eğer o şimdiye kadar gördüğüm en yıkıcı erkek örneği değilse. Her zaman öyleydi, ama görünüşü hatırladığımdan daha da mükemmel ve en kötüsü de bunu *biliyor*. Bunu kendi çıkarları için kullanıyor ve ben, kendi adıma, böyle erkeklerle bir ömür boyu yetecek kadar çok şey yaşadım.

"Hayır, hayır, hayır," diyor Ginger, ona geniş bir gülümseme göstererek. "Acele etmene gerek yok, eminim bir şeyler ayarlayabiliriz. Sanırım her hikâyenin iki tarafı olabilir. Archibald'ın geçmişiyile ilgili senin anlattıklarını dikkate alacağız. Bize yeniden doldurma getirdiğin için teşekkürler... müesseseden mi, Nashby?" Göz kırıyor ve onun kolunu okşuyor, ona kendi adıyla benim soyadımın karışımı bir isimle hitap ediyor. O anın içindeki o altıncı çocuğu gibi ve ergenliğinden beri öyle.

Başımı sallıyor ve masanın üzerine koyuyor.

"Benim için zevkti, hanımlar. İyi eğlenceler. Avery, yarın görüşürüz."

Ona gülümsüyor ve taze yüzüyle başını sallıyor. "Elbette."

Uzun siyah saçlarına, patenci fiziğine, minyon ama güçlü duruşuna, bronz tenine ve zeytin gözlerine bakıyorum. Güzel ve genç bir kız ve adamın muhtemelen doyana kadar onu kullanacağını henüz bilmiyor. Kesinlikle ona çakıyor, karar veriyorum.

Nash konuşmadan önce bir elini omzuma koyuyor ve eğiliyor. "Seni görmek güzel, Rae," diyor derin tenoruyla, gözleri bir an için benimkilerle birleşiyor ve beni nazıkçe sıkarak her tarafımın eridiğini hissettiriyor.

Neler olup bittiğini anlamaya çalışarak uzaklaşırken omzumun üzerinden onu izliyorum. Nash 'Roket' Carter - rekor kıran, smaç vuran, Stanley kupasını kazanan, Laurel Creek taraftarlarının en sevdiği hokey yıldızı ve kardeşim Wade'in en iyi arkadaşı - şimdi Horse and Barrel'da *garson* olarak mı çalışıyor?

"Ne düşündüğünü biliyorum." Olivia masaya doğru eğiliyor. Bakır rengi saçları omuzlarına dökülüyor ve parlak pembe dudakları bir sırtışa dönüşüyor.

"Burada sadece çalışmıyor, emekli olduktan hemen sonra burayı Rocco Pressley'den satın aldı ve Nisan ayında buraya geri taşındı.

Artık buranın sahibi o."

"Bunu duymadım," diyorum umursamazca, barın diğer tarafındaki Nash'in görüntüsüne kendimi bırakırken. Saldırgan bir şekilde muhteşem. Kabul ediyorum. Onunla ilgili her şey uğursuz ve büyük. Boyu 1.80, benden bir karıştan fazla yüksek. Koyu dalgalı saçları, sık kesilmiş kirli sakalı ve geniş çenesiyle sert bir tip. Tahta bir sandalyede arkasına yaslanmış, fanilas ve Wrangler'ıyla purosunu tütürüyor gibi görünüyor. İri yapılı, kaslı vücudu her zaman mükemmel olmuştur. Kardeşlerimle garaj yolunda hokey oynadığımız ya da çiftliğimizde on sekiz yaşındayken yatak odamın penceresinden onu izlerken gömleksiz bir şekilde saman küreklediğimiz günlerden beri. Gerçi NHL'de geçirdiği yıllar vücudunu neredeyse tanrısal ölçülerde keskinleştirmiş gibi görünüyor, üst kollarının şu anda fanilasının sınırlarını zorlamasına bakılırsa. Ocak ayında babamın cenazesinde onu kısa bir süre gördüğümünden beri cildine daha da fazla mürekkep eklediğini fark ettim. Gömleğinin yakasından çıkan sarmaşıklar boynunun yan tarafına doğru ilerliyor. Nash'in gözleri odanın öbür ucunda bir anlığına benimkilerle buluşuyor ve ben gözlerimi kaçırıyorum. Beni her zaman içlerine çekmişlerdir, derin kobalt rengi ve yoğun. Ne zaman bana odaklansalar beni aptala çeviriyorlar.

Nash Carter'ın delicesine muhteşem olduğuna şüphe yok, ama o her zaman bana baş belası bir çocukmuşum gibi davranan ve hatırlayabildiğim kadarıyla -en azından ben üniversiteye gidene kadar- bana eziyet eden ukala bir ağabey tipiydi. Her gün farklı bir kızla evimize gelir, annemler evde yokken onlarla oturma odamızdaki kanepede öpüşür, öğle yemeğini yemememe kesinlikle aldırılmazdı. Evimizdeki tüm atıştırmalıkları yediği, futbol maçlarından önce kardeşlerimle kuyrukta beklediği, saçımı çektiği, şapkamı kafamdan düşürdüğü ve kardeşlerimin bana gönüllerince şaka yapmalarına yardım ettiği daha birçok anı aklıma geliyor.

Uzun zaman oldu, ama Dallas Stars beyzbol şapkasını düzeltirken bar müşterileriyle konuşurken aynı özgüven ve karizmayı yaymasını izlerken, onun hala aynı olduğunu biliyorum.

Nash Carter kendini beğenmiş, kadın düşkünü bir süperstar ve az önce ülkenin yarısını koşarak geçtiğim türden bir adam.

CHAPTER THREE

Nash

Tipik Pazar gecemin ortasında görmeyi beklediğim son şey bal rengi saçların parlamasıydı. Kimsede onunki gibi saç yok, sarı bile değil, güneşin kendi rengi gibi. Ama işte burada. CeCe Rae Ashby, büyümüş ve bu barın gördüğü en kısa, en dar mini eteği giymiş. Öyle bir etek ki, kıcını dışarı sürükleyip

Çünkü onu sadece ben değil, buradaki diğer tüm erkekler de fark etmişti.

Neyse ki, kadınlar gecesinde erkekler az sayıda ve çok uzakta, bu yüzden herhangi biri onunla çizgiyi aşarsa onlarla başa çıkabilirim.

Ocak ayında, onu son gördüğümde, barın arkasında limon ve misket limonu keserken yüzünün nasıl görüldüğünü hayal ediyorum. O zaman kalbi çok kırılmış ve solgundu. Şiş, gözyaşlarıyla dolu gözler, uzun, siyah yün elbise ve sıkı bir topuz yapılmış saçlar. Babasının cenazesi. Şehirde sadece bir gece kalabildim çünkü ertesi gün Nashville'de All-Star Hafta Sonu başlıyordu. Ama Wyatt öldüğünde ailenin yanında olmalıydım, en azından büyük kısmı için. Her biri her zaman yanımda oldu, CeCe bile.

O günü bir kenara bırakırsak, onu gerçekten görmeyeli en az beş yıl oldu, ama ne kadar zaman geçerse geçsin, tıpkı onun küçüklüğünde olduğu gibi koruyucu moda geri dönüyorum. Ergenlik çağına geldiğinde ona göz kulak olmak için üçümüzün de erkek olması gerekiyordu. O hala kendi güzelliğini asla anlayamayan kızlardan biri ve bu onu bu odadaki her erkek için daha da cazip hale getiriyor. Ve anlamadığım nedenlerden dolayı, bu gece de gözlerimi ondan alamıyorum.

Yoğun bir kadınlar gecesinde ihtiyacım olan son şey CeCe'nin korumalığını yapmak, ama o buradaysa, bu mutlaka olacak, bu yüzden sanırım bunu da işler listeme ekleyeceğim.

Üç yıl önce eve getirdiğim Stanley Kupası'yla birlikte bu barda şehrin yarısının çerçevelenmiş büyük fotoğrafına bakıyorum. Kasaba sakinleri memleketlerinden bir hokey oyuncusuna sahip olmayı çok seviyor ama bu benim her zaman hazır olmam gerektiği anlamına geliyor. Bazen çok yorucu oluyor ama şikayet etmemeye çalışıyorum, eğer tek yapmam gereken birkaç imza dağıtmak ve şehir merkezini canlı tutmak için ucuz içki ikram etmekse, bunu yaparım. Bu şehir bana her zaman iyi davrandı ve gelişmesini izlemek bana bir nebze de olsa huzur veriyor; bu da çok fazla sahip olamadığım bir şey.

CeCe bir saat sonra Olivia ve Ginger'la dans pistine çıkarken ben de viskileri dağıtmak ve sangria sürahilerini karıştırmakla meşgulüm-Charlie'nin *Melekleri Değil*, Ashby'ler ve ben onları akla gelebilecek her durumdan kurtardıktan sonra onlara böyle derdik. Lisedeyken sarhoşken partiye götürür, esrar içtiklerinde onları korur ve krep yaparken neredeyse evi yakarlardı. Bu kızlar tam zamanlı bir işti. Barı silerken CeCe'nin neden burada olduğunu merak ediyorum. Son duyduğumda Seattle'da bir avukatla nişanlıydı.

Onu izlerken sırtımdan kendimi alamıyorum. Şu anda Seattle'dan olabildiğince uzak görünüyor, var olmayan kemerinin altında üç bardak sangria ve ses sisteminde Morgan Wallen var. O dans pistinde, tamamen güneyli ve tamamen

Kentucky. Shania Twain'in "Man! I Feel Like a Woman" şarkısı çalmaya başladığında bardaki bardakları dolduruyorum ve kalabalık çılgına dönüyor. Bu onların lanet marşı.

CeCe'nin dış telleri ve uzun örgüsüyle Ashby'lerin oturma odasında Shania'nın Rock This Country turnesi eşliğinde dans ettiği görüntüler gözümün önünden geçiyor. Bu anıya gülümsemekten kendimi alamıyorum, bir ritme giriyor ve sonra beceriksizce bir şeye çarpıp küfrediyordu.

"Bu gece kendini sosyal hissediyor musun?" Hafta sonu barmenim Asher, bunun alışılmışın dışında olduğunu bilerek soruyor. New York'tan Laurel Creek'in İtfaiye Departmanı'nı yönetmek için geldi ve ben barı devralmadan önce de burada çalışıyordu. Hafta sonları neden benim için ek iş yaptığını bilemiyorum ama sessiz, her zaman ayık ve ürkütücü bir görünüşü var, bu yüzden benim için barmenlik yaptığında buradaki işleri düzene sokmaya yardımcı oluyor. Ona sırtıyırım. Normalde belli aralıklarla gelip işleri kontrol ederim ama çoğunlukla Pazar geceleri ofisimde çalışıyorum. Tabii ki, o her şeyi fark eden adamlardan biri, muhtemelen bu yüzden iyi bir itfaiyeci.

"Evet, sadece Wade ve Cole Ashby'nin küçük kız kardeşine göz kulak oluyorum." Ona doğru başımı sallıyorum ve Asher kızlara doğru bakıyor.

"Demek CeCe Ashby bu, öyle mi?" Tehditkâr olmayan bir şekilde ona bakıyor ama bu beni yine de sinirlendiriyor. Onunla dört ay çalıştıktan sonra bile, ne kadar uğraşırsam uğraşayım, adam hakkında bir fikir edinemiyorum. "Sana bunu söylemekten nefret ediyorum ama buradaki her erkeğin gözü onun üzerinde. Sarhoş erkeklerin dikkatini çekmek için güzel, yeni bir gülümseme gibisi yoktur."

Dişlerimi sıkıp ona doğru bakıyorum. Gözlerimi kaçırırken onu dışarı sürükleme ve üzerine bir palto atma seçeneğini düşünüyorum, belinin sırtının küçük kısmına nasıl kıvrıldığını ve uzun, kalın saçlarının onunla nasıl buluştuğunu fark etmemeye çalışıyorum. Müzik eşliğinde sallanırken artık kesinlikle sakar görünmüyor. Zaman değişmiş.

Tam kendimi ahlaksız bir sapık gibi hissetmemek için ofisime geri dönmek üzereyken, kalabalıkta kıyamet kopuyor ve bizim yerleşik *Melekler Değil de* bunun merkezinde yer alarak beni dans pistine çıkmaya zorluyor.

"Yüzündeki o pespaye sırtışı silip atmadığım için şanslısın Gemma." Ben yaklaşırken CeCe'nin bağırdığını duyuyorum, güneyli ağzı tüm gücüyle geri dönmüş. Olivia onu tutarken zümrüt gözlerinde Kentucky ateşi yükseliyor.

"Ne tür bir anne kızına onu görmeye geleceğini söyler ve sonra *bir barda* takılmak için tek gecesinden vazgeçer?" diye bağıyor.

"Bunu yanımdaki kabinde ikinci sürahisini yudumlayan kız söylüyor," diye alay ediyor Gemma.

Gemma gerçek bir muamele ve Cole'un eski karısı. Son iki yıldır gençliğini yeniden yaşarken Mabel'ı tam zamanlı olarak Cole'a bıraktı. Bu ikisinin bir arada olması kötü haber.

"Birlikte vakit geçirebileceğim harika bir kızım yok ama *senin var*." "Hadi ama tatlım, o buna değmez." Ginger, CeCe'nin kulağına eğilir.

"Bırakalım kendine acısın ve yıkılmış hayalleri içinde yuvarlansın. O zaten değersiz küçük bir sürtük, Cole'u lanet kasabanın yarısıyla aldatıyor." Ginger elini Gemma'nın omzuna koydu. "Öyle değil mi, sevgilim?" Gemma ona saldırmadan hemen önce Ginger tatlı tatlı sırtıyır.

Hay sikeyim.

Ben tam ortadan kesip Ginger ve CeCe'yi Gemma'nın üzerinden çekerken, fedaim Victor da Olivia'yı geride tutarken tırnaklar havada uçuşuyor ve uzun saçlar uçuşuyor.

"Siz kızlar için polis çağırmak zorunda kalacağım. Tanrım, daha döndüğün ilk gece Rae ve şimdiden başını belaya sokuyorsun."

"Lütfen Cole'u ara, o güzel, huysuz kıcını buraya getirelim." Ben gözlerimi devirirken Ginger kıkırdıyor.

"O başlattı." CeCe Gemma'yı işaret ediyor ve ben de sırtıyırım. Kardeşinin ve onun ilk ve tek karısının ona verdiği zararın azılı koruyucusu.

"Burada ne işin var, CeCe Rae? Ateşli avukatın senden üstün olduğunu mu fark etti?" Gemma, elini kalçasına koyarak homurdanıyor.

CeCe ona doğru hamle yaptı. Victor ve Asher'a Gemma ve ekibini buradan çıkarmalarını işaret ederken, bu kez meseleyi kendi ellerimle hallediyorum ve CeCe'yi omzumun üzerinden fırlatıyorum. CeCe'nin arka tarafını elimle kapatıyorum ki kimse eteğinin üstünü görmesin. Görünüşe göre onu buradan sürükleyerek çıkarmam gerekecek.

"Nash Everett Carter, beni hemen yere bırak. Cole hakkında söyledikleri için o sürtüğün kıcını tekmeleyeceğim."

"Sakin ol boksör, böyle bir şey yapmayacaksın." Ofisimin kapısını itip onu masamın önündeki deri koltuğa bırakırken kıkırdıyorum. Saçları omuzlarına dökülüyor ve göğsü alkolün neden olduğu öfkeyle kabarıyor.

"Birkaç kadeh sangria içiyorsun ve hemen vahşi bir çocuğa mı dönüşüyorsun, Rae?" Kollarımı göğsümde kavuşturarak soruyorum. "Cole'u incitti, Mabel'ı incitti. Onu barından kovmalısın."

Gözlerinin içine bakabilmek için eğiliyor ve onu sakinleştirmeye çalışıyorum. Her iki bileğini de sandalyenin kollarından tutuyorum.

"Çoktan yaptım, ama bu hafta sonundan daha uzun süre sevdiğim adamın onu görmeye alışman gerekecek. Kuaförde çalışıyor ve her Pazar burada oluyor. Genelde huzurludur," diye ekliyorum.

CeCe başını kaldırıp bana bakıyor, gözleri anlam veremediğim bir şeyle dolu. "Kalmaya geldim." Ginger ve Olivia kontrolsüzce gülerek içeri dalıyorlar.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi, Nashby." Ginger omzuma vurdu.

Ona başımı salladım. Her şeyi başlatan her zaman bu küçük pislikti ve CeCe her zaman onun kanatları, destekçisi ve çapraz ateşte kalanıydı.

"Eğer her türlü soruna yol açmaya 'eski zamanlar' diyorsanız, evet, tıpkı eski zamanlar gibi..." "Her zaman, yaşamak için tek yol bu tatlım," diye karşılık verir.

Ellerimi kalçalarımaya koyarak başımı kaldırıyorum ve hâlâ sandalyede oturan Cece'ye dönmeden önce bir iç çekiyorum. "Oraya geri dönüp huzuru sağlayabilir misin Rocky?"

Gözlerini bana dikti.

"Çöpler dışarı çıkarıldığı sürece, evet." Ayağa kalkıyor ve bana doğru eğilirken kendini düzeltiyor. Çilek ve taze, temiz şampuan kokusu üzerime sınıyor.

"İyi bir çocuk ol ve bize şu müessesenin sürahilerinden bir tane daha gönder... tamam mı hayatım?" Mükemmel manikürlü elini yanağıma vuruyor ve bu beklenmedik bir akımı doğrudan sikime gönderiyor.

Cole ve Wade'in küçük kız kardeşi, Cole ve Wade'in küçük kız kardeşi, diye kafamda tekrarlıyorum. Görünüşe göre sikim bunun sert bir hayır olduğunun farkında değil.

"Hemen ilgileneceğim hanımlar," diyorum alaycı bir tavırla, elini yüzümden çekip onları ofisimden çıkarıp kalabalığın arasına geri gönderiyorum.

Başımı sallayarak bara doğru ilerliyorum. *Melek Olmayanlar*'da asla sıkıcı bir an olmaz. "Şu masaya bir sürahi daha gönderin ama şarap ve konyağın yarısını." Asher'ın sırtını sıvazlıyorum ve o da başını sallıyor. "Elbette patron."

Gözlerim CeCe'yi dans pistine kadar takip ediyor. Miranda Lambert'in "Vice" şarkısında hareket ediş şekli beni barın arkasında durup onu izleyen yaşlı bir sürüngen gibi yapıyor.

Lanet olsun. Evde kalmak için mi?

CeCe Ashby'ye karşı biraz daha duyarsızlaşmam gerekecek. Şu anda bir kasırga gibi görünüyor ama en çok göze çarpan ikisi gerçekten çok güzel ve gerçekten sınırların dışında.

CHAPTER FOUR

CeCe

"S Çok mu meşguldü? Noel için mi?" Babamın yüzü nazik ama kaşları çatık, sanki mutluluğumun ağırlığı omuzlarına binmiş gibi.

"Evet, şu anda anlaşılmak üzere olduğu iki müşterisi var ve onlarla görüşmek için geride kalması gerekti."

"Ve gerçek bir düğün tarihi belirleme planınız yok mu? Çıkış yapmadan önce kızımı evlendirmeyi umuyordum."

"Baba."

"Üzgünüm bebeğim, ama zamanımın kısıtlı olduğunu biliyorum ve senin mutlu olduğunu bilmek istiyorum, hayır, buna ihtiyacım var. Sen benim için dünyadaki en önemli şeysin. Hak ettiğin şeyi, yani kalbinin alabileceği tüm mutluluğu alamadığından endişeleniyorum."

Kanepenin üzerinde elini okşadım.

"Andrew beni seviyor."

"Ama seni yeterince seviyor mu? Bir erkek ne olursa olsun, dere yükselmediği sürece senin yanında olmalıdır."

Onun bu eski sözüne gülüyorum.

"Ve üzgünüm bebeğim, ama birkaç müşterinin yerleşmesi tam olarak doğal bir felaket değil, eğer gerçekten olan buysa."

Başımı sallarken gözyaşlarımın yanaklarımdan aşağı süzülmesine izin veriyorum. Babam her zaman nasıl biliyor? Aylardır mutlu değilim. Andrew'un benimle yattığına dair güçlü bir his var içimde. Eve döndüğümde, haklı olup olmadığımı görmek için ona daha fazla dikkat edeceğim, ama şimdi hiçbir şey söyleyemem. Yapmak isteyeceğim son şey tatlı babamı strese sokmak olur, özellikle de şu anda.

"Bana bir söz ver, CeCe Rae." Onun solgun yüzüne bakıyorum, eskiden sahip olduğu yüzün hayaleti, eskiden olduğu adamın hayaleti. Kanseri onu mahvetti ama bu Şükran Günü'nü de uygulanan deneysel tedavi bize onunla geçireceğimiz bu son Noel'i verdi ve bunun için ona minnettarım.

Hıçkırıklarımı bastırıyorum ve gözyaşlarımı siliyorum. "Ne istersen" diyorum.

"Yerleşme bebeğim. Senin için cenneti ve dünyayı yerinden oynatacak bir adam bul. Senin değerini bilen bir adam. Onun tüm kalbi sen olmalısın, her zaman."

"Söz veriyorum," diyorum elini sıkarken.

"Cecilia Rae Ashby, kaldır kışını!"

Seattle'daki yatak odamın tavanını görmeyi beklerken gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Açıldıkları anda başıma ağırlar doluyor. "Ow..." İnledim.

"Evet, sanırım öyle. Tanrı aşkına, CeCe. Eve geleli daha yirmi dört saat olmadı ve şu ana kadar... kadın kıyafetlerinle" - *Tanrım*- "neredeyse kendini Horse and Barrel'dan attıracaktın ve çocuğumun annesiyle kavga edecektin. Bugün ne yapacaksın? Belediye binasını mı ateşe vereceksin? Grady Thompson'ı sabah kahvesi için Spicer's Sweets'e giderken trafiğe mi iteceksin? Her zaman kışını kurtaramam, biliyorsun. Biraz büyümenin zamanı geldi."

"Cole... bana bağırma kes... kafam," diye mızımızlanırken bir gözümü açtığımda ailemizin ortanca çocuğu olan sinirden kudurmuş ağabeyimin tepemde dikildiğini görüyorum. İri yarı ve otoriter, elleri kalçalarında, yaramazlık yaptığında Mabel'i azarladığı gibi beni de azarlayacakmış gibi.

"Böyle korkunçsun," diye mırıldanıyorum başımı yastığa gömerken.

"Güzel. Belki bir dahaki sefere uslu durmayı öğrenirsin. Benim nöbetimde uyumayacaksın, kalk." Yine inledim.

"Dün gece neşeli arkadaş grubunuzla Nash'i sangria'dan içtiğinizi duydum."

Kahretsin, Nash. Bunun için çok

akşamdan kalmayım. "Su. Suya ihtiyacım var," diye mırıldandım.

"Perdelerini asmak ve seni yerleştirmek için buradayım. Yatağının başucuna su ve Tylenol koydum. Kalk ve burayı temizle, Tanrı aşkına, kızım."

"Teşekkür ederim Cole."

"Bir şey değil, göt herif." Koyu renk gözleri yumuşuyor. "Yine de eve döndüğüne sevindim," diye homurdanıyor ve yastığıma gülümsüyorum. Dünyada Mabel dışında kızgın kalamadığı tek kişi benim.

Suyu ve Tylenol'ü içip yatağıma uzanıyorum ve Cole'un etrafta çarpışmasını dinliyorum. Otuz dakika geçtikten sonra artık gözlerimi açmak bile acımıyor.

İsteksizce kalkıyorum, pijamalarımın üzerine kabarık yün bornozumu geçiriyorum.

Gözlerimi ovuşturarak mutfığa girdiğimde Cole kitap rafımı düzeltmek için çoktan çalışmaya başlamıştı. "Umarım bugün bavulları boşaltıp temizlik yapmayı planlıyorsundur, buradan bir kasırga geçmiş gibi görünüyor." Oturma odamdaki kanepenin üzerine serpiştirilmiş bir önceki geceden kalma on farklı kıyafete bakıyorum. "Biliyorsun, ben çocuk değilim. Nash'in beni ispiyonlamasına gerek yoktu."

Cole, "O sadece seni kolluyor, CeCe," diye karşılık verir.

Elbette.

Cole eliyle yüzünü ovalıyor. "Dün gece hepinizi kesmek zorunda kaldığını söyledi."

"Nash Carter tam olarak bir aziz değil. Beş bardak falan içtim. Beni kötü hissettiren şey şeker. Üç ilçedeki en tatlı sangria'yı yapıyorsa elimde değil."

"Tabii... şekerden olmalı," diye kıkırdar Cole.

"Her neyse, Nash'in iyi vakit geçirdiğim için beni yargılaması tencere dibin kara, seninki benden kara demek gibi bir şey."

"Seni yargılamıyordu. Senin için endişeleniyordu. Andrew'la ayrıldığınızı bilmiyordu. Bu sabah iyi olduğundan emin olabilmem için bilmemi istedi. O değişti, CeCe. Şaşıracaksın."

Kahkahalarımı geri çekip ona "tamam" diyorum.

"Gördüğüm zaman inanacağım." Saçlarımı at kuyruğu yapıyorum.

"Kahvaltı için büyük eve gidiyorum, böylece bağırışlarına dayanabilirim. Sen o rafla işini bitirmeden dönmüş olurum." Başımı ovuşturuyorum.

"Tüm o alkolü emecek bir şey ister misin?" Cole gamzelerini ve bulaşıcı gülümsemesini göstererek bana sırtıtıyor. "Kapa çenen, sadece bir geceydi."

"Umalım da öyle olsun, en son ihtiyacım olan şey Gemma'nın bir sonraki arabuluculuğumuzda küçük kız kardeşimin onu dövdüğünü söylemesi. "Özür dilerim. Sadece bazı şeyler söyledi, senin hakkında böyle konuşmasına izin vermeyeceğim."

"Ne dedi?" Merakı şimdi daha da arttı.

"Bir parça kış için iyi olduğunu, ama tek önemsedğin şeyin Mabel olduğunu ve asla bir kadını gerçekten mutlu edemeyeceğini."

Kaşları sözlerimle gevşiyor ve konuşurken geniş, gamzeli sırtışı oluşuyor.

"Eğer sahip olduğu tek şey buysa, benim için sorun yok. Ödül bende, Mabel de bende." Yanıma geldi ve elini omzuma koydu. "Artık bar kavgası yok, anladın mı?"

Bir çocuk gibi başımı sallıyorum.

"Tamam, söz veriyorum. Ginger'ın selamı var." Sırtıtıyorum.

"Siktiğimin Ginger'ı. Ne zaman bir boka bulaşsan onunla birlikte olduğunu fark ettin mi? Belki farklı biriyle çıkarsın ve Sangria Pazarında biraz ağırdan alırsın, olur mu?"

"Tavsiyen için teşekkürler. Jason Handler'ın düğününden sonra neşeliyim ve çıplak ayakla geldiğin zamanı unutacağım," diye şaka yapıyorum.

"Bu on yıl önceydi, bırak da unutayım." Kulübenin kapısından içeri girerken seslendiğini duyuyorum. İçeri girdiğimde büyük ev oldukça sessiz, mutfaktan gelen bir John Prine şarkısını belli belirsiz duyabiliyorum. İşte orada buluyorum

Annem yoga pantolonunu giymiş ve saçlarını benimkine benzer şekilde uzun sarı bir at kuyruğu yapmış. "Günaydın Jo Anne," diye mırıldanıyorum.

"Günaydın, bebeğim." Omzunun üzerinden bana bakmak için döndü. "Oof... şarap ve akılsız seçimler gibi görünüyorsun." Cevap olarak homurdandım.

"Pastırma ve yumurta yapıyorum, dün gecedan sonra ihtiyacın olacağını düşündüm." Kendime dumanı tüten bir fincan kahve koyuyorum.

"Lütfen."

Telefonum çalmaya başladığında mutfak adasına oturuyorum. Başımı ellerimin arasına aldım. Andrew'un günün ikinci araması ve saat daha sabahın dokuzu. Susturuyorum ve kahvemi yudumluyorum.

"Onunla yüzleşsen iyi olur, yoksa asla gitmeyecek. Ondan sonsuza kadar kaçamazsın. Ona ne kadar işe yaramaz bir pislik olduğunu söyle," diyor annem pastırmayı kızartırken.

Ona cevap vermeden telefonum yine sessizce yanıyor. "Peki!"

Elimde telefonumla dururken pes ediyorum. "Onu verandaya götürreceğim."

"Harley'i yanına al, tasmağını tak yoksa kuzey tarafındaki tarlanın yarısına kadar koşar ve fazla oyalanma; on beş dakika içinde her şey hazır olacak."

Sözcükler ağzından çıkmadan Harley yanıma geliyor ve beklentiyle bana bakıyor. Andrew'a cevap verirken tasmağını boynuna takıyorum ve telefonu yanağımla omzum arasına sıkıştırıyorum.

"Andrew," diyorum köpeği kapıya doğru götürürken.

"Benden sonsuza kadar kaçamazsın, Cecilia. Demek istediğini anladın. Eve dönme vakti geldi."

Harley ve kahvemle hokkabazlık yaparak geniş, kapalı ön verandaya doğru ilerlerken ılık, erken Temmuz güneşi yüzüme vuruyor. "Geri dönmeyeceğim Andrew. Aramızdaki her şey bitti." Sesimi sakın ve eşit tutuyorum.

"Cehenneme gitmiyorsun. Burada bir hayatımız var arkadaşlar, nişanlıyız, Tanrı aşkına."

Tam kendimi kaybetmek üzereydim ki Harley'nin tasmağı bileğime dolandı ve pijamalarımla kık üstü çaydanlığa düştüm. Telefonum ve kahvem uçuyor, neyse ki haşlayıcı sıvının çoğu bana değil çimlere çarpıyor.

"Harley!" Elimden kurtulup avluya doğru kaçarken bağıriyorum. Doğrulmaya çalışıyorum ama başım dönüyor. *Başımı mı vurdum? Evet, kesinlikle vurdun.*

"Tanrı aşkına, Rae, iyi misin?" Nash'in derin, tanıdık sesi yanıma doğru kayarken telaşlıydı. Güçlü kolları altımdan tutuyor ve beni oturur pozisyona çekiyor.

"Başını mı çarptın?" Elinin kafatasıma hafifçe bastırarak hasar aradığını hissediyorum. İri parmakları iyi ve sıcak hissettiriyor.

"Sanırım öyle, ama çok zor değil..." Nash Carter'ın sabahın dokuzunda ön bahçeme nereden geldiğini merak ederek mırıldanıyorum. "Cecilia?" Çimlerin üzerindeki telefonumdan Andrew'un boğuk bağırıışlarını duyuyorum.

Nash telefonu açıyor, yüzü asık ve çenesi gergin, gözleri benimkilerde.

Yırtık pırtık bir kovboy şapkası, kot pantolonu ve çimenlerin üzerindeki palaskası, bu sabah Wade'e atlar konusunda yardım etmek için burada olduğunu söylüyor. "Seni sonra arayacak dostum," diye ısıriyor ve telefonu Andrew'un yüzüne kapatıyor.

Lanet olsun, kovboy Nash çok seksi.

CHAPTER FIVE

Nash

İ görüş alanıma girdiğinde batı ahırındaki takımları temizlemekten dönüyordum. Daha ön merdivenlerden bahçeye inmeden yere düşeceğini anlamıştım. Köpek tasmaı, telefonu ve çoraplı ayağındaki kahve ile hokkabazlık yapmaya mı çalışıyordu? Felaketin tarifi.

Sanki dün gece CeCe'ye bakmak zaten tam zamanlı bir iş değilmış gibi, evren bunu bugün tekrar yapmam gerektiğini düşünüyor. Dün gece ilerledikçe, bara daha fazla erkek gelmeye başladı ve gelen erkek sayısı arttıkça, onunla konuşmak için gelen erkeklerin önünü kesmek zorunda kaldım.

İçki içtiği için -ve ailem gibi olduğu için- onu korumak ve adi bir herifin onu tavlamaasını sağlamak benim görevim. En azından kendime bunu söyleyip duruyordum.

Ofisime dönmeye çalıştım ama bu yirmi dakika kadar sürdü, sonra CeCe'yi izlemek için tekrar dışarı çıktım ve onu izledim. Onu çevremde dans ederken, gülerken ve Ginger'a şarkı söylerken, hareket ederken kollarını başının üzerine kaldırırken izledim. Odadaki tüm dikkatleri nasıl da üzerine çekiyordu. Dar eteğinin altında kalçalarının sallanışı, başka senaryolarda kalçalarının nasıl hareket ettiğini, ellerimle kavrayıp onu kucağıma çektiğimde nasıl görüneceklerini merak etmeme neden oldu.

CeCe Ashby benden neredeyse sekiz yaş küçük ama artık tam bir kadın. Eskiden olduğu o beceriksiz, yarı beceriksiz kız çoktan gitti.

Az önce telefonda özgürlüğünü ilan ettiğini duyduğumda, konuşmasını bitirmesine izin verebilmek için ahırın yakınında geri çekildim. Amacım gizlice dinlemek değildi, sadece bir iki dakikalığına kendimi onun basit görüntüsünde kaybettim. Sabah güneşinde ışığın uzun at kuyruğuna vuruş şekli ve şu anda giydiği pürüzsüz, şık stil, dün geceki sırtından aşağı sarkan dalgalar ve bukleler yığınınından çok farklıydı. Sarhoş CeCe benim uzun zamandır kayıp en iyi arkadaşımı ve bar kapandığında bana sarılıp vedalaşırken o dalgalar kollarımdan aşağı süzülüyordu. Saçlarının çilek kokusu eve gidene kadar kıyafetlerime sinmişti ve ben de CeCe'yi bu şekilde düşünüyorsam gerçekten sevişmem gerektiğini kendime hatırlatmaya başladım.

Yüzüme odaklanırken "Nereden geldin sen?" diye soruyor.

"Mama Jo için raptiye temizliyorum." Hâlâ kafası karışık görünüyor, ben de detaylandırıyorum. "Artık haftada üç kez Wade'e yardım ediyorum."

"Yani hokey bitti diye kendini kovboy mu sanıyorsun?" Gülüyor, kovboy şapkamın önünü çekiştirirken bana mükemmel bir gülümseme gösteriyor. Onu bıraktım ve ayağına kalktım, kalkmasına yardım etmek için elimi uzattım.

"En azından yarı zamanlı kovboy," diye karşılık veriyorum.

"Sanırım Wade'e yardım ettiğin için sana teşekkür etmeliyim," diye yanıtlıyor Wyatt'ın ölümünden beri biraz daha boş hissettiğinden emin olduğum tanıdık çevresine bakarak. Arkasındaki dağa bakarken bunu gözlerinde görebiliyorum.

"Şu anda burası biraz garip. Keşke o hastalanmadan önce eve daha çok gelseydim. Çok... kendi işlerimle uğraşıyordum," diye ağzından geçiriyor.

Başımı sallıyorum, çünkü onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum. Ben de öyleydim. Hayatımı kurtaran adama, hasta olup balık tutamayacak, ata binemeyecek, hatta verandada oturup eskiden olduğu gibi burbon içemeyecek hale gelene kadar, olması gerektiği kadar karşılık vermedim.

Yılların aile bağları ve anılarıyla dolu aramızdaki boşluğu bir süreliğine sessizlik dolduruyor.

Kafatasının arkasını ovuşturup yüzünü buruşturarak, "Pekâlâ, sanırım şimdi gidip şu itin oyun kurucusunu bulmam gerekiyor," diyor. "Sen iyi misin?" diye soruyorum.

İyi görünmüyor. Başı dönüyor.

"Evet, sanırım öyle..." diyor soluna doğru sallanırken.

"Sanırım ben de seninle geleceğim." Kolunu tutarak karar verdim. "Eğer beyin sarsıntısı geçirdiysen, arazide tek başına düşmeni istemiyorum."

"Gelmek zorunda değilsin, bu senin sorunun değil, ben çılgın köpeğimle başa çıkamıyorum." "Geliyorum, sadece git lanet olası ayakkabılarını al," diye emrediyorum.

Beyin sarsıntısı geçirmiş olmalı çünkü mucizevi bir şekilde dinliyor ve rekor bir sürede kapıdan çıkıyor, çorapları çoktan gitmiş. Parmak arası terlik giyiyor ve elinde taze bir fincan kahve var. Harley'i aramak için kulübelerin yanından geçen uzun yolda dolaşmaya başlıyoruz.

"Bu sabah yaşam desteği," diye düşünüyor kupasını kaldırarak.

"Kulağa doğru geliyor, dün gece ele avuca sığmazdın. Düşünüyorum da, bu kasabaya geri döndüğünden beri benim için ele avuca sığmaz oldun."

"Ne demek istiyorsun? Gemma'ya neredeyse vurmam dışında - ki bu arada pişman değilim çünkü o Cole'u asla hak etmeyen devasa bir sürtük."

Başımı sallıyorum çünkü aynı fikirde değilim.

"Gecenin geri kalanında sana hiç sorun çıkarmadım."

"Az önce beni dans pistinde neredeyse oradaki her erkeğin sana asılmasını engellemek zorunda bıraktın."

"Ne demek istiyorsun? Tek gecelik bir şansım vardı ve sen beni engelledin mi?" Dünyadaki en doğal şeymiş gibi kıkırdıyor.

Bunu komik bulmuyorum.

"Bu kararı verecek durumda değildin ve az önce kulak misafiri olduğum telefon konuşmasına bakılırsa ihtiyacın olan son şey de bu." Olduğu yerde durdu ve yüzünü bana döndü.

"A: Kulak misafiri olma, kabalık olur. Ve B: Bir koca aramıyorum ama sadece... Yeni insanlarla tanışmaya ihtiyacım var. Andrew ile iyi bir ilişkim olmadı ve Ginger diyor ki-"

Alay ederek sözünü kesiyorum, "Seni orada durduracağım. Ginger Danforth ilişki tavsiyesi alman gereken son kişi." Ona bakıyorum, gözlerinde sanki bana vuracakmış gibi ateşli bir bakış var.

"Kim ilişkiden bahsetti ki? Bir ilişki istemiyorum, sadece eğlenebileceğim birini istiyorum, belki, bilmiyorum. Ginger bunun bana iyi gelebileceğini söyledi ve zaten ne yaptığım seni ilgilendirmez Nash. Bana ilişki tavsiyesi vermesi gereken son kişi sensin. Yani, senin hiç ilişkin oldu mu ki?"

Başımı salladım. *Siktir, hayır.* "Hayır, ama bu dedikoducu küçük kasabada ihtiyacın olan son şey daha fazla dedikodunun yayılması. Bavluna vibratör koymadan evden çıkamadığını herkes ne kadar çabuk öğrendi, baksana."

Evet, dün gece duyduğumda zihnimde engellemeye çalıştığım eğlenceli bir görseldi.

"Yüce Tanrım, buradaki her sakine, insanların utanç verici anları ve özel hayatları hakkında günlük güncellemeler veren bir tür doğrudan telefon hattı mı var? Ayrıca, sırf barın sahibi olduğun için beni kendi sorunun haline getirme. Ne yaptığım seni ilgilendirmez, bana bir şey olmaz."

Dönüp her iki omzunu da kavıyorum. İnatçı küçük bir velet, hakkını vermeliyim.

"CeCe, hayatımın büyük bir bölümünde ailem gibi oldun." Bu sözleri ona söylemek bile dün gecedan beri hayal ettiğim onca şeyin yanında yanlış geliyor ama yine de devam ediyorum, ellerimi onun bedeninden çekiyorum. Bu sabah sıcağında bu yakınlık bile fazla geliyor. "Seni korumak ve sana göz kulak olmak her zaman benim meselem olacak ve hoşuna gitse de gitmese de bunu yapacağım."

"Siz ikiniz ne gevezelik ediyorsunuz?" Cole kapıyı iterek açıyor ve Stardust'ın ön güvertesine yanında kaçış sanatçısından başkasıyla çıkmıyor. Harley bizi selamlamak için koşuyor.

"Bir şey mi kaybettin, CeCe Rae?" Cole soruyor. "Bu arada tişörtünde kahve var. Hâlâ sarhoş musun?" CeCe dilini çıkarır ve Harley'nin yakasını tutarken Cole'u tersler.

Gülüyorum çünkü sinir bozucu olmasına rağmen çok sevimli.

"Bana bu rafların geri kalanını nereye koyacağımı göstermeye mi geliyorsun? Seni bekliyordum; bütün gün bekleyemem," diyor ona.

"Evet, biraz oyalandım, Harley'i geri götüreceğim ve annemden hızlıca bir kahvaltı alacağım. Hemen döneceğim," diyor.

"İçeri geliyor musun?" Cole bana doğru başını salladı.

CeCe'ye bakıyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır, işe gitmem ve barı doldurmam lazım, dün gece çılgın bir grup kız bizi evire çevire içti."

CeCe alay eder ve büyük eve doğru yola çıkar.

"Güle güle Nash, görüşürüz," diye bağıyor arkasından, arkasını bile dönmeden. "Aslında, bu gece görüşüyor muyuz?" Cole sorar. "Jo Anne Betty'yi getirmemi söyledi."

"Kaçırmazdım," diyorum ve bunda ciddiyim çünkü Ashby'lerde Pazartesi akşamı yemekleri birdenbire çok daha ilginç bir hal aldı.

CHAPTER SIX

CeCe

Annemin en eski ve en tatlı arkadaşı Sandy Elliot'ın öğle yemeğimizle birlikte Ginger, Olivia ve bana doğru ilerleyişini izlerken gözlerimi öğleden sonra güneşinden korumak için güneş gözlüklerimi yüzüme takıyorum. Sandy ve kız kardeşinin ortak sahibi olduğu, Laurel Creek'in ana caddesi üzerindeki küçük, şirin bir kahvaltılık öğle yemeği mekânı olan Sage and Salt'ın verandasında oturuyoruz.

"Teşekkür ederim, Sandy. Sen bir azizesin." Öğle yemeğimi önüme koyarken ona gülümsüyorum.

"Size de biraz patates kızartması getirdim, müesseseden. Dün gece Gemma'yı neredeyse tartakladığınızı ve hokey yıldızımızı evire çevire içtiğinizi duyunca biraz yağa ihtiyacınız olabileceğini düşündüm."

Çenesini avucuna dayayan Ginger, "Ah, hatırlatma bana," diye homurdanıyor. Yabani yelesi etrafını sarıyor ve hayatımda gördüğüm en büyük güneş gözlüklerini takıyor. Audrey Hepburn'un modern bir versiyonu gibi görünüyor.

Kaşlarını çatarken gülüyorum. Aramızda her zaman en akşamdan kalma ve en şikâyetçi olan odur.

Sandy etrafına bakınıyor ve bize doğru eğiliyor. "Bunu hak etmediğini söylemiyorum." Göz kırpmıyor ve ben de ona gülümsüyorum. "Kaçırdığım için üzgünüm, bu Pazar orada olacağımdan emin olacağım, Mama Jo'yu getireceğim, çatıyı yükselteceğiz," diyor gülümseyerek,

elleriyle hayali çatısını yukarı itiyordu.

"Tanrı bu kasabaya merhamet etsin," diyor yetmiş yaşındaki bluegrass sanatçımız Jack Pearlman, hepimiz ona kıkırdarken arkamızdaki masadan.

"Çeneni kapa ve hamburgerini ye, Jack, yoksa evlilik teklifini yeniden düşünmek zorunda kalacağım," diyor Sandy ona doğru kaymadan ve başının üstüne bir öpücük bırakmadan önce.

Rahatlatıcı, küçük kasaba şakalaşmalarına gülümsüyorum ve tavuklu salatama başlıyorum, Ginger ve Olivia dün gece bardaki kadınlar hakkında gevezelik ederken telefonumda geziniyorum. Kim kiminle görüşüyor, kim hamile, kimin para sorunu var. Dedikodu hiç bitmiyor ve kasabadaki iş ilanlarını okurken sadece yarı yarıya odaklanıyorum.

İşletme Yönetimi diplomam bunların çoğu için yeterliydi - Lianne's Clothing Boutique'te tezgahtar. Jennings'de iç tasarım danışmanı. En son sayfaya geliyorum ve yenilenen Olympia Spor ve Rekreasyon Merkezi'nde Muhasebe Yöneticisi için bir ilan görüyorum. Küçük yazıları okudum ve aslında bu iş için çok nitelikli olduğumu fark ettim. İrtibata geçilecek kadının adı tanıdık geliyor: Sherri Lynn Johnson. Eskiden postanede çalışıyordu, onu çok iyi tanı mıyorduk ama ne zaman paket alsa ya da posta dağıtsa annemin ona Sonny dediğini hatırlıyorum. Hemen özgeçmişimi hazırladım ve e-postasına gönderdim. İlan en az 60 günlüktü, bu da bana kimseyi bulamadıklarını gösteriyor.

"Dünyadan CeCe'ye."

Başımı kaldırıp Olivia'nın beklenti dolu yüzüne bakıyorum, burnunun kenarındaki çiller sırtırken parılıyor.

"Ne dedin? Özür dilerim. Bir işe ihtiyacım var; sadece kasvetli seçeneklerimizi araştırıyordum," diyorum.

"Andrew'un iyi olduğu *tek* şey, kariyer anlamında ne istersen yapabilmen için yeterli parayı kazanmaktı." Ginger öyle diyor ve haksız da değil. Son iki yıldır tam zamanlı olarak bir kadın sığınma evinde hayır işleri yapıyorum ve Andrew'un şirketinde yarı zamanlı olarak vergi danışmanı olarak çalışıyorum çünkü yapabiliyorum. Andrew altı haneli rakamlar kazanırken benim büyük bir gelir elde etmeme hiç gerek yoktu. Andrew ile tutkulu olduğum her şeyin peşinden gitmekte özgürdüm, ancak şimdi ciddileşme zamanı ve doğruyu söylemek gerekirse, bunu gerçekten dört gözle bekliyorum. Hiçbir şey yolunda gitmezse, kendi işimi bile kurabilirim.

"Her zaman benimle çalışabilir misin? Yarı zamanlı bile olsa biraz yardıma ihtiyacım olabilir." Olivia, şehrin diğer tarafında, Cave Run Gölü'ndeki plajın yakınında çok popüler bir iç çamaşırı butiğinin sahibi. Yaz aylarında marka mayolar getiriyorlar ve gölü ve Sugarland Dağı'nı gezmeye gelen turistlere çok satış yapıyorlar.

"Seni sevdiğimi ve takdir ettiğimi biliyorsun Liv, ama kendi alanımda bir şeyler yapmalıyım yoksa ailemin diplomam için harcadığı onca para boşa gitmiş gibi hissedeceğim."

Ginger tatlı çayının geri kalanını kayıtsızca emiyor. "Daha fazla Advil'e ve öğleden sonraki dersime girmeden önce mini bir uykuya ihtiyacım var," diye inliyor.

Bu kadın normal okul döneminde bir lisede İngilizce öğretmeni olarak sıradan bir Pazartesi gününü nasıl geçiriyor, asla bilemeyeceğim. Neyse ki yazın günde sadece bir dersi var, ihtiyacı olan çocuklar için bir tazeleme dersi.

Sherri-Lynn'den görüşme için ne zaman müsait olduğumu soran bir yanıt aldığımda henüz öğle yemeği faturamı bile ödememiştim.

Ona "ne zaman istersen" diye cevap veriyorum ve o da hemen mesajıma geri dönerek bugün saat üç gibi gelmemi istiyor.

Bu bana özgeçmişimi ve kimlik bilgilerimi resmi olarak yazdırmak ve dün geceden sonra kendimi yüzde yüz insan yapmak için iki saat veriyor.

Kızlarla vedalaşıp babamın eski Silverado'suna doğru giderken kendi kendime gülümsüyorum. Spor ve rekreasyon hakkında hiçbir şey bilmiyorum olabilirim ama iş ve finans hakkında çok şey biliyorum ve umutsuz görünüyorlar. Bu gün iyi görünüyor.

CHAPTER SEVEN

Nash

"W sadece toplumu dahil etmemiz gerekiyor." Harry Martin otuz yılı aşkın bir süredir lise hokey takımının baş antrenörlüğünü yapıyor. Hatta benim de koçumdu ve şu anda altmış dört yaşında görünüyor ve devam ediyor. "Takım komitesi teklifini takdir ediyor Nash, ama biz yardım istemiyoruz. Bunun tabandan gelen bir şey olmasını istiyoruz.

şey. Aileler ve çocuklar için daha anlamlı olacaktır. Toplumdan gelirse insanlar daha iyi hissederler. Olympia'yı sponsor olarak kullanabiliriz ama takımları, ekipmanları ve bir yıl boyunca beş farklı ligde mücadele etmenin getirdiği diğer her şeyi finanse etmek için yirmi beş binden fazla paraya ihtiyacımız var."

Başımı sallıyorum. Anlıyorum ve etrafa para saçmaktan nefret ediyorum -bu kasaba bundan etkilenecek türden bir yer değil- ama yardım etmek istiyorum. Laurel Creek Lightning mali açıdan zor durumda ve burada ve çevre ilçelerde çok sayıda iyi küçük hokey oyuncusu var. Bütün yaz kamplarımızda bunu gördüm. Olympia Spor Merkezi ya da onun gibi bir şey, hayatım boyunca hayalim oldu.

"On yaşındayken Michigan'da iki haftalık bir hokey kampına katılma hakkı kazandım ve bu beni geleceğime taşıdı. Eve döndüğümde oynama fırsatım olmasaydı, asla üniversite pistlerine ya da NHL'ye gidemezdim. Bu çocukların spora ve sporun sunduğu fırsatlara ihtiyacı var. Bu benim tutkuyla bağlı olduğum bir şey. İşin içinde gurur olduğunu biliyorum. Sonbahardan önce programı finanse etmek için bir yol bulacağız ve bu buzu kullanmak bize düşecek," diyorum ona.

Geçen yıl eski arenayı satın alıp büyük bir tadilattan geçirerek bu alanı boşuna yaratmadım. NHL kariyerimin sona ermek üzere olduğunu biliyordum ve meşgul olmam gerekiyordu. Düşüncelerimle baş başa kaldığımda iyi olamıyorum. Wyatt her zaman boş ellerin şeytanın işini yaptığını söylerdi ve benim durumumda her zaman haklıydı. Bu çıkışa ihtiyacım olduğunu biliyordum.

Yenileme çalışmaları tam da benim sezonum biterken tamamlandı ve ben de Yıldızlar'dan Tesis Direktörlüğü'ne ve Antrenörlüğe zahmetsizce geçiş yapabildim. Evet, üç işim var. Dediğim gibi, yerimde duramıyorum.

"Belki çekiliş bileti satabiliriz? Ya da açık artırma yaparız?" Sonny sağ tarafından önerdi.

Açıldığımızdan beri tüm kampları planlamak, ebeveynleri aramak, ödemeleri, feragatnameleri, faturaları almak için Tanrı'nın bir lütfü oldu. Aklınıza ne gelirse, o yapıyor. Benim iyi olmadığım her şeyi. Ama yardıma ihtiyacı olduğu çok açık. Yarı emekli ve sadece yarı zamanlı olarak burada olması gerekiyor. İkimiz de bu bölgenin organize sporlara ve kamplara ne kadar ihtiyacı olduğunu tahmin edemezdik. Sadece buz pateni, hokey ve artistik patinaj programlarımızı yürütmekle bile sınırlarımızı zorluyoruz. Ona cevap olarak başını salladım.

Harry, "Bu iyi bir başlangıç, bazı rakamları hesaplamamız
gerekecek," diye cevap veriyor. Sonny gülümsüyor, sonra bana
bakıyor ve kol saatine dokunuyor.

"Görüşmem her an burada olabilir, eğer yapabilirsen yirmi dakika içinde içeri gir."

"Kulağa hoş geliyor," diyorum, sonra Harry ile ekipman tedarikçilerini gözden geçirmeye geri dönüyorum, umarım bu görüşme öncekinden daha iyi olur. Yardıma gerçekten ihtiyacımız var.

CHAPTER EIGHT

CeCe

I Olympia Spor Merkezi'ne on beş dakika erken geldim ve gördüklerimden gerçekten etkilendim. Burası çocukken arkadaşlarımla kaymaya gittiğim o eski, köhne arena değil. Burası son teknoloji ürünü ve eskisinin iki katı büyüklüğünde. Yeni ve temiz görünüyor ve geniş park yeri neredeyse dolu.

Ben park ederken çocuklar ve ebeveynler gelip gidiyor. Kabul ediyorum, buranın artık ne iş yaptığını araştırarak vaktim olmadı ama bu işi iyi yaptıklarını görebiliyorum, özellikle de Temmuz ayında olduğumuz ve tam olarak buz pateni sezonu olmadığı için.

Büyük girişe geldiğimde, önümde eskiden hiç olmayan devasa bir merdiven seti var ve bu merdivenler yine eskiden hiç olmayan ikinci bir kata çıkıyor. Sağımda bir bilet gişesi -ev ligi ve rekabetçi hokey takımlarının maç geceleri için olduğunu varsayıyorum- ve onun ötesinde, merdivenlerin arkasında iki tam boy buz pisti görüyorum. Soldakinin buza bakan cam pencereleri ve izlemek için uzun bir sıra taburesi var. Şu anda buzun üzerinde yedi sekiz yaşlarında görünen, çoğu kız ama birkaçı da erkek olan çocuklar var ve Avery de onlarla birlikte buzun üzerinde. Hepsi artistik paten giyiyor. Camdan ona el sallıyorum ve o da bana gülümserken şaşkın bir bakış atıyor, muhtemelen burada ne işim olduğunu merak ediyor.

"Küçük Cecilia Rae Ashby, büyümüş!" Sherri Lynn yaklaşıırken şöyle diyor.

Onu selamlamak için döndüm ve gülümsedim. Benim gençliğimdeki gibi görünüyor, sadece daha yaşlı, altmışlı yaşlarının ortalarında bir yerlerde, saçları düzgün grimsi sarı bir bob ve leopar çerçeveli büyük çerçeveli gözlükler takıyor. Eğlenceli bir büyükanneye benziyor.

"Evet, öyle. Bayan Sherri, nasılsınız?"

"Lütfen bana Sonny de," diyor beni kocaman sıkarken. "Tamam, Sonny."

"Biz burada oldukça rahat bir grubuz."

"Yeni arkadaşım burada çalışıyor, öyle duydum. Avery Pope mu?"

"Evet, o bir bebek. Patron ona sahip olduğumuz için şanslı olduğumuzu söylüyor, biliyorsun 2018 Olimpiyat takımıyla kaymıştı." Başımı salladım, yeni arkadaşımın etkilenmişim. Bunu bilmiyordum.

"Ofisime gel, biraz sohbet edelim."

Yavaşça ofisine doğru yürürken bana salonda yapılan tüm acil değişiklikleri gösteriyor. Milkshake içen ve çocuklarının derslerini izleyen ebeveynler var. Biz bekleme alanından geçerken bir tanesinin dersi yeni bitiyor, böylece biz ofisine girerken etraf gürültülü ve mutlu çocuklarla doluyor.

"Annen ve kardeşlerin nasıl?" Sonny soruyor. En iyi küçük kasaba röportajı. "Hepsi iyi. Hepimiz hayata alışmaya çalışıyoruz," diyorum dürüstçe.

"Peki sen neden buradasın? Mama Jo'yu son gördüğümde avukat bir nişanlın olduğunu ve batıda kaldığını söylemişti." Gülüyorum ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. Sanki bir iş görüşmesi yerine dostane bir kahve ziyareti yapıyormuşum gibi. "İşler görüldüğü gibi değildi ve ben de bu ilişkiyi bitirip eve dönmeye karar verdim."

"Yani o bir ahmaktı, öyle mi diyorsun?"

Kendime rağmen gülüyorum, çünkü Andrew tam olarak böyle biri.

"Hemen hemen."

"Özgeçmişiniz inanılmaz görünüyor. Seattle ve Grommet Kadın Sığınma Evi'nin mali işlerini yürütmek büyük bir başarı. Sanırım bunun yanında biz küçük patatesler gibi kalacağız ama seni meşgul edeceğiz. Kitaplarımız için harcamak istediğim zamanın yakınına bile sahip değilim ve Boss'un da zamanı yok."

Programlarını, yaz kamplarını, hokey turnuvalarına ev sahipliği yapmak için pisti bir dolar karşılığında topluma nasıl ödünç verdiklerini anlatırken başımı sallıyorum. Giderek daha çok hoşuma gidiyor ve ücretten bahsettiğinde ben de varım. Cömertten de öte ve bana işi hemen teklif ettiği için kendimi çok mutlu hissediyorum.

"Bizimle birlikte gözden geçirmeniz gereken çok şey olabilir. Dediğim gibi, Patron iş konusunda pek becerikli değil, yaşlı Bayan Cutter onun diğer işinin muhasebecisi ve daha fazla iş almak istemiyor." Göz kırıyor. "O sadece yetenek getiriyor."

"Peki bu ne yeteneği? O bir eğitmen mi?" Bana bakıyor ve omuz silkiyor.

"Şey, ben Nash Carter, tatlım. Bunu bilmiyor muydun? Sahibi o, eminim gençken onunla yakındınız, değil mi?"

"Ben-ne? Barın sahibi o-" diye söze başlıyorum ama sözüm kesiliyor.

"Bir günde iki kez... beni takip mi ediyorsun, Rae?" Nash'i görmek için döndüğümde arkamdan bir ses duyuyorum, kapı çerçevesine yaslanmış, paten kaymaya hazır, kaskı elinde. Hokey kıyafetleri vücudunu kaplamış, göğsünde Olympia ve kolunda Koç yazan beyaz yazılar bulunan ağır, lacivert bir forma giymiş.

Onu bu şekilde görmek odadaki tüm havayı alıyor, özellikle de benim ciğerlerimi. Onun ezici bir şekilde iyi görünmediği hiçbir senaryo yok ve bu beni kızdırıyor, çünkü bu işi gerçekten istiyordum.

CHAPTER NINE

Nash

CeCe benimle alay ediyor ve gözlerini deviriyor. "Bu kadar şanslı olamazsın."
Ama öyleyim, çünkü o burada.

Bu iş mükemmel bir şekilde yürüyebilir. Kısmen, CeCe'nin iş ve finans söz konusu olduğunda gülünç derecede zeki olduğunu bildiğim için ve ayrıca takındığı sinirli bakış beni onu daha da fazla kalmaya ikna etmeye teşvik ettiği için.

"Bu... bu bir çıkar çatışması olabilir gibi hissediyorum, Sonny." Bana baktı ve profesyonel olmak için gösterdiği çabayı fark ettim. Büyük bir şehirdeki üst düzey bir firma için giyinmiş görünüyor. "Buranın ve barın sahibi siz misiniz? Fark etmemiştim... gerçi nasıl fark etmediğimi de bilmiyorum, bunu başka kim yapar, zamanı ya da parası olur ki?" CeCe benden çok kendi kendine mırıldanıyor. Güzel zümrüt gözleri Sonny ve benim aramda gidip geliyor.

Sonny, CeCe'yi bana bir şans vermesi için ikna etmeye çalışırken, sanki Drakula'nın kendisi için çalışması isteniyormuş gibi, "Harika bir patron, ayrıntılar konusunda biraz sert biri... ama harika," diyor. Sonny omuz silkiyor. "Sen çalışırken müziği bütün gün makul bir seviyede tutmasını sağlayabilirsen, mükemmele yakın olduğunu söyleyebilirim." Bana küçük bir sırtıma fırlatıyor ve ben de kıkırdıyorum.

CeCe ayağa kalkıyor. "Bu fırsat için çok teşekkür ederim ama bu iş yürümeyecek gibi hissediyorum."

Gitmeye çalışıyor ama etrafımdan dolaşmasını kolayca engelliyorum. Bu kadını hayatımın yarısından fazladır tanıyorum ve onu kızdıracak ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok ama bu kadar kolay gitmesine izin vermeyeceğim.

"CeCe," diyorum ona bakarak. Patenlerim ayağımdayken onun küçük bedeninin üzerinde yükseliyorum. Bana bakıyor ve beklentiyle göz kırpmıyor.

"Ne var, Nash? Senin için çalışabileceğimi sanmıyorum."

Şimdi sadece kırıldım. Onunla olan tüm etkileşimlerimi on saniye içinde hatırlamaya çalışıyorum. Kalın kirpiklerinin arasından bana bakıyor, hareket etmemi bekliyor.

Ben yapmam. İki katına çıkarım. Bir şey istediğimde hayır cevabını kabul etmem.

"Katılmıyorum. Mükemmel çalışırdı. Bunu hiç düşünmediniz bile. Sen kesinlikle kalifiye birisin, sana zaten güvenebilirim ve kasabayı biliyorsun. Şuna ne dersin? Başlamak için kısa bir güç pateni dersim var. Sonny sana tesisi gezdirsin, eğitmenlerle tanıştırsın, ofisinin nerede olacağını ve ne üzerinde çalışacağını göstereyim, daha sonra seninle görüşürüz ve eğer hala hayır diyorsan buna saygı duyayım."

Hayır demeyecektir. Tüm bahislerimi, buzu ve buradaki çocuklar için yaptığımız tüm iyilikleri gören güzel ofisin onu geri çekeceğı gerçeğine yatırıyorum. Eğer doğru hatırlıyorsam, CeCe'nin çocuklar için büyük bir kalbi var ve

meydan okumayı sever. Muhasebemiz şu anda kesinlikle zorlu bir iş.

Sonny onu tekliflerimizle baştan çıkarabilir ve dersimden sonra anlaşılmayı ben yaparım. Daha fazla para, daha iyi saatler, ne isterse. Ona ihtiyacımız var, sadece giydiği küçük siyah kalem etek ve ipeksi beyaz bluzun içinde inanılmaz görüldüğü için değil. Ona yetenekleri için ihtiyacımız var. Ne kadar iyi görüldüğü sadece bir bonus ve eminim Wade ya da Cole bunu fark ettikleri için beni yumruklayacaklardır.

Sanki ona karşı dürüst olup olmadığımı anlamak istercesine bana bakıyor, bana karşı duyduğu ani ve haksız küçümseme karşısında eline geçen fırsatı hesaplıyor. "Tamam," diyor.

"Güzel, yakında görüşürüz." Bunu söylerken ona gülümsüyorum ve Sonny'ye bunu halletmesi için başımı sallıyorum, o da başını sallıyor. Sınıfıma doğru ilerliyorum, CeCe'yi daha sonra görmek için itiraf etmek istediğimden biraz daha fazla sabırsızlanıyorum.

Kırk dakika sonra buzdan çıktım ve hızlı bir duş alabilmem için antrenörlerimden Chris'i dersin son on dakikası için bıraktım. Hokey çantam gibi kokarsam müstakbel yeni yöneticime kur yapamam.

İşim bittiğinde CeCe'yi yeni ofisinde bulacağım. Evet, onu var edeceğim. Bu onun ofisi. Jo Anne'nin bana hep söylediği gibi, onu ve tüm o hippie saçmalıklarını tezahür ettireceğim.

Sonny'nin karşısına oturmuş, ince, altın çerçeveli gözlüklerini takmış, evraklara bakıyor.

"Yeterince gördün mü?" Kapı çerçevesine yaslanarak ona rahatça soruyorum.

Evrak karmaşasından başını kaldırıp bakıyor.

"Burada gerçekten çok yardıma ihtiyacınız var. Bu bir kişi için çok fazla, zavallı Sonny'yi çok yoruyorsun ve bunların hepsi son derece düzensiz. Sadece bakmak bile endişemi artırıyor," diyor suçlayıcı bir şekilde.

"Biliyorum, haklısın ve bu konuda kendimi *çok* kötü hissediyorum, işte bu yüzden sana çok ihtiyacımız var," diye yalvarıyorum. Sonny, CeCe'nin karşısındaki koltuktan kalktı ve yanımdan geçerken omzuma vurdu. "Ne kadar sert konuştun patron. Bunu bitirebileceğine inanıyorum. Saat 4:15'te kaydım var."

Başımı sallıyorum ve sırtarak CeCe'ye dönüyorum.

"Zavallı şey, bugün öğle yemeği molası bile vermedi. Duramıyor ya da işler aksıyor." Bana gözlerini deviriyor ve bunu izlemek bile hipnotize edici.

Hipnotize etmek mi? Benim neyim var böyle? Seks. Seks yapmam lazım.

"Kapa çenenin Nash. Kalbimin tellerini çekmene izin vermeyeceğim. Bunun işe yarayacağını gerçekten düşünüyor musun? Fark etmediysen söyleyeyim, sinirlerimi bozuyorsun."

"Evet, bunu açıkça görebiliyorum... ama anlamadığım şey neden?" diye sordum.

Onun burada çalışmasını istiyorum - hayır, ona ihtiyacım var - bu yüzden bunu halletmeliyiz ve ben asla lafı dolandıran biri değilim.

CeCe çok şirin bir ses çıkarıyor; güzel yüzü sanki benimle neden sorunu olduğu belliymiş gibi acı dolu bir kaş çatma halinde. Ama ben hâlâ anlamış değilim. Zilyon yıl önce çocuklarla ona sataşmam dışında aklıma tek bir şey bile gelmiyor. Ona her zaman saygı duydum ve hatta onu kolladım.

"Çünkü... sadece... hayatım boyunca bana hep eziyet ettin. Ne zaman arkamı dönsem bana sataşıyordun. Beni mezuniyet balosuna davet etmesin diye Michael Merriweather'a mono olduğumu söyledin," diyor CeCe ve başparmağını kaldırıp nedenlerini saymaya başlıyor.

Kıs kıs güldüm çünkü evet, bunu ben yaptım. CeCe on beş yaşındayken ziyaret için eve gelmiştim ve Cole, Michael'ın CeCe'nin v-kartını almakla övündüğünü duymuştu ama Wyatt, yirmi üç yaşında koca koca adamlar olan Wade ve benim on yedi yaşında bir kıza çakmamızı kesinlikle yasaklamıştı, bu yüzden o randevunun gerçekleşmesini engellemek için yaratıcı olmamız gerekti.

Hâlâ onu neden kızdırdığıma dair bir şeyler geveliyor, ben de bitirmesine izin verdim.

"Ve son olarak, Avery gerçekten iyi bir kız ve ona lisede ve üniversitede çıktığın her kıza davrandığın gibi davranırsan, seninle uğraşmak zorunda kalacağım. Ona karşı nazik ol ya da oynaşacak başka birini bul."

Vay be. Ne oluyor lan?

Ona yaklaşıyorum. Anlamasını sağlamak için tek bir şansım var, o yüzden deniyorum.

"Öncelikle, Avery *sadece* benim *çalışanım*. Asla bir çalışanımla ilişkiye girmem, asla. Bu benim temel kuralımdır. Ona sahip olduğumuz için çok şanslıyız. İkincisi, kardeşlerinle sana sataştığımda aptal bir çocuktum. Asla öyle bir niyetim yoktu ve eğer seni kırdıysam özür dilerim. Üçüncüsü, artık o zamanki ben değilim."

"Yani artık spor olsun diye kadınlarla yatmıyor musun?"

Tam o anda gözlerindeki bakışı fark ediyorum - benimle hiçbir ilgisi olmayan bir bakış, eskiden olduğum ve ona az önce canını yakan kişiyi hatırlatan kişiyle ilgili.

Haksız değil, eskiden kadınlarla yatardım. Birçoğuyla. Hokey oynarken, kadınlar her yeredir, her fırsatta pak tavşanları. Ama o hayatımın farklı bir dönemi idi. CeCe'nin hatırladığı adam binayı terk etti.

Wade'den bu Andrew'un ne kadar boktan biris olduğunu duyduğum ve ben onun gibi değilim. Bu sabah dört seviyeli binicilik dersi için hazırlanırken beni bilgilendirdi ve birinin CeCe Rae'ye zarar verdiğini hayal etmek yumruklarımı iki

yanımda sıkımda neden oldu.

"Düşündüğün gibi biri değilim, en azından artık değilim. Beni neden öyle hatırladığını anlıyorum." Benimle alay ediyor. "Evet... üç kereden fazla olmama kuralın vardı."

Yine haksız değil, ama şimdi sadece onunla ve onun kendini beğenmiş tavrıyla uğraşmak istiyorum.

"Söylemeliyim ki CeCe, seni hiç yargılayıcı bir tip olarak görmemiştim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup aşağılanmış görünmek için elimden geleni yapıyorum.

Önyargısız görünmeye çalışarak ve başarısız olarak bana bakıyor. Pelüş alt dudağını dişlerinin arasına alıyor ve cevap vermeden önce bir saniye düşünüyor.

"Yargılamıyorum Nash. Sadece, insanlar nadiren değişir."

"Belki değil, ama insanlar büyür, CeCe. Ne zamandır burada yaşamıyorsun? Yedi, sekiz yıldır mı?"

Gözlerindeki bir şey yumuşuyor. Mekânı adımlıyor, bir yığın fatura alıyor ve onları yeni masasına taşıyor. Bir süre orada durup bebek pembesi tırnaklarını masaya vuruyor.

"Bana burada gerçekten ihtiyacınız var; bu şimdiye kadar gördüğüm en düzensiz muhasebe sistemi." Ona kocaman gülümsedim. Zaferin tadını alabiliyorum.

"Biliyorum. Sonny harika biri ama eski kafalı. Burayı düzene sokmamız gerekiyor. Hiçbir şeyin gözden kaçmasını istemiyorum ama daha nitelikli bir yardımcı bulamadım. Ücret senin için adil mi?" diye sordum.

Öyle olduğunu biliyorum - yıllık yüzde yirmi daha yüksek.

Cevap olarak başını salladı. "Evet, öyle."

"Çalışma saatlerini sen seçebilirsin, sana nasıl uyarsa. Eminim Jo Anne ile biraz zaman geçirmek istiyorsundur. Cole bana bunun senin için önemli olduğunu söyledi, artık evde olduğuna göre. İstedğin zaman uzaktan çalışabilirsin. Seçim senin."

Bana inanmıyormuş gibi gözleri kısıldı.

"Bana öyle gülümsemen beni sinirlendiriyor. Ne zaman bu kadar kibar ve uzlaşmacı oldun? Bityeniği ne?" diye soruyor saçından bir tutamı parmaklarının arasında döndürürken.

"Ben nazik ve uzlaşmacı değilim, ben sert biriyim, unuttun mu?" Kendine rağmen sırtıyor.

"Bu varsın anlamına mı geliyor?" Ben soruyorum.

Saçını döndürmeyi bıraktı ve bana baktı.

"Bir ofis malzemeleri bütçesine ve Quicken'ın güncellenmiş bir sürümüne ihtiyacım olacak." "Tamamdır," dedim hemen.

"Ve pazartesileri izinli olmam gerekecek." Sırtıyorum. "Şok edici."

Kolları diri göğüslerinin altında kıvrılıyor ve onlar için küçük bir raf oluşturuyor.

"Şimdi, kim yargılayıcı? Annemin Pazartesi akşam yemeklerini hazırlamasına ve Mabel's'i okuldan almasına yardım etmek istiyorum." "Yeterince adil. Yerli pazartesiler," diyorum. Onu zorlamıyorum. Onu neredeyse yakaladım.

"Tamam, deneme amaçlı. Ama beni pişman etme, Nash. Ciddiyim."

Daha da geniş gülümsedim. "Evet kızım," diye bağıyorum.

Odanın diğer ucuna geçip hiç düşünmeden bedenini kucaklıyorum. Hazırlıklı olmadığım şey ise vücudumun onunkine verdiği tepkiydi. CeCe sanki sadece onun için oyulmuş mükemmel bir yere sahipmişim gibi içimde eriyor. O tatlı çilek kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve göğsüme yasladığı minik avuç içleri ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden olurken kokuyu içime çekiyorum.

Kollarımda ne kadar yumuşak ve esnek olduğunu fark ettiğimde "Tüm çalışanlarınıza sarılıyormusunuz?" diye soruyor.

"Özür dilerim," diye mırıldanarak onu serbest bıraktım. "İhtiyacımız olan yardımı burada bulduğumuz için çok mutluyum, hepsi bu." Boğazımı temizliyorum. *Pürüzsüz.*

"Pekâlâ... Birinci kural, biz buradayken profesyonel olmanı bekliyorum." CeCe bana parmağını sallıyor ve tek gördüğüm seksi muhasebecinin beni azarlaması oluyor.

Lanet olsun, Nash.

"Çarşamba günü başlayacağım. Yarını tamamen yerleşmek için ayırmak istiyorum ve yeni kıyafetlere ihtiyacım var."

"Şu an giydiğin şey... gayet iyi," diye on beş yaşında bir çocuğun okul aşkına tutulduğu gibi konuşmayı başardım. *Yine, gerçekten pürüzsüz.*

Kıyafetine bakıyor.

"Eşyalarımın çoğunu Seattle'da bıraktım. Gerçekten sahip olduğum tek şey bu." Gözlerindeki bakış Andrew'a bir kez daha yumruk atmak istememe neden oluyor ama aptalca bir şey söylemek yerine başımı sallıyorum.

"Bu işi başaracağız, CeCe. Göreceksin."

Yanımdan geçerken başını sallıyor, çantasını omzuna atıyor ve bana göz kırpmıyor.

"Çarşamba görüşürüz o zaman, eğer dere yükselmezse."

Wyatt'ın imzası niteliğindeki bu sözü söylediğini duymak göğsüme o kadar sert bir yumruk indiriyor ki, ona beni bundan çok daha kısa bir süre sonra göreceğini söylemeyi unutuyorum.

CHAPTER TEN

Nash

"Y "Daha iyi uyuyabiliyor musun, evlat?"

"Bazı günler," diye yanıtlıyorum Wyatt'ı masaya beş rakamlı bir oyun koyarken. Tile Rummy bizim olayımız, o hastalandığından beri eve her geldiğimde ve ondan önceki yıllarda da bunu yapıyoruz.

"Görüyorum ki saçmalamakta hâlâ iyi değilsin." Bir ahududu üfledim.

"Sanırım değil."

Mutfak dolabımdaki melatonin ve papatyadan bahsederek, "Jo'nun sana verdiği voodoo bokunu alıyor musun?" diye soruyor. "Evet. Pek faydası olmadı ama bunu ona söyleme. Yine de alacağım." Sırıtlıyorum.

"Akıllı çocuk. Sırrın benimle güvende. Kalan zamanıma değer veriyorum, Jo'ya hiçbir konuda yanıldığını söylemem."

Kıkırdıyorum ama kalan az zamanını duymaktan nefret ediyorum. O çok genç. Sadece altmış yaşında. Bu hiç adil değil.

"Belki de ihtiyacın olan şey budur. Kendi tarzında bir Jo. Otuz iki yaşındasın, belki de birlikte bir hayata başlayacağın birini bulmanın zamanı gelmiştir. Zamanını dolduracak biri, seni yoracak bebekler. Belki o zaman daha rahat uyursun."

Wyatt kolunu masanın üzerine uzatıp başka bir koşu yaparken acı içinde yüzünü buruşturuyor.

"İyi misin?" Ayağa kalkıp ona yardım etmek için kendimi zorluyorum ama beni başından savıyor. "İyiym, sadece sinirlerim sık sık alev alıyor."

Başımı sallıyorum. Kanserden nefret ediyorum. Nefret, bu konuda hissettiklerimi anlatmak için yeterince güçlü bir kelime bile değil. Tanıdığım en güçlü adamı aldı ve onu bir deri bir kemiğe indirdi. Ona çok hayranım. Wyatt asla şikâyet etmez, her şeye katlanır ve şimdi bile, son günlerini yaşarken, hâlâ benim için endişeleniyor.

"O hayat bana göre değil," diyorum.

"Saçmalık, doğru insanı bulduğunuzda bu hayat herkes içindir, siz çocuklar başıma gelen en iyi şeysiniz."

Göğsüm sıkışıyor ve masanın üzerine bir koşu bırakıyorum. İyi bir tane.

"Piç kurusu, onu atmak için özel bir durum bekliyormuş gibi mi saklıyorsun?" "Evet, yaşlı kıcını tekrar yenme fırsatı, üç taş kaldı." Tepsimi gösterip sırtıtlıyorum.

Wyatt yüzünü buruşturuyor. Kaybetmekten nefret eder ama ona yumuşak davranırsam daha da nefret eder. Aramızda bir sessizlik geçiyor. "Kendime bile bakamıyorum, bir başkasına ya da çocuklara asla bakamam. Bu bana göre değil."

Ben mutluyum.

kariyerim bittiğinde buraya geri döneceğim. Nisan'da balık tutarız, teknemde çalışırız ve sen de bana bir çiftlik bulmamda yardım edersin. Tek ihtiyacım olan bu. Sadece biraz toprak, nefes alabileceğim bir yer. Biraz huzur."

Wyatt gülümserken gözleri hâlâ parılıyordu. "O kadar zamanım yok."

Burnumun direği sızlıyor. Haklı olduğunu biliyorum ama bununla yüzleşemem. Bir daha olmaz.

"Bakalım bu deneysel tedavi Şükran Günnü'nden sonra nasıl gidecek, harika şeyler duydum."

"Evlad, bir dakikalığına boktan sandviçi keseceğim," diye geveliyor ve ben kıkırdıyorum.

"Her zaman yaparsın."

Wyatt ön kolumu tutarak beni korkutuyor.

"Sadece onlar için burada ol, hepsi için. Düşündüğünden daha güçlüsün, Nash. Birini kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorsun. Bir ebeveyni. Onlar bilmiyor. Acını kullan ve ben yokken onlara yardım et. Özellikle de kızlara. Kızlarımın sana ihtiyacı olacak."

"Saçma sapan konuşuyorsun ama seninle dalga geçeceğim, yaşlı dostum."

"Güzel." Başını sallayarak "Şimdi oyunun geri kalanı için biraz çaba göster, burada bana meydan okumazsan hiç eğlenceli olmaz..." diyor ve altı karelik bir koşu düzenliyor.

"İki taş kaldı." Sırıttıyor.

Her gün aklıma üşüşen anılardan sıyrılıp yerel fırınımızdan aldığım kahverengi Betty Cobbler'ı ön koltuktan aldım ve anahtarlarımı kamyonetimin konsoluna attım.

Ashby'lerde pazartesi akşamı yemekleri efsanedir. NHL'deki yıllarım dışında on beş yaşımdan beri her pazartesi buraya gelirim ve o zaman bile pazartesileri hep arardım. Kimse sizi davet etmez, zaman belirlenmez, hepimiz sadece geliriz çünkü Jo her zaman Pazartesi gününüz boktan geçse bile her zaman dört gözle bekleyeceğiniz eski moda bir aile yemeğiniz olduğunu söylerdi.

Johnny ve June'un mutfaktan gelen sesleri ve Mabel'ın kahkahalarıyla ön kapıdan içeri giriyorum. Eve dönmüş gibiyim. Mama Jo her şeyimi kaybettiğimden beri bana gerçek bir anne oldu ve bunun karşılığını ne kadar çabalasam da asla ödeyemem. Rolünü sorgulamadı bile, Wyatt'la birlikte hemen devreye girip görevi devraldılar. Şimdi, geriye kalan tek kişi o. Bu gezegende onun için yapamayacağım tek bir şey bile yok, özellikle de Wyatt artık yokken.

"Hey, bebeğim." Jo mutfak adasından bana bakıyor, elleri ev yapımı bisküvileri açmaya çalışıyor.

Cole ve Mabel buraya ilk gelenler. Mabel dünyanın en havalı çocuğu. Kırmızı önlüğüyle Jo'nun hemen yanında, unu yuvarlamasına ve yaymasına yardım ediyor.

"Jo Anne," diyorum onu başının üstünden öperken.

"Able Mabel," diye selamlıyorum Mabel'ı, beşlik çakararak. Elimin una bulandığını fark ettiğimde gülüyor. "Bunun için teşekkürler, küçük dostum." Elimini bir bulaşık havlusuna sildiğini söylüyorum.

Cole bana bir parça bisküvi hamuru fırlattı.

"Zavallı adam, Matthew McConaughey'e benzeyen görünüşünü bozmak istemezdim. Lincoln'ünü dışarıya mı park ettin?"

Pazartesi gecesinin standart içkisi için bar alanına giderken Mama Jo'nun arkasından gizlice yaklaşıp onu tersledim.

Wyatt'ın en sevdiği burbon. Sadece o zaman içki içiyorum. Haftada bir kez, Wyatt için.

"Küfür çizmesine bir dolar, Nash Amca!" Mabel, onun önünde küfrettiğimizde içine para koyduğumuz bebek kovboy çizmesini göstererek konuşuyor.

"Kafanın arkasında gözlerin mi var? Ve ben söylemedim, taklit ettim, sayılmamalı."

"Sayılır!" diye ciyaklıyor. Onu tek başıma zengin ediyorum ama hiç umurumda değil.

Zaten yarısı dolu olan bagaja bir beşlik tıktırıyorum ve daha pazartesi. "Bu bana önümüzdeki birkaç gün için ödeme yapar."

Ona sırtıtıyorum.

Wade arka kapıdan içeri girerken Cole başını sallayarak "Asla çocuk sahibi olma," diye mırıldanıyor. "Anne, fam," diye selamlıyor.

"Çavuş," hepimiz neredeyse aynı anda söylüyoruz ve bu da Mabel'ın gülmesine neden oluyor. "Merhaba, Wade Amca."

"Selam, bebeğim." Onun başını öper. Çavuş'un buz gibi kalbi bile Mabel için eriyor. Harley ön kapıya doğru koşuyor, biz daha onları duymadan insanları bekliyor.

CeCe ön kapıyı açarken, "Ne demek istediğini anlıyorum baba, ama bunu söylemenin başka bir yolunu bulmalıyız," diyor.

"Teyze!" Mabel elindeki işi bırakıp Jo'nun babası Dean Baba'yla birlikte ön fuayeden geçmekte olan CeCe'ye doğru koşarak sesleniyor. Yetmiş sekiz yaşında hala dinç, her zaman yaramaz ve her zaman yeni hobiler deniyor. Bu gece yanında eski akustik gitarını taşıyor.

Mabel ciyaklar ve CeCe daha çantasını ve anahtarlarını bırakmadan CeCe'nin kollarına atılır.

"Sevgilim, ohhh... izin ver sana sarılayım. Şu haline bak, FaceTime bana ne kadar büyüdüğünü göstermiyor. Bana manikür yapmak için setini getirdin mi? Tırnaklarım berbat durumda." Mabel'ın görmesi için mükemmel manikürlü elini uzatır.

"Evet, güzel renkler getirdim. Hep pembe giyiyorsun. Maviye ne dersin?"

CeCe gülümser ve Mabel'ın çenesini avucunun içinde sıkar.

"Aklımı okudun sevgilim, bir süredir mavi istiyordum. Yemekten sonra?"

Mabel ona bakıp başını sallar ve mutfığa gider.

"Nana'nın çalışma odasındaki bilgisayarından Rosana Pansino'yu izleyebilir miyim?" diye sorar Cole'a.

"Evet, bebeğim. Kulaklık yok, hoparlörleri kullan," diye yönlendiriyor ve kız başını sallayarak diğer odaya geçiyor. "O gitarla bize bir şarkı çalacak mısın baba?" Cole kıkırdıyor, bir yudum viskiyi geri deviriyor.

"Az önce onu yaşlılar merkezindeki gitar dersinden aldım, dersi bugüne alındı." CeCe durdu, sanki burada olduğunu fark etmiş gibi bana baktı. Tabii ki burada olurdum. Başka nerede olabilirdim ki?

"Öğretmenimin bana ne dediğini duymak ister misiniz? Sanırım benden hoşlanıyor. O da genç, sadece yetmiş yaşında."

Sırıttıyor.

"Baba..." CeCe uyarıyor.

Cole genişçe gülümsüyor, içkisini doldurmaktan başını kaldıran Wade'in bile ilgisini çekiyor. "Yatırım yaptım," diyor Cole. "Sana çıkma teklif etti mi, eski dostum?"

Dean Baba gitarını bırakıp omuz silkiyor.

"Parmaklarım üzerinde çalışmama yardım etmek istediğini söyledi. Parmaklarımın sıkı olduğunu ve gevşetmem gerektiğini söyledi." Wade kıs kıs güler ve Cole sırtıtmaya başlar.

"Bu iyi, baba. O zaman parmaklarını alıştırman gerekecek," diyor Cole, göğsünden kahkahalar yükselirken.

"Yani, hepimiz öyle değil miyiz?" Wade omuz silkerek soruyor.

Mama Jo dehşete düşmüş görünüyor ve hepimiz gülmekten kırılıyoruz. CeCe hariç hepimiz. "Çocuklar," diyor.

Dean devam ediyor, "Elimden geleni yapıyorum. Bu gece dar bir majörü parmaklarken lanet olası G-string'i kırdım."

"Tanrım, baba," diyor CeCe ama başını ellerinin arasına gömmeden önce yüzünde geniş bir sırıtiş belirliyor, biz de kahkahalarımıza yenik düşüyoruz.

Dean tüm bunların kulağa nasıl geldiğini çok iyi bilen eski bir bok bozucu gibi sırıttıyor ve ekliyor: "La'yı doğru parmaklarsanız daha yüksek bir nota çıktığımı biliyor muydunuz çocuklar?"

"Baba!" Mama Jo ona bağılıyor, üçümüz de iki büküm olurken bulaşık havlusuyla ona vuruyor.

Yaşlanmak için sabırsızlanıyorum, her şey yanına kâr kalıyor.

"Mabes'in odadan çıkması iyi oldu," diye Cole'u azarlıyor.

"Etrafında bu tür davranışlar olan bir kadını nasıl yetiştirmeyi bekliyorsunuz?" "Siz de onu cesaretlendiriyorsunuz," diyor CeCe, burbonunu doldururken.

Daha önceki profesyonel iş kadınıyla keskin bir tezat oluşturan görüntüsüne bakıyorum. Şimdi üzerinde, dolgun poposunun kıvrımının hemen ötesindeki o mükemmel noktada biten kesik jean şortu ve çıplak omzundan sarkacak şekilde geniş kesik yakalı beyaz bir Blondie turnesi tişörtü var. Vintage tişörtlere olan takıntısını hatırlıyorum ve hala hepsine sahip olması gerektiğini fark ediyorum, gençlik yıllarında farklı müzik dönemlerinden çok fazla tişörtü vardı. Blondie en son ne zaman turneye çıkmıştı? Çıplak ayaklarıyla mutfakta dolaşıyor. Gür saçları geriye doğru düzgün bir at kuyruğu şeklinde toplanmış ve yüzünde makyaj yok. Onu en çok bu haliyle sevdiğime karar veriyorum. Doğal. Taze ve o kadar genç görünüyor ki kendimi ayıltmaya çalışırken bana kim olduğunu hatırlatıyor.

Boğazımı temizliyorum ve Cole

bana vuruyor. "İyi misin?"

Ona baktım. Az önce beni yaşlı bir sapık gibi CeCe'yi süzerken mi gördü? Başımı salladım ve konuşmam gerektiğine karar verdim.

Şimdi.

"Bu hikâyenin üstüne çıkamam Dean Baba... ama CeCe ve benim size günümüzden bazı ilginç haberlerimiz var," diye söze giriyorum, herkes bana, özellikle de CeCe'ye umutla bakıyor.

"Olympia'nın yeni bir yöneticisi ve muhasebe müdürü var." CeCe'ye doğru başımı salladım. Mama Jo, CeCe ve benim aramda bakışıyor.

"Wade sonunda işi aldı mı?" diye soruyor, yüzünde bir sırıtişla, hiç vakit kaybetmeden.

"İsteksizce," diye karşılık veriyor Wade. "Ama ona cinsel tacizde bulunmamasını söyledim, ahırda yeterince buna katlanmak zorundayım." "Aww, dostum. Sen benim tipim değilsin." Sırıttıyorum.

Mama Jo CeCe'ye bilmiş bir gülümsemeyle bakıyor ama benimle konuşuyor.

"Komik, CeCe bütün öğleden sonra benimle evdeyken bundan hiç bahsetmedi ama bence bu harika. O boktan ofiste yardıma ihtiyacı var." Gözleri benimkilere kayıyor. "Alınma ama güzel bir yüzün var evlat, ama muhasebe konusunda pek iyi değilsin."

"Teşekkürler mi?" Az önce aşağılandım mı yoksa iltifat mı aldım diye merak ederek söylüyorum. Jo bunu herkesten daha iyi yapıyor.

"Sana söyleyecektim anne. Sadece bu fikre alışmaya çalışıyordum ve daha başlamadan bırakmayacağımdan emin olmak

istiyordum," diyor CeCe, gözleri benimkilerde. Sırıttıyorum. Saçmalık. O vazgeçmiyor.

Cole ayağa kalkar ve onun omzuna vurur.

"Ben de bu şerefsiz için çalışmak zorunda kalsaydım buna alışmam gerekirdi. En azından ofisindeki kadınları asla becermeyeceğini biliyoruz."

Cole kıkırdıyor ve ekliyor, "CeCe... CeCe işte. Ve gerçekçi olalım, Sonny ile asla başa çıkamaz." Wade kıkırdar. "Gerçek bu değil mi?"
Jo bana çatal bıçak takımını uzattı.
"Pekala, masayı hazırla, büyük patron."
Başımı sallıyorum ve yemek odasına doğru ilerliyorum, ben ilerlerken hiçbirinin düşüncelerini okuyamamasına seviniyorum.

CHAPTER ELEVEN

CeCe

E Bugün ne zaman arkamı dönsem Nash orada oluyor. Sadece dört saattir onun yanında çalışıyorum ama şimdiden akıl sağlığımı sorgulamaya başladım. Söylediği her şeye inanmak istiyorum, eskisi gibi olmadığına, bu işin yürüyebileceğine... çünkü bu işe ihtiyacım var. Tek düşünebildiğim yeniden başlamak ve kendimi meşgul tutmak.

Andrew beni durmadan arıyor ve mesaj atıyor, kafama ait olmayan düşünceler sokmaya çalışıyor.

Yeni bir başlangıç yapmak çok zor gibi görünüyor ve bu iş bana yardımcı olması gerekenler listemde bir numara. Merdivenin ilk basamağı. Ücret ve koşullar harika; Sonny Nash'in çalışanlarını mutlu etmek için herkese adil ücretin çok üzerinde ödeme yaptığını söylüyor. Ayrıca muhasebe sistemlerinin ne kadar dağınık olduğu düşünüldüğünde bu bir meydan okuma gibi görünüyor. Muhasebe, işin yardıma ihtiyacı olduğunu gördüğüm son ve tek kısmı. Geri kalanı -Nash'in üstün olduğu alanlar- harika çalışıyor gibi görünüyor.

Sonny beni Olympia'da gezdirdiğinde hem çok etkilendim hem de çok şaşırdım. Yeniden tasarlanan alan mükemmel. Son teknoloji pist efektleri, yeni Zamboniler, güncellenmiş soyunma ve değişim odaları, arka yarıdaki tüm zemin kauçuk paspaslarla kaplı, böylece patenciler patenlerini çıkarmadan tuvalet ve soyunma odalarına kolayca ulaşabiliyor. Seyirci alanı gerçekten rahat ve sıcak - daha önce bir hokey pistinde hiç görmediğim bir şey.

Nash, Olympia'nın yerel işletmelerle özel gecelere ev sahipliği yapabilmesi için farklı gıda kamyonlarının binaya açılan bir pencereden dışarı çıkmasına olanak tanıyan yeni bir imtiyaz alanı ekledi.

Sonny artık toplumu desteklemeye önem verdiğini söylüyor. Bana Lightning maçlarından elde edilen paranın ihtiyaç sahibi yerel hayır kurumlarına bağışlandığı yardım gecelerinden bahsetti; bu jest Nash'in büyüdüğüne ve tanıdığım genç ve üniversiteli çocuğun daha yaşlı, hala bencil bir erkek versiyonundan başka biri olduğuna inanmama yardımcı oluyor. Onun hakkında bir fikrim, bir yanılsamam vardı ve onu her gördüğümde ve nazik ya da düşünceli bir şey yaptığında bu yanılsamayı yıkıyor.

Annemin yemeği hazırlamasına yardım ederken alt dudağımı çiğniyorum.

Sanırım onun hala eskiden tanıdığım Nash olmasını istiyorum. Kendini beğenmiş, çapkın süperstar. Bu olmadan, her ortamda ne kadar muhteşem olduğunu fark etmekten başka seçeneğim yok. Sadece kokusu bile beni içine çekiyor, taze sandal ağacı ve baharat gibi. Bugün bana sarıldığında çok erkeksi ve sıcaktı. Soğuktan içeri girip sıcak bir battaniye ve bir fincan çayla karşılaşmak gibi. Rahatlatıcı. Ev gibi. Ve bundan nefret ediyorum. İhtiyacım olan son şey onun için ağzımın suyunun akması, özellikle de o ailemin bir parçası gibiyken. Son yıllarda uzakta olmak, onun aile tarihimizde ne kadar köklü bir yeri olduğunu unutmama neden oldu.

"Sessizsin bebeğim... Her şeyi içine mi sindiriyorsun?" Biz patatesleri ezerken ve o köftesini fırından çıkarırken annem bana soruyor.

"Sadece alıyorum."

"Nash için çalışman bence harika. Gerçekten yardıma ihtiyacı var."

"Biliyorum, bugün hızlıca bir göz attım. Etrafta sürekli bu kadar insan olması çok fazla. Buna alışık değilim." Nash'in durduğu yemek odasına bakıyorum. Ona doğru başımı sallıyorum.

"Eve geldiğinden beri hep burada mı?"

Mama Jo köfteyi dilimleyip servis tabağına koyarken dikkatlice düşünüyor.

"İhtiyacım olduğu kadar burada ve ona ihtiyacım olduğunu bilmediğim zamanlarda bile burada. Babanı çok özleyor.

Hokey oynamaya ara verdiğinde hep buradaydı. Babanı kaybetmek hepimiz için olduğu kadar onun için de zordu. Tüm o travmadan sonra hayatında farklı bir yol izleyebilirdi ama o doğru yolu seçti. Bu kasaba için iyi biri. İnsanlar onu gerçekten seviyor," diyor, sanki adaylığını koyan bir politikacı gibi.

"Evet, tam bir kalabalık memnun edici," diye kıs kıs gülüyorum, dün gece barında müşterilerle sohbet ettiğini

hatırlıyorum, çocuksu sırtışları ve derin bronz saçlı karizmasıyla.

Yemek odasına baktığımda Nash'in üzerinde mükemmel oturan kot pantolonu ve Wade'le konuşurken kaslı göğsünde kavuşturduğu mürekkepli kollarını gösteren siyah tişörtüyle masada durduğunu görüyorum. Dalgalı koyu renk saçları hafifçe aralanıyor ve imzası olan Dallas Stars, Stanley Cup ödüllü beyzbol şapkasını ters takıyor.

Benim ahlaksız amcığının hiç şansı yok. Geriye dönük bir beyzbol şapkası için tam bir orospu, özellikle de bu yarı zamanlı kovboy olmuş yıkıcı görünümlü hokey yıldızı için. Odanın öbür ucunda benimkilerle göz göze geliyor ve bu beni olduğum yere sabitliyor. Nash başka tarafa bakmıyor, bunu kabulleniyor ve sırtıyor, sonra burbonundan bir yudum alıyor, bakışını hiç kesmiyor.

"Hadi yiyelim!" Mabel ve Cole çalışma odasından içeri girerken annem seslenerek

transımı bozuyor. "Her zamanki gibi güzel kokuyor anne," diyor Cole, omzunu sıkarak.

Sanki hepimizin ait olduğu yermiş gibi masaya oturuyoruz ve babamın baştaki sandalyesini sonsuza dek boş bırakıyoruz. "Babama." Wade burbon bardağını kaldırıyor ve biz de onu takip ediyoruz.

Bardaklarımızın dibini masaya vurup içmeden önce hep bir ağızdan "Babama" diyoruz.

"Sana bir şey söyleyeyim, o arsız herif masasında o Yankees tişörtünü giymenden iğreniyor." Dean Baba Cole'a başını sallar.

"Hey, babam farklılıklarımıza saygı duyardı," diye karşılık verir Cole.

"Onlara saygı duymaya *başladı*," diyorum. "Ona Yankees taraftarı olduğunu söylediğinde neredeyse seni garajda uyutacaktı." "Sanırım sözleri 'nerede yanlış yaptım' şeklindeydi." Wade söze karışıyor.

Hepimiz eski tarih üzerine kıkırdarken Cole, "Kesin sesinizi!" diye mırıldanıyor.

Bir daha asla bizimle oturup Cole'un peşine düşmeyeceğini hatırladığımda keder göğsümü taze bir dalgayla dolduruyor.

CHAPTER TWELVE

CeCe

"W Bu konuyu er ya da geç konuşmak zorunda kalacağız, tek bildiğim bu." Wade huysuz ve kesin konuşuyor. Biz Nash'in Spicer'dan getirdiği tartı yerken, o da annem ve Cole'la yeni bir at terbiyecisi tutmamız gerektiği konusunda derin bir tartışmaya dalmış durumda.

Yerleşik at eğitmenimiz ikizleri evlat ediniyor ve uzun bir doğum iznine çıkması gerekiyor. Yerine birini bulmak zor olacak, çünkü Wade yanında çalışılması kolay bir adam değil.

"Sam ne zaman gidecek?" Ben soruyorum.

"En az bir yıl," diye cevaplıyor Wade alnını ovuştururken. Samantha ben üniversiteye gittiğimden beri ailemizle birlikte.

"Sam'in gitmesiyle birlikte bu işe devam edemeyeceğim ve emekli olması gereken dört atımız var. Yeni atları ve atlayıcıları eğitebilecek birine ihtiyacımız var ve hepiniz bana bir derbi koşusu daha yapmamı söyleyip duruyorsunuz."

Mama Jo başını sallar ve Wade devam eder.

"Başlangıç ücretleri eskisi gibi değil, bence en iyisini almak için daha fazlasını teklif etmemiz gerekecek. Çok fazla tecrübesi olan birini çekmek istiyoruz. Yeni birini eğitmek için aylar harcamak istemiyorum."

"Kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, o haklı," diyor Cole lokmalar arasında.

Mabel'ın Harley'i masadan beslediğini görmek için ona bakıyorum. Bana bakıyor ama ben ona göz kırpyorum. Bu kurnaz köpek paranın nerede olduğunu biliyor.

"Burada neden bahsediyoruz?" Annem soruyor.

"Belki yüzde on beş, yirmi? Bu geçici bir pozisyon, bu yüzden daha cazip hale getirmeliyiz," diye yanıtlıyor Wade.

Annem bir an düşünüyor ve sonra en hızlı bakışlarla Nash'e bakıyor. Masanın öbür ucunda onunla kısa bir süre göz göze geliyor ve yemin ederim başını salladığını görüyorum.

Annem, "Pekâlâ, hallet şu işi, gitmesine sadece birkaç ay kaldı," diye emrediyor.

Wade her zamanki sert tonuyla, "Olur," diye karşılık verir. "Yeni kişinin Sam ayrılana kadar onunla birlikte çalışmasını ve onları hazırlamasını istiyorum. İkiz oldukları için erken bir doğumla da karşı karşıya kalabilir. Sadece hazır olmak istiyorum, hepsi bu."

Gözlerimi kısıyorum ve Nash'e bakıyorum, o da bana bakıyor ama hızla uzaklaşıyor.

Bir şeyler oluyor, örümcek hislerim karıncalanıyor. *Burada ne kaçırdım ben?* Finansal bir karar vermeden önce annemin

neden Nash Carter'a baktığını bulmayı kendime görev edindim.

Gerçek Ashby tarzında, annem ve ben akşam yemeğinden sonra oturma odasında oturup manikür yaptırırken Dean Baba'nın uyuklamasını dinliyoruz

Mabel ve tüm çocuklar mutfakçı temizliyor. Cole yıkarken, Nash kurularken ve Wade mutfak zeminini süpürürken üçünün orada konuştuklarını görebiliyorum.

"Uzun zaman sonra bunun sana yabancı geldiğini biliyorum ama doğru yerdesin bebeğim. Andrew'un iyi biri olmadığı ortaya çıktı," diyor annem Mabel'a dönüp göz kırparak. "Teyzem eve döndüğüne göre oğlanlarla neredeyse eşit sayıdayız."

Mabel kıkırdıyor. "Bu yüzden mi bu akşam yemekte beyzbol izlemek zorunda kalmadık?" Mabel sorar.

"Eğer öyleyse, seni bundan kurtarabildiğime sevindim." Tırnaklarımı hayal edilebilecek en iğrenç mavi tonuna boyarken ona sırtıyorum.

Anneme bakıyorum.

"Yardımdan bahsetmişken, Nash babamdan beri sana ne tür konularda yardımcı oluyor..." Bu kelimeleri söylemek bile göğsümde bir ağrıya neden oluyor.

Annem uzaklara bakıyor ve omuz silkiyor. Kesinlikle haklıyım, bir şeyler oluyor.

"Her zaman yardım ettiği gibi, haftada üç kez geliyor ve ahırda Wade ile birlikte çalışıyor. Personel sayımız az, insanlar artık çiftlik işlerini pek kabul etmiyor."

Ona kaşlarını çatıyorum. Eğer bir sorun yaşıyorlarsa, bilmek isterim.

"Çiftlik için endişelenmeyin. Burada her şey kontrolümüz altında. *Sen* sadece yeni işine odaklan. Senin ve bu yeni başlangıç için heyecanlıyım."

Gözlerimi ona diktüğimde konuyu değiştiriyor ama şimdilik peşini bırakmaya karar veriyorum. Davranışlarındaki tuhaflığın nedenini yakında anlayacağım. Zamandan başka bir şeyim yok ve bu gece çok yorgunum. Yatağımı ve yeni bir kitabı hayal ediyorum.

"Eğer gelmek istersen yarın alışverişe gitmem gerekiyor, eşyalarımın çoğu hala Seattle'da. Bununla er ya da geç ilgilenmem gerekecek."

"Atın kışından haber aldın mı?"

"Jo Nine, bir dolar koy," diye sesleniyor Mabel, tırnaklarını boyamaktan başını kaldırmadan başparmağını omzunun üzerinden geçirerek.

Bir ritmi bile kaçırmaz.

"Hepiniz onun üniversite masraflarını karşılıyorsunuz." Kıkırdıyorum. Mabel bana bakıyor ve sırtıyor. Küçük yaşlı ruh, o.

"Evet, Andrew şu anda tam bir baş belası, beni birkaç saatte bir arıyor. Sadece üç kez cevap verdim. Birinde telefonu yüzüne kapattım, bu benim kontrolüm dışındaydı. Diğer ikisinde de aramanın bir kısmında hat kesilmiş gibi yaptım. "Bana eve gelmemi söylemeye başladığı anda, ben yokum." Ya da neden yabancı adamların benim adıma konuştuğunu sordu. Nash'i yeni erkek arkadaşı olmakla suçladı. Sanki yıllarca bana sadakatsizlik ettikten sonra beni sorgulamaya hakkı varmış gibi.

"Ciddi olduğumu anlamıyor ya da küçük bir öfke nöbeti geçirdiğimi ve eninde sonunda ona geri döneceğimi düşünüyor. Kendi başıma başaracağıma inancı yok. Tüm kırmızı bayrakları görmeliydim."

"Yapabilirdim-yapmalıydım-yapmalıydım," diyor annem endişemi elinin tersiyle iterek. "Geriye gidemezsin, sadece ileriye gidebilirsin. Şimdi buradasın, önemli olan tek şey bu. Baban gurur duyardı, onu hiç sevmezdi."

Gülümsüyorum. "Biliyorum."

"Baban iyi bir karakter yargııcıydı." "En iyisiydi," diye yanıtlıyorum.

Nash'i temizlik yaparken kapüşonlu gözlerinden dikkatle izliyorum. Çalışırken kolları ve damarları dalgalanıyor, tezgâhları düz hareketlerle siliyor, bezi halkalıyor ve işleme yeniden başlıyor. Çok düzenli. İçimden bir ses bir yerlerde dağınık bir tarafı olduğunu söylüyor. Kısa bir süre çarşaflarını toplayıp toplamadığını merak ediyorum ve dudaklarımda hafif bir sırtıma beliriyor.

Mabel tırnaklarını bitiriyor. Hayranlıkla bakmak için elimi uzatıyorum. Renkleri bir yana, hiç de fena görünmüyorlar. "Çok güzel, Mabey-Baby." Alnından öpüyorum.

"Bir gün güzellik salonum olacak," diye espri yapıyor.

Nash işlerini bitirmiş olarak çalışma odasına girerken ona "Eminim öyle

olacak," diyor. Kapı zili çalıyor ve beni korkutuyor.

Sanki birini bekliyormuş gibi Jo Ana'ya bakıyorum. "Peki,

cevap ver. Tırnaklarım ıslak," diyor çaresizce.

Yaklaştıkça camdan UPS üniformasını görüyorum. *Çabuk oldu.* "Cecilia Ashby için paket var mı?" Kapıyı açtığımda bana dostça gülümsüyor. "Benim."

"Burayı imzalayın lütfen."

Dediğini yaptım ve ağır kutuyu girişe kaldırarak gücü topladım. Cuma günü arabadan UPS'e nasıl teslim ettim, asla bilemeyeceğim.

"Teslimat mı?" Nash arkamdan sesleniyor, kutuyu benden alıp güçlü kollarının arasına alıyor. Bunu yaparken parmakları benimkilere değiyor, temasla birlikte tenimde bir akım dalgalanıyor.

"Kayalar mı?" diye soruyor, ağırlığını
değerlendirerek. "Dizüstü bilgisayar ve
en sevdiğim kitaplar."

Yanıt olarak başını sallıyor. "Hazır olduğunda senin için Stardust'a kadar yürüyeceğim."

İtiraz etmeye başlıyorum ama sonra bunu çeyrek millik yürüyüş boyunca taşıyamayacağımı fark ediyorum ve artık onun için çalışıyorum, bu yüzden nazik davranmalıyım. "Teşekkür ederim. Her an gitmeye hazırım, dürüst olmak gerekirse çok yorgunum."

Başını sallar. "Çocuklara yola çıktığımı haber veririm. Yarın sabah erkenden burada Wade'le birlikte olacağım, sonra da Merkez'e gideceğim."

"Sırada sen mi varsın, Nash Amca? Yine mi yeşil yıldızlar?" Mabel çalışma odasından sesleniyor.

Nash Carter'ı sırtarak hayal ediyorum; iri yarı, sert ellerini sehpa dayamış, yedi yaşındaki yeğenime tırnaklarını boyatıyor. Bana başını sallıyor, onunla dalga geçmemem için bir uyarı.

"Bu sefer değil, dostum. Ama başka bir sefere kabul ederim," diye sesleniyor ona, yüzünü aydınlatan bir gülümsemeyle. Mama Jo ve Mabel'a sarılıyorum.

"Görüşürüz, Rae. Eve yürürken kavga etmemeye çalış." Mutfaktan Cole'un sesini duyuyorum. "Ha-ha," diye sesleniyorum Cole'a.

Ben onlara gözlerimi devirirken Nash "Onu kontrol altında tutacağım," diye şaka yapıyor. *Bir kerelikti.*

Nash'i kapıdan çıkarıyorum. Çakıllı yolda yürürken, dünyevi eşyalarımın oluşturan kutumu sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi taşıyor.

Havadaki tek ses cırcır böcekleri. Yürürken ateş böceklerinin parıltısını takip ediyorum. Bu çiftlik yazın gerçekten canlanıyor.

"Peki ya geri kalan eşyaların? Yedi yıl mı? Sekiz mi? Orada hâlâ çok şeyiniz olmalı," diyor.

"Biliyorum. Bir noktada almam gerekecek. Andrew dairemizi satmak zorunda kalacak, eşyalarım için geri dönmem ya da göndermem gerekecek, henüz bilmiyorum. Onu tekrar görme fikri beni strese sokuyor."

Nash yanımdan başını sallıyor ve karanlık olmasına rağmen çenesinin gerildiğini gördüğüme yemin edebilirim.

"Nasıl bu hale geldi? Onun etrafında olma düşüncesi bile stres yaratıyorsa, orada nasıl yaşadın?" "Bilmiyorum, sanırım zihinsel olarak mutsuzluğu engelledim, eğer bu mantıklı geliyorsa."

Nash kıkırdar. "Bildiğinden çok daha fazlası."

Sözlerinde daha fazlasını hissediyorum ama burnumu sokmuyorum, devam ediyorum. "Yani, bilmeliydim. Sadakatsiz olduğuna dair işaretler vardı, telefonu her zaman Rahatsız Etme'de olurdu, gittiği her yere götürürdü." Alay ediyorum çünkü geriye dönüp baktığımda işaretleri gördüğümü ama görmezden geldiğimi görüyorum. "Duşa bile götürürdü, *mesela duşta.*"

Nash nefes nefese kalır.

"Hiç ilişkiniz olmadığı için mutlu olmalısınız. Bittiğinde seni içten dışa doğru parçalıyor."

"Kesinlikle," diye karşılık veriyor. "Ya da hiç beklemediğin bir anda her şeyini kaybedersin."

Başımı salladım. Zor bir dönem geçirmiş. Konuyu uzatmıyorum ve o tekrar konuşmadan önce birkaç saniye sessizlik içinde yürüyoruz. "Sormamın sakıncası yoksa, seni geri dönüşü olmayan bir noktaya iten neydi?"

İç çekiyorum, bunu Nash'e söylüyor olmak ne kadar tuhaf olsa da, yine de söylemek iyi hissettiriyor, artık bitti.

"Geçen yıl Noel'de evdeyken bir sabah babamın aklı başındaydı. Çalışma odasında kahve içtik, o zamanlar orası onun geçici yatak odasıydı."

Nash başını sallar. "Hatırlıyorum; ölmeden önce Ocak ayında birkaç günlüğüne buradaydım." Gözlerim ona kayıyor.

"Bunu bilmiyordum," diyorum. Görünüşe göre, bu bir tema, Nash'in son birkaç yılda neler yaptığı hakkında pek bir şey bilmiyorum. "Evet, fırsat buldukça geri geldim... özellikle de son zamanlarda. Babamı yeniden kaybetmek gibiydi; sadece bu sefer

veda etme şansım oldu. Bunu bir an bile aklımdan çıkarmadım."

Aramızda birkaç saniyelik bir sessizlik oluyor ve ben bir şeyler söyleme ihtiyacı hissediyorum. "Babam seni gerçekten severdi."

Başını sallıyor ama bana bakmıyor. "O en iyisiydi, bir daha asla onun gibi biri olmayacak," o kadar sessiz söylüyor ki neredeyse bir fısıltı gibi.

Önüne bakıyorum ve dökülmek üzere olan gözyaşlarımla savaşıyorum. Boğazımı temizliyorum. "Her neyse, bana bir erkeğin yanımda olması gerektiğini söyledi. Beni seven birinin Noel'de eve yalnız gitmeme izin vermeyeceğini söyledi, özellikle de babam bu kadar hastayken. Sonra da Andrew'un beni aldatıyor olabileceğini ima etti. O anda fark ettim ki, ülkenin öbür ucundan babam için bu kadar açıksa, onun için uydurduğum tüm bahaneler kendime söylediğim yalanlardan ibaretti."

"Yani ondan sonra başka bir kadın olduğundan emin mi oldun?" "Kadınlar," diye düzeltiyorum.

Nash yüzünü bana çevirdi, hem şaşkın hem de bilmesem düpedüz kızgın görünüyordu. "Orospu çocuğu..." diye mırıldandı.

"Bir de bana sor." Sırıttıyorum çünkü bu noktada gülmekten başka yapabileceğim bir şey yok.

"Yaptıklarını daha dikkatli izlemeye başladım, kredi kartı harcamalarına baktım, beni içermeyen iki kişilik öğle ve akşam yemeklerini, ondan hiçbir şey almadığım halde iç çamaşırı mağazalarına yapılan harcamaları gördüm..."

"Tanrım, CeCe."

Stardust'ın eski basamaklarını tırmanırken ayaklarımızın altında dereler akıyor. İçeride, girişteki lambayı yakarken Nash'i mutfak penceresinin önünde yeni kurduğum bilgisayar masama yönlendiriyorum. O kutuyu yere bırakıyor ve ben de açmak için bir şey almak üzere mutfığa gidiyorum. Ocağın üzerindeki ışığı açıyorum ve karanlık odada bize yumuşak bir parıltı sunuyor.

"Asıl can alıcı nokta, her yıl yaptığım gibi Mayıs ayında paltolarını kuru temizlemeye götürdüğüm zamandı. Montları aldığımda tezgahtar bana içinde simli pembe bir tanga olan küçük bir giysi torbası uzattı. Benim olduğunu varsayarak iç cebinde olduğunu söyledi. Kontrol etmek aklıma gelmemişti. O anda kesin olarak biliyordum. Hayatımda yaşadığım en aşağılayıcı günlerdi ama ne yapmam gerektiğini biliyordum. Babamın sesini duymaya devam ettim. Hâlâ bazen rüyalarım giriyor ve kararım la gurur duyuyormuş gibi hissediyorum, aptalca geliyor ama belki de bana söylemek için rüyalarım giriyordur."

Bu noktada saçmalıyorum ve sonra kiminle konuştuğumu hatırlıyorum. Başka bir hayatta Nash'in Andrew gibi olduğunu varsayıyorum.

"Beklediğinden daha fazla hikaye, üzgünüm." Kutuyu keserken garip bir şekilde gülüyorum. Ona döndüğümde derin düşüncelere dalmış gibi gözlerini üzerimde gezdirdiğini görüyorum.

"Hiçbir kadın aldatılmayı, kullanılmayı ya da aşağılanmayı hak etmez. Babanı dinlediğin ve içgüdülerini takip ettiğin için çok mutluyum."

Kutudan kitapları çıkarmaya başlarken ona bakıyorum.

"Sana karşı pek adil davranmadım Nash. Sanırım seni eski sen olarak görüyordum - daha çok Andrew gibi." Bir ahududu patlatıyor ve ben ona baktığımda dehşete düşmüş görünüyor.

"Bir kadına böyle davranacağımı mı sanıyorsun?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum, yeni patronumu aşağılamamak için sözlerime dikkat etmeye çalışıyorum. Bazen keşke beynimle ağzım arasında bir filtre olsaydı diyorum. Arkamı dönüp onun yakıcı mavi gözlerinden kaçıyorum ve geri dönmeye çalışıyorum.

"Şey... Ben... aldatma kısmı değil ama haftanın her günü farklı bir kızla birlikte oluyordun. Sen hokey oynarken bir şeyler okudum. Çıktığın model, Cory Kane'in karısıyla yattığını söyledi."

Nash şapkasını çıkarıp koltuğumun üzerine koyuyor ve pencereye doğru ilerlemeden önce bir elini saçlarında gezdiriyor. Sugarland dağı, pencereden bakınca karanlıkta bile hâlâ uğursuz görünüyor.

"Medyadaki herhangi birinin benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değil. Şu bahsettiğin çıktığın model Kelsey. Asla ciddi değildik ve onu asla aldatmadım. Birçok kadınla çıktım, gelişigüzel, evet... ama asla birini aldatmam. Asla aldatmam. Birlikte olduğum her kadın nerede durduğumu biliyordu. Ben çıkmam. İlişki kurmam. Kelsey beni değiştirecek kişinin kendisi olduğunu düşündü. Sadece birkaç hafta sonra sosyal medya takipçileriyle benden daha çok ilgilendiğini fark ettim. *TMZ*'ye benim hakkımda o şeyleri söylediğinde aramızdaki ilişki çoktan bitmişti ve bunların hiçbirisi doğru değildi."

Pencereden uzaklaşıyor ve bana yaklaşıyor. Nash'le bu şekilde yalnız kalmak çok garip.

"Cory biliyor, ben biliyorum ve karısı da biliyor. Aslında onlarla hala çok yakınım, Cory ile haftada en az bir kez konuşuyorum. Geçen yıl Noel'i orada kutladım ve Haziran ayında oğullarının doğum günü partisine gittim. Dedikodular olağan şeyler. Kelsey on beş dakikalık şöhretini arıyordu ve buldu da. Onunla tanıştığımda samimi görünüyordu."

Yaklaşıyor ve elleri omuzlarıma kayıyor ve bana bakarken beni sıkıca kavıyor, safir havuzları gözlerimin içine bakıyor ve dürüst olduğunu anında anlayabiliyorum.

"Hata yapma, Andrew'un sana yaptığı şey yanlıştı ve sen çok daha iyisini hak ediyorsun, Rae."

Nash'in benden bir adım ötede, lacivert gözleriyle bana bakarken hissettiğim manyetizmaya hazırlıklı değilim. Gözlerimi dikip ona bakmaktan başka bir şey yapacak iradem yok. Bu yakınlık, sözleri, vücudumdaki elleri. Nefis kokusu bile dikkatimin her zerresine hükmediyor. Bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve sadece bu basit hareket bile tenime bir kibrit çakmak gibi geliyor.

Bakışları ağzımda geziniyor. Yutkunurken boğazının titremesini izliyorum. Nash Carter'ın dudaklarını dudaklarımda hissetmenin nasıl bir duygu olacağını ciddi ciddi düşünüyor muyum? *Tanrım, çok güzel dudaklar.* Birbirimizin içinde eriyişimizin görüntüsü anında içimi ısıtıyor. Nabzım uzun zamandır bir erkek için olmadığı kadar hızlanıyor ve üzerimdeki her bir giysinin tenime dokunduğunu hissedebiliyorum. Başparmağı tişörtümün yakasının altından düzensiz bir şekilde kayarak omzumda hafifçe iz bırakırken nefes alış verişlerimiz senkronize oluyor.

"Şunu söyleyeyim, başka bir kadına bakmayı seçmiş olması bile bana onun ya deli ya da yaşayan en aptal herif olduğunu gösteriyor."

Çok fazla, gözleri, bu kelimeler, tenimde gezinen başparmakları. Sarhoş edici.

Öp beni. Amım çığlık atıyor.

Kapının çalındığını duyunca ikimiz de sıçradık.

Nash'in elleri kollarımdan aşağı kayıyor ve boğazını temizleyerek benden uzaklaşıyor.

"Üzgünüm, CeCe. Şapkamı ve güneş gözlüklerimi daha önce burada unutmuşum," diye sesleniyor Cole'un sesi kapıdan.

Ayılıyorum ve etrafıma bakıyorum, Nash'in sadece birkaç saniye önce kollarımdan aşağı kayan sert elleri yüzünden vücudum hala yanıyor.

Cole'un eşyalarını sehpanın üzerinde bulup ona veriyorum.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" Nash Cole'a soruyor.

"Evet, hemen şimdi," diyor Cole, az önce beni canlı canlı kavuran odadaki gerginlikten habersiz.

"Güzel, seninle kamyonuma kadar yürüyeceğim." Nash bana geri döndü. "Görüşürüz, Rae," diyor ve ayrılırken şapkasını başına geri koyuyor.

Kapı kapanırken "Görüşürüz," diye mırıldanıyorum ve kendime az önce ne olduğunu soruyorum.

CHAPTER THIRTEEN

Nash

"Yeni eğitmenin maaşı konusunda yardımınız için minnettarım. Bu bir sadaka değil. Burada işler yoluna girmeye başladığında sana geri ödeyeceğiz," diyor Wade bana tezgahın karşısından.

Başımı salladım. "Sorun değil, Jo Anne'ye söylediğimin aynısını sana da söyleyeceğim, kafana takma. Biz aileyiz, bu konuda iki kere düşünmem."

Başını salladı, ben de devam ettim. Birkaç haftadır bu konuyu onunla görüşmek istiyordum.

"Gelecek yılki derbiye katılmaya çalışmayı düşündünüz mü? Dereceye girersen iyi para kazanmak için iyi bir yol. Artık evde olduğuma göre, elemelere gitmen gerektiğinde sana elimden geldiğince yardımcı olurum ve her türlü masrafta seve seve yardımcı olurum."

Wade homurdanıyor, kaşları rahatsız olduğunda yaptığı gibi çatılıyor.

"Senden para almaktan nefret ediyorum, Nash."

"Bu herkesin parası. Annen ve baban olmasaydı *hiç* param bile olmazdı. Yatırım yapmak için bu aileden daha iyi bir yer yok."

Ayrıca, bunu ona asla söylemem ama o kadar çok param var ki ne yapacağımı bile bilmiyorum. Stars, onlarla oynadığım dokuz yıl boyunca bana yılda milyonlarca dolar ödedi ve ben de her fırsatta doğru yatırım yaptım. Derbi masrafları benim için hiçbir şey ifade etmiyor.

"Minnettarım, nasıl bir eğitmen bulacağımızı ve onun deneyimini göreceğiz. Ve teşekkürler kardeşim. Ciddiyim," diyor Wade sırtarak.

Saat sabahın yedisi ve biz toynak topluyoruz. Neredeyse iki saattir günlük işlerle uğraşıyoruz ve hiç uyumadım.

"Bugün biraz gergin görünüyorsun, iyi misin dostum?" Wade on dakika içinde ikinci toynağımı düşürdüğümde soruyor. "İyiyim," diye ısıriyorum.

Tek düşünebildiğim küçük kız kardeşinin parmaklarımin altındaki yumuşak, sıcak teni ve bu gerçekten kafamı kurcalıyor. "Sadece yorgunum, bugün çok işim var."

"Ve CeCe'nin post-it notlar, planlayıcılar ve her şeyi kontrol etmeye çalışırken yaptığı tüm garip şeylerle ofisinizi ele geçirmesine kadar sadece bir gününüz var. Ama ona bu işi verdiği için teşekkürler, dikkatinin dağılmasına ihtiyacı var."

"Benim de ona ihtiyacım var, bunun için minnettarım."

"Yemin ederim o Andrew denen herifi buralarda görürsem beni tutmak zorunda kalacaksın." Andrew'un CeCe'nin üniversite mezuniyetinin ortasında telefonuna cevap verip, yüksek sesle konuştuktan sonra odayı terk etmesiyle ilgili bir

hikayeye başladı.

Slayt gösterisi.

Onu yarı yarıya dinliyorum ama bugün kendi sorunlarım var. Dün gece neden kendime engel olamadığımı, CeCe'yi neden öyle yakaladığımı anlamaya çalışmak gibi. Onu öpmek istedim. Sadece öpmek değil, kendimi onun içine öyle bir gömmek istiyordum ki başka bir erkeğin onu incittiğini unutacaktı... ve evet, eğer bu Andrew denen adamı bir daha görürsem kafasını kıracağım. *Beni* tutan kişi Wade olacak.

Wade hikâyesini bitirirken CeCe'yi zihnimden uzaklaştırmaya çalışarak iç geçiriyorum.

"Kasabaya gelirse yardımım dokunur," diyorum ve Wade kıs kıs gülüyor. Bir an sessizlik oldu.

"Hem senin hem de CeCe Rae'nin evde olması çok güzel. Babamdan sonra burası çok sessizdi. İkinizin de aynı yaz buraya dönmeniz çok komik. Aramızda kalsın, babamı terk edecek cesareti bulduğu için çok mutluyum."

"Dün gece onu eve bıraktığımda bana ondan biraz bahsetti. Tanıdığım CeCe'nin birinin ona böyle davranmasına izin verdiğini düşünemiyorum."

"Andrew sinsi bir köpek. Çekici, parlak ve çıkarıcı. Babam ona katlanamazdı."

Şaşırmadım ama yine de bunu duyduğuma sevindim, Wyatt her zaman çok zeki bir adamdı.

"Bir keresinde babamın, Steven Connolly'ye yaptığımız gibi onu biraz hırpalamamız için iyi para ödeyeceğini söylediğini hatırlıyorum. Futbol takımına CeCe ile ikinci aşamaya geçtiğini söylediği zamanı hatırlıyor musun? Sen ve Cole ona iyi bir dayak atmıştınız. Neredeyse altına işeyecekti," diyor bana, hatırladıkça kıkırdıyor.

Tabii ki hatırlıyorum.

"O dokuzuncu sınıftaydı ve o da on ikinci sınıftaydı! Bu konuda bize ağlarken verandanızda onunla oturduğumu hatırlıyorum. Ondan neden ayrıldığını anlayamıyordu."

"Hep yanlış adamları seçti," diyorum ona, muhtemelen söylemem gerekenden biraz daha agresif bir şekilde. "Hiçbirimiz aşk ilişkilerimizi seçme konusunda çok iyi bir geçmişe sahip değiliz," diyor Wade nefesinin altından.

Wade ve karısı Janelle bir yıl önce ayrıldılar. Sadece görünüşe önem veren soğuk bir kaltaktı. Üniversite aşkı olması dışında onda ne bulduğunu hiç anlamadım. Çok sadıktı ve ilişkileri tek taraflı olsa bile ona bağlıydı. Şimdi onun evinde yaşıyor, nafakasını göğüslerini yaptırmak için kullanıyor, otuzlu yaşlarının ortasında bir tür kriz geçiriyor ve şehirdeki her uygun erkekle takılıyor.

"Hepimizin annem ve babam gibi yaşamaya çalıştığımıza karar verdim ama o tür bir sevgi artık yok. İnsanlar çok bencil. Kim bilir, belki de hepimizin kaderinde yalnız olmak vardır."

"Hayır, sadece doğru kişiyle tanışman gerekiyor," diyorum, normalde olduğumdan çok daha temenni dolu bir sesle.

Wade'in kahkahası sessiz ahırda yankılanıyor. "Seni dinliyorum, filozofça konuşuyorsun. Sen bir ilişki ikiye bölünmüşsün. Bak ne diyeceğim, sen yuva kurduğunda ben de yuva kuracağım." O gülüyor, ben de gülüyorum. İkimiz de biliyoruz ki yuva kurmak ya da birine bağlanmak gibi bir arzum yok, hele ki tek bir nefeste her şeyi kaybedebileceğimi biliyorken.

"Umarım CeCe son seçiminden daha iyi birini bulabilir. Herkes hatalarından ders çıkarmaya çalışmalı. Ama sana bir şey söyleyeyim, onun arkasını kolladığını bilmek güzel, uçümüz buralardayken, o asla buralarda yüzünü göstermek istemeyecek," diyor Wade.

"İyi, Kötü ve Çirkin'in yeniden dirilişi olacak," derken gülüyorum, kaşlarımı siliyorum, ne zaman başımız belaya girse ya da tekmelesek üçlümüzün meşhur ismini hatırlıyorum.

"Yine de Bay Law Daddy Şerif'i yeniden katılmaya ikna etmemiz gerekecek, ki bu kolay olmayabilir," diye ekliyorum. Wade bir an için düşündü.

"Hayır... Artık Mabes var, o hepimizden daha çok bok atar."

"Yalan söylemiyorsun," diye karşılık veriyorum sabah işimizin geri kalanını sessizce bitirirken.

İki saat sonra uyanmak için kendime bir kahve koyarken büyük evin mutfağı sessiz ve güneşli. Bu sabah canıma okuyor ve önümde hala Merkez'de eğitim ve toplantılarla dolu bir gün var.

Jo, Mabel'ı okula götürmeye gitmiştir, Cole çift vardiya çalışmaktadır ve Wade çoktan bir sonraki görevine, Sam ile eğitimine başlamıştır.

Yeni yapılmış bir çörek alıp mutfak masasına oturuyorum ve evin arkasındaki Sugarland Dağı'nın manzarasını dumanı tüten demlememle birlikte seyre diyorum. Kafamı toparlamak için sadece beş dakikaya ihtiyacım var. Ama bulamadım. Ön kapı açılıyor ve halsiz CeCe gözlerini ovuşturarak içeri giriyor, henüz burada olduğumdan habersiz.

O beni görmezken benim onu gördüğüm on saniye çok samimi geliyor. Bir şey söylemeliyim ama söylemiyorum. Kendimi

buna zorlayamıyorum. Bronzlaşmış, ipeksi kalçalarının üzerinden su gibi akan pembe ipek pijama şortu giyiyor. Sadece kayma düşüncesi

Ellerimi altlarına soktuğumda sikim kotumun içinde kabarmaya başlıyor. Eşleşen ipeksi atleti mükemmel göğüslerinin üzerinden geçerek tam belinde duruyor ve teninin en küçük parçasını ortaya çıkarıyor. Ve sırf evren beni test ediyor diye sütyen takmıyor, böylece çakıllı meme uçlarının dış hatları tam olarak ortaya çıkıyor. Saçları karmakarışık ve uzun, dalgalı çağlayanlar halinde omuzlarına dökülüyor. Sabah CeCe'si bambaşka bir seviyede. Tam bir deneyim. Böyle daha iyi görüneceği tek yer, benim çarşafıma sarılmış, altımda çığlık atarken-

"Tanrım, Nash." Varlığımı fark edince sıçradı. Normalde ayağa kalkardım ama şu anda yapamıyorum, bu yüzden sadece kahvemi yudumluyorum ve mutfak masasının altında yarı odun yokmuş gibi davranmaya çalışıyorum.

"Sen olduğunu fark etmemiştim," diyorum. "Benden sonra gelen Wade olduğunu sandım."

Esniyor ve kısa bornozuyla göğsünü örtüyor ama artık çok geç; az önce bana sunduğu görüntü sonsuza dek beynime kazındı bile.

"Henüz bir kahve makinem yok, onun yerine sen bana getir."

Parmak uçlarında duruyor, en üst rafa uzanıyor. Bakışlarım elini takip ederek peşinde olduğu kupayı görüyor ve ona kendi başına ulaşma ihtimali yok. Sonunda ayağa kalkabiliyorum, bu yüzden kalkıyorum ve tam arkasına gelene kadar ona doğru ilerliyorum.

"Buna ulaşamazsın, bücür," diyorum kupayı onun için alıp önündeki tezgâha koyarken. Bu açıyla neredeyse etrafını sarmış durumdayım ve onu kafesleme fikri biraz fazla hoşuma gidiyor.

İçimdeki her şeye karşı geliyor ama geri çekiliyorum.

"Otur," dedim ona. Bana 'ne yapacağımı söyleme' der gibibakıyor. Başımı yana eğiyorum. "Madem misafir için giyinmemişsin," diyorum ona. "Sana kahve getireyim."

Bornozunu daha da sıkı sarıyor, haklı olduğumu biliyor. Söylemediğim şey, bir yıldan uzun süredir sevişmediğim ve o sortun içindeki kıcının şu anda benim için çok fazla olduğu.

"Yarı zamanlı bir kovboyun mutfağında oturmasını beklemiyordum."

"Hayatım, burası herkesin mutfağı."

"Buna tekrar alışmaya çalışıyorum," diyor emrettiğim şeyi yapıp masaya otururken. "Hâlâ iki krema ve bir şeker mi?" Ona soruyorum.

"Hatırlamana şaşırdım. Evet, teşekkürler."

CeCe hakkında hatırlamadığım pek bir şey yok. Dumanları tüten Kentucky Derby kupasını önüne koyuyorum. Wyatt'ı herhangi bir sabah masasında oturmuş bundan içerken hayal edebiliyorum.

"O günü asla unutmayacağım. Ya sen?" Yerime dönerken soruyorum. "Nasıl unutabilirim ki?" diye cevap veriyor ve bu beni gülümsetiyor.

"Bütün o baharı dün gibi hatırlıyorum," diyorum kahvemi yudumlarken karşısında.

Hafızasında kaybolurken dağınık saçlarını bir çeşit topuz haline getiriyor.

"Babamın bir ata bu kadar yatırım yaptığını hiç görmemişim. Sizi her yere götürdüğünü hatırlıyorum. Yarış öncesi tüm derbilere, Arkansas'a, Keeneland'daki pek çok yarışa."

Bir sessizlik ritmi geçer.

"Bunu hiç doğrulamadığını biliyorsun, ama ben biliyorum..." Daha önce hiç kimseye itiraf etmediğim bir şeyi ona itiraf ederek söylüyorum. "O biliyordu. Buna ihtiyacım olduğunu biliyordu. Zamanımı harcayacak, dikkatimi gerçekliğimden uzaklaştıracak bir şeye."

CeCe kahvesinden bir yudum alır ama hiçbir şey söylemez. Gözleri yaşlarla doluyor ve bir tanesi dökülüyor. Hiç düşünmeden uzanıp gözyaşını yüzünden siliyorum. Kontrol edemediğim bir temasla donup kalıyor. *Ben yokken onlar için orada ol. Özellikle de kızların.*

"Bazen hayat adil değildir. Onu bu kadar çabuk aramızdan almak kesinlikle o zamanlardan biriydi, ama o gelmiş geçmiş en iyisiydi, ona bu kadar uzun süre sahip olduğumuz için hepimiz şanslıydık." Bunu her zaman söylüyorum ama nedense şu anda daha anlamlı geliyor.

Gözyaşları arasında bir gülümseme belirir.

"Şapkam hâlâ duruyor." O gülüyor ve ben de o iğrenç görünümlü mor şapkayı hatırlayarak gülümsüyorum. "O vahşi şeyin içinde kraliyet düğününe gidiyormuş gibi görünüyordun," diyorum kıkırdayarak.

"Ve hayatım boyunca sizi hiç bu kadar süslü görmemişim. Bütün gün çok rahatsız görünüyordunuz."

Ben de daha çok gülüyorum, çünkü onun berrak, zil gibi kahkahası bulaşıcı, her zaman da öyle oldu. Kupayı kaldırıyor.

"Rising River," diyor, o yaşlı atın adının 2006 yılının yanına kazındığı yere bakıyor - tüm hayatımın sonsuza dek değiştiği yıl.

"Onu hâlâ ziyaret ediyor musun?" CeCe soruyor.

"Çoğu gün bindiğim at o," diyorum dürüstçe. Onu bunca yıl elinde tuttuğuna hâlâ inanamıyorum ama o at Wyatt'ın en büyük profesyonel başarısıydı ve ondan vazgeçmeye dayanamıyordu. "O at hepimizden daha iyi yaşıyor." Kıkırdıyorum.

"Kesinlikle öyle." Sırıtır.

On üç yıldır binek atı olarak emekli hayatı yaşıyor ve doğru bakımla muhtemelen bir on yıl daha yaşayabilir.

önemsiyorum. Ona her bindiğimde bana her şeyin üstesinden gelebileceğimi ve Wyatt Ashby'nin benim için neler yaptığını hatırlatıyor. Başımı suyun üstünde tuttu ve onun sayesinde bugün olduğum adamım. Kahretsin, onu bazen kendi ailemden daha çok özliyorum.

Kahvemi yutuyorum ve göğsümdeki düğümlemiş hissi görmezden geliyorum, CeCe ve ben birkaç dakikalığına arka pencereden dışarı bakıyoruz, sadece kendi yöntemlerimizle babasını hatırlıyoruz. Başka bir şey konuşulmuyor, kupalarımızı boşaltırken sadece rahat bir huzur var.

"Patilerini sil, Harley." Mama Jo ön kapıdan giriyor ve aramızdaki rahat sessizliği bozuyor. Mutfığa girerken bir ileri bir geri bakıyor.

"Rising River, babamın favorisi," diyor ve CeCe'yi başından öpüyor.

Ayağa kalkıyorum ve boğazımı temizliyorum çünkü bu benim için çok ağır. Hava. Havaya ihtiyacım var. CeCe'nin yüzünden uzak bir dakikaya ihtiyacım var. En önemlisi de bu küçük aşka ya da her neyse ona bir son verip normal ruh halime dönmem gerekiyor. CeCe Ashby yasak bölge ve her zaman da öyle kalacak, o şortun içinde ne kadar güzel görünürse görünsün ve aramızda ne kadar geçmiş olursa olsun.

CHAPTER FOURTEEN

CeCe

LIV

Kutlama
yapıyoruz.

Yeni işimi kutlamak için dışarı çıkmama gerek yok.

ZENCEFİL

Bunun seninle ilgili olduğunu kim söyledi? Bugün Cole'a rastladım ve bana kaşlarını çatmadı. Ve merhaba dedi. Aşıyorum. Yatağımın direklerine kelepçe takmasına bir adım daha yaklaştım.

LIV

Lanet olsun, düğünü planla!

Birinci ve İkinci: İyy. Üçüncü: Tekrar dışarı çıkamayız, Pazar gününü yeni atlattım ve yarın işe başlamam gerekiyor.

ZENCEFİL
İL

Dışarı çıkıyoruz. Bu gece iyi olacağız. Yarın sabah dokuzda dersim var. Bir içki.

Profesyonel sınırlarımı korumaya çalışıyorum çünkü yeni patronum şehirdeki tek barın sahibi.

ZENCEFİL

Buna ne derim biliyor musun?

LIV

Buna ne diyeceğini bütün kasaba biliyor.

ZENCEFİL

Bir atı kurtar. Yeni patronun çok seksi

LIV

İşte böyle. Bunu söylemeden bir gün bile geçiriyor musun?

ZENCEFİL

Yapmamaya çalışıyorum, bu kasabadaki kovboyları gördün mü?

Evet, beni iğrendirmeyi bırak, ikisi benim kardeşim.

ZENCEFİL

Bu senin sorunun gibi görünüyor.

LIV
Yani... 8
mi?

Bu akran baskısı

ZENCEF
İL
CeCe

Ne?

ZENCEF
İL

Maaşına zam istiyormuş gibi giyin ve bunu elde etmenin tek bir
yolu var LIV

Yazılmak üzereymişsiniz ve patronun fikrini değiştirmenin yolunu biliyormuşsunuz gibi giyinin

Sizden nefret ediyorum.

Onları neden dinliyorum? *Neden?*

Horse and Barrel'a girdiğimde bitkin düşmüştüm. Bu sabah Nash ile yaptığım samimi konuşmadan sonra, bu adamın daha önce hiç tanık olmadığım bu dünyevi rustik versiyonu olduğunda görünüşünün ne kadar mükemmel olduğunu görmezden gelmenin çok daha zor olduğunu keşfettim. Bu onu daha da ateşli yapıyor. Özellikle de mutfağa girip onu kovboy ihtişamıyla tekrar gördüğümde. Buz hokeyi oyuncusu Nash'in seksi olduğunu sanıyordum. Yarı zamanlı kovboy Nash'in eline su dökemez. Kot pantolonu, kovboy çizmeleri ve yüzünü güneşten korumaya hazır yırtık pırtık kovboy şapkasıyla sert bir adamda bir şeyler var. Kovboy Nash kendi elementinde. Artık 'kasabanın meşhur' vibratörünü

Kovboy Nash imajını beynimden atmak için çok yakın bir gelecekte.

"Sizden nefret ettiğimi söylemiş miydim?" Masamıza yaklaşırken sordum.

Bu gece iş çıkışı hafta ortası kalabalığıyla çok daha yoğun ve barın büyük bir kısmı Zach Bryan'ın "Revival" şarkısıyla dans ederken kızlarım küçük bir köşedeki kabine sıkışmış durumda.

"Bizi seviyorsun ve dinledin, çok seksi görünüyorsun," diyor Ginger.

Straplez çiçekli sundress elbiseme ve yıpranmış jean ceketime bakıyorum. Basit bir görünüm ama bugün Olivia'nın dükkanından aldığım yeni bir çift kırmızı askılı sandalet ve kiraz kırmızısı rujla eşleştirdim.

"Seninle işe geç kalacak ve bunu karıma söylemeyecek kadar ateşli." Olivia sırtıyor.

"Lanet olsun, çocuklar," diye söze başlıyorum. "Onu hayatım boyunca tanıdım, öyle bir şey değil." Sanki bilmediğim bir sır varmış gibi ikisi de bana gülüyor.

"Şu anda sana nasıl baktığını göremiyorsun. Daha iyisini bilmesem, *aynen* böyle olduğunu söyledim," diye takılıyor Olivia.

Ginger omzumun üzerinden bakarak, "Sana terfi etmek istiyormuş gibi baktığını söyleyebilirim," diyor.

Olivia onu tekrar görmek için boynunu büküyor ve Nash'in onun hakkında konuştuklarını fark edeceğini düşünerek içimden biraz ölüyorum. "Evet, kesinlikle orada bir sonraki performans değerlendirmesini planlıyor ve *tam olarak* hangi görevleri yapacağını biliyor.

seni yargılayacağım." Olivia kıkırdıyor.

Sonra ikisi de kıkırdamaya başlıyor. Komik olduklarını düşünüyorlar ve ben de bir dakika sonra onlarla birlikte gülmekten kendimi alamıyorum. Ginger, "Kahretsin, seksi patron buraya geliyor ve yiyecek bir şeyleri var," diyor.

Olivia kendine çeki düzen verip boğazını temizliyor. Omzumun üzerinden baktığımda Nash'in elinde üç margaritaya benzeyen bir şeyle bize doğru geldiğini görüyorum.

"Melekler değil," diye selamlıyor baharatlı, temiz kokusunu içime çekerken. "Nashby," diye karşılık veriyor Ginger.

Ona bakıyorum ve gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Bu gece bela istemiyorum; burası klas bir yer, biliyorsun." Yüzünde boktan bir sırıtışla bana doğru bakıyor.

"Bir kez," diyorum kendimi tutamayarak. "Bir kez ve o bunu hak etti," diye ekliyorum.

"Sakin ol, küçük Southpaw." Nash bana kıkırdıyor ve yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi tokatlayarak silme isteği uyandırıyor.

"Benden üç tane ev margonu." Onları bize uzattı, sonra bana baktı ve sırtıttı. "Bu gece iyi ol, CeCe Rae." Çenemi çimdiklerken sesi daha düşük bir oktava ulaşıyor ve zihnim tamamen boşalıyor.

"Sen de..." Garip bir şekilde cevap veriyorum ve sonra bana "*tamam o zaman*" diyen bir yüz ifadesi takınca içimden suratıma yumruk atıyorum. O bize arkasını döner dönmez Ginger ve Olivia gülmekten ölüyor.

"Neden bu adamın yanında normal davranamıyorum? Hayatım boyunca yaptığım gibi," diye inlerken başımı masanın üzerinde kavuşturduğum kollarımın arasına koyuyorum.

"Çünkü ilk kez, onu olduğunu düşündüğünüz kendini beğenmiş kalp kırıcı olarak görmüyorsunuz. Onu gerçekte olduğu gibi görüyorsun." Ginger öneriyor.

"Hoşuna gittiğini kabul et," diye ekliyor Olivia.

"Kahretsin," diyorum. Haklı olduklarını biliyorum.

"Ancak şu anda senin için duyduğum ikinci el utanç tariflerin dışında. *Sen de mi?*" Ginger gülmekten ölürken Olivia sözlerimi tekrarlıyor.

"Sizden nefret ettiğimi söylemiş miydim?" Daha da lezzetli barmenim tarafından yapılan lezzetli margaritamın neredeyse yarısını bir yudumda devirirken tekrar söylüyorum.

Alarm çok erken çalıyor. Tek gözümü açıyorum ve rüya gördüğümü umuyorum. Rüya görmüyorum. Uzanıp ertele tuşuna basıyorum.

On dakika sonra kalkmam gerektiğini fark ettim. Son derece gerginim, yeni patronumdan yarı hoşlanıyorum ve dün gece margaritaların arasında bir yerde kendime kahve makinesi almayı unuttuğumu fark ettim. Eve döndüğümde büyük evde fazladan bir tane bulmaya çalıştım, ancak çok fazla çöktükten sonra vazgeçtim, bu yüzden Olympia Sports'a gitmeden önce Spicer's Sweets'e yetişeksem acele etmem gerekiyor. Güne başlamak için iyi bir kahve sadece bir *ihtiyaç*. Ofis organizasyonuma hızlı bir başlangıç yapmak istiyorum ve Nash'e ayrılırken sekiz buçukta burada olacağımı söyledim.

Burada, çiftlikte olduğunu biliyorum. Hiç durmadan hareket ettiğinden eminim. Adam bir makine. Sekize kadar burada, sonra dokuzda ofiste. Hazırlanırken kendimi onu düşünmeye bırakıyorum. Sürekli her yerde ve hiç uyuyup uyumadığını merak ediyorum.

İlk günüm için uygun olacağını düşündüğüm bir kıyafet seçiyorum ama hazırlanırken ters gidebilecek her şey ters gidiyor.

Saçlarım dümdüz oluyor, rimel çubuğumu gözüme batırıyorum ve bluzuma dış macunu döküyorum, bu da beni son dakikada üzerimi değiştirmeye zorluyor. Saatile bakıyorum ve kaçınılmaz olanı fark ediyorum. Bir kahve içmek için ofisime gidene kadar beklemem gerekecek. Homurdanıyorum. Üniversitedeyken zombi kız lakabını boşuna kazanmamıştım. Kahveden önce işe yaramazım.

Ayakkabılarımı giymek ve ön kapıdan çıkmak için acele ediyorum. Yeni sandaletlerimle kapıdan geçerken neredeyse ayağımı kaybediyordum, Spicer'ın verandasının demirinde duran, dumanı tüten büyük bir bardak dikkatimi dağıttı. Üstünde 2C 1S, yan tarafında barista tarafından Rae yazılmış.

Etrafa baktığımda onu göremiyorum ama Nash'ten olduğunu biliyorum. Öyle olmalı. Cole çalışıyor ve Wade çoktan patika dersine başladı. Derin bir nefes alıp fincanı elime alıyorum ve tanrıların o tatlı iksirini içime çekiyorum. Arabama doğru ilerlerken yüzümde bir gülümseme belirliyor. Nash Carter bu sabah benim arkamı kolladı ve böylece tüm sabahım biraz daha aydınlık oldu.

CHAPTER FIFTEEN

Nash

Keşke verandaya çıkıp kahvesini alırken yüzünü görebilseydim, ama hızla dönüşmekte olduğum beşinci aşama sapık gibi görünmemeye çalışıyorum. CeCe muhtemelen dün gece kahve makinesi almayı unuttuğunu *Melek Olmayanlar*'a söylerken onu duyduğumun farkında *değil*, ama ben duydum ve bu geçişi onun için kolaylaştırmaya yardımcı olmak için yapabileceğim her şey benim yeni görev.

Çünkü Merkez için ona ihtiyacım var, en azından kendime bunu söyleyip duruyorum. Tekrar ve tekrar ve lanet olsun. O iş için iyi. Bu küçük aşk ne olursa olsun, ona her zaman davrandığım gibi davranmaya ve her fırsatta onunla göz göze gelmeyi bırakmaya kararlıyım. O Wade ve Cole'un kız kardeşi ve benim çalışanım, bu iş burada bitiyor.

Spicer's'tan aldığım kahveyle ahırdan kamyonetime doğru ilerlerken elimle yüzümü ovuyorum. Saat daha sekiz on beş ama ben çoktan geride kaldım. Eve gidip düş almam gerekiyor ve önümde dolu dolu bir antrenman sabahı var. Aklımı CeCe'den uzaklaştırmak için neye ihtiyacım olduğu kafama dank ediyor - iyi bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacım var. Emniyet kemerimi bağlıyorum ve Cole'u ararken kamyonetimi çalıştırıyorum.

İki saat sonra, üçüncü sınıf patencilerden oluşan çok enerjik bir grupla buzun üzerindeyim ve bir beceri dersi yürütüyorum. Chris ve ben onlarla oyunlar oynayıp geriye doğru paten kaymalarını sağlarken ben mi onları yoruyorum yoksa onlar mı beni yoruyor anlayamıyorum.

Pas ve şut antrenmanlarına geçiyoruz ve dersimizin son bölümüne başlıyoruz. Tüm alıştırmaları en hızlı tamamlayan çocuk son aktiviteyi seçiyor.

Sherri-Lynn'in torunu Micah küçük yumruklarını sıkarak, "Ben... bir 95'lik seçiyorum," diyor. Yarışı o kazandı ve benden bir gösteri yapmamı ve bir tanesini tam hızda ağa atmamı istiyor - 95'lik.

Bütün sınıf alkışlıyor.

"Tamam, o zaman devam et ve onlara bir tane ver Micah," diye şaka yapıyorum ve o kıkırdamaya başlıyor,

tüm sınıf da onu takip ediyor. "Bize de bir tane ver, Koç!" Micah yalvarıyor.
"Pekâlâ. Ama benden sonra hepiniz en iyi tokat atışınızı yapacaksınız. Anlaştık mı?"
Heyecanla başlarını sallıyorlar ve sopalarını buza vurarak "Tokat atışı!"

Chris de katılıyor ve sopasını buza vuruyor. Harika bir hokey oyuncusu, halen 18U Lightning'de oynuyor ve gelecek yıl seçilme şansı yüksek. Bundan daha da iyisi, harika bir çocuk ve yardım etmeyi seviyor.

"Pekâlâ, panolara!" Sesleniyorum ve pistin diğer tarafını işaret ediyorum.

Hepsi panolara doğru koşuşturuyor ve benim bir şut atmamı bekliyorlar. Chris telefonuyla sistemimizdeki şarkıyı ACDC'den "Thunderstruck" olarak değiştiriyor ve çocuklar çılgına dönüyor.

Başımı yana eğiyorum. "Gerçekten mi?" "Tonu ayarlamak lazım patron," diye kıkırdıyor.

Onlara biraz tiyatral davranıyorum ve hepsi gülerken çubuğumla gitar çalıyormuş gibi yapıyorum, küçük dişlek sırtışlarını görmek tüm bunlara değer.

Yüzümde sanki yeteneğimi sorguluyormuşum gibi dramatik ve kararlı bir ifadeyle pistin sonuna doğru kayıyorum. Bir an için arkamı dönüyorum ve sonra uçuyorum. Üç saniyeden kısa bir sürede buzun üçte ikisini çıkıyorum ve bıçaklarımdan buzlar uçuşurken durduğumda atışı yapıyorum. Top kalenin arka tarafına, üst rafa düşüyor.

Küçük kalabalığım çılgına döndü. İnternetteki okuyucu 98.4 diyor.

Onlarla birlikte tezahürat yapıyorum, kendi atışlarını yapmaları için onları fileye yönlendirmeden önce küçük bir kutlama çubuğu pompası yapıyorum, o sırada CeCe'nin altın rengi saçlarının bir parıltısı ofisinin camının arkasından gözüme çarpıyor, sonra görüş alanımdan kayboluyor.

"Yerleşiyor musun?" CeCe'nin ofisine bakarak soruyorum. CeCe gözlerimle buluşurken uzun, gür saçlarından bir perde omzunun üzerinden savruluyor. Neredeyse öğle yemeği vakti geldi ve sabah antrenmanımı bitirip tekrar duş aldım. Her gün birden fazla duş almayı gerektiren bir işim var. Şimdi öğleden sonrası için giyindim ve işin iş kısmına hazırım. Bana neredeyse kendi adımı unutturacak kadar sarsıcı bir gülüş atıyor, kendime hatırlatıyorum, *iş için iyi, sikim için değil*.

"Evet, şehirdeki en iyi kahveyi erken teslim ettikten sonra beklediğimden biraz daha kolay oldu." "Şehirdeki tek kahve."

CeCe saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıp gözlüklerini çıkarırken "Anlambilim," diyor. "Teşekkür ederim." "Önemli bir şey değildi. Sadece en iyi başlangıcı yapmanı istedim. Sana burada ihtiyacımız var."

"Söyleyeceğim," diyor. "Tüm bu evrak işlerini düzenlemek için iyi bir başlangıç yaptım. Bu belgeleri saklayabileceğimiz bir dosya odası açmamız ve ayrıca dijital olarak dosyalamamız gerekiyor."

"Bunu nasıl yapacağız?"

"Onları gönderiyoruz, bunu yapan şirketler var, isterseniz araştırabilirim? Sonra basılı kopyaları bir dosya odasında saklıyorsunuz. *Düzenli* bir şekilde," diyor.

"Evet, lütfen."

Başımı sallıyorum.

"Artık telefon numaran bende yok," diyorum ona doğru yürüyüp elimi uzatırken. "Telefonunuz, lütfen?"

CeCe tek kaşını kaldırarak bana bakıyor ama yine de kilidi açıp bana uzatıyor. Numaramı giriyorum ve ona geri veriyorum.

"Şüpheli görünmene gerek yok, bu sadece bir rakam," diyorum ona.

"Seninle asla bilemem Nash. Yatak odama kendi telefon hattımı aldığımda sen ve Wade'in onu arayıp üç gün boyunca bana şaka yaptığınızı hatırlıyor musun? Telefonu her açtığımda bana konser bileti kazandığımı söylüyor ya da anket yapmak isteyip istemediğimi soruyordunuz. Çok sinir bozucuydu."

Şimdi kıkırdıyorum ama el sallayarak geçitiriyorum. "Sadece bir numara, CeCe."

Sonny kapıya vurur. "Harry burada. Ona çok para kazandıracak bir planımız olduğunu umuyor. Var mı?" "Harry Martin mi?" CeCe soruyor. "Eski hokey koçun mu?"

Hatırlamasına şaşırdım ama başımı salladım. "Evet, bu sonbaharda Lightning'in tüm bölümleri için para toplamaya çalışıyoruz, ama bunu yapmamızı istediği oldukça katı yöntemleri var, bunun bir topluluk olayı olmasını istiyor." Yere bakıyor ve dolgun alt dudaklarını çiğniyor.

Bunu daha önce neden düşünmediğimi bilmiyorum ama şimdi soruyorum, "Oturmak ister misin?"

"Bu harika bir fikir," diyor Sonny. "Artık ekibin bir parçasısın, senin bakış açını çok isteriz."

"Elbette," diye yanıtlıyor CeCe. "Son iki kış boyunca Seattle'daki kadın sığınma evi için para toplanmasına yardım ettim, dolayısıyla bu tür konularda biraz deneyimim var."

Toplantı odasına geçiyoruz. Harry ve yeni asistanı Kevin çoktan oturmuşlardı. Biz içeri girerken ayağa kalktılar ve ben

CeCe'yi tanıştırdım. Harry onu hemen hatırladı. Kevin elimi sıktı. Ben başımı sallarken, "Memnun oldum Bay Carter, büyük bir hayranınızım," diyor.

"Teşekkürler, bana Nash de," diye karşılık veriyorum.

"Küçükken bu çocukları hokey oynarken izlediğini hatırlıyorum. Baban ve ailenin çiftliği bizim için her zaman büyük bir sponsor oldu. O harika bir adamdı. Vefat ettiğini duyduğumda çok üzıldüm," diyor Harry CeCe'nin elini sıkarken.

Ona gülümsüyor ama bunu söylerken yüzünün buruştuğunu fark etmiyorum.

Kevin, ona bakıyor. Daha genç, belki ondan bile genç ve onunla göz göze geldiği anda onun için nefes nefese kalan küçük bir aşık köpek yavrusu gibi. Elini sıkıyor ve oturmak için dönüyor, ben de onun gözlerinin her kıvrımı belirginleştiren gri kazak elbisesinin içindeki kışkırtıcı gezinmesini izliyorum. Bana Nash demesi için yaptığım teklifi zihnimde iptal ediyorum ve öğleden sonraki işlerimi aklımdan geçiriyorum.

1. *Yeni kıyafet yönetmeliğini uygulayın.*
2. *Daha da iyisi, boyundan ayak bileklerine kadar bol ofis üniformaları uygulayın.*
3. *Kevin'i öldürme.*

CHAPTER SIXTEEN

Nash

W Sonraki bir saati beyin fırtınası yaparak geçirdik. Toplamamız gereken fonlar artmaya devam ediyor ve sonunda tüm yaklaşık rakamların üzerinden geçiyoruz.

Sonny, "Rakamları inceledim ve başlangıçta düşündüğümüz gibi basit bir şeyle bu kadar para toplamamız mümkün olduğunu sanmıyorum," diyor. "Daha büyük bir şeye ihtiyacımız var ve yaz çok çabuk geçecek. Sonbaharla ilgili bir şeyden faydalanabilir miyiz?"

"Umarım tüm toplumu dahil etmenin bir yolunu bulabilir, yetmişli ve seksenli yıllarda yaptığımız gibi daha tabandan bir katılım sağlayabiliriz. Araba yıkardık, kermesler düzenledik, konserler verirdik, herkes çocuklar için bir şeyler yapardı. Paranın artık o kadar uzağa gitmediğinin farkındayım ama umduğum şey bu," diyor Harry.

"CeCe ilk kez konuşuyor, ince bir parmağını havaya kaldırıyor ve herkesin gözü masanın ucundaki ona odaklanıyor. Gözlüklerini tekrar takmış ve saçları omuzlarının arkasına düşmüş. Parmaklarının arasında düzgünce bir kalem duruyor. Düşünürken ucuna dokunuyor.

"Bu şehir için oldukça büyük bir çaba, ama doğru insanları işin içine katarsak bunu başarabileceğimizi düşünüyorum. Seattle'da yaşarken... eski ortağımla," diye başlıyor. "Her kış iş için Palm Springs'e giderdik. Palm Springs'te her Perşembe gecesi Palm Canyon Drive'ı kapatırlar ve bir gece pazarı düzenlerler. Satıcılar sokaklarda sıralanıyor, parıldayan ışıklar, yiyecek kamyonları ve yerel zanaatkar ürünleri var. Tüm toplum bunun için bir araya geliyor ve her yerden insanları çekiyor. Eğer doğru planlarsak biz de böyle bir şey yapabiliriz."

"Gece pazarı mı?" Sonny soruyor

CeCe, "Sadece bir gece pazarı değil, bence tüm gün süren bir etkinlik olabilir, geceye kadar" diyor. "Bir topluluk festivali," diyorum, bu fikre şimdiden bayıldım.

"Evet, aynen öyle. Lexington'a reklam verebiliriz ve şimdiden özür dilerim Nash, ama senin ünlü statünü kullanmalıyız." Bundan nefret ettiğimi bildiği için sırtıyor. "Bunu bir tür Hometown Hockey bağış kampanyası gibi yapabiliriz. Bunun için izin alabilirsek, Merkezi ve otoparkı kullanabiliriz. Çocuklar için şişme kaleler falan. Mini bir panayır gibi, küçük oyuncaklara binmek için birkaç dolar alırız. Bazı NHL oyuncularını gelsin, imza dağıtsın, imzalı formalar açık arttırmayla satılsın, belki sentetik buz olsun, aileler çocuklarının kaleye şut atması ya da bir NHL oyuncusuyla oynaması için bağışta bulunsun, aklımıza ne gelirse. Bunu planlamak için zamanımız var."

"Sence ne kadar zamana ihtiyacımız var?" Ben soruyorum.

CeCe omuz silkiyor. "Daha Temmuz'un ikinci haftası, Ağustos sonu için plan yaparsak çok zamanımız olur. Çoğu

Yerel zanaatkârlar her zaman ellerinde ürün bulundurur ve bunu sosyal medyada ve yerel radyo istasyonlarında doğru bir şekilde pazarlarsak." "Bayıldım," diyor Harry, tamamen ikna olmuş bir şekilde. "Ne harika bir fikir," diye ekliyor Aşk Hastası Kevin. "Kesinlikle toplumu da işin içine katıyor ve tabana yayılmasını sağlıyor..." Sonny duraklıyor, kıkırdıyor. CeCe, Sonny'ye göz kırparken, "Ama patronun hile yapmasına ve *çok* para toplamak için bazı ağır topları getirmesine izin veriyor," diye ekliyor. Harry, "Ekibine oldukça iyi bir üye katmışsın Nash," diyor. "Yardım etmekten mutluluk duyarım," diyor CeCe, Kevin'in masanın altına yapıştığından emin olduğum o kazanan gülümsemesini onlara verirken. CeCe sonraki otuz dakikasını İncil'deki günlük planlayıcı/not defterine notlar alarak geçiriyor ve sonunda tüm planımız formatlanmış oluyor.

"Tamam, bu harika bir başlangıç." Harry Kevin'a döner. "Bırakalım da planlamaya başlasınlar." Kevin başını salladı ve ekledi, "Elimizden geldiğince yardım edeceğiz. Haftada bir buluşup fikir alışverişinde bulunalım mı?" "Kulağa harika geliyor. Belediyenin söylediklerine göre tarihi belirler ve size geri döneriz," diyor CeCe ona, ben yapılması gereken her şeyi zihnime not ederken.

Elimizden geldiğince tabana yayacağız ama aynı zamanda her ligdeki her takıma sezon için ihtiyaç duyduklarını verebilmek için elimden geldiğince çok şey katmak istiyorum.

CeCe ayağa kalkıyor ve ellerini sıkıyor. O doğuştan yetenekli ve bugün onuncu kez burada olduğu için ne kadar şanslı olduğumuzu düşünüyorum. Onu elimde tutmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Kevin'in ona bakışını ve onun da Kevin'e gülümseyişini görmezden gelmek için kendimi zorlamak da buna dahil.

İki adamı dışarı çıkarıyorum ve telefonumun cebimde vızıldadığını hissediyorum. İki mesaj beni bekliyor; biri Cole'dan istediğim iletişim numarası, diğeri ise bilinmeyen bir numaradan.

BİLİNMIYOR

Aldığım notları sana kopyaladım. Vaktiniz olduğunda gelip alın. Bu arada, bu sabahki vuruşun güzeldi. Fıstık ezmesi için iyi bir yol.

On beş yaşında bir çocuk gibi sırtıyıyorum, bana mesaj atanın CeCe olduğunu fark ediyorum ve Cole'un kaleye her gol attığında söylediği aptalca sözü hatırlayarak kıkırdıyorum. *Üst raf, bebeğim, fıstık ezmesinin saklandığı yer.*

Beni oynarken mi izliyorsun? Tıpkı eski günlerdeki gibi, ha?

RAE

Ofis pencerenizin altında kükreyen küçük kalabalığı duyduğunuzda izlememek biraz zor.

İsterseniz, sesi ofisinize de pompalayabilirim. Tam deneyimi yaşamak ister misiniz?

RAE

Kulağa rüya gibi geliyor ama bu zor bir pas, işimi yapamayacağımı hissediyorum.

Cole'un bana gönderdiği numaranın bekleyebileceğine karar veriyorum ve CeCe'nin ofisine gidiyorum.

Sonraki bir saati onun tüm fikirlerini gözden geçirerek geçirdik ve istemeyi planladığı satıcılarla birlikte topluluk festivalinin tam boyutlu bir taslağını hazırladık. Kısa bir süre sonra Sonny de bize katılıyor ve üçümüz *Gün Batımı Festivali* ismini buluyoruz, çünkü bu festival Ağustos ayının son hafta sonunda, okullar açıldıktan ve insanlar sonbahara hazırlandıktan hemen sonra gerçekleşecek.

CeCe belediye ile temasa geçti ve geri dönüş bekliyor. Elinde sentetik buz, şişme kaleler ve karnaval oyunları kiralamak için arayabileceği on yerin listesi var. Kendimi onun güzel zihninin çalışma şekline ayak uydurmakta zorlanırken buluyorum. Aslında çok zeki ve planlamayı çok iyi biliyor. Arayabileceğim ve e-posta gönderebileceğim eski NHL arkadaşlarımın listesini konuşurken telefonu çalıyor ve mazeret bildiriyor.

Telefonuma bakıyorum ve saatin çoktan üç buçuk olduğunu fark ediyorum.

"O inanılmaz biri. Onu kaybedemeyiz," diyor Sonny benim düşüncelerimi yankılayarak.

"Bir de bana sor," diyorum, telefonda konuşurken ofisinin camından dışarıya adım atışını izlerken. Kalçalarını izlerken kiminle konuştuğunu merak ediyorum.

Sonny, "Eğer onu yanında tutmak istiyorsan, belki de ona öyle bakmayı bırakmalısın," diye teklif etti. "Pardon?" Masum numarası yaparak söylüyorum.

O kadar belli mi ediyorum?

"Bunu söylediğim için üzgünüm patron, ama senin bir geçmişin var ve kafandaki 'gözbebekleri yerine kalpler' ile hareket edip onun kalbini kırdığını görmekten nefret ediyorum." Parmağını masanın üzerinde gözlerimin arasında ileri geri oynatıyor "Buralarda onun kadar iyi birini asla bulamayız."

"Benim hakkımda bu kadar az şey düşünmene çok üzüldüm," diye şaka yapıyorum Sonny'ye.

"Seni küçük görmüyorum. Sadece bu her neyse ona teslim olduğunu görmek istemiyorum" -bir elini üzerimde sallıyor- "ve biz onsuz kalıyoruz. Başka bir deyişle, açık konuşmak gerekirse - sadece pantolonunun içinde tut, evlat."

"Tanrım, Sonny." Alnımı ovuşturuyorum ama onu inkar etmiyorum. Ellerini ateşkes için kaldırdı. "Sadece söylüyorum, hepsi bu."

"Sadece ne diyorsun?" CeCe ofisine geri dönerek sorar.

"Sadece Sonny, Sonny gibi davranıyor," diye karşılık veriyorum, Sonny'ye yan gözle bakarak.

"Birazdan gitmem gerekiyor, sorun olur mu?" CeCe sorar. "Cole için Mabel'ı almaya gidiyorum." "Elbette," diye cevap veriyorum. "Saatlerini kendin belirliyorsun, unuttun mu?"

"Doğru," diyor, alt dudağı yine dişlerinin arasında, ama zümrüt gözleri benimkilerle buluştuğunda gülümsüyor. "Bugün güzel bir gündü." Bunu şaşırılmış gibi söylüyor.

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümseyerek sandalyemde arkama yaslanıyorum. "Sana söylemiştim. Benden şüphe ettiğine inanamıyorum." Sırtışım büyüyor ve o gözlerini deviriyor. Sonny ayağa kalktı ve onu sıktı.

"Bugün harikaydın hayatım ve Kevin'i aramalısın. Çok tatlı biri." Bunu söylerken bana bakıyor. CeCe'nin Kevin'la bir yere gitme fikri kanımı iki saniye içinde kaynattı.

"Evet, iyi biri ama şu anda kimseyle çıkmak istemiyorum. Hem de *hiç*," diye karşılık veriyor. "Kim çıkmaktan bahsetti ki?" Sonny ona göz kırpmıyor ve CeCe gülüyor.

Kafamın içinde sevgili küçük Sonny'me bir sürü küfür uçuşuyor.

"İşte bu benim tarzım," diyor Sonny'ye ve ben istemeden yüksek sesle alay ediyorum. Anında pişman oldum. İki kadın da çıkardığım sestten iğrenerek bana bakıyor.

CeCe gülmeye başlar ve ellerini kalçalarına koyar.

"Oh, biliyorum ki sen beni sürtük diye ayıplamıyorsun, Nash Carter." *Bu kadının ağzı.*

Sonny kahkahalarla kükrer.

"Hiç de değil." Boğazımı temizliyorum, geri adım atıyorum. "Sadece bu etkinlikte birlikte çalışacağımız herhangi biriyle ilişkiye girmek akıllıca olmaz. Her şey yolunda gitmeli."

"Evet, sanırım öyle. Haklısın," diyor CeCe. "Senin 'temel kuralın'." Tırnak işareti kullandıktan sonra omzuma vuruyor ve masasına doğru ilerliyor.

Sonny kıs kıs gülerken ben "Evet," diye ısırıyorum.

Ayağa kalkıp ikisine de veda ediyorum. Buradan siktir olup gitme ihtiyacı hissederek kendi ofisime doğru yola çıkıyorum.

Aklımda sadece iki şey var. Cole'un bana verdiği telefon numarasını en kısa zamanda kullanmak ve bu şehirdeki her erkeğin Sundown Festivali'nde bize yardım ettiğinden emin olmak, böylece CeCe'ye yasak olacaklar.

CHAPTER SEVENTEEN

Nash

Önümüzdeki üç hafta boyunca mucizevi bir şekilde ellerimi kendime saklamayı ya da Sonny'nin tavsiye ettiği gibi "pantolonumun içinde tutmayı" başaracağım. Ve her ne kadar inanılmaz bir çaba sarf etmesem de, içten içe onun haklı olduğunu biliyorum.

CeCe sadece kasabayı değil tüm yerel işletmeleri de büyüledi. Şu ana kadar kasabadan ve çevre ilçelerden otuz yedi yerel zanaatkâr mallarını satmaya geldi ve gelirlerinin büyük bir kısmını Yıldırım'a bağışlamayı kabul ettiler.

Her günü CeCe ile geçirmek benim için işkencenin en kötüsü. Hem dayanamadığım hem de her lanet günün bir parçası olmak için yarıştığım türden. Her sabah seksi bir muhasebeci ile yeni yüzlü bir üniversiteli kızın karışımı gibi görünerek gelmesi yetmezmiş gibi, en çekici yanı da beyni. Fikirleri akıllıca ve düşünülmüş. Tüm evraklar için bir dosya odası düzenlemeyi başardı, dijital ortama aktarılması için gönderdi ve muhasebe sistemimizi kanun ve düzene kavuşturdu. Hepsi bir aydan kısa bir sürede.

CeCe etraftayken, her şey biraz daha parlak. Biraz daha heyecanlı. Ofise güneş ışığı getirmek gibi bir şey. Sonny'nin onu evlat edinmek isteyeceğinden eminim; çok iyi arkadaş oldular ve kendilerine *Thelma ve Louise* adını verdiler. Tanrı aşkına, birbirlerine kitap ve unlu mamuller getiriyorlar. Sonny'nin kocası öldüğünden beri pek bir şeyi yok ve CeCe'nin her gün onunla birlikte güldüğünü ve torunlarına ilgi gösterdiğini görmek, Sundown Festivali'nde her gün çalıştıkları için tanık olduğum en tatlı şey.

Festival için Main'in tamamını ve Decker Lane'in bir kısmını kapatacağız. Wade ve Cole ellerinden gelen her türlü yardımı yapmayı teklif ettiler ve Silver Pines açık arttırmayla satılmak üzere bir at binme dersi paketi bağışlıyor.

Birçok aktif ve emekli ama hala çok ünlü NHL dostum sezon dışında imza dağıtmak ve tanışma toplantıları yapmak için ortaya çıkıyor. Örneğin Cory Kane hala Nashville Predators'da oynuyor ve büyük ilgi görüyor. Atış yarışmasında bana yardım edecek. Sentetik buz getiriyorum, çünkü Kentucky Ağustos sonunda hala cehennem gibi buharlı. Merkezin otoparkında da bir dizi etkinlik düzenlenecek ve hatta bir takıma yetecek kadar yerimiz bile olabilir. CeCe'nin aklına polis departmanını, itfaiyeyi, Laurel Creek'te yaşayan ve bizimle karşılaşmak isteyen herkesi dahil ederek Profesyoneller ve Kasabalılar maçı yapma fikri geldi.

Kamyonetimden atlayıp içeri giriyorum. Bu hafta kampım yok ve Chris benim için derslerle ilgileniyor, böylece haftayı CeCe ve Sonny ile tüm detayları belirleyerek geçirebiliyorum.

CeCe bugün her zamanki Pazartesi izninden vazgeçiyor ve imar kurallarını gözden geçirmek ve izin belgelerimizi doldurmak için belediye ile görüşeceğiz. Bunu olması gerekenden çok daha fazla iple çekmediğimi söylersem yalan söylemiş

olurum.

Aşk acısı çeken bir ergen gibi otoparkta ilerlerken kendimi onun ne giyeceğini ya da saçının nasıl şekillendirileceğini merak ederken buluyorum. Kendimi azarlamayı bıraktım. CeCe Ashby'den etkilenmemek hiçbir erkek için mümkün değil, buna karar veriyorum. Günlerimi onunla geçirdikten sonra neredeyse her gece duşta kendimi yumruklarken, o mükemmel göğüsleri saran giydiği ipeksi küçük bluzları kaydırıldığını hayal etmek beni biraz daha iyi hissettiriyor. Onun dolgun, kiraz gibi dudaklarının bana sarıldığını hayal ediyorum - kendi elimi değil - ya da ona doğru ilerlerken adımı inlediğini, onu arkadan alırken saçlarını kavradığını. Onunla neredeyse bir ay geçirdikten sonra, aralarından seçim yapmak için biriktirdiğim birkaç fantezim var.

Ben kapıdan içeri girdiğimde Olympia'da ortam çoktan hareketlenmişti. Avery birinci pistte artistik patinaj grubunu eğitiyor, Chris ve bir yardımcısı ikinci pistte güç pateni yapıyor ve mutlu çocuklar etrafta dolaşıyor. Bu hayalin NHL hayalimden bile daha tatmin edici geldiği günler oluyor. Sanki çocukluğuma geri dönüyormuşum ve ailemi gururlandırıyormuşum gibi. Zorlandıklarını bildiğim zamanlar oldu ve eğer onlara yardım edecek böyle bir yer olsaydı, bu dünyalara bedel olurdu. Hokey oynayabilmem için yaptıkları her şeyi düşündüğümde ruhuma hep o tanıdık suçluluk duygusu yerleşiyor. Aslında, bunun için öldüler bile.

İçeri girdiğimde CeCe başını masasının üzerindeki kollarına dayamış, bu sabah verandanın demirine bıraktığım kahve yanında, Sonny de karşısında oturuyor.

Kız kıkırdarken Sonny, "Ah-oh, işte sert kık," diye takılır.

"Bu sabah tek kelime etmedin, Nash Carter," diye inliyor CeCe, ben kıkırdarken sesi

boğuklaşıyor. "Dün gece sangriayı fazla mı kaçırdın, Rae?"

Aynen öyle yaptı. O bütün gece *Not Angels* ve Avery ile dans ederken ben de yavaş yavaş her hafta bayanlar gecesine akın etmeye başlayan erkeklerden oluşan hayran kulübünü izledim.

O güzel başını kaldırıp bana bakıyor. Kasabadaki çoğu kadının pazartesi günleri olduğu gibi o da bugün rahat giyinmiş. Laurel Creek, Kentucky; ABD kıtasında gündelik bir *Pazartesi* gününe ihtiyaç duyan tek yer.

Uzun dalgalı saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkaya doğru toplanmış, ayağında Birkenstock ayakkabılar ve ayak bileklerine kadar inen kolsuz lacivert bir sundress var.

"Advil'im etkisini gösterene kadar tek kelime duymak istemiyorum." Kıkırdıyorum ve Sonny konuştuğunda gitmek için dönüyorum.

CeCe'ye "Belki de Kevin'la yeniden randevulaşmalısın," diyor. Donup kaldım. *Kevin mı? Arkamı* döndüm.

"Kevin ve Harry geliyor mu?" Ben soruyorum.

Sonny başını sallar. "Sadece Kevin, bu öğleden sonra CeCe ile ihtiyaç listesinin üzerinden geçmek istedi."

Şimdi mi?

CeCe, "Evet belki, Çarşamba günü yapalım," diyor ve ben de o toplantıda onunla birlikte olmak için aklıma bir not alıyorum. Kevin'e bak, gidebildiği yere kayıyor. Onu suçladığımı söyleyemem ama bu olmayacak. Benim gözetimimde olmayacak.

"Ben de oturacağım. Onunla konuşmam gereken bazı konular var," diyorum. Tamamen yalan, ama CeCe hiçbir şey düşünmüyor ve başını sallıyor.

"Yirmi dakikaya ihtiyacım var, Nash. Ve lütfen bütün gece Shania'nın kapak kızı gelmesin ve yine bir Pazartesi toplantısı planlamayın."

"Not edildi." Ofisime gidip seksi muhasebecimin hazır olmasını beklerken kıkırdıyorum.

RAE

Tamam, ben yarı insanım. Ne zaman gitmeliyiz?

Şimdi iyi. Güneş gözlüklerini unutma. Şimdiden kavurucu oldu. Işık kötü. Karanlık iyi.

RAE

Güneş gözlüğü ve Advil. Sanırım bu üniversitede dinlediğim bir şarkıdan. Yirmi beş yaşında hâlâ hayatım bu olmamalı.

Toparlan, vahşi şey. Patronun koridordan geliyor.

RAE

Ugh. O çok sert biri.

Ona söylediğim gibi güneş gözlüklerini kafasına taktığı sırada köşeden kafamı uzattığımda sırtıyorum.

"Ben sürerim; sen hâlâ sınırı aşmış olabilirsin." Yüzümü buruşturuyorum.

Yanımdan geçerken dilini bana doğru uzatıyor ve aletim bunu ciddiye alıyor.

"Hadi gidelim, akşamdan kalmayı kolaylaştırıcı," diye mırıldanıyor.

Camlar açık bir şekilde şehre doğru yol alırken hava gerçekten de kavurucu derecede sıcak. CeCe'nin temiz, çilek kokusu kamyonetimi dolduruyor ve saçları yaz esintisinde uçuşuyor. Son bir ayda yazın minnettarlığım son derece arttı. Balık tutmak, barbekü yapmak ve tekneyle gezmek gibi şeyler eskiden Kentucky'nin en sıcak aylarının en önemli özellikleriydi. Şimdi öyle değil. Artık yazın kıymetini daha çok biliyorum çünkü CeCe yazın kolsuz tişörtler ve güneş elbiseleri giyiyor ve omuzları tam bir şaheser. Aslında kış geldiğinde saklanacak olmaları beni üzüyor.

Araba sürerken radyoda mırıldanmasını dinliyorum. Koltuğa uzanıp elbisesini yukarı çekmem ve elimi kalçalarında gezdirmem için hiçbir neden yok-

CeCe boğazını temizleyerek kalçalarının elimin altında nasıl hissedeceğini düşünmemi engelliyor. Kısa bir bakışla ona bakıyorum. "Bu sabahki ekstra büyük boy için teşekkür ederim," diyor.

Seks kasetinin adı. İçten içe sırtıyorum.

"Bugün ekstra büyük olana ihtiyacın olduğunu düşündüm," diye yüksek sesle karşılık veriyorum. *İki numaralı başlık.*

"Düşündüm. Bunu düşünüyordum" diyor ve zümrüt gözlerini bana çeviriyor. "Hiç uyuyor musun?"

Sorduğu kişisel soru kafama dank edince gözlerim yola odaklanıyor.

"Çok değil," diyorum dürüstçe.

"Merkez, çiftlik ve bar arasında hesap yaptım." *Elbette yapmıştır.* "Şanslıysan, gecede üç ya da dört saatten fazlasını alamazsın. Bu senin için iyi değil."

Omuz silkiyorum, ama haklı.

"Sadece uyuyamıyorum. Uyumaya çalıştığımda bazı şeyler aklıma geliyor. Birkaç saat uyuyabiliyorum ama genellikle güneş doğmadan çok önce kalkmış oluyorum." "Oh." Başını sallıyor.

"Hiç bu konuda biriyle konuşmayı denedin mi?"

Sırtıyorum çünkü ne kadar ileri gittiğim hakkında hiçbir fikri yok. Sorusu merak uyandırıcı değil, sadece merak ediyor gibi.

"Her şeyi denedim. Üç farklı terapist, hipnoz, melatonin, aklınıza gelebilecek ve annenizin bulabileceği her türlü doğal ilaç. Şimdi, ilk on yıl sonrasına göre çok daha iyi. Artık ara sıra uyuyabiliyorum ama bazı geceler ve anlar diğerlerinden daha kötü geçiyor." Omuz silkiyorum.

Uzanıp minik elini benimkinin üzerine koyarak beni korkutuyor ve nazikçe sıkıyor. Eli tenimde sıcak ve yumuşak. Onun dokunuşuyla ön kolumda bir sıcaklık oluşuyor.

"Eğer mücadele ediyorsan, yaşıyorsun demektir. Bu konuda biraz huzurlu olmalısın ve eğer bu konuda konuşmak istersen seni dinlemek için iyi bir arkadaş olabilirim."

Elimi geri çekiyorum, çünkü planlamadığım halde insanların bana dokunmasına alışık değilim.

Belediye Binası'nın önüne geldiğimizde "İşte geldik," diyorum.

CeCe elini tekrar kucağına koyuyor ve ben onu susturduğum için zihinsel olarak kendimi tekmelerken başını sallıyor.

CHAPTER EIGHTEEN

CeCe

M Belki de hiçbir şey söylememeliydim ama son haftaları Nash ile geçirdikten sonra onu ve iyiliğini gerçekten önemsemeye başladım. Neler yaşadığını biliyorum ve her zaman her yerde olduğunu bilmek bana kendine zaman ayırmadığını ve muhtemelen şeytanlarından uzaklaşmak için çalıştığını söylüyor.

Hala NHL antrenmanlarındaymış gibi yemek yiyor ve fiziksel olarak hiç durmuyor ama bu yeterli olamaz. Endişelenmem doğal - artık onu her yerde görmeye alıştım - Pazartesi akşamları yemek masamızda, kızlarla dışarı çıktığımda barda ve neredeyse her gün Merkez'de. Artık başlangıçta olduğu gibi rahatsız edici değil. Artık *rahatlatıcı* ve son birkaç haftadır bir yerlerde onu görmeyi dört gözle bekler hale geldim.

Asla sahip olamayacağım birine aşık olmaktan ne kadar nefret etsem de, işe gelmeyi dört gözle bekliyorum ve bu da günlerimi kolaylaştırıyor. İyi geçen bir günün ardından eve geldiğimde Andrew'un sürekli sesli mesajlarına ve e-postalarına katlanmak daha kolay oluyor. Aynı zamanda yavaş bir işkence çünkü o her ortamda çok muhteşem.

Business Nash, Backwards ball-cap giyen bar Nash, Cowboy Nash, Hockey Nash - hepsi Cumartesi gecesi hayali makaralarımın başrol karakterleri. Sadece görünüşü değil, Sonny'ye her gün sabah çöreğini getirmesi ve aileleri karşılayamadığında çocukların kamp ücretlerini ödemesi - kitapları gözden geçirirken bunların çoğunu ortaya çıkardım. Çiftlikte olduğu sabahlar dışarı çıktığımda Spicer'ın kahvesini verandanın demirinde buluyorum, her zaman dumanı tüten sıcak, her zaman mükemmel. Bu konuda pek konuşmuyoruz ama her zaman orada ve beni ekibine olabildiğince hoş karşılamasını takdir ediyorum.

Bu bana ileride arkadaş olabileceğimize dair umut veriyor. Gerçek arkadaş. Bu yüzden onu dinlemeyi teklif ettim ama bunu kabul etmeyeceğini bilmeliydim.

Altında bir yerlerde hala aynı ele avuca sığmaz, içine kapanık Nash var ve bu muhtemelen asla değişmeyecek.

Belediye Başkanı'nın asistanı Leslie ile buluştuk ve bir saat boyunca onunla kuralları gözden geçirdik. O her şeyden habersiz Nash ile flört ederken ben de notlar alıyorum. Söylediği her şey "çok akıllıca" ve "hiç düşünmediği" "harika bir fikir".

Vedalaşmak için Leslie'nin elini sıkarken midem gurulduyor. Nash'in elini sıkarken onun da çenesinde salya olduğundan eminim. Main'e doğru yürürken "Sage ve Salt?" diye soruyor.

Kamyonetinin yanından geçerken "Kesinlikle," diye cevap veriyorum ve kısa mesafeyi yürümeyi tercih ediyorum.

Memleketim o kadar güzel ki, yaz turistlerini ve alışveriş yapanları gördükçe yeniden ev hissine kapılıyorum. Limandaki küçük köprü'nün üzerinden geçiyoruz ve öğle yemeğimizi yemek için bir veranda masası seçiyoruz.

"Hey, tatlım!" Sandy biz otururken sesleniyor.

"Roket," diye hitap ediyor Nash'e. "Her zamanki

gibi mi?" "Biliyorsun," diyor Nash karşılığında.

"Peki ya senin için, CeCe?" Beklentiyle bana döndü.

"Kahvaltı kruvasanı ve patates kızartması. Bir de portakal suyu lütfen" diyorum. Menüye gerek yok.

"Çok fazla sangriadan sonra kahvaltı," diye kıkırdıyor.

"Dün geceki Shania cover'ı harikaydı," diyor Nash'e. "Onu tekrar buraya getirmeliyiz."

"Louisville'den geldi," diyor Nash.

"Eve hoş geldin," diyor omzumu dürterek. Şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Benim için mi?" diye soruyorum.

Nash boğazını temizler ve "Sandy'mle birlikte yeşil proteinli smoothie alabilir miyim?"

diye sorar. "Elbette, tatlım." Göz kırıyor ve gidiyor.

Nash'e bakıyorum ve o da benden olabildiğince uzun süre kaçıyor. "Ne?" diye soruyor.

"*Benim için* ne demek istedi?"

"Bilmiyorum; herkes senin Shania'yı sevdiğini biliyor." Omuz

silkiyor. "Ne sıklıkla cover müzisyenler getiriyorsunuz?"

Bana bakıyor, parlak mavi gözlerinde saçmalıklar. "Zaman zaman."

"Onu ne kadar zamandır tutuyorsun?"

"Bir süre," diye karşılık verir.

"Daha iyi bilmesem, ucuz içki gecesinde en sevdiğim country şarkıcısını barınıza getirerek Pazartesi akşamdan kalmalığımı desteklediğinizi düşünürdüm."

Nash kıkırdıyor ve koltuğunda arkasına yaslanıp bacaklarını gevşetiyor, Yıldız beyzbol şapkasını geriye doğru çeviriyor, dalgalı siyah saçlarının küçük dalları şapkanın altından dışarı çıkıyor. Kollarını göğsünde kavuşturup gözlerimin içine bakarken nefesimi kesiyor. Ona bakmanın, şimdilik ona zor anlar yaşatmaktan daha eğlenceli olduğuna karar veriyorum.

"Evet, işte bu, beni yakaladın. Akşamdan *kalma* CeCe o kadar keyifli ki, bu sabah sırf bu keyifli ikramı deneyimlemek için Shania *Twin'i* bara getirdim."

Daha önce hiç görmediğim genç bir garson içeceklerimizi getirirken gülüyorum ve peçetemi ona fırlatıyorum. Portakal suyumun ikinci kez bakmadan önüme koyuyor ve Nash'e smoothie'sini sunarken ödüllü bir gülümseme veriyor.

"Kahvaltınız hemen geliyor, Bay Carter," diyor ve tam önünde dönerek ona son derece biçimli arkasının mükemmel görüntüsünü sunuyor. Şaşırtıcı bir şekilde, mükemmel bir centilmen ve bakmıyor bile. *Ben* bile baktım, kıcı o kadar mükemmel.

O uzaklaşırken ben alay ediyorum.

"Bu sana her zaman oluyor mu?" Ben soruyorum.

Nash pipeti pelüş dudaklarının arasına alırken bana bakıyor.

Keşke pipet ben olsaydım.

"Ne?"

"Kadınlar kendilerini sana atıyorlar," diyorum ve sonra onun boğucu sesini taklit ederek "*Bay Carter,*" diye ekliyorum. "Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok." Koltuğunda kayarken masummuş gibi davranıyor.

"Benden daha genç bile olabilir," diye gözlemledim, sonra Nash'in karşısındaki sırtışını gördüğümde bir şey söylediğime anında pişman oldum.

Be

n. "Öncelikle Rae, bilmesem sesin biraz sinirli, hatta belki de kıskanç geliyor derdim."

"Ha." Kulağa en utanç verici gelen kahkahayı atıyorum - aslında haklı olduğunu belli eden bir kıkırdamaydı. Nash sırtıyor Bana.

"İki, çok konuşuyorsun, Pazar geceleri barımdaki sarhoş erkeklerin sana asılma cesaretini göstermelerini engellemek benim tam zamanlı işim haline geldi. Kevin konusuna hiç girmeyeyim bile."

"Oh, lütfen." Onun saçma tanımına kıkırdıyorum. "Kevin sadece arkadaş

canlısı." "Onun senin kıcına baktığını görmedin," diye karşılık veriyor.

Omuz silktim. "O zaman anlaştık

sanırım." "Neyi hallettik?" Kıkırdıyor

"İkimiz de kendi iyiliğimiz için fazla ateşliyiz," diyorum, tam da Flirty McShows-her-ass siparişlerimizle birlikte geri geldiğinde. "Keyfinize bakın Bay Carter," diyerek beni tamamen görmezden geliyor ve ne demek istediğimi kanıtlıyor.

Başparmağımı omzumun üzerinden geçirip "ne demek istediğimi anladın mı?" diyerek ona bir işaret yapıyorum ve Nash başını bana doğru sallayarak daha çok gülüyor.

CHAPTER NINETEEN

Nash

A Sage and Salt'ta bir saat geçirip Sundown Festivali için elimizdeki her şeyi gözden geçirdikten sonra, kendimi CeCe'yi Sonny ile birlikte ofiste bırakıp Horse and Barrel'daki tedarikçimle buluşmaya gitmek istemezken buldum.

Geldiğimde sessizdi. Pazartesi günleri hep öyledir. Haftanın kapalı olduğumuz tek günü ve ben barda çalışıp envanter listemizi gözden geçiriyorum ve teslimat gelmeden önce mekânı güzelce silip süpürüyorum.

Dün gece *Not Angels*'ın oturduğu alanda parıltılı bir şey gözüme çarpıyor. Kabine doğru ilerliyorum ve koltuğun üzerindeki ışıltılı altın sonsuzluk şeklindeki tılsımlı kolyeyi alıyorum. CeCe'ninki olduğunu hemen anladım. Dün gece beyaz elbisesi ve kırmızı sandaletleriyle takmıştı. Saplantılı bir takipçi gibi kolyeyi burnuma götürüyorum ve hala orada duran çilek kokusunu içime çekiyorum.

Hayatımda ne zamandan beri bir kadının kıyafetini hatırlıyorum? diye soruyorum kendime, tam da teslimat şoförüm kapıya yanaşırken. Kolyesini cebime koydum ve yükünü boşaltmasına yardım etmek için dışarı çıktım.

Saat dörtte ofise döndüğümde arabasının yerinde olmadığını fark ettim.

Günün geri kalanında dayanamadın mı? Erkenden sıvışmak zorunda mı kaldın?

RAE

Patronuma söyleme. Tam bir baş belası.

Kıkırdıyorum.

Sırrın benimle güvende, Rae.

Çoktan gitmiş olmasından duyduğum hayal kırıklığını bastırıyorum ve yüzünü tekrar görebilmek için kaç saatim kaldığını sayıyorum.

Pazartesi akşam yemeği için elimde Spicer's kekiyle ön kapıdan içeri girdiğimde çiftlikte tam bir dans partisi oluyor

Mama Jo için.

CeCe ve Mabel, akşam güneşi büyük pencereden içeri süzülürken oturma odasında müzik setini açmışlar ve Miranda Lambert'in "Geraldine" şarkısında fırtına gibi dans ediyorlar. Ben yanlarından geçerken küçük bir dans rutinleri var.

"İyi akşamlar Bay Carter," diye şarkı söylüyor CeCe, ben onun yanından geçerken. Bay Carter'ı vurgulama şeklindeki bir şey sikimin seğirmesine neden oluyor. Sadece ses tonu değil, resmi hitap şekli de öyle. Yaptığı her şey çok seksi.

"Bay Carter?" Ben mutfığa girerken Wade homurdanıyor. "İş şakası," diyorum çabucak.

Bir yudum almadan önce burbonunu döndürürken başını sallıyor. "CeCe Rae'nin etrafta olması senin için iyi gidiyor mu?" Başımı sallıyorum. "Evet, çok yardımcı oldu."

Ortada hiçbir şey yok ama Sonny'nin deyiimiyle "gözbebekleri yerine kalplerimi" bir mil öteden okuyabiliyormuş gibi hissediyorum.

"Güzel, seninle olmasına sevindim. Ona göz kulak ol, annemin dediğine göre Andrew ona pek iyi davranmıyormuş. Satmayı kabul etmiyor, eşyalarını göndermeyi kabul etmiyor. Eşyalarını istiyorsa Seattle'a dönmesi gerektiğini söyleyip duruyor. Tam bir baş belası. Onu görürsem dereye kadar kovalamayı düşünüyorum ve CeCe bir şeyden kaçmaya çalışırken kendini işe gömme eğiliminde."

Gülüşünü ve Mabel'la birlikte oturma odasında dönmesini izlemek için döndüğümde çenem geriliyor. Saçları gevşek ve beline kadar dalgalı, jean şortu ve atletli kıvrımlarına mükemmel oturuyor ama gülümsemesi içime bir yumruk gibi iniyor. O gülümseme bütün günümü aydınlatıyor.

Bu Andrew özel bir tür aptal olmalı. Ne tür bir salak onun gitmesine izin verir?

Bana bir bardak burbon uzatırken "Hemen geliyorum kardeşim," diyorum ve büyük bir yudum almadan önce kadehlerimizi tokuşturuyoruz.

Aslında, Andrew'u bir daha görürsem, onu dövmek için Ashby'lerle birlikte olmayacağım, *ilk* sırada ben olacağım.

"Ne var ne yok çocuklar?" Cole mutfığa girerken şerif şapkasını çıkarıp mutfak masasındaki sandalyesinin üzerine koyuyor.

Tezgâhtan burbon şişesini alıyor ve kendine bir bardak dolduruyor. Mama Jo oturma odasındaki dans partisine katılmıştır.

Jo kızlar için telefonundaki şarkıyı değiştirirken fırın biplemeye başlar.

"Cole, lazanyayı çıkar ve ekmeği at. Siz çocuklar bu gece biz kızlara hizmet edebilirsiniz."

CeCe ve Mabel, CeCe'nin en sevdiği Shania şarkısı olan "That Don't Impress Me Much" ile dans etmeye başlarken tezahürat yaparlar.

Çocuklara bakıyorum ve kıkırdıyoruz. Her zamanki gibi kimse Jo'yla tartışmıyor, Wade somun ekmeği ve salata malzemelerini çıkarıyor, ben de üzerine sürmek için hızlıca sarımsaklı tereyağı yapıyorum, Dean kızların yanından mutfığa giriyor. "Bunun için mi akşam yemeği hazırlıyorsunuz?" diye soruyor başparmağını omzunun üzerinden kaldırarak.

"Evet, baba," diyor Wade. Çatal bıçak takımını ona uzatıyor. "Bir işe yara, masayı hazırlayabilirsin."

"Senin neyin var, benden daha gençsin," diye şaka yapıyor Dean, kendi burbonunu doldururken çatal bıçağı ondan alıyor.

"Yapamam. Salatayı savuruyorum." Wade salatayı karıştırırken kelimeler ağzından çıkar çıkmaz başını sallır. "Evet, Wade salata savurma konusunda en iyisidir. Hatta belki de tüm ülkedeki en iyisi." Cole bir krutonu salatanın içine atarken kıkırdar.

Ağzını.

"Biliyor musun, düşündüm de, kasabada onun çok iyi salata yaptığını duydum," diyorum.

Dean Baba elindeki çatal bıçak takımını Wade'e sallayarak göz kırpmıyor. "Bu sadece benim parmaklarım gibi çok pratik yapmakla olur." "Lanet olsun size, şerefsizler," diye mırıldanıyor Wade, ben onu sırtından alkışlayıp ekmeği yağlamaya başlarken.

"Çizmemde iki dolar var Wade Amca," diye bağılıyor Mabel müzik eşliğinde ve ben gülüyorum.

Wade bagaja iki banknot atarken, "Küfürlü sözler duyduğunda kulakları süpersonik hale geliyor," diye mırıldanıyor.

"Mama Jo!" Simon & Garfunkel'in "Cecilia" şarkısının açılış dizeleri çalmaya başladığında CeCe itiraz eder. Bunu ona her fırsatta yaparlar ve o itiraz etse de her zaman adaşıyla dans eder.

Ekmeği gevrekleşmesi için fırına koyuyorum, sonra kapı çerçevesine yaslanıyorum ve burbonumun geri kalanını yudumlarken kızların kendilerini aptal yerine koymalarını izliyorum. Bu gece bir ikinciye ihtiyacım olabilir.

Kendime kaç kez onu içeri almamamı söylesem de, CeCe Ashby içime işliyor. Wade'in sözleri aklımda çınlıyor. *Ona dikkat et. Onunla* aynı şekilde ilgileneceğim konusunda bana güveniyor. Onu ya da Wyatt'ı bir tutku, tamam, bu noktada yarı takıntı yüzünden yüzüstü bırakamam. Cole'un birkaç hafta önce bana verdiği telefon numarasını kullanmayı aklıma not ediyorum, hem de en kısa zamanda, sırf kafamı toparlamak için. Bu aile sahip olduğum tek aile. Ama son zamanlarda tüm dikkatimi çeken özgür ruhlu sarışının dansını ve şarkı sözlerini izlerken,

Kalbimi kırıyorsun,

dizlerimin üstüne çöktüm,

Lütfen eve gelmen için sana yalvarıyorum.

Zor bir mücadele olacağını biliyorum. Normalde kapalı olan ruhumun çatlaklarına sızıyor ve onu lanet olası 4 Temmuz gibi aydınlatıyor. Onu izleyen bana bakıyor, yüzümde dünyanın en aptal sırtışı olduğundan emin olduğum bir ifade var

ve genişçe gülümsüyor, başını geriye atıyor ve gülüyor. Bu hayatımda gördüğüm en güzel şeydi.

"Akşam yemeği, Pistol Annies!" Cole on beş dakika sonra oturma odasındaki nefes nefese kalmış dans ekibine sesleniyor. Ayaklarını sürüyerek içeri girdiler ve CeCe yemek öncesi egzersizinden sonra hâlâ nefes nefese yanımdan geçerken Bileğini tuttum.

"Bunu dün gece barımda unutmuşsun, üzerinden düşmüş olmalı."

Sonsuzluk kolyesini cebimden çıkarıyorum ve parmağım ile başparmağım arasında sallanıyor. Avucunu uzatıyor ve ben de parmaklarını kolyenin etrafında kıvrarak kolyeyi avucuma bırakıyorum. Ellerimiz arasındaki boyut farkı şaşırtıcı. Eli benimkinin altında o kadar mükemmel bir şekilde şekilleniyor ki bir an için afallıyorum.

Bana gülümsüyor. "O kadar endişelendim ki kaybettim. Bunu bana iki Noel önce babam vermişti." Bana doğru eğildi. "Sonsuza dek benimle olacak," diye fısıldıyor, sanırım onun sözlerinden alıntı yapıyor.

"Öyle, biliyorsun," diyorum, gözlerinin içine gereğinden fazla bakarak.

Etrafına bakınıyor ve başını sallıyor. "Burada baktığım her yerde o var.

Bu rahatlatıcı." "Kesinlikle öyle," diyorum bana tekrar gülümserken.

Tişörtümü çimdikliyor, tırnakları tişörtümün içinden gövdeyi sıyrıyor ve ben bu basit temasla tuğlaya dönüşmekle tehdit ediyorum. "Haydi Bay Carter, bana bir burbon doldurun efendim." Önümde ilerlerken mutfığa doğru başını sallıyor.

Mükemmel kıçının şortunun altında sallanmasını izlememek için elimden geleni yapıyorum ama başarısız oluyorum, sefil bir şekilde.

Boku yedim.

CHAPTER TWENTY

CeCe

İ Çarşamba gecesı aynadaki yansııama bakıyorum. Bunu yaptığıma inanamıyorum. Buraya habersiz geldiğine inanamıyorum. Andrew öğleden sonra şehre geldiğini söylemek için aradığında aceleyle ve kısık sesle konuşmuştu.

"Bana başka ne seçenek bıraktın? Telefonlarıma cevap vermiyorsun. Haftalar oldu. Yeter artık. Benden sonsuza dek kaçamazsın, Cecilia. Bunu halletmeye hazırım. Benimle kahve içmek için buluş... Sadece kahve."

Saçlarıımı düzeltirken onun yalvarışlarını zihnimden uzaklaştırıyorum.

Andrew hayır cevabını kabul etmiyor, bundan eminim. Bu yüzden son bir aydır yaptığım gibi ondan kaçmak anlamsız ve bu işi bitirmem gerekiyor, bu yüzden Spicer's Sweets, öyle. Tek seçenek bu. Andrew'la Nash'in barına gitmeyeceğim, bu kesin ve şehirde buluşabileceğimiz diğer tek yer de lüks restoranımız Dolcettos Steakhouse and Pasta Bar.

Bu kesinlikle bir randevu değil, *sadece* kahve. İç çekiyorum ve görünüşüme bakıyorum. Olabildiğim kadar basit, tıpkı Ginger'ın dediği gibi. *Basit sürtük modu*. Kot pantolon, siyah tişört, sandalet. Çantamı aldım ve yağmur yağmaya başlarken kamyonetime doğru yola çıktım. Önümdeki gece için bir alamet, bundan eminim.

Spicer's Sweets hafta ortasında akşam yemeği saatinde sessiz. En azından bu benim lehime işliyor. Andrew bu kasabada sudan çıkmış balık gibi görünüyor. Dalgalı sarı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve tepeden tırnağa Tom Ford giymiş. Laurel Creek, Kentucky'deki rustik kasaba kafesine değil de Pinterest sayfama aitmiş gibi görünüyor.

Melissa White, birlikte okula gittiğim bir kız, loş bir kabinde oturuyor ve beni tanıyor. Gülümseyip başını sallıyor, ben de başımı sallıyorum.

Bu işi gizli saklı yapmam çok zor.

Önümüzdeki bir saat içinde tanıdığım herkes 'muhteşem şehirli bir tiple' kahve içtiğimi öğrenecek ve ailem Andrew'un burada olduğunu bilecek.

Kapıdan girer girmez yanıma geliyor, saçlarım yağmurdan ıslanmış. Beni göğsüne çekti ve ben donakaldım.

Ona dokunmak yabancı hissettiriyor. Bir ay önce bu adamın nişanlım olduğuna inanamıyorum. Bana en son ne zaman sarılmaya ya da öpmeye çalıştığını hatırlamaya çalışıyorum. Hatırlayamıyorum.

Ondan uzaklaşıyorum.

"CeCe. Seni özliyorum," diye nefes alıyor ve bana bakıyor.

"İronik. Yürüyen her şeyi becermekle meşgulken beni özlemedin," diye sessizce karşılık veriyorum ve ona 'çok yaşa' türünden bir gülümseme veriyorum.

"Bu geceye böyle başlamak istemiyorum Cecilia," diye karşılık veriyor, anahtarlarıyla oynarken. "Andrew... hadi bir kahve alalım ve oturalım." İçimi çekerek tezgâhı işaret ediyorum.

"Hayır, hayır, ben bize kahve getireyim, sen otur. Chai latte?" diye soruyor ve ben içimden gülüyorum. Andrew benim için bir şey yapmayı mı teklif ediyor? "Elbette, şurada olacağım." Spicer's'ın koyu tuğlalı duvarında sıralanan açık kabinleri işaret ediyorum. Oturuyorum ve derin bir nefes alıyorum.

O sıraya girerken. Ondan nasıl bu kadar etkilenebildiğimi merak ediyorum. Dışarıdan bakıldığında Ken bebeği gibi yakışıklı, ama çok şık, çok gösterişli ve her yönüyle pahalı görünüyor.

Ya benim zevklerim değişti ya da tamamen farklı türde bir muhteşem olan sert, aşırı erkeksi patronumu çok fazla görüyorum. Son zamanlarda, tenimi hafifçe sıyracak hafif bir kirli sakal hayal ediyordum. Flaneller ve botlar-gerçek botlar, aşındırmanıza izin verilmeyen süslü Gucci botlar değil. Ayrıca sert, sıcak, nasırlı eller hayal ediyorum - sıkı çalışmayı bilen ve günlerini antrenörlük yaparken hokey sopasını sıkıca kavrayarak geçiren eller.

Bilgisayar ekranımdan uzaklaşmak istediğimde kendimi ödüllendirmeye alıştığım güzel bir manzara. Nash'i her gün buzda izliyorum, neredeyse *You* filminden bir sahne gibi, ofisimdeki camın üzerindeki perdenin arkasında gözden uzakta kalıyor. Çocuklarla arası çok iyi ve çocuklar ona hayranlık duyuyor. Bu sabah çocuklardan birine takım arkadaşımı kandırmak için bacaklarının arasından nasıl geçeceğini öğretiyordu ve bir gün güzel, arsız küçük bebekler yapmaya yardım edeceği düşüncesi aklımdan geçti ve sonbahar bütçesi üzerinde çalışmak yerine ona baktığım için kendimi azarladım. Tüm bu sevimli özelliklerinin yanı sıra, gençlik kampıyla yaptığı antrenmanlarda onu kendi halinde, son sürat kayarken ve hiç denemeden goller atarken izleyince, Cumartesi gecesi görüş listem bu hafta için neredeyse yeniden doldu ve daha Çarşamba oldu.

Dikkatimi tekrar Andrew'a çeviriyorum, gözlerinde gerçek bir dost tavrı olmadan ödemeyi yapıyor. Sanki kahvesini yaptığı için şanslıymış gibi garsona teşekkür ediyor. Sıcaklık yok, nezaket yok. Farkında bile olmadan, onu yine Nash'le karşılaştırıyorum, ona bahşiş vermek için zaman ayırıyor ve ailesine selam söylemesini istiyor.

Şu anda fark ediyorum ki Andrew'a gerçekten uzun zamandır aşık olmamışım, eğer olduysam bile. On sekiz yaşındaki benliğimin istediği ve arzuladığı şey, yirmi beş yaşındaki benliğimin istediği ve arzuladığı şeyden tamamen farklı.

Onunla asla mutlu olamazdım. Bu aydınlanma, bu konuşmanın çok daha kolay geçmesini sağlamak üzere.

"İşte başlıyoruz," diyor, dumanı tüten kupamı yere bırakırken.

"Teşekkürler."

Andrew oturur ve cüzdanından ıslak bir bez çıkarır. Yıpranmış ve rustik ahşap masayı tıksintiyle siler. "Bu seni öldürmez." Gözlerimi deviriyorum. "Tanrım, Andrew."

"Ne var? Birisi her kullandığında bu masayı silmeleri gerekir. Mikroplar böyle yayılır." Son üç sekreterini becerdiği hayali görüntüler aklına geldi. O zamanlar mikroplar konusunda pek endişeli değildi, şimdi öyle mi?

"Hemen konuya gireceğim, CeCe. Seattle'da bir hayatımız var. Ondan öylece kaçamazsın. Sana karşı adil olmadığımı biliyorum."

Gülüyorum. Hatta Melissa White'ın kafenin diğer ucundan dönüp bana bakmasına neden olacak kadar yüksek sesle gülüyorum. "Andrew," diye fısıldıyorum. "Adil mi? Ciddi misin? Bana *hiç* sadık oldun mu?"

Gözleri büyüyor çünkü ona karşı koymamı beklemediğinden eminim. "Her zamanki gibi mi?" Ekliyorum.

"Cecilia, işim çok stresli. Arkandan iş çevirmemeliydim. Eve geldiğinde en iyi şekilde davranmaya çalışacağım."

"Deneyecek misin? *Deneyecek misin?*" Aklını kaçırmış.

"Kimse tek eşli değildir, benim işimdeki herhangi bir erkeğin hata yapmadığını ya da zaman zaman küçük patavatsızlıklar yaşamadığını düşünüyorsanız safsınız."

Yaptıklarını haklı çıkarmaya çalışmasına gözlerimi deviriyorum. "Andrew. Anlamıyorsun. Bu benim için yeterince iyi değil."

"Bizim bir hayatımız var. Arkadaşlarımız var. İki hafta sonraki Bancroft Hayırseverlik Galası için biletlerim var, sen yanımda olmadığında ne diyeceğim?"

İşte bu kadar.

"Yani neredeyse sekiz yıl sonra seni terk ediyorum, nişanlılığımızı bitiriyorum ve sen *insanların ne düşüneceğinden* mi endişeleniyorsun?"

Cansız soluk mavi gözleri, kahvesini yudumlarken neden onu terk etmek için bu seçimi yaptığımı gerçekten anlayamıyormuş gibi doğrudan benimkilere bakıyor.

"Evet, tabii ki. Bir imajımız var; bu hiç umurunuzda değil mi? Rachel ve Lenora ne düşünecek ve sığınma evindeki kadınlara ne söyledin? Kalıcı olarak buraya, Hillbilly Haven'a taşındığını ve nerede çalıştığını biliyorlar mı? Dollar General'da mı?"

Seattle'da tanıdığımız insanlara sanki burada kalıcı olarak yaşamıyormuşum da seyahatteymişim gibi davranması bir yana, buradaki hayatım ve bu şehirdeki insanlar hakkındaki kaba varsayımlarına karşı öfke iliklerime kadar işliyor. Şu anda

eski hayatıma dışarıdan bakarak beden dışı bir deneyim yaşıyorum ve nelere katlandığıma inanamıyorum.

"Siktir git Andrew," diye fısıldıyorum. "İşimiz bitti. Geri dönmeyeceğim ve o kadınların ne düşündüğü umurumda değil,

Onlar asla benim arkadaşım olmadılar ve barınaktaki Amy her şeyi biliyor. Şimdi, sizden sadece bir kez ailem ve bu kasaba hakkında bu kadar cahil olmayı bırakmanızı isteyeceğim yoksa bu toplantı biter. Bunu halletmek istediğini söyledin, hadi halledelim. Daireyi satmak zorundayız ve kişisel eşyalarımın geri kalanına ihtiyacım var."

Fokur fokur kaynıyor. Egosu reddedilmeyi kaldıramıyor. Andrew herkesin onun için eğilip büküldüğü bir dünyaya alışkın ve benim onu geri itiyor olmam ağzından köpükler saçmasına neden oluyor. Konuşurken bunu gözlerinde görebiliyorum.

"Yani burada mı kalacaksın Cecilia? Ve *gerçekten* Dollar General'da mı çalışacaksın? Burada diplomanı uygulayabileceğin hiçbir yer yok. Neredeyse bir bakkalları bile yok." Tiksintiyle alay ediyor. "Sana verdiğim her şeyi bunun için mi bırakacaksın?" Her zaman sevdiğim kahve dükkanını göstermek için ellerini dışarı doğru sallıyor.

Burada sayamayacağım kadar çok anım var ve onun hiçbir fikri yok. Ondan önceki hayatımı, geçmişimi öğrenmeye hiç çalışmadı. Benim hakkımda gerçekten hiçbir şey bilmiyor, sadece yanında tutmak için iyi bir ödül olduğumu ve bana ihtiyaç duyduğunda meslektaşlarına gülümsediğimi biliyor.

Koltuğumda geriye yaslandım, bitti. Uyandım. Bundan çok daha iyisini hak ediyorum.

Gel bana, pislik.

"Evet Andrew, aynen öyle yapacağım," diyorum sakın bir şekilde, hakaretlerini duymazdan gelerek. "Şimdi, Zillow'da karşılaştırılabilir satışlara bakıyordum. Sanırım daire için bir milyon beş yüz bin dolar alabiliriz." Beni üzemeyeceğini göstermek için sesim sessiz ve eşit, ama beni dinlemiyor.

Eğer nasıl görüldüğünü biliyorsam, huysuzlaşmak üzeredir.

Koltuğunda arkasına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu, iğrenç bir kıkırdama duyuldu ve ondan hiç bu kadar nefret etmemiştim. "Biliyor musun, baban öldüğünden beri tam bir frijit kancığa dönüştün."

Sözleri karşısında nefesim kesildi ve sonra kırmızıyı gördüm.

Karşımızdaki çift konuşmayı bıraktı ve dönüp bize baktı. Bana bakan adamın eczanede çalıştığından ve annemi tanıdığından eminim. Öne doğru eğiliyorum ama beni duyup duymamaları umurumda değil.

"Bir daha *asla* babam hakkında konuşma." Gözlerimin yaşardığını hissedebiliyorum ama onları şiddetle aşağı itiyorum. Burada güçlü kalmam gerekiyor ve Andrew'a bu zevki tattırmayacağım. "İşimiz bitti, Andrew. Eğer bir avukata ihtiyacım olursa, bir tane bulurum ama beni bir daha arama ya da mesaj atma. Tartışmalardan kaçınmak için yazışmaları e-posta ile yapabiliriz. Daireyi satar ve yollarımızı ayırırız. Eğer önümüzdeki hafta içinde bir emlakçı çağırmazsan, ben çağıracağım."

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama kolumu tutuyor ve gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir şey fark ediyorum. Korku. Korkuyor. Bana pislikmişim gibi davrandı ve *en azından* son beş yıl boyunca beni kullandı ama kendi itibarı için o kadar korkuyor ki hayatını benimle sevgisiz bir evlilik içinde geçirmeye razı. Şansına, ben ondan daha akıllıyım.

"Kolumu bırak."

"Cecilia. Lütfen..." diye yalvarır. "Bana bir şans daha ver."

"Andrew, o gemi çoktan kalktı," diye alay ederek kolumu çekiyorum ve bahşiş olarak masaya yirmi dolarlık bir banknot atıyorum. Umarım yarattığımız sahne hakkında çok fazla dedikodu yapmazlar.

Topuklarımın üzerinde dönüyorum ve başka bir şey söylemeden gidiyorum ama o ayağa kalkıp beni takip ediyor.

Puslu Temmuz yağmuruna doğru kapıları itiyorum ve keşke daha yakın bir park yeri bulabilseydim diyorum. O arkamdan gelirken ben yürümeye ve trafiği kontrol etmeye başlıyorum.

"Öylece çekip gitmek yerine benimle konuşabilirdin. Mutsuz olduğunu nereden bilebilirdim ki?" Sokağın diğer tarafına ulaştığımda dönüp onunla yüzleşiyorum.

"Yani, beni aldatmayı bırakman için sana yalvarmalı mıydım? Bu benim suçum mu? Anladım." Başımı arkaya eğiyorum ve aslında gülüyorum çünkü o kadar zavallı ki onun için üzülüyorum.

"Çok bencilsin, Andrew. Seni hiç aldatmadım. Her zaman sadık kaldım. Sen beni hak etmedin." Gitmek için dönüyorum ama bir kez daha kolumu tutuyor, ama bu sefer beni sertçe kendine doğru çekiyor.

"Cecilia, beni yolun ortasında bırakmayacaksın. Eve geleceksin ve bu işi çözeceğiz.

Bu ilişkiye bunu borçluyuz. Senden asla vazgeçmeyeceğim," diye bağıyor.

Kolumu çok sıkıldığını söyleyip itiraz etmek için ağzımı açtığımda hava yanımdan vınlayarak geçiyor ve ben daha ne olduğunu anlayamadan ürkütücü bir çatlama sesi duyuluyor ve Andrew kaldırımda kıç üstü yatıyor.

"Ona bir daha dokunursan seni gömerim."

Nash'in sesi tüylerimi diken diken ediyor. Nereden geldiğini görmek için dönüyorum ve Dolcetto'nun tentesinin altında duran eski amigo koçum Shelby Christie'yi tanıyorum, az önce olanlar karşısında şoktan ağzı açık kalmış.

Andrew'un ayağa kalkmaya çalıştığını ve Nash'in ona tekrar vuracakmış gibi mükemmel ütülenmiş gömleğinin yakasını tuttuğunu gördüğümde bir randevuda olmaları gerektiğini anlıyorum.

"Nash!" Bağıyorum.

Yüzünü bana dönüyor ve gözlerinin ardında gördüğüm öfke beni ürkütüyor. "Sana elini süremez, CeCe."

"*Sen de* kimsin lan? Bu benimle nişanlım arasında," diye sızlanıyor Andrew, kanayan burnuna bir mendil tutarak.

Nash'in arkasından sırtıyorum. Andrew'un gelecek hafta burnu kırık bir şekilde mahkemeye çıkacak olması bana komik geliyor.

"*Ben kimim lan?*" Nash'in sesi sakın ama o kadar derin ve korkutucu ki Andrew'un yerinde olmak istemezdim.

Andrew'un çenesine bir kez daha sertçe vuruyor, Andrew geriye doğru savrulurken Nash hâlâ gömleğini sıkıca kavlıyor ve onu ayakta tutuyor.

"*Ben kimim lan?*" diye tekrarlıyor, bu sefer daha yüksek sesle.

"Ben Nash Carter'ım ve CeCe'ye bir daha nişanlım dersin bütün dişlerini bu kaldırıma dökmek üzereyim." Andrew'u yakasından o kadar sıkı tutuyor ki, havasını kesiyor. "O kimsenin nişanlısı değil ve seninle konuşmayı da açıkça bitirdi. *Drew*, yüzüme bir bak. Ezberle. CeCe'yi yanında ben olmadan bir daha asla göremeyeceksin. Şimdi, bu gecedен tek parça halinde çıkmak istiyorsan, özür dileyeceksin."

Lanet olsun. Evet, Bay Carter.

Bu kez Andrew, Nash'in şaka yapmadığını anlayacak kadar akıllıdır. "Özür dilerim, CeCe. Seni... tutmamalıydım," diye ısıırır, paniklemiş bir halde.

Nash bana bakıyor, sanki benden onay istiyor. Bir kez başımı sallıyorum ve Nash bırakıyor, Andrew'u tekrar kışının üstüne düşürüyor.

Andrew ayağa kalkmaya çalışıyor ama sersemlemiş görünüyor.

"Güzel, salak. Şimdi bir kadına nasıl davranılacağını bilmediğin için özür dile. Sahip olduğunda neye sahip olduğunu anlayamadığın için," diye bağıyor. Andrew ona bakıyor, muhtemelen Nash'in ilişkimiz hakkında nasıl bu kadar çok şey bildiğini merak ediyor.

"Özür dilerim, CeCe," diyor Andrew kaldırımda altımdan. Nash'in ona tekrar vurabileceği korkusuyla elleri yüzünü örtmek için hareket ediyor.

Nash onu iterken, "Şimdi kasabamdan defol ve bir daha asla geri dönme," diye homurdanıyor, sonra da hiç kırılganlık göstermeden Andrew'a sırtını dönüyor. Andrew'un misilleme yapabileceğinden hiç korkmuyordu.

Tüm bu sahne, Cumartesi gecesi listelerimin en üst sırasına yükseldi.

Andrew çabalıyor. "İyi bir arkadaşın var Cecilia." Nash'i işaret ediyor. "Ve avukatımdan haber alacaksın, dostum," diye bağıyor sokağın diğer tarafındaki güvenli yerden.

Nash ona bakmadan, "Dört gözle bekliyorum, *Drew*," diye karşılık veriyor.

"İyi misin?" diye sordu bana. Tüm tavrı iki saniye içinde 180 derece değişti. Her iki eli de sisli yağmurun altında durmaktan tüyleri diken diken olmuş kollarımın üzerinde. Başparmakları kollarımın üzerinde geziniyor.

"Nash, kapıları açabilir misin?" Shelby onun kamyonetine doğru ilerlerken bağırır. O da hemen kilidi açmak için harekete geçer. "Kahretsin. Çok özür dilerim Shelby. Hemen geliyorum," diye mırıldandıktan sonra bana baktı. "Kahretsin..." Bir elini saçlarında gezdiriyor.

"Ben... yemek yedik," diyor kanlı eklemli elini esnetip hasarı değerlendirirken.

Elimi koluna koydum ve ona baktım.

"Ne yapıyorsun Nash?" diye sordum. "Yani, teşekkür ederim, en azından artık gitti ve muhtemelen geri gelmeyecek, ama belli ki bir randevudasın. Muhtemelen artık mahvolmuş bir randevu."

Bir şey söyleyecek oldu ama sözünü kestim.

"Onu eve götür. Bu ıslak kıyafetlerden kurtulacağım. Yarın görüşürüz." Kamyonetimin güvenliğine doğru yürümeye başladım.

"CeCe," diyor Nash arkamdan.

Beklentiyle yüzümü ona dönüyorum.

Ne söyleyeceğini dikkatlice planlıyormuş gibi acı çekiyor gibi görünüyor. Ama tek söyleyebildiği "Seni incittiği için üzgünüm," oldu. Nash ona söylediğim gibi randevusuna geri dönerken ben başımı sallayıp kamyonetime doğru ilerliyorum.

CHAPTER TWENTY-ONE

Nash

I *Seni incittiği için üzgün müyüm? Benim neyim var böyle?*

Dönüp kamyonetime doğru yürüyorum. Muhtemelen çıktığı en kötü randevudan sonra Shelby'nin hâlâ burada durduğuna inanamıyorum. Eve doğru yürümeye başlamadığına şaşırdım.

Dolcettos'un penceresinden saçlarının parıltısını görmeden önce bile yavan bir geceydi, ama o pislik herifin ellerini CeCe'ye koyduğunu gördüğüm anda kapıdan çıktım, kaldırımında oldukları yere doğru ilerlerken görüşümü kırmızıya boyadım.

Olan diğer her şey üzerinde hiç kontrolüm olmadığını itiraf edeceğim ama her kelimesinde ciddiydim. Ne yapmam gerektiği umurumda değil, CeCe bir daha asla Andrew'la yalnız yüzleşmeyecek.

Kamyonetime bindim ve Shelby'ye bakmak için döndüm.

"Keşke bu geceyi senin için geri sarabilseydim. Çok üzgünüm."

Sırıttıyor ve elimi okşuyor. "Yemek güzeldi ve sen de kötü bir arkadaş değildin."

Shelby otuz üç yaşında güzel bir kız, yeni boşanmış ve ilkokulda dördüncü sınıf öğretmeni. Wade ve ben onunla aynı okula gittik.

Cole uzun zamandır bana onu ayarlamaya çalışıyordu, bu yüzden numarasını istediğimde oldukça heyecanlandı. Gemma ile arkadaş ve Cole nedenini bilmediğini, Gemma'nın eski sevgiliyle arkadaş olamayacak kadar iyi biri olduğunu söylüyor. Bu gece, CeCe'yle yaptığım canavar gibi gösterilerde komik, tatlı ve nazik olmaktan başka bir şey yapmadı. Ondan hoşlanmalıyım, evine geri dönmeye ve bu gecenin başında niyetlendiğim şeyi yapmaya hazır olmalıyım - ki bu da iyi vakit geçirmek ve CeCe Ashby'yi geçici olarak da olsa aklımdan çıkarmaktı. Ama aperatiflerle ana yemek arasında bir yerde kendimi *suçlu* hissettim, sanki onunla yatmak yanlış olacaktı gibi. Yemek sırasında bana bunu açıkça söyledi ve ben de ona karşı dürüst olmaya karar verdim.

"Aklın bu randevuda değilmiş gibi görünüyorsun Nash, yine de şikayet etmiyorum. Dolcetto'da akşam yemeğini asla geri çevirmem." Bana gülümsüyor ve gülümsemesinin ne kadar güzel olduğunu fark ediyorum, ama başka bir sarışınunki gibi dizlerimin bağı çözülüyor.

"Haklısın, belki de sana sormamalıydım. Aklımda çok şey var. Bunun için özür dilerim. Beni en iyi halimle göremiyorsun."

"Ya da başka bir kadının içini kemirdiğini kabul edebilirsin"

diye belirtiyor. "Bu kadar açık mı?" diye soruyorum.

"Ben iyi bir dinleyiciyim, karşılık beklemem," diyor ve ben sırtıttığım çünkü aklımdaki karşılık beklememek değildi ama

yine de iyi bir sporcu olduğu için minnettarım.

"Ugh... haklısın, ne kadar uğraşırsam uğraşayım aklımdan çıkmayan bir kadın var. Gerçekten çok sinir bozucu." Kıkırdıyorum.

Shelby güler ve ağzına bir lokma makarna atar. "Bunlar en kötöleri."

"Seninle dışarı çıkıp iyi vakit geçirirsem, bunun bir şey olmadığını kendime kanıtlayacağımı ve aramızda bir bağ kuracağımızı düşünmüştüm. Ama ne kendime ne de sana karşı dürüst olmadığım ortaya çıktı. Özür dilerim. Sen harikası."

"Nash, birbirimizi ne zamandır tanıyoruz?" Shelby şarabını yudumlarken soruyor.

"Uzun zamandır," diyorum. "Ortaokuldan beri mi?"

Başını sallıyor. "Aynen öyle. Dert etme. Food Network izlemek ve ödevlere not vermek dışında farklı bir şey yaptığım için mutluyum. Dostça bir akşam yemeği eğlencelidir, yani her şey yolunda."

"Yani aklımdan çıkaramadığın kadın o muydu?" Shelby, restoran ile evi arasındaki mesafeyi kapatırken soruyor.

Dönüp ona bakıyorum; tek ses kamyonetimin ön camında çalışan silecekler. "Evet."

"Anlamıyorum, CeCe Ashby her zaman iyi bir kızdı, son duyduğumda evli değildi, o zaman sorun ne?" Tabii ki CeCe'nin kim olduğunu biliyor.

"Pek çok açıdan karmaşık bir durum. O benim için çalışıyor. Ben onun ailesinin bir parçası gibiyim, kardeşleriyle çok yakınım ve o benden çok daha genç. Eminim çocuklar böyle bir şey düşündüğüm için bile kıcıma tekmeyi basarlar."

Shelby kıkırdıyor ve ben garaj yoluna girdiğimde bir an düşündüğü belli oluyor.

"Güneşin etrafında sadece çok fazla tur atabilirsin Nash, bir şeyi yapma fırsatının ne zaman ortadan kalkacağını asla bilemezsin.

Bunu benden alın. Sana bakışına bakılırsa, bu duyguların tek taraflı olmadığını söyleyebilirim."

Emniyet kemerini çözerek tekrar gülümsüyor. "Yine de güzel vakit geçirdim. Sanırım görüşürüz tatlım. Yemek için teşekkürler." Göz kırıyor, ben iyi geceler derken kamyonetimden çıkıyor.

Beş yıl önceki Nash, Shelby gibi hoş ve güzel bir kadının çekip gitmesine izin verdiği için şu anda kendini kelepçeliyor olurdu ama şu andaki Nash sadece ve sadece tek bir şey düşünebilir.

CHAPTER TWENTY-TWO

CeCe

Hayatımın en uzun, en sıcak duşundan çıkarken Nash'in Andrew'u kavrarken gözlerindeki öfkeyi düşündüm. Bir de onu restoranın kapısında bıraktığında sevgilisinin yüzündeki ifadeyi. O gece Seattle'dan döndükten hemen sonra mutfakta öpüşmediğimiz için mutluyum. Nash'i günde birkaç kez öpmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyorum. Geçen ay boyunca bana karşı bir şeyler hissettiğini düşündüğüm anlar bile oldu, ama onu Shelby ile dışarıda görmek bana çok yanıldığımı söyledi. üssün dışında.

Aşk hayatım şu anda yeterince karmaşık. Ne kadar iyi görünürse görünsün, ne kadar iyi *olursa* olsun ve herhangi bir odada onun sesini duyduğum anda ne kadar huzur hissedersen hissedeyim, Nash sınırların dışında. Hayalini kurduğum adamın istememem gereken ve sahip olamayacağım bir adam olması sadece benim şansım.

Ben daha tam olarak kurulanamadan kamaramın kapısı aralıksız çalınmaya başlıyor. "Bebeğim, orada olduğunu biliyorum. Beni içeri al."

Bornozumu üzerime sarıyorum ve oturma odasına geçip verandanın ışığını açıyorum. Kapıyı açtığımda annemi çita pijamaları içinde, öfke içinde buluyorum.

"O küçük pislik bu kasabaya gelip aileme saygısızlık edebileceğini mi sanıyor?"

"Anne-"

"Neden bana burada olduğunu söylemedin? Neden onu görmeye gittin, CeCe Rae? O asla senin ihtiyacın olan şey olmayacak." "Anne!" Bu sefer dikkatini çekmek için bağırdım. "Biliyorum."

Wade arkasındaki kapıdan içeri girdiğinde bu onu biraz sakinleştirir.

"Sam Hill'de neler oluyor burada?" Sert sesi küçük alanımda yankılanıyor. "Legend'dan CeCe'ye bağırdığını duyabiliyorum," diyor anneme.

Ellerimi havaya kaldırdım. "Bir kız duş alıp yatağa giremez mi?" diye soruyorum. Saat daha sekiz buçuk ama artık canıma tak etmişti. Annem, "Andrew burada ve CeCe'ye Spicer's'da C-U-Next-Tuesday dedi," diyor.

"Bunu nereden biliyorsun?" Dehşet içinde sordum.

"Bertie beni aradı." Spicer'ın gece müdüründen bahsediyor ve rüşvetimin dedikoduyu durdurmaya yetmediğini anlıyorum.

"O ne?" Wade'in yüzünü öfke kaplıyor ve başımı ellerimin arasına alarak inliyorum. "Nerede o piç kurusu? Motorside'da mı?" Şehirdeki tek otelden bahsediyor.

"Muhtemelen gitmiştir ve eğer onu dövmek istiyorsanız sıraya girmeniz gerekecek. Nash onu çoktan patakladı," diyorum ikisi de bana dönerken.

"Nash, Andrew'a mı vurdu? Nash seninle miydi?" Wade soruyor.

"Hayır. Sanırım bir randevuydu. Andrew'un kolumu tuttuğunu görmüş olmalı ve

o-" "Seni *tuttu mu?*" Wade çılgına dönmek üzere.

"Bir gece için çok fazla testosteron," diyorum. "Halledildi, Wade. Seattle'a geri dönmeyeceğimi biliyor. Nash ona kasabasından defolup gitmesini söyledi." Gülüyorum ve bu annemin en arsız sırtıtışına neden oluyor.

"O çocuk hayatın boyunca senin için kış tekmeledi. Orada olması beni şaşırtmadı." "Doğru

yer, doğru zaman. Yarın ona teşekkür edeceğim," diyor Wade.

Aklıma bir fikir geldi.

"Bekle, hayatım boyunca benim için kış tekmeledi de ne demek?" Ben soruyorum.

Wade kıkırdar. "Artık tarih oldu sanırım. Ama sana yan gözle bakan ya da senin hakkında en ufak bir kötü söz söyleyen

hemen hemen her erkeği dövmek için sıraya giren ilk kişi Nash olurdu."

Yutkunuyorum. "Ne?"

Annem eliyle yüzümü okşuyor.

"Andrew'dan çok daha iyisini hak ediyorsun, bebeğim. Nash'in orada olmasına sevindim."

"Nash kimi dövdü?" Elleri hâlâ yüzümde olan annemin omzunun üzerinden ona bakarak Wade'e soruyorum. Annemin konuyu değiştirmesine izin vermeyeceğim.

Wade kıkırdıyor. "Michael Merriweather, mezuniyet balosunda senin kartını alacağını söyledi."

Annem onu omzundan kelepçeliyor.

"Steven Connolly, Jason Westman, Paul Stevenson," diye devam

ediyor. "Yani çıkmaya çalıştığım herkes mi?" Dehşet içinde

soruyorum.

Wade, "Hayır, sadece senin hakkında birilerine kötü konuşan herkes,"

diyor. Zihnim yarışıyor.

"Her neyse, Andrew'a vurmasına şaşırmadım ve buna kızmadım da. Bunu hak etmişti. Babam mezardan yavaşça

alkışlıyor, bunun için Nash'in elini sıkıyor olacağım."

Kanepede oturuyorum ve Nash'in tüm ergenlik dönemim boyunca arkamdan iş çevirerek kendi kişisel CeCe'yi savunma kulübüne katıldığını kabul etmeye çalışıyorum. Ama neden? Beynim kızarmış durumda.

"Ben yatmak istiyorum. İkinizi de seviyorum, eve gitmek zorunda değilsiniz ama şimdi gitmelisiniz," diyorum sessizce ve neyse ki ikisi de tartışmıyor.

"Tamam bebeğim," diyor annem başımın üstünü öperek.

"Bu geceyi geride bırakın. Yarın yeni bir gün ve sen burada harika bir başlangıç yaptın bile. Sadece devam et."

Başımı salladım. "Teşekkürler anne. Seni seviyorum."

"Seni sevdiğim kadar değil," diyor "İyi geceler, Wade."

"İyi geceler, CeCe Rae. Yarın Nash'i gördüğünde ona çok yüklenme, o her zaman senin arkadadır. Ben ve Cole gibi."

Başımı salladım. Nash'e baktığımda görmem gereken şey bu mu? Wade ve Cole'un bir uzantısı mı?

Beni küçük alanımın sessizliğinde merhametle bırakıyorlar. Oflayarak koltuğuma

yaslanıyorum. "Hiç sıkıcı bir an olmuyor," diye mırıldanıyorum gecenin olaylarını

zihnimde tekrar düşünürken.

Andrew'un beni affetmesi için yalvardığını görmekten keyif aldığımı itiraf etmeliyim. Saçlarımı kurutup sırtımda uzun, düz bir örtü haline getirirken banyoya kadar gülümsememe neden oluyor. En sevdiğim ipek pijama takımımı giyiyorum, hayatımın dönüştüğü dramdan kaçmak için sıcak bir çay ve bir romantik komedi hayal ediyorum. Daha çaydanlığı doldurmadan kapının bir kez daha çalındığını duyuyorum.

Hangi lanet aile üyesi işime karışmak için burada? Cole? Dean Baba? Kapıya doğru ilerledim, iyi olduğumu söylemeye hazırdım. Ta ki kapıyı açtığımda Nash Carter'dan başkasının verandamın ışıkları altında durmadığını görene kadar.

CHAPTER TWENTY-THREE

CeCe

I Serin gece esintisi bana çarptığında göğüslerimi örtmek için kollarımı göğsümün üzerine katlıyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" Sevgilisinin hâlâ kamyonetinde olup olmadığını görmek için omzunun üzerinden bakarak soruyorum.

"Ben sadece... gelip seni kontrol etmem gerekiyordu." Bir elini saçlarında gezdiriyor ve başını kaldırıyor.

"İçeri girebilir miyim?" "Randevun nerede?"

"Onu eve götürdüm ve bu bir randevu sayılmazdı." Beklentiyle bana bakarken çenesi geriliyor. Başımı yana eğiyorum. "Nash, sana tekrar soracağım, burada ne yapıyorsun?"

"Bilmem gerekiyordu, iyi olduğunu görmem gerekiyordu." "Ben iyiyim."

İç çekiyor. "Beni içeri al, Rae. Sadece konuşmak istiyorum."

Bir dakika boyunca onu inceliyorum ve sonra kapıyı sonuna kadar açıyorum ve o da küçük girişime adım atıyor, büyük, sağlam gövdesiyle mevcut tüm alanı kaplıyor.

Saçları nemli ama yine de mükemmel görünmeyi başarıyor ve dar kesim gök mavisi elbise gömleği güçlü formuna yapışacak kadar ıslak. Başka bir kadınla buluşmak ve onu etkilemek için böyle giyinmesi fikri karşısında içimde durduramadığım -ya da anlayamadığım- bir kıskançlık duygusu dalgalanıyor. Bu mantıksız, ama konuyu dağıtıyorum ve kabulleniyorum. Olan oldu ve buna alışmam gerekecek. Nash'in birini dışarı çıkarması çok uzun sürmeyecekti.

"Eminim Andrew şimdiye kadar Seattle yolunu yaralamıştır. Buraya gelmeyecektir, o yüzden onu arıyorsan vaktini boşa harcıyorsun," diyorum mutfağıma doğru dönerken.

"Hayır, seni görmeye geldim. Ben yapmadım... Ona vurduğum için üzgünüm ama o gerçek bir pislik, Rae. Eğer seni tekrar arar ve burada görmek isterse, bana söyle, ben de seninle geleyim."

Çaydanlığı doldurmayı bitirirken alay ediyorum. "Tamam, Mağara Adamı Nash'e kapıyı açtığımı fark etmemiştim." Gözlerini deviriyor.

"Andrew'u yakın zamanda bir daha görmeyeceğim. Her şeyi e-posta ile yapacağım ve teşekkür ederim ama bir korumaya ihtiyacım yok Nash ve bilgin olsun" -ona dönüyorum- "benim de lise boyunca bir korumaya ihtiyacım olmadı."

Birinin çayı bana döktüğünü anlayınca çenesi düştü.

"O zamanlar kiminle çıkıp çıkamayacağıma karar verme hakkını sana kim verdi?"

diye sordum. Nash hiçbir şey söylemiyor, sadece ne söyleyeceğini bilmiyormuş gibi bana bakıyor.

"Bu doğru, sırrın ortaya çıktı. Michael'ı, Jason'ı, Paul'ü, Steven'ı ve daha başka kimleri

Etrafta dolaşmak. Bu yüzden on birinci sınıftan sonra kimse bana çıkma teklif etmedi, değil mi? Hepsi senin onların peşinden geleceğini düşündü."

Ağzını kapatıyor ve bir elini tekrar saçlarında gezdiriyor. Kolunun üst kısmındaki kasların gömleğinin sınırlarına ciddi bir şekilde meydan okumasını izliyorum ve gömleğinin yakasından dışarı taşan mürekkebe bakıyorum. Boynunun yan tarafına doğru uzanan Kentucky sarmaşıkları, bükülmüş çenesiyle birlikte nabız gibi atıyor. Kendimi onlara sarmak ve orada yaşamak istiyorum.

"Wade mi Cole mu?" diye soruyor.

"Wade," diyorum dürüstçe, gözlerimi onun bedeninden yüzüne çevirmek için kendimi zorluyorum.

Nefes nefese kalmış, hayal kırıklığı yüzüne yansımış. "Sadece sana karşı korumacı hissediyorum, CeCe. Her zaman öyleydim. Bunun için özür dilemeyeceğim."

"Ama ben senin sorumluluğunda değilim." Ondan uzaklaşıp çaydanlığı ocağa koyuyorum ve devam ediyorum: "Benim için endişelenmene gerek yok. Zaten iki erkek kardeşim var. Gördüğüm kadarıyla buraya gelerek mükemmel bir randevuyu mahvettin."

Arkamdan alay ediyor.

"Şu anda nasıl biri olduğunu bilmiyorum ama Shelby'nin yatakta çok eğlenceli olduğunu duydum. Bu yüzden onu eve götürdüğün için senin adına üzüliyorum, muhtemelen gerçekten eğlenceli bir zamanı geçiriyorsun."

Nash homurdanıyor ve sonra bana doğru ilerliyor, onunla yüzleşmek için dönüyorum ama o çoktan önümde ve her iki bileğimi de yanımdan sertçe kavırıyor.

"Onu eve götürdüm çünkü onunla birlikte olduğum süre boyunca tek düşünebildiğim *sendin*."

Hiçbir şey söylemiyorum, sadece küçük düzensiz nefesler alıyorum. Kendini dizginlerken adem elması sallanıyor, hâlâ bileklerini kavırıyor ve baharatlı sandal ağacı kokusu içimi ısıtıyor.

"Kime bakarsam bakayım yüzünü görmenin ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Bana daha da yaklaşıyor; vücutlarımız neredeyse birbirine değiyor. "Kendime nasıl işkence ettiğimi biliyor musun? Kendime seni düşünmemem gerektiğini söyleyerek? Kim olduğunu ve neden düşünmemem gerektiğini kendime hatırlatıyorum."

Yüzünü benden çeviriyor ve dişlerini sıkarken çenesinin daha da gerildiğini görüyorum. Gözleri tekrar benimkilere dönüyor, gözbebekleri sönmüş, karanlık ve sonsuz. Gözleri ağzımda gezinirken dakikalar sonra ilk kez nefes alıyorum. Düşünmeden dudaklarımı ıslatmak için dilimi dışarı çıkarıyorum. Göğsünden alçak bir gümbürtü yükseliyor.

"Siktir et-" diye homurdanıyor, elleriyle yüzümü kavırıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Birkaç saniye sonra geri çekiliyor ve bana bakıyor, neredeyse şaşkınlıkla, sel kapıları açılmadan ve ağzı benimkine çarpmadan önce. Nazik ya da yumuşak değil, talepkâr ve tüketiyor.

Benden bir inilti kaçıyor ama Nash onu yutuyor. Beni o kadar derinden öpüyor ki dilinin her hareketinde kendimi kaybediyorum. Kaotik ve hesaplı, yavaş ama çılgınca. Titremeler omurgamdan aşağı yankılanırken tamamen çaresizim.

İçim ısınırken kalçalarım birbirine yapışıyor, Nash'in ağzı sanki bana açmış gibi, sanki dudaklarım ona tek kurtuluşunu sunuyormuş gibi ağzımı yağmalıyor. Gömleğini yumruklarken iri, sert elleri vücudumda dolaşıyor, saçlarımda, omuzlarımda, sırtımdan belime doğru iniyor, gömleğimin ipeğinin altında, tenimde çok sıcak. Aynı anda hem bunaltıcı hem de yeterli değil. Daha fazlasını istiyorum.

Ağzı boynumdan aşağı inip kulağımdan köprücük kemiğime doğru bir çizgi çizerken inliyorum. Öpücükleri okşama değil, ağzı açık ve aç, küçük ısırıklarla karıştırıyor ve üzerlerini yalayıp acıyı yatıştırmadan önce tenimi acıtıyor. Elleriyle beni tutuyor, kalçalarını benimkilere bastırıyor. Tüm varlığım onun için hazırlanıyor. Karşı koymaya çalışıyorum, kendime hayır demeye çalışıyorum, bunun yanlış olduğunu, bunun *Nash* olduğunu, bunu yapmamamız gerektiğini biliyorum ama bedenim evet diyor, evet diye *bağırıyor*. Her gün, her yerde onunla birlikte geçirdiğim haftalar sonunda patlıyor ve ben bunu durdurmak için hiçbir şey yapamıyorum, yapmak da istemiyorum.

Beni şaşırtarak geri çekiliyor ve gözleri yüzümde gezinir. "Seni istiyorum, Rae. Sana ihtiyacım var, *şimdi* ve hiç kimseye ihtiyacım yok, asla."

"Ben de öyle," diye inliyorum dudaklarımla kenarını öperken.

"Ya... ya sadece bir kez olursa?" Fısıldıyorum ve beni tekrar öpüyor, sonra yüzünü geri çekip bana bakıyor, gözlerinde milyonlarca soru var. "Sadece seks, yani sadece bu gece. Yani... Eğer temel kuralını çiğneyeceksen, sonuna kadar gidebilirsin."

Dudaklarıma gülümsüyor, sonra çenemi öpüyor. "Sanırım"-Bir öpücük daha-"Şu anda seninle olan tüm kurallarımı çiğniyorum."

Dudakları boynumda gezinirken gözlerim doluyor.

"Ama duygu yok. Sadece seks," diyorum nefes nefese.

"Duygularım yok; sadece seksle başa çıkabilirim,"

diye ısırıyor. "Yani, anlaştık mı?" diye soruyorum.

Tekrar inliyor ve kendini bana o kadar güçlü bir şekilde bastırıyor ki, sikinin karnıma bastırıldığını hissediyorum. Göğsünden bir hırıltı daha yükselirken elleri şortumun altına giriyor. "Bu lanet şortlar." Beni tezgâhın üzerine kaldırıyor. "Yasadışı olmalılar."

Kalçalarımı kavrarken bacaklarımı onun etrafına sarıyorum, sonra aşağıya bakıp tezgâhtaki koltuğumdan utanmadan onun sikine doğru sallandığımı görüyorum. Onun için çaresizce, kalçalarımı onun etrafında daha da sıkıyorum.

"*Siktir, CeCe,*" diye fısıldıyor ve ben buna bayılıyorum. Benim onu istediğim kadar onun da beni istemesini seviyorum.

Meme uçlarım onun dokunuşu için yalvarırken göğüslerimi avuçluyor. Ben daha düşünmeyi bitirmeden neye ihtiyacım olduğunu biliyor. Atletim beni ona göstermek için kabaca aşağı iniyor, başparmakları çakıllı meme uçlarımı bulurken yüzünü benimkinden geri çekiyor ve sadece bana bakıyor. Başparmağının ucu elmacık kemiğimde geziniyor.

"Çok güzelsin Rae," diyor beni içine çekerken.

Daha fazla zaman kaybetmeden ağzını göğüslerimin her birine götürüyor. Başımın geriye düşmesine izin veriyorum ve o meme uçlarımı emmek ve çimdiklemek arasında gidip gelirken yumuşakça inliyorum. İçimde daha derin, lezzetli bir sıcaklık kıvrılıyor. Hayatım boyunca bir erkeğin ellerini vücudumda hiç bu kadar istememiştim. Andrew'la geçirdiğim onca yıl boyunca onu hiç böyle istememiştim. Nash'in kaslı vücudunun parmak uçlarımın altındaki dalgalanmaları tam da hayal ettiğim gibi. Sert ve sıcak. Çok güçlü. Nash Carter'ı sadece istediğimi değil, şu anda onun için ruhumu bile satabileceğimi fark ediyorum. Ağzı benimkine dönüyor ve öpücükleri durgunlaşıp yavaşlıyor, ellerini kalçalarımın tepesine doğru kaydırırken içimi kavuruyor.

"Söyle bana Rae... parmaklarımı şu anda bu külotun içine sokarsam seni ne kadar ıslak bulurum?" diye soruyor dudaklarına. "S-çok ıslak," diye kekeliyorum orta parmağı şortumun üzerinden aşağı kayarken. İki kat kumaş hâlâ onun tenini benimkinden ayırıyor,

ama ikisinin de ne kadar ıslak olduğumu hissettiğini biliyorum.

"Mmm..." diye dudaklarına doğru inliyor ve bunun tüm varlığını titreştirdiğini hissediyorum.

"Şu haline bak, Rae. Ne kadar iyi bir kızsın, şimdiden benim için çok ıslaksın." Parmağının ucu klitorisimde ustalıkla dolaşırken derin sesi daha da düşük bir oktava ulaşıyor.

Dokunuşunun ve sözlerinin birleşimiyle daha elini külotumun içine sokmadan boşalmaktan korkuyorum. Nefes alışım düzensiz ve dengesiz. Daha önce hiç kimse benimle böyle konuşmamıştı - bu kadar açık, bu kadar doğrudan ve lanet olsun, eğer her kelimesini sevmezsem.

"Nash..." Parmağına karşı sallanırken sızlanıyorum.

"Kahretsin, adımı dudaklarında duymaya bayılıyorum. Çılgılık atmanı duymak için sabırsızlanıyorum." Şortumu ve külotumu yana itiyor ve büyük bir parmağını amıma sokuyor. Onun etrafında titriyorum. Hiç bu kadar ıslak olmamıştım ama o içime girip çıkarken duvarlarım onun etrafında kenetleniyor ve başparmağı klitorisimin üzerinde küçük daireler çizerek beni rekor bir hızla doruk noktama doğru fırlatıyor.

"Çok sıkı, Rae." Bir parmak daha eklerken hayret ediyor ve ben nefes nefese kalıyorum.

"Daha önce hiç... böyle boşalmamıştım," diye inledim. "Ama ben... Nash... Sanırım yapacağım."

Nash bana sırtıttı. "Tabii ki yapacaksın." Beni kendine çekiyor ve daha da derine itiyor. "Yani bana daha önce *hiç* bir erkeğin parmaklarının üzerine boşalmadığını mı söylüyorsun?"

Nefesimi kontrol etmeye çalışırken başımı hayır anlamında sallıyorum. Sadece seks sırasında boşalmıştım ve o da her zaman değildi. Andrew çoğunlukla kendini önemsiyordu. Nash dudaklarımı öpüyor, parmaklarını hiç yavaşlatmıyor. Bunu kaçırıyor muydum? Böyle hissetmem mi gerekiyordu?

"Sana çok iyi bakacağım, Rae. Tek düşündüğüm sana dokunmak, seni tatmak, kendimi içine gömmek," diye itiraf ediyor, sanki vajinaları mutlu etmek için her şeyi bilen bir oyun kitabı yazmış gibi amımı ustalıkla işlemeye devam ederken.

Nash beni daha da ileri kaydırıyor ve üçüncü bir parmağını daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde kıvrarak içime sokuyor, diğer eliyle beni kalçamdan sıkıca tutuyor, içime girip çıkıyor ve kalın parmaklarıyla her temas ettiğinde beni içten dışa doğru paramparça etmekle tehdit eden içimdeki bir noktaya vuruyor. Elinden aşağı damlıyorum ve hissettiklerimi anlamam için bana zaman tanımıyor. Ama bu çok iyi... çok iyi.

İnlemelerim artarken sadece birkaç dakika geçiyor ve Nash parmaklarıyla amımı ustalıkla sikerken ve klitorisimi uyarılmamla ve başparmağıyla çevrelerken, tüm bunları mükemmel bir şekilde hesaplanmış ve mükemmel bir şekilde kaotik bir şekilde öpüştüğü gibi çırpınan kalçalarımın göre zamanlarken düşüyormuşum, spiral çiziyormuşum, kontrolümü kaybediyormuşum gibi hissediyorum.

Parmaklarını içime bir kez daha derinlemesine sokup göz kapaklarımın arkasında yıldızlar patlarken çekerken öleceğimi, mesanemin kontrolünü kaybedeceğimi ya da her ikisini de aynı anda yapabileceğimi hissediyorum. Varlığımın her köşesinden, her sinirden, her hücreden elektrik fışkırıyor. Hâlâ klitorisimin etrafında dönüyor ve ben boşalıyorum. Her yerimden. Beni gönderdiği boyuttan aşağı inerken sonsuzluk gibi gelen bir şey geçiyor, başımı göğsüne yaslarken inliyorum.

Gözlerimi açtığımda hem elinin hem de yerimin sırlıslıkla olduğunu görüyorum ve "Bak ne güzel bir karmaşa yarattın, Rae... çok güzel," diyor. Parmaklarını ağzına götürüyor ve emerek temizliyor. Bir erkeğin yaptığını gördüğüm en çekici şeydi bu.

"Çok tatlısın," diye mırıldanıyor. "Dilime boşalman için sabırsızlanıyorum."

Hâlâ çok hassasım, o beni rahat bırakmamaya devam ederken nefesimi normale döndürmeye çalışıyorum, uyarılmışlığımı kullanarak kaygan girişimi gözden geçiriyor.

"Ben az önce...?" Yanaklarım kızarıırken kelimeyi söyleyemiyorum. Çok utanıyorum. Böyle bir boşalmanın benim için mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim. Bu duygu tarif edebileceğim hiçbir şeye benzemiyordu. Şimdiye kadar hissettiğim en sarsıcı orgazmdı.

"Evet, yaptın. Sana bakacağımı söylemiştim ve henüz seninle işim bitmedi." Beni tezgahdan kaldırıyor ve yatak odama

götürürken dudakları zahmetsizce dudaklarımı buluyor, öpüşmeyi hiç kesmiyor.

Aleti kaya gibi sert ve kocaman, beni yatağıma yatırıp üzerimde gezinirken hala içime bastırıyor, beni yavaşça öpüyor, sanki acele etmiyor. Yatak odamın loş turuncu ışığında bana bakarken, şortumu ve sırlıklam külotumu çıkarıp bir kenara atıyor, beni atletimi çıkaracak kadar yukarı kaldırırken dilini tembelce vücudumda gezdiriyor. Yatağımın ortasında cırılçıplak uzanıyorum. Gözleri beni böyle tahrip ediyor ama ben utanmıyorum bile. Onu istiyorum

Bak.

"Kahretsin, inanılmaz derecede mükemmelsin."

Hiçbir şey söylemiyorum, sadece karşılık olarak onu öpüyorum. "Benim de kendime göre bir kuralım var," diyor.

Başımı sallıyorum. "Tamam mı?"

"Kontrol her zaman bende," diye homurdanıyor.

Dilini boğazımda gezdirirken, "O zaman sayılsa iyi olur," diyorum.

Tenime doğru kıkırdıyor. "Sen sadece kaç kez boşalmak istediğini hayal et ve garanti ederim, seni bundan daha fazla boşaltacağım." Sadece sözleri bile içimin yeniden ısınmasına neden oluyor.

Kendini bacaklarımın arasında kontrollü bir şekilde tutup bana karşı hareket ederken dudakları dudaklarıma çarpıyor. Delici mavi gözleri çok fazla, dalgalı saçları alnının üzerinde. O kadar güzel ki acıtıyor.

Gömleğinin düğmelerini teker teker açarken kıyafetlerinin arasından sertleşmiş sikine sürtünmeye çalışıyorum. Gömleğini çıkardığında ağzım Mojave çölü kadar kurudu. Karın kasları ve güçlü mürekkepli kollarıyla beni sarıyor. Göğsünde büyük bir çapa ve yeşilliklere sarılmış, üzerinde eski yazılar olan süslü bir haç var, aklım hepsini bir anda alamıyor. Tam bu manzaraya alışmaya başlamışken ayağa kalkıyor, kot pantolonunu çıkarıp bir kenara atıyor ve yatağa, üzerime dönüyor. Nash Carter'ın neredeyse çıplak olması aşırı duyusal yüklenme demek. O bir tanrı ve şu anda tamamen bana ait olduğunu hissediyorum.

"Bu kıyafetlerin altında neden bu kadar mükemmel olmak zorundasın?" Düşünmeden ağzımdan kaçırdım.

Nash gülmeye başladı ve kulağıma fısıldadı, "Bunu bana mı soruyorsun? Sen lanet olası bir sanat eserisin."

O kadar güçlü, o kadar kudretli ki, beni ellerinde macun haline getiriyor. Bana vereceği her şeyi istediğimi söylemek yüzyılın en hafif tabiridir.

CHAPTER TWENTY-FOUR

Nash

Ona bakıyorum, göğsü nefesiyle yükseliyor, güzel, mükemmel göğüsleri önümde sergileniyor ve tatlı pembe meme uçları ağzım için yalvaran noktalara kadar sertleşiyor. Eve geldiğinden beri pek çok gece zihnimde canlandırdığımdan daha da inanılmaz; CeCe yaşayan, nefes alan bir mükemmellik. Alt dudağını ısıyor ve bu zaten kaya gibi sert olan sikime bir şehvet sarsıntısı gönderiyor. Ellerimin altındaki ipeksi pürüzsüzlükteki teni beni ateşliyor ve teninin tadı? *Hassiktir*. Uyuşturucu gibi. O her şey

şekerli ve tatlı. Düzeltmek için adım atan bir bağımlıyım.

Ağzımla vücudunda geziniyorum. Onu tatmak için ölüyorum. Onu *parmaklarıyla* boşaltan ilk erkek benim. Bunu bilmek, onun için geliştirdiğim bu ahlaksız arzuyu körüklüyor. Neler yapabileceğini bilmiyordum, ama daha önce hiç böyle boşalmadıysa, vücudunun neler yapabileceğini bilmeme ihtimali olduğunu biliyordum ve haklıydım. Haklı olmakla kalmadı, beni sırlısıklam etti ve bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi.

Altımda titrerken iki parmağımı hâlâ sırlısıklam olan çıplak dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. O titrerken ve inerken dilimi vücudunda gezdiriyorum, her sevimli ses onun için olduğum ateş havuzuna küçük kiraz bombaları atıyor.

"Seni diline boşaltan ilk erkek de ben mi olacağım?"

"Evet," diye kekeliyor ve ben kocaman sırıtıyorum. Buna bayılıyorum ve her şeyimi ona vermek istiyorum.

"Ne büyük bir suç," diyorum kendimi bacaklarının arasına yerleştirirken. "Hiç kimsenin bu mükemmel küçük amcığa hak ettiği ilgiyi göstermek için zaman ayırmamış olması. Sen mükemmelsin, biliyorsun." Onu klitorisinden usulca öpüyorum, sırtı kavisleniyor. "Mutlak mükemmellik, CeCe."

CeCe'ye bu ilk deneyimleri yaşatan şanslı piç kurusunun nasıl ben olduğuma dair hiçbir fikrim yok ama diğer tüm erkeklerin benimle kıyaslanma şansını mahvedeceğimi biliyorum. Bir parmağımı yavaşça onun dar, ıslak sıcaklığına sokup çıkarıyorum. Prezervatifi unutmak için duyduğum çılgınca arzu beni ele geçiriyor. Hayatımda hiç yapmak istemediğim bir şey ama CeCe'yi etrafımda sarılmış hissetmek, ona batarken sadece tenini tenimde hissetmek, şüphesiz dünyadaki cennet gibi olurdu.

"Nash?" Adımı bir soru gibi inliyor. "Evet,

Rae?" Ben soruyorum

"Beni tekrar boşaltır mısın?" diye yalvarıyor. Sadece onun sözleri bile neredeyse boxer'ımın içinde patlamama neden oluyordu. Ellerimin mümkün olan her yerde dolaşmasına izin veriyorum, onun herhangi bir parçasını kaçırmak istemiyorum.

"Sana ihtiyacın olan şeyi vereceğim, CeCe. Bu ağrıdan kurtulmana yardım edeceğim..." İkinci parmağımı içine

sokuyorum ve o da bu his karşısında nefesini tutuyor.

"Lütfen...?" diye inliyor ve ben onun masumiyetine, doğrudan dilimi istememesine gülümsüyorum. Sorun değil, her şeyi yapacağım.

İkimiz için de konuşuyor.

"Bu kalçaları benim için aç, Rae..." Dilimin düz kısmıyla yarığının üzerinde sert bir iz bırakırken söylüyorum, bacakları bana uyum sağlamak için açılırken sırtı yataktan doğru yükseliyor.

Çok lezzetli.

"Evet..." diye bağıyor neredeyse odasının sessizliğinde. "Ne istiyorsun, söyle bana bebeğim."

"Lütfen? Dilin," diye yalvarıyor ve önümdeki bu ziyafeti çekerken duymam gereken tek şey bu. Onu içime çekiyorum, tatlılığı beni boğuyor.

Yüzümü bacaklarının arasına gömüp, son yemeğini yiyen aç bir adam gibi parlayan amının her damlasını kucaklarken, "Ne lanet bir suç," diye tekrarlıyorum.

Klitorisini ağzıma alıyorum ve vücudunu altımda nasıl hareket ettirdiğinin tadını çıkarıyorum. Çıkardığı sesler beni sürtünme için o kadar çaresiz bırakıyor ki, azgın bir genç gibi sikimi altımdaki yatağa itmeye hazırım.

"Aman Tanrım, Nash," diye nefes alıyor CeCe, kolumu bacağına dolayarak omzuma atıyorum ve onu kendime daha da yaklaştırıyorum. Elleri saçlarıma gidiyor ve sıkıca çekiyor. Bu beni sersemletecek kadar acı veriyor. Dilimi onun daracık küçük amına sokup çıkarıyorum ve parmaklarımı klitorisinin üzerinde tutuyorum, o da altımda titremeye başlıyor ve sonra haykırıyor, dilime binerken kalçalarını yüzüme doğru itiyor ve ben aslında kalçalarımı altımdaki yatağa sürttüğümde tekrar boşalıyor.

Bu şekilde boğulabilirdim. Tam burada, şu anda ölebilirim ve tek bir pişmanlığım bile olmaz. CeCe Ashby'nin kalçaları arasında bu dünyaya veda etmekten mutlu olurdum. Nefesi kesilene ve fisıldayana kadar onu yalamaya ve emmeye devam ediyorum, "Ben hiç... Ben... bu-"

Yüzüne doğru ilerleyip dudaklarını öperken "İnanılmaz," diye bitiriyorum.

"Ne kadar tatlı olduğunun tadına bak, CeCe." Dudaklarını yalıyor ve ben fisıldarken beni öpüyor, "Çok tatlısın."

Ben onu dudaklarından derinlemesine öperken, o hâlâ sürtünme arayışıyla kalçama sürtünüyor.

"Çok açgözlü," diye kıkırdıyorum. "Şimdi sikimi mi istiyorsun bebeğim?" Kaygan uyarılmasını yarığından aşağı yaymak için başparmağımı kullanırken soruyorum. Aletim boksörümün içinde zonkluyor.

"Evet," diye nefes alıyor. O da benim kadar çaresiz ve bunun farkına varmak

beni ateşliyor. "Ne zamandır sikimi bekliyorsun?" Soruyorum

CeCe bir an bile zamanın geçmesine izin vermiyor. "Seni gördüğüm ilk andan beri, eve döndüğüm ilk gece," diye

itiraf ediyor. "Aferin kızıma, ne kadar da dürüstsün." Dudaklarını öpüyorum ve sırtıyıyorum. "Seni mahvedeceğim."

Bana bakıyor, gözlerinde bir meydan okuma var ve bu beni hayrete düşürüyor.

"O zaman dalga geçmeyi bırak ve beni mahvet. Prezervatif... komodin." *Siktir, bu kadın.* Kaşlarımı kaldırıp ayağa kalkıyorum, çekmecesini açıyorum ve şaşırtıcı derecede büyük prezervatif zulasına uzanıyorum. Aynı anda iki şey oldu. 1. Bunların başka biriyle kullanılabileceğini fark ediyorum ve bu göğsümü derin bir öfkenin doldurmasına neden oluyor. 2. Gizli vibratörünü fark ediyorum.

Sırtıyıyorum. CeCe herkesin tahmin edebileceğinden çok daha vahşi ve bu beni onun için deli ediyor. "Tek kelime etme," diyor ne gördüğümü anladığında.

"Benimleyken asla utanma. Anladın mı?" Gözlerinin içine bakarak söylüyorum.

Boxerımı indirirken sadece başını sallıyor, sikimi gördüğü ana kadar masumca gülümsüyor. Sonra yatağa fırlıyor ve bir saniye içinde ayılıyor.

"Hayır... uh-uh, beni mahvedeceksin." Konuşurken başını sallıyor. "O koçbaşını içime sığdıramazsın."

Sikime bakıyorum, sikmek için yanıp tutuşuyorum. Tamam, büyük ve şu anda biraz korkutucu. Çok sert ve doğruca ona bakıyor. Gözleri fincan tabağı kadar geniş.

Kıkırdıyorum ve tekrar yatağa doğru ilerleyip üzerine çıkıyorum. Dudaklarını nazikçe iki kez öpüyorum. Eğer o vibratöre alıştıysa, endişesini anlayabiliyorum. Benim yarı boyutumda.

"Seni temin ederim bebeğim, yapacağım."

Başını sallıyor. "Hayır, sen çok büyüksün."

Her bir meme ucunu ağzıma alıp nazikçe emiyorum, gözleri dönerken ve pantolonunu indirirken dilimi üzerinde gezdiriyorum. Parmaklarım amına doğru kayıyor ve klitorisine küçük bir çimdik atıyorum. Yırtınıyor ve beni öpmeye başlıyor, sıcak ve acil, ellerini vücudumda gezdiriyor. Minik avucunu kavırıyorum ve sikime bastırıyorum, onun için ucundan pre-cum sızıyor. Ağzımın içinde inliyor.

"Bana güveniyor musun, CeCe?" Ben soruyorum.

O da karşılık olarak beni öpmeye devam ediyor, öpücükleri çok sıcak ve çok tatlı. Yumuşak dili benimkine karşı hareket ediyor, benimle eşleşiyor, çok sarhoş edici.

Elini bıraktığımda "Evet istiyorum," diye cevap veriyor ama ben prezervatifi takarken o elini sikimin dibine bastırmaya devam ediyor, içinde olduğum fikrine alışıyor.

"Bunu uyduracağız, bebeğim. Söz veriyorum ve iyi hissettirecek," diyorum ona.

CeCe başını sallıyor. Zümrüt gözleri tutkuyla ve güvene çok benzeyen bir şeyle dolu.
"Yine de kelimeleri duymaya ihtiyacım var, Rae. Beni şu anda istediğini söylediğini
duymam gerek."

Peliş dudakları gülümseyerek bana dönüyor. "Seni istiyorum Nash" dediğinde, aletimle hiçbir ilgisi olmayan bir şey yapıyor, göğsüm düğümleniyor.

Başımı sallıyorum ve onu tekrar öpüyorum, sikimi merkezine doğru yönlendiriyorum, inleyip omuzlarıma uzanırken onu hazırlamak için üzerinde kayıyorum. Kalçalarını yukarı doğru hareket ettiriyor ve ilk santimim içine kayıyor, ikimiz de bir nefes emiyoruz ve birbirimize bakıyoruz. Birkaç donuk an boyunca nefeslerimiz senkronize oluyor ve yavaşça, nefesimizi tekrar durdurarak ona daha fazla itiyorum. Nefes almama izin veriyorum ve orta parmağımı klitorisini daire içine almak için kullanıyorum, sıkı kanalının gerilmesi ve beni barındırması için yalvarıyorum. İnliyor ve tüm iradem beni terk ediyor. Onu daha da içine itiyorum ve duvarları neredeyse sikimi boğuyor. Bu duygu beni neredeyse sersemletiyor.

"Nefes almanı istiyorum bebeğim, biraz rahatla," diye homurdanırken omuzlarını ve köprücük kemiğini hafifçe öperek onu sakinleştirmeye çalışıyorum.

İstedigimi yapıyor. Nefes alışını duyuyorum.

"Beni çok iyi karşılıyorsun Rae... sadece nefes almaya devam et."

Bir ritim geçiyor ve vücudunun beni karşılamaya başladığını hissettiğimde nefesi yavaşlıyor.

"Nash, bana her şeyini ver, hemen," diye emrediyor, sesi boğuk ve daha önce hiç duymadığım kadar seksi.

"Sadece seni incitmek istemiyorum."

Başımı sallıyor.

"Sadece bir gecemiz var. Kendini tutma. Yarın kendime gelirim." CeCe beni öpüyor, ben tamamen içine gömülürken derin derin nefes alıyor, beni sıcak coşkusuyla yutmasına izin veriyor. Kabzasına kadar içine gömülene kadar daha da itiyorum. Ne kadar ıslak olduğu için sürtünme yok ama sikimin etrafında bir mengene gibi. Çekip tekrar içine daldığımda çığlık atıyor. Sırtı yataktan kalktı.

"Tanrım, Rae, çok iyi hissediyorsun." O yanıt olarak adımı inlerken nefesim kesiliyor. Ölüyorum.

CeCe Ashby'nin sikime sarılmış hissiyle yavaş yavaş ölüyorum. *Mükemmel amcıktan ölüm*. Biri bunu mezar taşıma yazsa iyi olur.

"Çok dolu..." demeyi başarıyor.

Çok doğru, çok dolu ama eşsiz. Hayatımda hiç hissetmediğim bir şekilde bana göre şekillendi. Her bir parçası bana mükemmel bir şekilde uyuyor, lanet olası bir kilit ve anahtar gibiyiz.

Ben ona bakarken gözleri ateş saçıyor. "Beni

şimdi ciddiymişsin gibi becer, Nash."

Söylemiş miydin? *Bu lanet kadın*.

Dudaklarından öperim. "Sıkı tutun, bebeğim."

Onu öperken parmaklarını saçlarımdan arasından geçiriyor ve sonra hareket etmeye başlıyorum. Canını yakmamamın imkânı yok ama o küçük bir savaşçı gibi tüm derinliğimi alıyor. Aklımdaki her düşünceyi itiyorum ve bedenimin tamamen kontrolü ele almasına izin veriyorum. Onu bu şekilde düşündüğüm her an için onu beceriyorum. Başka hiçbir şey düşünmediğimde evde olduğu her an, ama o sadece *çok iyi* hissettiriyor. Bunun yerine, aklıma gelen her seksi olmayan şeyi hayal ediyorum - takım soyunma odası, sandviçler, tüm Stars kadrosu, ahırını temizlemek - sadece anların daha uzun sürmesini sağlayacak her şey. Her parçam onun için vahşileşiyor. Her derin itişte vücudunu yataкта daha da yukarı iterken yatak başlığı duvara doğru sallanıyor. Amanın etrafımda kenetlendiğini hissediyorum ve tekrar boşalmaya yakın olduğunu biliyorum, içine her girdiğimde salıverilmemi öne çekiyor.

CeCe'nin inlemeleri gürültülü ve kontrolsüz ve ikimiz de bir ter tabakasıyla kaplıyız, bir şekilde hızımı yavaşlatmak, orgazmını geciktirme ritmine yerleşmek, kendimi dışarı çekmeden önce yapmam gerekenden bir veya iki vuruş daha uzun süre ona gömülü kalmak için irade buluyorum. Kalçasını morartıcı bir şekilde sıkıca kavıyorum, birkaç dakikamı sadece onun tadını çıkarmak, dudaklarını öpmek ve bu duyguyu sonsuza kadar zihnime kazımak için ayırıyorum. Hiç bitmesini istemiyorum. Etrafını saran saçları, beni öpmekten şişmiş dolgun dudakları, onu doldururken sulanan gözleri. Zirveye yaklaştıkça tırnakları bana batıyor, inleyip okunaksız sözcükler mırıldanırken kollarımı tırmalıyor. Omuzlarımdan kan çektiğine eminim ve bu acı hissettiğim tüm zevki artırıyor, daha önce hiç yaşamadığım bir seviyeye taşıyor.

"Sen gelirsen, ben de gelirim," diyorum.

Sızlanıyor ve sonra adımı inliyor. "O zaman benimle gel, Nash."

Ve beni içine çekiyor. Tüm vücudu etrafımda kasılıyor ve görüşüm durağanlaşırken ve prezervatifin içine başka hiçbir şeye benzemeyen bir güçle dökülürken benden kurtulmamı sağlıyor. Onu öperken içinde hareket ediyor ve sarsılıyorum, sahip olduğum her son damlayı çekmesine izin veriyorum.

"Sen bir cennetsin Cecilia," diye fısıldıyorum onu öperken, onunla geçireceğim tek bir gecenin bile yetmeyeceğini bilerek.

CHAPTER TWENTY-FIVE

CeCe

Ipanik moduna giriyorum çünkü Nash Carter içimde. Nash, hayatımın çoğunda tanıdığım ve her zaman, özellikle de son zamanlarda uzaktan ağzımın suyunu akıttığım kişi. Nash -çalıştığım kişi ve biriyle çıkmayan ama spor olsun diye kadınlarla yatan adam- az önce bana hayatımın en akıl almaz cinsel deneyimini yaşattı. Zavallı amcığım çok hırpalandı ama

Nash Carter'ın sikine umutsuzca aşıktı.

Burada uzanıp tavana bakıyorum, sadece bu doluluk hissini hafızama kazımaya çalışıyorum. Muhtemelen yarın yüzleşmek zorunda kalacağım tüm pişmanlıklara değer. *Sadece seks*. Sistemlerimizden atmak için bir gece.

"Yük treni gibi sakin az önce bana saldırdı," diye omzuna fısıldıyorum.

"Bunu sen istedin, Rae," diye cevap veriyor, bana sırıtarak.

Bu loş ışıkta bile gördüğüm en çarpıcı erkek örneği.

Sonunda içimden çıkıyor ve beni boşlukta hissettiriyor. Bunu yaptığında ikimiz de inliyoruz. Nash hızlıca prezervatiften kurtuluyor ve sonra yanımdaki yatağa uzanıyor ve kısa bir süre için nefes alış verişlerimizin normale dönmesine izin veriyoruz.

"Yani... Ben tek gecelik ilişki yaşamam. Hem de hiç. Şimdi ne olacak? Gidecek misin?" Garip bir şekilde sordum.

Nash dönüyor ve dirseğinin üzerinde doğruluyor. Eğlenmiş görünüyor ve bana sırıtıyor, güçlü mürekkepli kolu başını destekliyor ve uzanıp terli alnımdaki saçlarımı tarayarak kulağımın arkasına sıkıştırıyor.

"CeCe, gitmiyorum. Gece henüz bitmedi," diyor alnımdan öperken. Ona şüpheyle bakıyorum ama içten içe onun burada kalması fikrine bayılıyorum.

"Hadi seni temizleyelim," diyor ve beni ayağa kaldırıyor. Kendimi sabitlemek için ona sarıldığımda sersemlik vücudumu ele geçiriyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

Ayakta durmaya alıştıkça kafamdaki bulanıklık gidiyor.

"Evet." Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve yüzünde dünyanın en tatmin olmuş ifadesiyle bana sırıtıyor.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordum. "Az önce devasa sakinle beni sersemlettiğin için mi?"

Tarifimden tatmin olmuş bir şekilde başını sallıyor. "Evet," diye basitçe yanıtlıyor ve P'yi patlatıyor.

"Evet, dünyanın en mükemmel sikine sahip olman sadece benim şansım, falan fi l a n," diyorum banyoya doğru ilerlerken.

Boynumun arkasına sokuluyor. "Bu gece öyle," diyor kıcımlı tokatlayarak.

Duşu açarken hâlâ gülümsüyor. Neyse ki bu küçük kulübede iki kişi için inşa edilmiş tek şey duş. Altı ayak uzunluğundaki arka duvarın tamamı cam kapılı ve beyaz metro fayanslı. Cole iki yıl önce kulübenin geri kalanını yenilediği gibi burayı da yenilemiş.

Cole. Wade.

"Kardeşlerim bunu asla öğrenmemeli," diye geveledim.

Nash eliyle suyu test ederken yüzünü bana dönüyor. Kendinden bir gram bile utanmıyor. Tenine tamamen güveniyor. Öyle de olmalı.

Kahretsin, o inanılmaz. Kimse bu kadar iyi görünmemeli. Yasadışı olmalı. Beyin hücrelerimi öldürüyor.

"Her türlü isteğine saygı duymaya hazırım, CeCe. Ben yetişkin bir adamım, bu yüzden bunun olduğunu gizleme ihtiyacı hissetmiyorum ama istediğin buysa, buna uyacağım."

"Sadece bir gece," diyorum. "Elbette bunu kendimize saklayabilir ve tuhaflaştırmayabiliriz."

Başıyla onaylıyor ve duşun kapısını benim için açık tutuyor. İstedikini yapıp içeri giriyorum ve suyun üzerimden akmasına izin veriyorum. "Senin için ne kadar oldu?" Vanilyalı vücut losyonumu omuzlarıma sürerken soruyorum.

"Son duşumdan beri mi?" Kıkırdıyor.

"Son... kadınından beri." Gülüyorum.

"Bir süredir," diye cevaplıyor.

Arkamı döndüm. "Gerçekten mi?"

"Birkaç hafta gibi mi?" Şaka yapıyorum.

İç geçirdi. "On dokuz ay," diye cevaplıyor bedenimi çevirip şampuanı alırken. "*On dokuz ay mı?*"

"Evet."

"Neden?"

Nash arkamdan benimle alay ediyor. "Düşündüğünün aksine ben erkek düşkününü değilim. Yani... evet, belki gençken öyleydim ama henüz kimseyle tanışmadım. Geçen yıl bir süre dizim berbattı, bu yüzden emekliliğimi aniden planlamak zorunda kaldım ve sonra eve geldim ve Merkez ve barla çok ilgilendim. Zamanım olmadı; kimse benimle ilgilenmedi."

Saçlarımı ovarak temizlerken, çilekli şampuanı parmaklarının ucuyla kafatasıma masaj yaparak yedirirken başka bir şey söylemiyor.

Omuzlarım gevşiyor ve derin bir nefes alıyorum. Kulağıma doğru eğildi. "İyi hissediyor musun?"

"Evet," diyorum. "Çok iyi. Nash Carter'ın tek gecelik ilişkisinin tamamı bu mu?"

Saçımı durulayıp temizliyor ve saç kremi almak için etrafımda dolanıyor.

"Daha önce hiç bir kadının saçını yıkamadım," diyor. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Yani tek gecelik ilişki paketleriniz söz konusu olduğunda altın bileti benim aldığımı mı söylüyorsunuz?" Kıkırdıyor. "Onun gibi bir şey, Rae."

Parmaklarını saç kremiyle kaplı saçlarımda gezdirip düğümleri çözerken bir dakika düşünüyorum.

"Dürüst soru zamanı," diyorum.

"Ateş et."

"Bu gece yapacağın şey bu muydu? Shelby ile takılmak mı?" "Evet," diye itiraf ediyor ve kalbimin ayaklarımdan altına düştüğünü hissediyorum.

Ama onun hakkında bunu biliyorum. Bu beni şaşırtmamalı.

"Ama ben... hissetmiyordum. Ona seni düşünmeden duramadığımı söyledim. Sonra seni orada gördüm ve randevumuz sona erdi."

Elimi tertemiz saçlarımdan üzerinde gezdiriyorum ve o kendini yıkamaya başlarken arkamı dönüp ona bakıyorum. Su kaslı gövdesini takip ediyor, sanki su bile ona yapışmaktan kendini alamıyor. *Sabun köpükleri... vücut... parlıyor.* Tanrım, şimdiden onun dokunuşu için ölüyorum.

"Senin için ne kadar sürer?" diye sorarak pornografik hayalimi yarıda kesti.

Yarı homurdanarak cevap veriyorum. "Hatırlamıyorum bile. Geçtiğimiz yıl Andrew'la kendimi hiç güvende hissetmedim. Üniversiteden beri doğum kontrol hapı kullanıyorum ama beni aldattığını biliyordum. Beni aldattığını kanıtladığımda temiz olduğumdan emin olmak için kendimi kontrol ettirdim - babam öldükten sonra - ve sonra eve dönme planımı yapmaya başladım." Yere baktım. "Seninle duştayken Andrew hakkında konuşmak istemiyorum, değil mi?"

"Sikeyim hayır." Beni kucağına aldı ve dudaklarımdan öptü. "Sadece altı buçuk saatim kaldı ve bu gece seni en az üç kez

daha boşaltmak istiyorum."

"Öyle mi? Yarın çalışmak zorundayım, biliyorsun."

Burnunu boynumda gezdiriyor ve diliyle takip ediyor. Bütün düşüncelerim aklımdan çıkıyor. "Hasta olduğunu söyleyemezsin. Patronun çok katı."

Su üstümüzden soğuk akmaya başladığında "Ah, ne kadar da sert bir herif," diyorum ve ürperiyorum.

"Burada sıcak su hâlâ uzun süre dayanmıyor," diye bariz bir gözlemde bulunuyor ve suyu kapatıp ikimizi de havlulara sarıyor. "Eski kabin sorunları," diyorum havluyla saçlarımı ve vücudumu elimden geldiğince kurularken.

Beni yatak odama kadar takip etti.

"Çok iyi, iğrenç derecede büyük prezervatif zulana ihtiyacımız var." "Kapa çeneni." Ona vurdum.

"En azından dükkânlar tükenirse tüm ilçeyi nereye göndereceğimi biliyorum," diye kıs kıs gülerek havlusunu beline sardı ve bir elini saçlarında gezdirerek yüzüne doğru itti.

Bu manzara karşısında içimde bir arzu uyanıyor. Ona doğru yürüyorum ve önünde duruyorum. Ona bakarak elimi uzatıp yüzüne bastırıyorum. Büyük çenesi küçük elim için çok büyük ama yüzünü elime çeviriyor ve avucumu öpüyor. Göğüslerimin arasına uzanıyorum ve havlumu çözüyorum. Ahşap zemine düşüyor. Karşısında çıtır çıtlak duruyorum ve önündeki görüntüyü algılamasını bekliyorum. Omzumun üzerinden bir parmağını geçiriyor.

"Beni nerede istiyorsunuz Bay Carter?"

Sırıttıyorum. "Çok seksisin Rae," diye geveliyor.

Boşta kalan elimle avucumu havlunun aralığından zaten sertleşmiş olan sikine bastırıyorum ve dudaklarıyla beni yutarken inliyor ve sanki dokunuşum içinde bir ateş yakmış gibi bedenimi kendine çekiyor. Nash havlusunu aramızdan çekip alıyor ve aniden sıcak, çıplak bir ten çarpışması yaşıyoruz. Su damlacıkları hala sırtımdan aşağı süzülüyor, beni öperken onları tenime bulaştırıyor, dili ağzımın her köşesini arıyor. Alt dudağımı dişlerinin arasına alıp ısırtıyor, bu ısırtık zevk ve acının karışımıyla inlememe yetiyor.

"Seni istediğim yer dizlerinin üstü. Bu güzel dudakları sikimin etrafında görmek istiyorum, CeCe."

Beynim onun kontrolcü tonunu protesto etmemi söylüyor ama hain amım beni tam olarak onun istediğini yapmaya zorluyor. Sikini eline alıyor ve dudaklarıma dokunmadan önce birkaç kez kendini okşuyor. Sadece bu görüntü bile, dudaklarımdaki temiz ve sıcak teniyle birleştiğinde ağzımı sulandırıyor.

"Aç, dilini çıkar ve sikimi nerede istediğini göster" diye emrediyor ve ben de yapıyorum. Nash Carter'la çıplakken feminizm nedir ki? Sadece onun iğrenç sözleri bile üzerimde büyük bir etki yaratıyor. Kendi başlarına ön sevişme gibiler.

Sikini dilimin üzerine bırakıyor ve ben hemen devralıyorum. Tabanından ucuna kadar sıcak bir iz yalıyorum ve sonra onu boğazıma mümkün olduğunca derin bir şekilde almaya çalışıyorum.

Çok büyük ama öğürme refleksim olmadığını öğrenmek üzere. Hiç olmadı. Boğazımın arkasına vuruyor ve ben daha geniş açıp kirpiklerimin arasından ona bakıyorum.

Nefesini içine çeker ve mırıldanır, "Siktir, CeCe, siktir."

Onu içeri çekip neredeyse yutarken, ağzımı sikmeye devam edip saçlarımı köklerinden sıkıca kavrarken gözlerimde yaşlar birikiyor.

"Öyle hissediyorsun ki. İyi hissediyorsun. İyi." Bana böyle bakıyor ve ben onunla göz temasımı sürdürüyorum. Onu hiç bu kadar kontrolden çıkmış görmemiştım ve buna bayılıyorum. Tekrar tekrar görmek istediğim bir manzara. Göğsü kabarıyor, gözleri geriye kayıyor. Mükemmellik. Böyle devam etmeme izin veriyor, ağzıma girip çıkıyor, iri elleri nemli saçlarımın arasından geçerken her hamlede boğazımın arkasına vuruyor. Burnumdan nefes almaya çalışırken havam onun etrafında küçük patlamalar halinde geliyor.

Kendini ağzımdan çekecek iradeyi bulduğunda uzun bir cinsel sesle inliyor, şişmiş alt dudağımı başparmağı ve işaret parmağı arasında sıkıştırıyor.

"Sikimi çok iyi alıyorsun ama bu şekilde boşalmak istemiyorum. *Kahretsin*-" Sanki tekrar ağzıma sokmayı düşünüyormuş gibi bana bakıyor. "Bu şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en zor şey olabilir," diyor beni kollarımdan tutup kendine doğru çekerken. Alt dudağımı ağzına alıyor ve sonra öpüyor. "Bu ağız benim için yaratılmış."

"Öğürme refleksim yok," diye itiraf ediyorum.

"Dediğim gibi, benim için yaratılmış," diye açlıkla kulağımı tırmalıyor ve sonra beni öpüyor, ellerini vücudumda gezdiriyor, kalçalarımı, kıkım, belimi sıkıyor ve yoğuruyor. Aynı anda her yerdeydi. Beni çeviriyor ve kaya gibi sertleşmiş sikini sırtımın küçük kısmına bastırıyor, göğüslerimi avuçlarken ve diğer elini sırtıma göbeğime doğru kaydırırken serin nemli saçlarım hala aramızda.

"Mmm, bu kedi, benim için çok hazır..."

"Evet..." Klitorisime nazıkçe saldırmaya devam ederken nefes almayı başarıyorum, beni neredeyse boşalma noktasına getiriyor, sonra yakın olduğumu hissettiğinde duruyor.

"Sikimin üzerinde parçalandığını hissetmek istiyorum." Sesi çakıllı ve vücudumu yatağa doğru iterken neredeyse sırtışını tenimde hissedebiliyorum, böylece önünde dört ayak üzerinde duruyorum. Elleri sırtımda geziniyor, yüzümü yastıklara bastırıyor, boynumun arkasını kavırıyor, kıkımı yukarı çekiyor, böylece tam teşhir oluyorum, ama eylemlerinde

kaba veya aşağılayıcı bir şey yok, daha önce bir erkekten hiç deneyimlemediğim bir kesinlik ile istediğini alıyor. Yatakta arkamda diz çöküyor ve ellerini sırtımın üst kısmından kıcımın memelerine doğru götürüyor, kalçalarımı kavrayıp bastırırken onları dışarı doğru kaydırıyor

kıçımı onun ereksiyonuna soktum.

Nash sikini kaygan girişime doğru kaydırırken bana tekrar "Vücudun mükemmel," diye fısıldıyor.

Vücudumu onunkine karşı hareket ettiriyorum, utanmadan sürtünüyorum, sürtünme arıyorum. Onun için hissettiğim acı, başka her türlü düşünceyi beynimden uzaklaştırıyor. Onun teninin benimkine değmesinden zevk alıyorum.

Yanımızdaki çekmeceye uzanıyor ve aklımın alamayacağı kadar hızlı bir şekilde bir prezervatif çıkarıyor ve dişleriyle yırtarak açıyor, ben omzumun üzerinden onu izlerken bir eliyle ustalıklarla sikinin üzerinde yuvarlıyor.

Şimdi tekrar bana doğru bastırdı.

"Bu nazik olmayacak," diye uyarıyor beni, saçlarımı kavrayarak olabildiğince derine sokmadan önce. "*Kahretsin*," diye inliyor Nash, ağzım açık kalırken kelimelerin uzunca bir şekli ama ses çıkmıyor çünkü çok yoğun bir şekilde doluyum ve onu insanca mümkün olduğunca sıkı kavıyorum.

Bu aç, baş edemeyeceğim bir şey. İçimdeki o noktaya vuruyor. Çok derine.

"Nefes almaya çalışmana gerçekten ihtiyacım var, Rae." İçimde tamamen otururken kelimeleri titriyor ama hareket etmiyor.

Nazik parmaklar rahatlamamı sağlamak için omurgamda geziniyor. Nefes almaya çalışırken "Tamam," diyorum.

Kalçalarımı kullanarak beni yavaşça ileri doğru itiyor, sonra bir kez daha ağzına kadar dolana kadar beni tekrar üzerine çekiyor. Bedenimi kendi zevki için kullanmasına izin vermekten başka bir şey yapacak gücüm yok. Hiç hareket etmiyor. Sadece bedenimi kullanarak onun işini yapıyor ve bunun verdiği his tarif edilemez.

"Bu daracık küçük amcık" diye homurdanıyor, beni aletinden neredeyse sonuna kadar çektikten sonra kalçalarımın tutarak tekrar aşağı indiriyor.

- "Benim için yaratılmış." Nash tekrar içime giriyor, ben hazır olmadan önce kalçalarımı kuvvetle karşılıyor ve onun üzerinde orgazm olmak üzereymişim gibi hissediyorum.

"Şimdiden boşalacaksın..." diyor, sesinde memnuniyet ve başka bir şey var. Sürpriz mi?

"Bu senin sözlerin... Yapamam-" Açıklamaya başlıyorum ama cümlemi bitiremiyorum, hatta bir düşünceyi bir araya getiremiyorum, içime girip o noktaya tekrar vurduğunda çok fazla. Tekrar tekrar içime girip çıkıyor. Metodik ve sert. Kendimi tutmaya çalışıyorum ama kaybetmek üzereyim, sadece ne zaman kaybedeceğimi hissediyor ve asla izin vermiyor, sanki vücudumla tamamen uyum içindeymiş gibi. Kıçımı kavıyor, içime girip çıkarken beni genişçe açıyor, omzumun üzerinden birleştiğimiz yere bakarken onu izliyorum.

"Ne kadar güzel bir amcık, ne kadar iyi bir kız, sikimi sanki senin için yapılmış gibi alıyorsun. Çok güzel." Nash'in benden hemen hemen her şeyi yapmamı isteyebileceği ve sonrasında bana iyi kızım diyeceği anlamına geliyorsa bunu yapacağım gerçeğiyle yetiniyorum. Derin itişler ve yavaş geri çekilişlerle ustaca hareket ediyor, beni tekrar tüketmeden önce neredeyse sonuna kadar. Sürekli bir coşku hali üzerime çöküyor.

Saçlarımdan büyük bir tutam tutuyor ve vücudumu kendine doğru çekiyor, önünü sırtıma bastırıyor, sonra büyük elini boğazımdan çeneme doğru kaydırıyor, klitorisime bir parmağını bastırırken beni öpebilmesi için yüzümü çeviriyor. Anında gidici oldum.

Paramparça oluyorum. Dudakları onları emerken kırık inilti ve sızlanmalar bedenimi terk ediyor. Etrafında kasılıyorum ve tam da istediği şeyi yapıyorum.

"İşte bu, CeCe. Gel. Sikimin her yerine boşal," diye homurdanıyor içime girmeye devam ederken. "Benden tam olarak ne istiyorsan al."

Tam da bunu yapıyorum. Duvarlarım onun uzunluğunun etrafında kenetleniyor, ondan serbest kalmasını sağlıyor.

Bir eli kalçalarımı sıkıca kavrayarak bacakları arkamda geriliyor. Bir şekilde içimde daha da büyüyor, sonra sarsılıyor ve prezervatifi doldururken duyulmayan küfürlerle adımı inliyor. Dakikalar böyle geçiyor, üzerime yığılıp başını sırtıma yaslamadan önce zaman kavramı yok, nefesi ağırlaşıyor.

"Kahretsin... Az önce *beni* mahvettiğinden oldukça eminim," diye mırıldanıyor Nash, sonra kürek kemiğimin altını öpüyor.

CHAPTER TWENTY-SIX

Nash

T Gözlerimi açıp CeCe'nin odasının manzarasını seyrederken sıcak, tatlı kokulu tenin ve kolumdaki yumuşak saçların verdiği his bana yabancı geliyor. Kulübenin duvarları antika beyaz yatak odası mobilyaları, beyaz yorgan ve beyaz perdelerle tam bir tezat oluşturuyor. Odadaki diğer renkler sadece açık gri ve pembe yastıklar ile CeCe'nin altın sarısı saçları. Güneş içeri giriyor,

Bu da gecenin teknik olarak bittiği anlamına geliyor. Ona bir göz attım. Kendinden geçmişti, ben de yan yatıp uyumasını izlemek için kendimi ayarladım. Kollarını başının altına sıkıştırmış ve saçları her yere dağılmış. İkimiz de hâlâ çıplağız.

Saat kaçta uykuya daldığımızı bilmiyorum ama çok uzun zamandır -belki de hiç- ilk defa kötü bir rüya görmeden uyuduğumu biliyorum. Yine de 3:13'te uyandım ama dehşet yerine bir tür huzur hissettim. CeCe'nin eli göğsümdeydi, ben de sırf yapabildiğim için onu tekrar tuttum ve beni durdurmadı, sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi beni içeri aldı. Şimdi nefes alıp veriş sessiz ve ben onun güzelliğini bu şekilde takdir etmek için zaman ayırıyorum. Bir daha asla böyle göremeyeceğim en küçük ayrıntıları. Dudağının üzerindeki minik çil, hayal kurarken dalgalanan koyu kirpikleri, sabah güneşindeki ipeksi teni, sevimli küçük kulak memelerine oturan minik kalp şeklindeki pembe altın küpeleri. *Kulak memeleri.* Daha önce ne zaman bir kadının kulak memelerine hayranlık duydum ki?

Burada öylece yatıyorum, evrenin bu kadar mükemmel bir şey yaratabilmesine hayret ediyorum. Onun var olması ve burada yanımda yatıyor olması beni kahrediyor. Kıpırdanıyor ve göz alıcı yeşil bir gözünü açarak bana her güzel şeyin bir sonu olduğunu hatırlatıyor. Gecenin teknik olarak bitmesi iyi oldu. CeCe'ye bağlanamam ve bunu biliyorum.

"Günaydın." Bunu söylerken saçlarını alnından çekiyorum, ona dokunmaktan kendimi alamıyorum. Esnerken ve yanımda uzanırken mükemmel küçük ağzı bir O harfi oluşturuyor.

"Dün gece amımı unutulana kadar siktiğine eminim," diyor ve ben kıkırdıyorum. Ağzından çıkanlar beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.

"Bana sadece bir geceyle meydan okudun, ne bekliyordun ki?" diye sordum.

İki gözünü de açıyor. "Birinin vajinasını doğal olmayan büyüklükteki aletinle taciz ettiğinde sabahları ona kahve yapmanın adet olduğunu biliyorsun."

Bununla birlikte, istediğini yapacağımdan hiç şüphesi yokmuş gibi arkasını dönüyor. Ne kadar çılgınca görünse de, ayağa kalkıp boxer'larımı çekmeye başladım bile çünkü yavaş yavaş CeCe Ashby'nin benden ne istediğini anlıyorum.

Buraya geldikten bir hafta sonra aldığı kahve makinesi için mutfağında filtre ve öğütülmüş kahve arıyorum. Kullanma kılavuzunu okuduktan ve çekirdekleri öğüttükten sonra sanırım her şeyi çözdüm. Kremasını ve şekerini ekledim.

Kahve demlendikten sonra odasına gidiyorum ve ben yokken geçen yirmi beş dakika içinde bayılmayı başarıyor. Tüm bu çabaya rağmen kahve ona ulaşamayacaktı bile çünkü uyuma şeklinden dolayı tüm sırtı bana açıktı. Kuyruk sokumundaki küçük çukurlara kadar her omuru, onu arkadan becerirken başparmaklarımın dinlenmesi için mükemmel bir yer. Uykusunda bilinçsizce sırtını hafifçe kamburlaştırdığını gördüğüm an aletim hazır ola geçiyor.

Elimi kıvrımlı kalçasında gezdiriyor, sırtına ve omuzlarına öpücükler kondururken önünden aşağıya doğru iniyorum. Parmaklarım çarşafın altında göğüs ucunu bulduğunda kıpırdanıyor ve inliyor.

"Hey, ertesi gün" diye fısıldıyor ama sanki yapacağı son şey beni durdurmak olacakmış gibi geliyor.

Bu kadınla on iki saat içinde üç kez seks yapmış olmama hayret ediyorum ve hâlâ ona doyamadığımı hissediyorum. Yaklaşamadım bile.

"Hayır, sanırım beni yanlış anladınız. Tam bir günü kastetmiştim. Yirmi dört saat. Bu gece saat 10'a kadar vaktimiz var." "Mmhmm. Ve ben bu gece meşgulüm," diye mırıldanıyor, hâlâ yarı uykulu.

"Bu zamanı sonuna kadar kullanmazsak kendimize haksızlık ediyormuşuz gibi hissederim," diyorum kıcını sikime doğru sallarken, benim ona aç olduğum kadar o da bana aç. Omzuna doğru sırtıyorum.

"Bu mantıklı," diye inliyor bacakları ayrılırken ve parmaklarım zaten sırlıslıkla olan amına kayıyor - sanki beni sarmak için yapılmış gibi hissettiren amına. Onun için hissettiğim coşku kalçalarımda ve omurgamda alçalıyor.

CeCe yüzünü bana dönüyor ve avucunu sikime bastırmaya başlıyor. Başındaki pre-cum'u silip süpürüyor, üstüme tırmanıp beni öpmeye başlarken başparmağından yalıyor. Sıcak, ıslak amı bana doğru bastırıyor, üzerimde sallanırken sadece teni benimkinin üzerinde.

Ellerimin sırtının alt kısmında dolaşmasına izin veriyorum ve otururken saçları meme uçlarının üzerine düşüyor. Başparmağımy klitorisine bastırdığımda başı geriye doğru eğiliyor. Belinden dolgun kalçalarına doğru üzerimde yaptığı kıvrım hipnotize edici. Şu anki görüntüsü her erkeği, hatta beni bile etkilemeye yeter.

İçimde bir istek fırtınası kopuyor ve durduramadan aklımdan geçenleri ağzımdan geçiriyorum. "Seni hissetmek istiyorum Rae, sadece sen ve ben," diyorum ona.

Bana bakıyor, tam olarak ne demek istediğimi anlıyor. Eğer bu onunla son şansım, her şeyi hissetmek istiyorum. Doğum kontrol hapı kullandığını söyledi ve temiz olduğunu biliyorum. Temiz olduğumu biliyorum, sadece prezervatifsiz bir kadınla hiç seks yapmadım, aynı zamanda ona söylediğim gibi, benim için neredeyse iki yıl oldu ve bu tür şeylerle dalga geçmiyorum, NHL'deyken her zaman kontrol edilmenin zirvesindeydim. Ama doğrulamasını beklediğimde, doğrulamıyor; sadece gözlerinde tam bir güvenle bana bakıyor ve beni zaten olduğumdan daha da fazla mahvediyor. Sonra aletimin başının bacaklarının arasındaki cennet parçasını süslemesine izin verecek kadar yükseliyor.

"Sana güveniyorum," diyor CeCe her seferinde bir santim aşağı inerken, her alçalma girişiminde nefes nefese kalıyor. O kadar dar ki, bir an beni bu şekilde tamamen içine alabileceğinden emin olamıyorum. Sonunda sikimin üzerine tamamen oturana kadar devam ederken duyduğum en şirin sesleri çıkarıyor. Derinliğimle bulduğunda ikimiz de nefes alıyoruz.

"Nash," diye mırıldanırken başı geriye düşüyor ve hareket etmeye başlıyor.

"Lanet olsun, Rae, çok iyi hissediyorsun," diye nefes alıyorum, gözlerim bağlandığımız yere odaklanmışken.

Artık birimizin nerede başlayıp diğerimizin nerede bittiğini söyleyemiyorum ve bunu öğrenmek de hiç umurumda değil. Onun ve benim bu alternatif gerçekliğimizde asılı kalmak istiyorum. Kaybedecek hiçbir şeyimizin olmadığı bir gerçeklik. Onu elimde tutabileceğim ve her gün her şeyin yok olabileceği korkusuyla uyanmayacağım bir yer. Bunların hiçbirisi üzerinde kontrolüm olmamasını umursamadığım bir yerde. Başlangıçta kırılmadığım bir yer.

Minik elleri sıcak dağlama demirleri gibi göğsüme bastırıyor, kalçalarını üzerimde sallarken yerini işaretliyor. Vücudumdaki her hücre, onun amının sikimin etrafına sarılmış ve aramızda hiçbir şey yokmuş hissiyle canlı ve uğultulu. Onunla buluşmak için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum, ona olabildiğince derinden sokuyorum, üstümde titrerken kendimi bir süre orada tutuyorum, tekrar geri çekildiğimde inliyor ve sızlanıyor, sonra vücudumu onunla buluşmak için beceriyorum.

"İşte bu, bana iyi bir kız gibi açıl, bu kedi benim her şeyimi almak için yapıldı."

Ellerimi göğüslerine götürerek, üstümde inleyen bir karmaşa olana kadar meme uçlarını ovuyor ve çimdikliyorum. Üzerimde hareket etmeye devam ederken, arzusunun içinde ritmini kaybedip kendini bırakırken doğrulup her birini ağzıma alıyorum. Boynunu kavrayıp dudaklarına doğru ilerlerken sıcak göğsü benimkine çarpıyor, onu öpüyorum, onun yerine geçiyorum, elimi uzun kalın saçlarının arasına kaydırıyorum ve onu kendime çekiyorum. Sıcaklık ve basınç omurgamda dans ederken, sanki bu onunla yaşayacağım son öpücükmüş gibi her şeyimle öpüyorum. Hayatımda ilk kez, onun, bunun, ikimizin her bir saniyesinin tadını çıkarırken nutkum tutuluyor.

Etrafımda titremeye başladığını hissediyorum, onu zirveye yaklaştıran sürekli ritmi sürdürürken beni sıkıyor.

"Gözlerini benden ayırma, Rae. Sen sikimin etrafında parçalanırken o ateşi görmek istiyorum."

"Tanrım, *Nash*," diye inliyor.

Bana binerken omuzlarını kavırıyorum, onu sıkıca tutuyorum, tırnakları etimi kesiyor. Kendini kaybediyor ve ben bir saniye daha dayanmak için kendimi zorluyorum. Hafızamda ömür boyu kalacak bir saniye daha.

Tam amının kasıldığını, duvarlarının beni kavradığını hissettiğimde, yüzümü tutup beni öpüyor, sonra çözülmeye başlarken gözlerimin içine bakıyor.

"Nash... içime gel, bebeğim," diye inliyor ve ben de onunla birlikte parçalanıyorum, onu parçalamaya çalışan bir güçle

içine dökülüyorum.

beni ayırdı.

"Vay anasını," diye mırıldanıyorum boynuna, sikim hâlâ içinde sarsılırken.

Anlar böyle geçiyor; kaç tane olduğunu bilmiyorum, tek ses nefesimiz.

CeCe aşağı inerken beni dudaklarımdan öpüyor ve ben bunu hissediyorum. Beni istediğini ve aynı zamanda vedalaştığını söyleyen bir öpücük.

Birkaç dakika bu şekilde kalıp birbirimizi içimize çekiyoruz.

CeCe'yi üzerimden kaldırıyorum ve yatağa yatırıyorum. Ben kendimi ondan çekerken ikimiz de nefes nefese kaldık.

Şimdi ne yapacağımı bilmiyorum. İşte bu kadar. Biliyorum. Bir gece dedi. Andrew'la ağır bir ilişkiden yeni çıktı. Kardeşlerinin muhtemelen bu yüzden beni WWE tag team gibi dövmeye çalışacağından bahsetmiyorum bile. Kalkıp boxerımı giyiyorum ve CeCe'yi temizlemek için sıcak bir bez almak üzere sessizce banyoya gidiyorum.

"Kahven soğumuş," diyorum garip bir şekilde, o temizlendiğinde. "Yeni bir tane yaparım."

Daha önce hazırladığım ılık demliği alıp mutfağa giderken bana gülümsüyor ve başını sallıyor.

Kahve makinesini bu sefer çok daha çabuk çözdüm ve CeCe sabah ışığında küçük mutfağa girdiğinde kahvenin bitmesini bekliyorum.

"Sırtın, kolların," diye nefes nefese kalıyor. "Çok özür dilerim."

Omuzlarıma bakıyorum ve bir elimi sırtımda gezdiriyorum. Sırıttıyorum. Beni fena tırmaladı. Bir dağ aslanı tarafından saldırıya uğramış gibiyim. Genişçe gülümsüyorum ve tek kaşımı kaldırarak ona bakıyorum. Şaka mı yapıyor?

"Sevgilim, bu seni ne kadar zorladığının kanıtı. Yara izlerini alacağım. Buna değer," diyorum kahvelerimizi doldururken.

CeCe benden bir kupa alırken kızardı.

Küçük ipek pijama şortunu ve yıpranmış, büyük boy bir Dallas Stars kapüşonunu giyiyor. "Güzel," diyorum, seçimine kıkırdayarak.

"Sadece uygun olduğunu düşündüm ve en iyi kısmını görmediniz." Gülümsüyor ve kahvesini masaya götürüp başparmağını sırtına götürüyor. KARTER 10.

Sırtında ismim ve numaramla nasıl görüldüğünü özümsemek için karşısındaki sandalyeye çöküyorum. Kahretsin, *benimkine* benziyor.

Boğazımı temizliyorum. "Bunu ne zaman aldın? Gizli bir hayranındın da benim mi haberim yok?" Kalbim göğsümde hızla atarken hafif tutmak için şaka yapıyorum.

"Sen askere alındıktan hemen sonra almıştım," diyor. "Bilmen gerekiyorsa, bu aslında benim eski favori kapüşonlum. Ve evet, her zaman senin hayranın oldum Nash. Elimden geldiğince çok maçını izledim."

Sessizce kahvemi yudumluyorum ve masanın karşısından ona bakıyorum.

"Bu artık garip olmayacak, değil mi?" CeCe soruyor. "Bu arada bu gerçekten çok iyi." Kahvesini kaldırıyor.

"Bu şeyle nasıl kahve yapılacağını öğrenmek için neredeyse üniversiteye geri dönmem gerekiyormuş gibi hissettim."

Net, dolu dolu bir kahkaha atıyor. Çok güzel bir kahkaha. Masanın öbür ucuna uzanıp eline dokunuyorum. Aramızdaki elektrik hala şiddetle inkar edilemez.

"Garip olmayacak. Benim açımdan değil. Söz veriyorum. Sen aynı CeCe'sin, ben de aynı Nash."

"İkimiz de yetişkiniz. Birlikte çok zaman geçiriyoruz. Belki de bu kaçınılmazdı. Geçmemiz gereken bir evre." Saçmalarken bana bakmıyor ve bana böyle hissedip hissetmediğimi mi soruyor yoksa kendini mi ikna ediyor emin değilim.

Onu daha iyi hissettirmek için konuşuyorum. "Vermek zorunda olmadığın hiçbir şeyi senden almak istemiyorum. Bu biraz karışık bir durum. Kardeşlerin sana göz kulak olmam ve seni korumam için bana güveniyor-"

"Akıllara durgunluk veren bir seksle beni ömür boyu mahvetmek değil mi?" Gülüyor. "Anladım."

Başımı sallıyorum. Egom onu başkaları için mahvettiğime bayılıyor ve onun sözleri tam da benim duygularımı yansıtıyor. Dün geceyle ya da bu sabahla kıyaslanabilecek başka bir kadın hayal edemiyorum.

"Tüm bunlar yaşandığına göre bir sorum var ve bence birbirimizden hiçbir şey saklamak zorunda kalmamamız gereken bir noktadayız" diyor.

Merakla ona bakıyorum, ondan ne sakladığımı düşünebileceğini merak

ediyorum. "Annem, çiftliğimiz, bize yardım ediyor musun? Maddi olarak?"

Sorusunu düşünürken çenemi ovuşturuyorum, Jo kimsenin bilmesini istemiyordu. Sadece Wade'e söyledi çünkü ondan saklamanın bir yolu yoktu.

Elimle yüzümü ovuyorum ve nefes alıyorum. Eğer anladıysa CeCe'ye yalan söyleyecek değilim. Ama ona tüm hikâyeyi borçluyum.

CHAPTER TWENTY-SEVEN

Nash

"W On dokuz yaşımdayken, ailemin ölüm yıldönümünde eve döndüm. Son derbiden sonraydı, kendimi meşgul edecek yeterince şeyim yoktu ve İngiltere'de hokey sezonu bitmişti. Şeytanları kafamdan atamıyordum. Sadece uyuşturmaya ihtiyacım vardı. Kuzey otlağına bir şişe burbon getirdim. Beni orada buldun. Hatırlıyor musun? Gece mi?"

CeCe başını sallar. "Evet, on iki yaşında mıydım? Bana gitmemi söyledin ama gitmedim, seninle oturdum. Endişeliydim. Bazen dağınık olduğunu ve benim anlayamayacağımı söylemiştin. Çok küçüktüm. Bu bir yetişkin sorunuymdu."

Gözlerimi kırıştırıyorum ve hiçbir şey söylemiyorum çünkü ona söylediklerimi kelimesi kelimesine hatırladığına inanamıyorum.

"Bir süre orada benimle oturdun ve iPod'umdan Kenny Chesney dinledik. Shania ve okuldaki arkadaşların hakkında gevezelik ettin ve bu bana yaşadıklarımı bir süreliğine unutturdu. O gece ergenlik öncesi saçmalıkların için minnettardım."

"Sana yardım edemeyeceğimi biliyordum ama seni yalnız bırakmak istemedim. O zamanlar neredeyse ağabeyim gibiydin" diyor, anıların içinde kaybolmuş bir halde.

"Cole geldi ve bizimle oturdu, bir süre sonra seni eve geri gönderdi. Beni kalmaya ikna etmeye çalıştı ama onu dinlemedim, ben de ayrıldım. Siz de eve gittiniz."

İç çekiyorum, çünkü bu kısım itiraf etmesi en zor olan kısım.

"Arabayı ben kullandım, kullanmamalıydım. Anahtarı çevirdiğimde anladım. Nasıl öldükten sonra o kadar şeyi yapmaya çalışmak? Her gün bu aptalca kararlar yaşıyorum. Fazla uzağa gidemedim. Yolda bir şey gördüğümü sandım. Hendekten kaçınmak için direksiyonu kırdım ama iki ilçe tabelasını indirmedi ve Bay Saulito'nun çitine çarpmadan önce değil. Çitin bir kısmını söktüm ve kendimi onun bahçesinde buldum. Annen ve baban arkamdan uçarak geldiler, Cole onlara gittiğimi söylemişti. Baban olanlara şöyle bir baktı ve beni annenle birlikte arabaya binmeye zorladı. Beni buraya geri getirdi ve baban her şeyi üstlendi. Babamın eski kamyonetini kasabadaki dükkâna kendisinin götürdüğünü, çünkü kamyonetin önünü kestiğini ve bir geyiğin yola fırladığını söyledi. Hasarları Bay Saulito'ya ödedi, polislerle görüştü ve işaretlerin sorumluluğunu üstlendi. Eğer beni kendi başıma bıraksaydı, reşit olmadan alkollü araç kullanmak ve mala zarar vermekle suçlanacaktım. Bu beni ve gelecekteki hokey kariyerimi mahvederdi. Çiftliğe geri döndük ve gece boyunca benimle kaldılar. Bana bunun hapisten tek kurtuluşum olduğunu ama artık büyüme ve yardım alma zamanının geldiğini söylediler."

"Ertesi sabah uyandığımda babamın bana kaza geçirdiğini söylediğini hatırlıyorum." Şok olmuş görünüyor ve yanağından kocaman bir gözyaşı süzülüyor. Babasının nasıl bir adam olduğunu bir kez daha anlıyorum.

"Gerisi hikaye, biliyorsunuz, ta ki iki yıl önce anneniz beni arayana kadar. Babanın tıbbi faturaları bu dünyanın dışındaydı, sadece ameliyatı neredeyse iki yüz bin dolardı. Yardıma ihtiyaçları vardı ama o sormadı, sadece içini döküyordu. Sağlık birimiyle temasa geçtim ve faturayı ve ondan sonraki tüm faturaları kendim ödedim."

Gözyaşlarını silerken ve burnunu çekerken "Hiçbir fikrim yoktu" diyor. "Deneysel tedavi mi?

"Evet."

"Doktorlar bize onunla iki ay daha geçirebileceğimizi söylediler. O sen miydin?"

"Evet. Ayrıca son bir yıldır ayakları üzerinde durmasına yardımcı oluyorum. Baban öldüğünden beri bildiğin gibi zor günler geçirdik..." Yüzünü ellerinin arasına gömüyor.

"Görünüşe göre seninkadar çok şey bilmiyorum. Burada olmalıydım."

"Yapma bunu. Bunu karşılayabileceğimi biliyordu, CeCe ve sana yük olmak istemedi. Zor durumda olduğunu bilmeni istemedi. Seattle'daydın, orada bir hayatın vardı. Sana ihtiyacı olduğunu söylerse, onu ilk sıraya koyacağını biliyordu."

"Babamla yakın olduğunuzu biliyordum ama bu kadar yakın olduğunuzu fark etmemiştim."

"Kaza gecesinden sonra her şeyle başa çıkabilmem için beni daha fazla terapiye götürdü. Çünkü onların çatısı altında yaşıyor olmama rağmen hala ne kadar acı çektiğimi fark etmemişti. Bana burada daha fazla iş verdi. Her maçıma geldiler ve seni, Cole'u ve Wade'i getirdiler. Bana hayattaki her şeyin bir seçim olduğunu söyledi. Ya beni çekmesine izin verecektim ya da dizginleri elime alıp sıkı sıkı tutacaktım." Sözlerini tekrarlıyorum. "Geleceğin senin ve o atı istediğin gibi yönlendirebilirsin."

"Onu çok özlüyorum," diyor CeCe, gözyaşları artık kurumuş, saçlarını omzundan itiyor.

"Ben de öyle."

Bir süre sessizce oturup kahvelerimizi yudumluyoruz.

"O olmasaydı hayatım tamamen farklı bir yola girebilirdi. Bunu asla ama asla unutmayacağım."

"Biliyor musun, son bir ay içinde sabahları seninle masaya oturduğum sadece iki seferde beni ağlattın." CeCe'nin gözleri hala cam gibi ama şimdi gülüyor.

"Bir dahaki sefere gözyaşı yok," diyorum. "Söz veriyorum."

"Sanırım ekstra hüzünlüyüm çünkü belki de tüm duygularımı sikip attın." Sırıttıyor.

"O zaman bugün ofiste bundan kesinlikle yararlanacağım. Normalde bana zorluk çıkaracağın şeylerin bir listesini yapman için sana vereceğim."

"Şansını zorlama, Nash. Yeniden inşa ediyor, bilirsin, küstahlık. Öğlene kadar tekrar tam güç olacağım." Bana bir parmağını sallıyor ve o parmağı ağzımın içine çektiğimi hayal ederken karasevdağı sikim onu yeniden arzulamaya başlıyor.

Kıkırdıyorum ve kahvemi yudumluyorum -ki gerçekten *çok* güzel. Onun süslü kahve makinesi çektiğim zihinsel acıya değdi.

Güneş onun mükemmel yüzünün arkasındaki dağ yamacını tamamen kaplıyor ve masanın karşısındaki güzelliği beni hayrete düşürüyor. Silver Pines'ta at sırtında Sugarland Dağı'nın üzerinde güneşin doğuşunu izlemekten daha çok sevdiğim bir manzara bulacağımı hiç düşünmemiştim, ta ki sabah kahvesini yudumlarken Cecilia Ashby'nin karşısına oturana kadar.

Kahvemizin kalanını sessizlik içinde bitiriyoruz. O duşa girerken ben de kalkıp mutfağını topluyorum. Kendimi kaybetmeye başlıyorum. Ona katılmayı düşünüyorum ama denemiyorum. Belki bu beni hasta bir sikik yapıyor ama onun kokusunu biraz daha tenimde hissetmek istiyorum.

Dün geceki kıyafetlerimi giyip yatağını hazırlıyorum, örtülerini dikkatlice katlıyorum ve elli yastığımı mükemmel bir düzende yerleştiriyorum. Önünde duruyorum ve ben onun içindeyken yaptığı her yüzü hatırlamaya başlıyorum ki telefonum masanın üzerinde çalarak taze anılarımı bölüyor.

Çeviriyorum ve Wade olduğunu görüyorum, o yüzden cevap veriyorum.

"CeCe'de misin? Ahıra giderken kamyonetini fark ettim."

Kahretsin. Bugün Perşembe olduğu için şanslı olduğumuzu fark ettim. Wade'in uyuduğu ve Cole'un sabah işlerini halledip işe geldiği haftanın tek günü. Cole beşte doğruca ahıra giderdi.

"Evet, dün gece hesaplarımızla ilgili bir sorun yaşadık. Buraya yeni geldim, yedi buçuktan beri bazı şeyleri gözden geçiriyoruz."

Terliyorum. Neden terliyorum? Ben otuz üç yaşında bir adamım. Bir geceydi.

"Harika, festivaliniz için hazırladığımız paketi size göstermem gerekiyor. Bir dakika içinde uğrarım."

Wade'in gelmesi ve CeCe'nin duşta olması senaryosunu gözden geçiriyorum, ayrıca burası hâlâ seks kokuyor olmalı. "Hayır, ben gidiyorum. Sana geleceğim," diyorum hızlıca, anahtarlarımı ve cüzdanımı ararken.

"Tamam, kuzeydeki ahırdayım ama benimle büyük evde

buluş." "Beş dakika içinde orada."

Giderken CeCe'ye mesaj atıyorum.

Gitmek zorunda kaldım. Wade senin evine gelecekti, kamyonetimi gördü, ben de ona gittim.

Temiz hava yüzüme vurduğunda bir nefes çekiyorum ve elimi saçlarımda gezdiriyorum. Kamyonetimden bir tişört alıyorum çünkü gençlik yıllarımdan kalma bir alışkanlıkla her zaman yedek tişörtüm olur. Üzerime geçirip gömleğimi arkaya

atıyorum ve arka koltuktan kovboy şapkamı kaptığım gibi büyük eve doğru yola çıkıyorum.

CHAPTER TWENTY-EIGHT

CeCe

I duşta kalmam gerekenden daha uzun süre kalıyorum. Sağlıklı düşünabilmek için onun yüzünden uzakta birkaç dakikaya ihtiyacım var.

Bunun sadece seks olması gerekiyordu ama Nash'i aklımdan çıkaramıyorum, sadece seksi değil - ki bu artık beni gelecekteki tüm seksler için resmen mahvetti - ama onu. Gözleri, aileme, anne ve babama özverili bir şekilde yardım edişi. Mutfağımnda boxer'ıyla sorunsuzca hareket ederkenki görüntüsü. Alan onun için çok küçük görünüyor ama o buraya *sığıyor*. Onu izlerken

Süslü, zarif Avrupa kahve makinemi güvenle kullanmak şimdiye kadar gördüğüm en erkeksi şey olabilir.

Sıcak suyun bitmesine izin veriyorum ve sonra kendimi bir pislik gibi hissediyorum çünkü Nash'in gitmeden önce duş almak isteyeceğinden eminim.

Banyodan çıkıp evimi dolaştım ama o gitmişti. Telefonumun nerede olduğunu bile bilmiyorum. Dün gece, Nash'in buraya geldiğİ andan bu sabah gözlerimi açana kadar geçen süre tamamen bulanık ve sanki şimdi gerçekliğe geri dönüyorum.

Oturma odasındaki sehpanın üzerinde telefonumu bulup elime alıyorum. Nash'ten Wade'in uğramasını engellemek için gittiğini söyleyen bir mesaj ve kızlarımdan birkaç mesaj. Grup sohbetimize göz gezdiriyorum çünkü çok fazla mesaj var.

ZENCEFİL

Annen anneme söylemiş, o da bana Andrew'un bu gece şehirde

olduğunu söyledi. LIV

Ve bize söylemedin mi?

ZENCEFİL

Ayrıca ateşli bir patronun onu kafenin dışında dövdiğünü söyledi. LIV

Lanet olsun.

ZENCEFİL

Evet. Bir mağara adamı gibi göğsünü şişiriyordu ya da ben öyle duydum ve Andrew'un suratına birden fazla yumruk attı. Tanrım, bunu görmek için neler yapmazdım.

LIV

Bunu neden çok ateşli buluyorum?

ZENCEFİL

Değil mi? Ashby'lerin birine iyi bir dayak attığını görmeyeli uzun zaman olmuştu.

LIV

CeCe, bana hareket kolaylığı için gömleğini

çıkardığını söyle? GINGER

Eminim sadece iyi davranıyordur. Muhtemelen onu herhangi bir çalışan gibi gördüğü içindir. Ne eksik ne fazla.

LIV

Kesinlikle. Eminim bunun, ona bir sonraki yemeğiymiş ve aylardır oruç tutuyormuş gibi bakmasıyla hiçbir ilgisi yoktur.

ZENCEFİL

Ya da her pazar CeCe'ye bir erkek yaklaştığında masamızda belirmesi. LIV

Ya da her zaman CeCe'nin en sevdiği şarkıları çalması, aşık olduğu kızın cover sanatçısını getirmesi ve her zaman bize bardan onu izleyebileceği bir yer ayırır.

Bizi aydınlat, CeCe. Otuz dakika içinde cevap vermezsen bir atı kurtardığını varsayacağız.

ZENCEFİL

Cevap vermiyor. Bir saat oldu. Mağara adamı patronu onu gerçekten eve götürüp düzgün bir değerlendirme yapmış olabilir mi?

LIV

Eğer değerlendirmeden kastın kızın sikini ne kadar iyi aldığını değerlendirmekse, umarım öyledir. Tanrım, böyle bir geceyi hak ediyorsun, bebeğim.

ZENCEFİL

Eğer ateşli patronunuzu yapıyorsanız, detaylara ihtiyacımız var. Kesinlikle büyük

penis enerjisi var. LIV

Evet, Tanrım, Nashby'ye bir daha asla aynı gözle bakamayabilirim. LOL.

ZENCEFİL

Günaydın, CeCe. Öldün mü sen? Ateşli kovboy patronun seni ölene kadar becerdi mi?

Siz imkansızsınız.

Elbette bunu varsayıyorlar. Böyle düşünmemelerine imkan yok. Ginger'ı seviyorum ama kesinlikle dedikoducu bir tarafı var. Ona tamamen güveniyorum ama Cole sorarsa onu reddedebilir mi? On dört yaşımızdan beri onunla bir aşk-nefret ilişkisi içinde. Aralarında öyle tuhaf bir elektrik var ki, Cole mutfağında ona içki doldururken onları didişirken yakalıyorum. Bazen neden arkadaşım olduğunu merak ediyorum.

Yarın akşam Avery'nin doğum günü yemeğine kadar kızları görmem gerekmiyor, böylece sorularından kaçınabilir ve ne söyleyeceğimi düşünmek için kendime bir gün verebilirim. En iyisinin bu olduğuna karar verdim.

LIV

Yine de yanıldığımızı duymadım.

Yanılıyorsun. Ben hayattayım. Beni ölene kadar sıkmedi.

ZENCEFİL

Ölüme.

Bir kovboya binmiş.

LIV

Kahretsin, aynı fikirdeyim.

Ben öyle bir şey demedim. Şimdi işe gidiyorum. İkinizi de seviyorum.

ZENCEFİL

Bizi sevdiğini söyledi. Kesinlikle biriyle yattı.

Güzel. İkinizden de nefret ediyorum. Dedikoducu sürtükler.

ZENCEFİL

Çok geç, kovboy çantadan çıktı.

Bluzumu dolaptan çıkarırken gülüyorum. Kesinlikle bir kovboya binmiştim - en azından yarı zamanlı bir kovboya - ve bunu saklamaya çalışmanın bir anlamı yok, kızlarım zaten biliyor.

CHAPTER TWENTY-NINE

Nash

Wade'in etrafında bir arada kalmayı başarıyor, ama zar zor. Dünya kendi eksenini üzerinde kaymış olsa da buradaki her şey aynı görünüyor. Yirmi yıldır oturduğum mutfakta her Perşembe sabahı olduğu gibi çörek yerken tanıdık bir panik ensemde hissediyorum.

"Dün gece Drew the Dick'i biraz hırpaladığını duydum."

"Şimdiden duydun mu?"

"Dün gece biliyordum." Wade sırtıyor. "Annem kasabayı ve dirgenleri alıp onun peşine düşecekmiş gibi görünüyordu."

"Siktir," diye kıkırdıyorum şapkamı çıkarıp alnımı ovuştururken. Jo'nun kötü tarafında olmak istemezdim.

"Şikayet etmiyorum. Hala CeCe Rae'nin arkasında olduğunu bilmek güzel."

Evet, yumuşak, ipeksi, çıplak sırtı.

"Bazen gülümsüyor ve başını sallıyor ama içi duygu karmaşası içinde. Ona geri dönmek için onu geçmezdim." Bu cümle beni bir saniyede ayılttı. "Öyle mi düşünüyorsun?" Yüzümdeki dehşetin belli olup olmadığını merak ediyorum.

"Asla bilemezsin. Onunla çok zaman geçirdi ve hep evlenip çocuk sahibi olmak istedi." Başımı sallıyorum ve Andrew'un CeCe'ye nasıl davrandığının tam olarak farkında olup olmadığını merak ediyorum.

"O da bunu isteyen ve ona iyi davranan birini bulmalı o zaman." Boğazımı temizliyorum. Bir *daha asla* Andrew'la bir dakika bile yalnız kalmayacak.

"Umarım yapmaz, ama daha garip şeyler de oldu ve CeCe son derece sadıktır. Seninle hemen çalışmaya başlamasına bu kadar sevinmemin nedenlerinden biri de bu. İşleri sonuna kadar götürüyor. Ona bir yer, yatırım yapacağı bir şey ve bu festivali bir proje olarak verdiniz. Bu onun için iyi bir şey ve sanırım... ben sadece minnettarım dostum." Wade omzuma vurdu.

CeCe'yi koruyup kollayan bir aziz gibi davranmaktan nefret ediyorum, oysa aslında onu yiyip bitirmeyi düşünmekten kendini alamayan ve bunun dışında hiçbir gelecek planı olmayan bir şerefsizim. Kesin olan bir şey var ki, Andrew'a ve onun berbat korku evine geri dönmesine asla izin vermem. Ama sırf her şeyi istediği ve o da bunu ona sunacağına söz verdiği için geri dönmek ister miydi? Yaban mersinli kekimden kalan son lokmayı da yutup yeniden odaklanıyorum.

İşte bu yüzden plana sadık kalmamız en iyisi. Plana sadık kalmak. Arkadaş kalın, hiçbir şeyin garipleşmesine izin vermeyin. Bu mantrayı defalarca tekrarlıyorum.

Kahve molamız bittiğinde Wade'den ayrılıyorum, CeCe'ye göstermek üzere ofise götürebilmek için açık artırma paketini

yanıma alıyorum ve eve doğru yola çıkıyorum. Tam plana sadık kalmaya karar vermişken, telefonumda onun adı beliriyor ve yeni yetme bir bağımlı gibi

Öyleyim, dikkatimi ona vermek için kenara çekiyorum.

RAE

Gittiğin zaman iyi ki gitmişsin. Seni sıcak sudan kurtardım ve arkadaşlarım benim için bir arama ekibi göndermek üzereydi.

İyi ki bir saat önce seni aramaya gelmemişler.

RAE

Ginger yıllardır bana bir at kurtarmamı, bir kovboya binmemi söylüyor. Muhtemelen gurur duyardı.

Ben kovboy değilim.

RAE

Bence yarı zamanlı bir kovboy da sayılır.

Silmeden önce birkaç farklı şey yazmaya başlıyorum.

Dün gece çok eğlendim.

Ezik.

Hayatımda yaptığım en inanılmaz seksti.

Daha da ezik.

Sabahları çok güzel görünüyorsun.

Saf, romantik komedi oyuncusu eziği.

Aklımdan çıkaramadığım ve her gün her dakika kendimi içine gömmek istediğim seksi muhasebecim ve en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi için uygun bir yanıt nedir? Bir dakika düşündüm ve hafif tutmaya karar verdim.

Spicer's'a uğrayacağım, ben gittikten sonra bir şeyler yedin mi? Sana kahvaltı getirebilirim.

RAE

Sanırım vajinamı taciz ettikten sonra sabah sisinin içinde iz bırakmadan çekip gitmek en azından bunu yapabilirsin.

Kıkırdıyorum ve park halindeki kamyonetimde elimle yüzümü ovalıyorum. Aklımdan geçenleri bir bilse, burada kalacağımı bilirdi. Ve sadece sabah için değil. Bana izin verdiği sürece CeCe ile kalacağımı düşünmeye başlıyorum.

Kukundan özür dilerim. Önünde çörekler ve kruvasanlarla sürüneceğim.

RAE

Teşekkür ediyor, bu bir başlangıç ve acele et, acıktım diyor. Dokuza kadar ofiste olurum.

Seninle orada buluşuruz.

Çiftlikten on mil ötedeki araba yoluma dönüyorum ve rahat bir nefes alıyorum. Burası benim güvenli alanım. Benim sığnağım. Çakıllı yol beyaz çitlerle kaplı ve neredeyse yarım mil uzunluğunda. Akçaağaç ağaçları küçük kulübeyi tam önünüze gelene kadar gizliyor. Burada sekiz dönüm arazim var ve her santimini seviyorum. NHL günlerimden bazı arkadaşlarımla milyonlarını sergileyen devasa evleri var. Benim sadece buna ihtiyacım var. Basit kulübem ve biraz arazi.

Merdivenlerden geniş, etrafı saran ön verandaya çıkıyorum, sabah dörtteki kahve noktam, saat 3:13'ten sonra aradığım ve tekrar uyuyamadığım, güneşin uyanışını izlediğim ve kuşları dinlediğim alan.

Ev sade ama her türlü modern imkâna sahip. Eve dönmek için plan yaptığım sırada satılık olması çok iyi oldu. Wyatt ölmeden bir gün önce evi inceledim ve biliyorum ki o burayı çok severdi. Sahibi huzurevine gidiyordu ve ellili yıllardan beri burada yaşıyordu. Buraya bakmış ama hiç yenilememiş. Ben de emekli olmadan önce arenayı yenilediğim gibi burayı da yeniledim. Kulübenin duvarları duruyor ancak mutfak yeni ceviz dolaplar, paslanmaz çelik aletler ve büyük bir kasap blok mutfak adası ile güncellendi. Evdeki en sevdiğim oda, mutfak dışında yer alan ve hala gerçek odun yakan zeminden tavana orijinal parke taşı şömineli rahat bir aile odası. Bu odadaki devasa renkli pencereler, arkasından akan tatlı su deresine bakıyor. Yirmi beş metrelik rıhtımımı ve küçük kayık balıkçı teknemi tutacak kadar derin ve yazın yüzmek için yeterince temiz. Evin tamamı canlı kremler, ahşap ve ferforje demirden oluşuyor; rustik ve sakinleştirici. İhtiyacım olan ya da istediğim tek şey bu. Hemen duşa giriyorum, CeCe'nin hala tenime sinen çilek kokusunu son bir kez içime çekiyorum ve üzerime kot pantolon ve temiz, beyaz bir Henley giyip Spicer's'a gitmek üzere kapıdan çıkıyorum. Shania Twain'in "Whose Bed Have Your Boots Been Under?" şarkısı ses sistemimden çalmaya başlamadan önce garaj yolundan zar zor çıkıyorum. Pazar gecesi CeCe'nin barda bu şarkıyla dans ettiğini hatırlayarak yüzümde dünyanın en aptal sırtışıyla arabayı sürüyorum ve her kelimesini söylüyorum.

Kesinlikle boku yedim.

Saat dokuzda ofise geldim, Sonny'nin kahvesini ve pudralı çöreğini masasına bıraktım ve incelemem için bıraktığı belgeleri aldım.

"Isıklı çalışıyorsun," diyor bana şüpheyile bakarak.

Başımı kaldırdım. *Ben* mi?

"Ana cadde boksu bu sabah seni mutlu etti mi patron?" Arkasına yaslanıyor ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

"Tanrım, dedikodu çok hızlı yayılıyor," diyorum ofisinden çıkmak için dönerken. "CeCe daha gelmedi mi? Arabasını görmedim." "Buradayım," diyor Sonny'nin ofisine girerken.

"Benim için bir şeyin var mı *patron*?" diye soruyor.

Sikeyim. Neden seksin kendisi gibi görünmek zorunda? Normalde dalgalı olan saçları gür ve dümdüz bir şekilde sırtından aşağı sarkıyor ve üzerinde tam olarak gözlerinin renginde koyu yeşil bir elbise var. Üst kısmı yüksek yakalı ve bol, ama tıpkı kolları gibi minik belini kavıyor, bol ve dalgalı, sonra bileklerini sıkıca sarıyor. Alt kısmı ise gösterişli. Dizlerine kadar tüm alt yarısını ikinci bir deri gibi sarıyor ve mükemmel kıvrımlarının her bir parçasını gösteriyor.

Çenemi yerden kaldırıyorum ve Spicer's'ın tüm hamur işleriyle dolu bir kutuyu ona uzatıyorum. Dün gece ellerimdeki dolgun kıçının görüntüsü zihnimi dolduruyor. Kuşluk vakti odunlaşmamak için gözlerimi ondan kaçırıyorum.

"Teşekkürler." CeCe sırtıyor ve ardından saçlarını omzunun üzerinden atarak ofisten çıkıyor.

Onu takip etmek için dönüyorum, Sonny'ye omzumun üzerinden bir el sallıyorum ve onun bana onaylamayan bir anne gibi başını salladığını fark ediyorum.

"Bunu yapamazdın, değil mi patron?"

"Sınırlar, Sonny. Donut'ının tadını çıkar," diye cıvıldıyorum ofisinden çıkarken. "Mmhmm." Arkamdan bir ses duydum.

CHAPTER THIRTY

CeCe

A Geri dönmem gereken uzun bir telefon listesinden sonra nihayet yemek yeme şansım oldu. Spicer's'tan aldığım şekerleme kutusunu açarken on dört yaşında aşık bir kız çocuğu gibi görüldüğümünden eminim. *Her şeyi almış.* Sundukları her pastayı.

Kutunun içine korkunç bir kedi resmi çizmiş ve yanına da "barış teklifi" yazmış. *Bu adam.*

Akçaağaçlı cevizli çöreğimi çıkarıp mutlu bir şekilde yemeye başlarken gülmeye başlıyorum. Masamda telefonum çalıyor.

ZENCEFİL

Avery'nin dediğine göre yarı zamanlı bir kovboy/ seksi patron bu sabah ekipman odasında Shania Twain mırıldanıyormuş. Acaba neden olabilir?

Yüzüm kızardı ve sandalyemde geriye yaslandım.

Shania'yı kim söylemez ki?

LIV

Erkeklerin mırıldanmasının sadece iki nedeni vardır. Yeni biriyle yattıklarında ya da yatacaklarını düşündüklerinde.

ZENCEFİL

Peki bebeğim, muzdan patlıcana kadar bir ölçekte burada neyden bahsediyoruz?

Bu sabah şekillendirmeniz gereken genç beyinler yok mu?

Ginger sorumu duymazdan geliyor.

ZENCEFİL

Bu gece planlar değişti, yogayı unut, küçük partine geliyorum. Mabel'a mani ve pedi istediğimi söyle lütfen. Kiraz kırmızısı.

LIV

Ben de kaçırmıyorum. Saat yedide orada olacağım. Çikolata ve şarap getireceğim.

İkinizin bir hobi bulması gerekiyor ve pembe giymeyi unutmayın, bu pembe bir parti.

ZENCEFİL

Pembe hiçbir şeyim yok.

Yaratıcı olabileceğine inanıyorum. Yedide görüşürüz.

LIV

Ben patlıcan diyorum.

Hepinize güle güle.

Başımı ellerimin arasına aldım. Düşünmek için kendime bir gün ayırmak buraya kadarmış.

Mabes bu gece yatıya kalacağımız için hala heyecanlı mı?

COLE

İki gündür bu konu hakkında konuşmayı bırakmadı.

Tamam, altıda görüşürüz. Ona yemek hazırladım.

COLE

İyi misin? Andrew'un dün gece burada olduğunu duydum.

Evet. Bütün kasabanın teneke kutular ve iplerle birbirine bağlı olduğunu düşünmeye başladım.

COLE

Annem dün gece beni aradı ve bilgi verdi. Nash'in ona haddini bildirdiğini söyledi. Orada olmasına sevindim.

İçimi çekiyorum ve bu sefer bir Danimarka vişnesi daha yiyorum. Dört saatlik uykuyla çalışıyorum, yeni mi eski mi kafa karıştırıcı? Ateşli patronuma karşı hissettiklerim ve gecemi heyecanlı yedi yaşındaki bir çocukla geçirme planım, bugün bu ekstra şekere ihtiyacım olacağı anlamına geliyor. Yaz tatili neredeyse bitmek üzere ve iki haftadır bunun için bana yalvarıyor.

İkinci Danca'mın ortasında kendime engel olamadım. Pes ettim ve Nash'e bir mesaj gönderdim.

Kahvaltı için teşekkürler. Vajinam seni neredeyse affediyor.

Cevap vermesini bekliyorum ama günün geri kalanında Nash'ten haber alamıyorum ya da onu göremiyorum. Fazla düşünmekten kaçınarak çalma listemin sesini açıyorum ve ofisimde bir ton iş yapıyorum. Saat üç olduğunda Nash'in mesajımı açmadığını fark ediyorum. Ertesi sabah muhtaç bir kadın gibi görünmek istemediğim için toparlanıp saat dörtte çıkmaya hazırlanıyorum. Ne de olsa ona sadece bir gece diyen *bendim* ve bu tanımın sınırlarını zorladığımız kesin.

Arabama bindiğimde aslında muhtaç bir kadınmışım gibi telefonumu tekrar kontrol ediyorum ama hiçbir şey yok. Annemle Mabel'a akşam yemeği hazırlayabilmek için markete uğrayıp standart s'mores malzemelerini ve abur cuburları alıyorum.

Saat beşte eve döndüğümde, onunla yattığım için kendi kıcıma tekme basıyordum. Nash Carter'la sadece seks yapıp sonra da hiç olmamış gibi unutulabileceğimi düşündüğüm için delirmiş olmalıyım.

Telefonum nihayet çaldığında hâlâ kendimi azarlıyordum.

MR. CARTER

Uzun bir gündü. İki eğitmen hastalandı ve festival için Lexington'dan potansiyel sponsorlarla toplantılar yaptı. Seni bilgilendirmek için sabırsızlanıyorum. Neredeyse affedildiğimi duyduğuma sevindim... Sürünmeye başlamaya hazırdım.

Kilit ekranımda yanıp sönen yeni atanmış kişi adına gülümsüyorum. *Bay Carter*. Evet, öyle. İç çekiyorum ve her zamanki gibi her şeyi fazla düşündüğümü fark ediyorum. Adam meşguldü, CeCe. Hepsi bu.

İyi ki sadece bir geceydi. Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum.

Bunu neden söyledim ki? Şu anda surat asmanın tanımını yapıyorum. Merhametle yorumumu görmezden geliyor ve konuyu değiştiriyor.

MR. CARTER

Peki bu gece neden meşgulsün?

Meşgul olduğumu nereden biliyorsun?

MR. CARTER

Bana bu sabah söyledin.

Öyle mi yaptım?

Öyle mi yaptım?

MR. CARTER

Evet, sabah öncesi seks.

Cevabını okuduğumda ona söylediğimi hatırlıyorum, şimdiye kadar tamamen unutmuşum. O beni öperken ya da bana dokunurken beynimin düzgün çalışmadığının kanıtı.

MR. CARTER

Kendini savunman için söylüyorum, o sırada dikkatini dağıtıyordum.

Hatırladığım kadarıyla.

Evet, bu savunmayı kabul ediyorum. Çok fazla seks = geçici hafıza kaybı.

MR. CARTER

Benim için sorun değil, iyi görünmemi sağlıyor.

Bilmen gerekiyorsa, Mabel ile yatıya kalacağım. Mellows kızartacağız.

MR. CARTER

Viski dağıtıyor ve kasabanın ayyaşlarını düzene sokuyor olacağım. Mabel ile iyi geceler.

İçkilerinizi yudumlarken iyi geceler.

Neden bu kadar garip görünüyor? Mabel'in pizzasına başlarken bunun gerçek olduğu gerçeği yüzüme çarpıyor. Benim için artık çok geç. Gittim ve yaptım. Nash Carter'ın ait olmadığı yere girmesine izin verdim.

CHAPTER THIRTY-ONE

CeCe

"Biliyordum," diye ciyaklıyor Ginger, pazen battaniyeyi vücuduma daha sıkı sararken. Bu gece hava serin ve saatlerdir buradayız. Mabel, onu manikür ve pedikür, çok fazla şeker ve Just Dance'te şarkı üstüne şarkı ile yorduktan sonra sonunda Mama Jo ile yattı.

"Şu anda gerçekten bir hata yapmışım gibi hissediyorum. Bu sabah gayet iyiydi ama bilmiyorum... öğleden sonra biraz garip hissettim," diyorum. "Ah, neden bu kadar inanılmaz olmak zorunda?" Başımı ellerimin arasına gömüyorum.

"İyi miydi, asıl soru bu," diye soruyor Olivia.

Ona 'benimle dalga mı geçiyorsun' der gibi bakıyorum.

"Öyleydi, değil mi?" Eliyle ağzını kapatıyor. "Aman Tanrım. Ne kadar iyiydi?" "Çok iyiydi. Şimdiye kadarkilerin en iyisi," diyorum.

"Neden sadece bir gece? Sana *sadece bir gece* gibi bakmıyor," diyor Ginger, dikkatlice düşünerek.

"Eve geldiğimde bana bir ilişki istemediğini söyledi. Sonuza kadar playboy sanırım. Ayrıca, her şeye el atıyor. Daha fazlası için ne zaman zamanı olacak ki? Ayrıca Wade ve Cole'un onu öldüreceğini düşündüğünden de eminim."

"Kimi öldüreceksin?" Cole arka kapıdan güverteye çıkarak soruyor. Günün son ışıkları da evin arkasından süzülürken üç kız da yüzümüzü ona dönüyoruz.

"Andrew," diye doğaçlama yapıyorum. "Çalıları yakmayı bitirdiniz mi?" Konuyu değiştirmeye çalışarak hızlıca soruyorum.

"Evet, onunla uğraşmak isterdim ama Nash benim işimi gördü gibi görünüyor." Üçümüze bakıyor ve kaşlarını çatıyor "Melekler Olmayanlar ne zamandır kızımı etkiliyor?" Kaşları çatıldı.

"Ona sadece nasıl eğleneceğini öğretiyoruz Cole. Donunu buruşturmana gerek yok," der Ginger hemen. Cole homurdanıyor.

"O bizimle birlikteyken sadece yarım şişe votka içtik. Sınırlarımızı biliyoruz ve onların içinde kaldık," diye kıs kıs güler Ginger. "Allah kahretsin," diye mırıldanıyor Cole.

"Cidden, tamamen masum bir geceydi. Bize teşekkür etmelisiniz, şerif yardımcısı. Biz *Testere*'yi izlerken onun sadece beş şekerleme ve bir paket şeker almasına izin verdik. Ayrıca dinlediğimiz gangster rap şarkılarını da beş şarkıyla sınırlandırdık. En iyi davranış. Söz veriyorum." Ginger, izcilerin onurlandırdığı gibi kalbine vuruyor.

Hepimiz gülüyoruz ama Cole sırttmıyor bile.

"Seçtiğin arkadaşlar bunlar mı?" diye soruyor

bana.

Olivia alay ediyor. "Benim bununla hiçbir ilgim yok. Hepsi onun suçu." Ginger'ı işaret ediyor.

Olivia ve Ginger iki büklüm olurken Cole, "İnan bana, öyle olduğunu biliyorum," diyor. İçeri girmek için dönüyor, sonra durup tekrar bize bakıyor.

"Kızım yarın uygunsuz tek bir kelime ederse, onu g rmen yasaklanır." Cole, Ginger'ı işaret ediyor. "Bir dadı aradığını duydum, Cole? Sana aile indirimi yapabilirim."

"Sık gibi. İyi geceler, CeCe. Sabaha dönerim," diye mırıldanıyor ve eve doğru geri dönüyor. "Neden onu itmekte ısrar ediyorsun?" Ginger'a soruyorum.

"      onu ateşli ve rahatsız görmeye bayılıyor. Hiç bu kadar iyi g r nmemi ti." "Eww."  rperiyorum, bu da onu daha da çok güldürüyor.

Gerçekte, Mabel Ginger'ı seviyor ve onları birlikte izlemek bana neden  Ğretmen olduğunu hatırlatıyor. Çocuklar ona ve onun hayattan daha büyük, mutlu kişiliğine akın ediyor. O doğal biri.

"Pek   , asıl sorunuma dönelim," diyorum bir lokumu pokerin üzerine atarken.

"Senin sorununu anlamıyorum. Ne isterse söyleyebilir, sana karşı kötü hisleri var. Onu barda izliyorum. Nasıl fark etmiyorsun?"

Ona  a kın  a kın bakıyorum. Sangria Sundays'e gittiğimiz son birkaç seferde Nash'i neredeyse hiç görmemiştim. "Doğru, gölgelerde saklanıyor ve yolumuza çıkan her erkeğin önünü kesiyor," diye kıkırdıyor Olivia.

"Belki de sorun bir iliği istememesi değildir," diyor Ginger tüm bilgeliğiyle, lokumumun m kemm l bir yanık tonuna dönüşmesini izlerken. "Belki de henüz doğru kişiyle tanışmamı tır. Ooh, bir fikrim var."

"Siktir," diyorum belli belirsiz.

Ginger'ın fikirleri genelde ba ımın belaya gireceği anlamına gelir.

"Hayır... dinle, bu iyi ve kolay. Yarın gece, sadece onu izle. Gerçekten dikkat et. Bugün Cuma. Haftanın en yoğun gecesi, canlı müzik, Avery'nin doğum günü yemeği. Orada bir sürü uygun erkek olacak. Bak bakalım onlardan biri seninle konu tuğunda nasıl tepki verecek."

"Ya da sana bakıyor bile," diye söze giriyor Olivia, kendi lokumunu ağzına atarken h    ikimize bakıp kıkırdıyor.

"Unutmak zorundayım, Nash Carter'ın üzerinde duramam. Sadece gidip eğleneceğim. Tek bir geceydi. *İnanılmaz* bir geceydi ama bunu geride bırakmalıyım. O hepimize çok yakın ve ben Andrew ile ili kimi bitireli sadece bir ay oldu."

"Lütfen, onunla içiniz aylar önce bitmişti ve kaderin hiç beklemediğiniz bir anda karşınıza çıkma gibi bir huyu var," diyor Olivia, gözleri okuduğu tüm tuhaf romanslarla dolu.

Ginger kendinden emin bir şekilde, "Seni bilmem ama Pazar gününden sabahın k r ne kadar seni on şekilde beceriyorsa o aileden değildir," diyor. "Göreceksin."

"Sadece incinmek istemiyorum. EĞer ona karşı bir şeyler hissetmeme izin verirsem, incinirim. İli kimizi platonik tutmak zorundayım. Nash başka bir şey istemiyor ve ben de vurup bırakacak bir tip değilim."

Olivia kahkahasını geri çekti. "Sana söylemekten nefret ediyorum ama d n geceden sonra öyle olduğunu söyleyebilirim - en azından onunla."

İnledim ve yanmış mellow'umu ağzıma attım. Lanet olsun Nash Carter'a ve onun m kemm l vücuduna, sevimli kişiliğine ve akıllara durgunluk veren cinsel taktiklerine. Yarın her şey eskisi gibi olacak. Numara yapmakta iyiyim, Andrew'la aylarca yaptım bunu. Bunu da yapabilirim.

CHAPTER THIRTY-TWO

Nash

T Bar bir Perşembe gününe göre sessiz ve ben gerçekten çok yorgunum. Bütün gece CeCe'yle ayakta kalmak bana zarar verdi. Ona neredeyse 15 kez mesaj attım ama durdum çünkü Mabel'la bir gece geçirdiğini biliyorum ve onu boğmak istemiyorum. Onu düşünmeden duramıyorum ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Bu benim başıma gelmez. Kadınlar *bana* mesaj atar.

Kadınlar *beni* kovalıyor. Bunun olmasına izin verirsem, tüm bu duyguları sistemimden atacağımı düşündüm ama tam tersi oldu - şimdi CeCe'ye sahip olduğum için onu daha çok istiyorum.

"Ona mesaj atarsan cevap verecektir. Mabel yatakta." Telefonuma bakmaktan başımı kaldırdığımda Ginger Danforth'un üzerinde "Bu berbat bir fikir, saat kaç?" yazan sakız pembesi bir tişörtle ofisimin kapısında dikildiğini görüyorum.

"Ne istiyorsun, Ginger? CeCe burada mı?" Başını hayır anlamında sallayınca umudum sönüyor. "Hayır, evde, onu az önce bıraktım. Sadece seni görmeye geldim, Nashby."

Hay sikeyim.

"Şaşırmış gibi bakma, bana söylemedi, her şeyi kendi başıma çözdüm ve sırrın benimle güvende. Wade ve Cole bilmese de olur, yeter ki öğrendiklerinde seni dövmelelerini en ön sıradan izleyebileyim." Kıkırdıyor.

Şapkamı çıkarıp alnımı ovuyorum. Aklımda Wade ve Cole'un bunu sorun etmeyeceği her türlü senaryoyu gözden geçiriyorum ve her seferinde elim boş dönüyorum.

"Lanet olsun, Ginger. Sadece bir geceydi." "Evet biliyorum, bu yüzden buradayım."

Ona şaşkın şaşkın bakıyorum. Beni tehdit etmek için mi burada? Ona sırtıyorum. Bundan kesinlikle küçük bir zevk alıyorum. Ginger ufacık tefecik bir şey ama çok alıngan ve muhtemelen tuhaf bir şekilde güçlü.

Sandalyemde arkama yaslanıyorum ve kollarımı göğsümde kavuşturuyorum.

"Bana arkadaşını incitmememi falan söylediğin yer burası mı?" diye soruyorum. "Hayır," diye alay ediyor ve beni şaşırtıyor.

"Zarar vermeyeceğini biliyorum, CeCe. İşte burada sana kafanı kıcıncından çıkarmanı ve ona karşı ne hissettiğini *açıkça söylemeni* söylüyorum."

Bu konuda kendine çok güveniyor, ben de inkar ediyorum. Doğal olarak.

"CeCe'yi seviyorum, ona saygı duyuyorum ve onu çok önemsiyorum ama onun kardeşleri benim kardeşlerim.

Onun ailesi benim ailem." "Saçmalık," diyor Ginger gülerek, sanki içimden geçenleri görmüş gibi.

"Onları bahane olarak kullanıyorsun. Onlar yetişkin adamlar ve CeCe de yetişkin bir kadın. Bunu aşarlardı. Sen o değilsin.

Eskiden olduğun gezgin playboy. Aylardır evdesin ve sendeki farkı görüyorum. Korkuyorsun, Nash. Ona zarar vermekten değil, onun *sana* zarar vermesinden ya da onu kaybetmekten ya da bu ikisinden birinden korkuyorsun."

Yanıt olarak homurdanıyorum ama kafamın içinde bir yerlerde onun haklı olduğunu biliyorum. Bunu ikimiz de biliyoruz. "Uzun ve zehirli bir ilişkidten yeni çıktı," diyorum kavrayarak.

"Kalbi aylardır Andrew'dan ayrı. Wyatt öldüğünden beri, hatta belki ondan da önce."

Bana doğru yürüdü ve işaret etti. "Bahane üretmeyi bırakmalı ve nasıl hissettiğini kendine itiraf etmelisin. Belki biraz zaman alacak ama bunu çözmelisin. CeCe gibi bir kız uzun süre bekâr kalmaz. Bunu, bu bara her geldiğimizde neredeyse sopayla dövmek zorunda kaldığın erkek ordularından anlamalısın."

CeCe'yi başka bir adamla düşünmek damarlarıma ateş düşürüyor.

"CeCe'nin sana söyledikleri ile onun isteyebilecekleri spektrumun farklı uçları. Şu anda sana bakarak onu önemsedini söyleyebilirim. Şansını boşa harcama. Bir kez olsun kontrolü evrene bırak. Onları kaybetmiş olman onu da kaybedeceğin anlamına gelmez. Tanrı neşe ve acı sunar. *O* kadar zalim değildir." Göz kırıyor ve ben yutkunuyorum çünkü Ginger'ın sözleri beni rahatlatamayacak kadar evime yakın.

"Tamam, bu kadar, Dr. Phil." Ayağa kalktım ve kapıya doğru ilerledim.

"Bir düşün ve ne olursa olsun, senin adını andığı zamanki gibi baktığını hiç görmedim. Oh, ve bara Pina Colada malzemelerini doldur. Dere yükselmezse yarın gece görüşürüz." Kapımdan içeri girdi ve kalabalığın içinde kayboldu.

Kapıyı kapattım, masama oturdum ve bir elimi saçlarımda gezdirdim. Ne istiyorum ben? Hiçbir fikrim yok. Arkama yaslanıp gözlerimi kapatıyorum, CeCe'nin görüntüleri aklımdan geçiyor.

Tek istediğim onun sesini duymak. Anahtarlarımı alıyorum ve çıkarken Asher'a başımla selam veriyorum. Kamyonetime bindiğimde cebimden telefonumu çıkarıyorum ve hiç düşünmeden onu arıyorum. İkinci çalışta seksi bir "Bay Carter" ile telefonu açtı.

Sesi kulaklarımı dolduruyor ve tuttuğumu bile bilmediğim bir nefes bırakıyorum.

CHAPTER THIRTY-THREE

CeCe

M Çok az uyuduktan sonra alarm beni uyandırıyor ve önümde çok dolu bir gün ve kızlarla dışarıda geçireceğim bir gece olduğunu fark ederek inliyorum. Nash'in dün gece araması beni şaşırttı, ama ilk içgüdüm bir şeylerin ters gitmiş olabileceği yönündeydi ve itiraf etmeliyim ki onun sesini duymayı gerçekten istiyordum.

Meğer tek istediği belediyenin irtibat kişisiymiş çünkü gece on buçukta sadece o çalışacakmış. Neredeyse gece yarısına kadar telefonda teklif üzerinde çalıştık ve sonra çok geç saatlere kadar özel bir şey hakkında değil, aynı anda her şey hakkında konuştuk-iş, babam, en sevdiğimiz müzikler, NHL'deki yol hikayeleri, Seattle'da ziyaret ettiğim yerler, TV şovları, yemek, spor, aklınıza ne gelirse. Liseden beri hiç böyle bir telefon görüşmesi yapmamıştım; büyük evdeki eski odamda uyuduğum ve annemi uyandırmamak için bir ergen gibi fısıldayarak konuştuğum gerçeği de bunu daha da arttırıyordu. Öyle bir telefon görüşmesiydi ki, sonunda o "yorgun musun?" diyordu, ben de "hayır" diyordum, yorgun olmama rağmen bitmesini istemiyordum.

Sonunda, iki ile üç arasında bir yerde neredeyse uykuya daldıktan sonra, hayal meyal "Uyu CeCe, yarın görüşürüz" dediğini hatırlıyorum.

Telefonu kapattım ve bütün gece rüyamda onun ellerinin üzerimde olduğunu gördüm, aşık bir genç gibi.

Mabel'in sesi koridorda yankılanıyor, ardından odama girip yatağımın üzerinde zıplıyor. "Nana Jo bize çikolatalı krep yaptı."

Uyuyormuş gibi yapıyorum, sonra onu tutup gıdıklayarak gülme krizine sokuyorum ve merdivenlerden aşağı kaçmasına izin veriyorum. Esniyorum ve pencereden dışarı bakıyorum, kendimi tuhaf ve neredeyse sersemlemiş hissediyorum. Beş dakika daha beklemek gerektiğine karar verdim.

Tek gecelik kaçamaklar sabahın üçüne kadar telefonda konuşup Green Day'in mi yoksa The White Stripes'in mi daha etkili olduğunu tartışmazlar, değil mi? Gözlerimi kapatıyorum ve onu güçlü, mürekkepli kolları ve lacivert gözleriyle üzerimde gezinirken ya da daha iyisi, yüzü bacaklarımın arasına gömülmüş, parmaklarım dalgalı saçlarında dolanırken bana bakarken hayal ediyorum. Zihnimin gözündeki görüntüyle damarlarıma sıcaklık doluyor.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kalkmam gerek yoksa çocukluk odamda kendimi tatmin etmeye çalışacağım. Standart atletimin ve şortumun üzerine pamuklu bornozumu geçiriyorum, telefonumu alıyorum ve mutfağa, kahve ve krep kokusuna doğru ilerliyorum.

Ginger, Avery ve Olivia'dan bu akşam ne giyecekleri ve Avery'nin doğum günü için Dolcettos'ta ne yiyecekleri hakkında gelen mesaj yağmuruna göz gezdiriyorum.

"Günaydın, CeCe."

Yıkıcı yarı zamanlı kovboy Nash'i görmek için bakışlarımı kaldırıyorum. Wranglers, beyaz tişört, dizinde kovboy şapkası, tozlu ve kirli

Wade ile ahırda geçirdiği sabahtan, bir elimde kahve, diğer elimde kalbimle mutfak masamda otururken.

CHAPTER THIRTY-FOUR

Nash

Up ve üç saatlik uykunun ardından sabahın yedisinde çiftlikte olmak, Merkez ile bu gecenin gürültülü, Cuma gecesi bar kalabalığı arasında küçük bir güç uykusu anlamına gelecektir.

Ödüm koptu ve dün gece işle ilgili bir telefon görüşmesi yaptım ama işe yaradı. O tatlı, boğuk sesi dört saat boyunca kulağımda kaldı, kimseyi uyandırmamak için fısıltıyla konuşuyordu. Telefona sırtışımdan, bana hayatımda duyduğum en ilginç hikâyeyi anlattığını düşünebilirdiniz.

Bu sabah çok fazla gülümsediğim için yanaklarım resmen acıdı. Üç saatlik bir uykudan sonra ayağa kalktım ve arazimdeki patikalarda koşmaya başladım, çünkü bir kadınla telefonda konuştum ve telefonu kapatmak istemedim. Tam tersini istedim, onu konuşturmak için elimden gelen her şeyi yapmak istedim.

Ormanda koşarken CeCe ile ilgili aklımdaki tüm senaryoları gözden geçirdim. Hayatımda hiç düşünmediğim tuhaf şeyler hayal ettim. Birlikte market alışverişi yapmak, onunla dans etmek, onu bir randevuya götürmek gibi rastgele şeyler. Bu noktada kendimden tamamen vazgeçtim çünkü gerçek şu ki, bu her neyse onunla savaştığım kadar güçlü değilim. İşte burada, CeCe'nin ilk uyandığındaki güzel yüzünü görmekten başka hiçbir neden olmadan mutfağında oturuyorum ve bu beni hayal kırıklığına uğratmıyor.

O büyük meşe merdivenden o lanet ipek pijamalarla iniyor ve ben tamamen gidiciyim.

"Günaydın." Annesiyle benim aramda gülümsüyor.

"Günaydın bebeğim. Nash, Wade'le tanışmaya ve benim meşhur kreplerimden yemeye geldi, değil mi bebeğim?" Onları kaçırmazdım," diyorum, gözlerimi CeCe'den ve saçlarının omuzlarına düşme şeklinden ayırmadan.

Wade mutfağa girip neredeyse beni yakalayacakken o bir kahve alıyor, ben de kışının o şortun içinde ne kadar mükemmel olduğuna bakıyorum.

"İnsanların zamanımı boşa harcamasından nefret ediyorum. Yapacak işlerim var ve burada beklemek beni sinirlendiriyor." "İki dolar," diyor Mabel masada karpuz yerken.

Wade homurdanır ve bagaja biraz para tıktırır. CeCe kahvesini yudumlarken, "Günaydın Çavuş," diye kıs kıs gülüyor. "Henüz bir eğitmen bulamadın mı?" Ben soruyorum.

"Bu hafta şimdiye kadar iki yetersiz görüşme yaptım ve şimdi de bir sonraki görüşme altı dakika gecikti. Bugün için

ayarlanmış sadece bir mlakatım daha var. Seçenekler çok az."

CeCe ve ben masanın karşısında birbirimize bakıyoruz ve onun muhteşem yüzünde bir sırtma beliriyor. Bulaşıcı olduğu için ben de gülümsedim ve sonra gülmeye başladık.

CeCe şok olmuş gibi yaparak ve hâlâ kıkırdatarak, "Altı dakika değil," der. Wade bunu komik bulmuyor.

"Zamanın bir anlamı var, bunun için bir neden yok-"

Ön kapının zili çaldı. Huysuz kışına gülmeye devam ederken, elinde kahvesiyle sanki kendini kaybetmeye hazırmış gibi hışımla kapıya doğru koşuyor. Kapıyı açıyor ve karşısında kuzguni renkli uzun saçlı, çok güzel, genç bir kadın duruyor, dağınık ve hızlı hızlı konuşuyor.

"Geç kaldığım için çok özür dilerim, buraya gelirken kayboldum. Hepiniz gerçekten saklanmışsınız. Yetmiş dört numaralı köy yolunu kullandım ama inşaat vardı, bu yüzden dolambaçlı yoldan gitmek zorunda kaldım."

Wade onu içeri alırken homurdanıyor. Aksanı Kentucky değil, daha çok Tennessee.

"Öngörülemeyen durumları hesaba katmak için erken ayrılmak her zaman bir şeydir," diye ona homurdanıyor ve yüzü onun kaba tonundan duyduğu şoku gösteriyor.

"Özür dilerim."

Mama Jo son krepleri de tabağa koyar ve Wade'i sakinleştirmek ve daha iyi bir izlenim bırakmak için girişe yönelir.

"Birkaç dakika çok önemli değil hayatım, hoş geldin. Ben Jolene Ashby, bu huysuz herif de oğlum Wade. Şuradaki de kızım CeCe Rae ve neredeyse oğlum olacak Nash."

"Hepinize günaydın. Kahvaltınızı böldüğüm için ve geç kaldığım için özür dilerim. Bu hiç bana göre değil," dedi ve ben de ona inandım. "Ben Ivy Spencer, eğitmenlik pozisyonunuz için görüşmeye geldim."

"Bu ses nereden geliyor, sevgilim?" Jo sorar.

"Muhtemelen sınırdan adını hiç duymadığınız en küçük kasaba, Jellico, Tennessee." Ivy sırtıyor. CeCe ayağa kalkıyor ve bornozunu sıkıca sarıyor.

"Burada oldukça rahatız, yemek yemek üzereyiz, bize katılmak ister misin?" Elini sıktı. Ben de onu takip ediyorum. "Memnun oldum," diyorum elini sıkma sırası bana geldiğinde.

Wade, "Yoğun bir gün geçiriyorum, o yüzden hemen işe koyulalım, Silolar'daki ofisime gidebiliriz," diye homurdanıyor. Ivy bize bakıyor, sonra Wade'e dönüyor, muhtemelen bizim nasıl bu kadar iyi olduğumuzu ve onun nasıl böyle bir eşek olduğunu anlamaya çalışıyor.

"Belki başka zaman o zaman. Hepinizle tanıştığımıza çok memnun oldum. İnternette aileniz hakkında bir şeyler okudum.

Babanızın atı River Rising, 2006'da Kentucky Derby'de üçüncü olmuş. Etkileyici."

CeCe başını sallıyor ve Wyatt'tan bahsedildiğinde gülümsemesinin ardında her zaman yaptığı gibi yüzünü buruşturuyor. "Çiftliğiniz de çok güzel, Sugarland'e ne güzel bakıyor."

Wade boğazını temizliyor ve neredeyse bu hoş kız için üzüleceğim. Genç görünüyor, CeCe'den çok da büyük değil. "Hepinize iyi günler, nefis kokuyor."

"Tanıştığımıza memnun oldum!" CeCe arıyor.

Ivy ön kapıdan çıkarken ve Jo Anne Wade'e fısıldayarak bağırırken birbirimize dönüp gülüyoruz. "Kibar ol. Tanrım, Wade, American Quarter Association'da iyi bir kariyeri var ve son üç yıldır Bellingham Ranch için antrenman yapıyor. Bu kadar yaşlı bir ahmak olma," diyor, ben Mama Jo'nun ahmak demesine kıs kıs gülerken. Neredeyse kelimeleri kafamdan çekip çıkaracaktı.

Wade cevap vermiyor, sadece homurdanıyor ve kapıdan çıkıyor.

CeCe ve ben masaya geri dönüyoruz, Jo ve Mabel da krepleri tabaklarımıza yerleştiriyor. CeCe,

"Bu sabah çok huysuz görünüyor," diye yorum yapıyor.

"Dün boşanma belgelerini imzaladı," diyor Jo.

Bunu biliyordum ama tüm ailenin bilmesini isteyip istemediğini bilmiyordum. "Janelle sonunda kabul etti mi?" CeCe sordu.

"Anlaştık" abartılı bir ifade olur. Anlaştılar. Ev onda kalacak." Jo yüzünü buruşturuyor.

"Kahretsin." CeCe düşüncelere dalmış bir halde dudağını ısırtıyor ve bu manzara karşısında sikim kıpırdıyor. "Belki de onun dikkatini dağıtmak için etrafında böyle güzel bir kıza ihtiyacı vardır. Onun için üzülüyorum."

Oturup Mabel'dan CeCe'ye bakıyorum ve bekliyorum. Hiçbir şey yok.

"Özür dilerim, bir dakika bekleyin. Teyze bir bok söyleyebiliyor ve bir dolar koymak zorunda değil mi?" Mabel'a soruyorum. O ve CeCe sırtıyorlar.

CeCe yanımdan geçip masanın diğer tarafına giderken göğsüme vuruyor. "Sen paranı koyarken benimkini de koy, kovboy."

O ve Mabel gülmeye başladılar. Başımı sallıyorum ve eğilip bagajdaki iki doları alıyorum.

Mama Jo ve Mabel bir hafta sonra başlayacak okul ve hala nelere ihtiyacı olduğu hakkında derin bir tartışmaya başlıyorlar. Cebimde telefonumun çaldığını hissediyorum.

Hiç uyuyor musun?

Başımı kaldırıp masanın öbür ucundaki gözleriyle buluşuyorum ve ardından masanın altından ona cevap veriyorum.

Pek sayılmaz, hayır.

RAE

Sen insan mısın ki?

Sabahları ne kadar güzel göründüğünü fark edecek kadar insan.

Resmen romantik komedi oyuncusu ezikliğine ulaştım ve umurumda bile değil.

RAE

Yorgun görünüyorum. Bir hokey oyuncusu/yanı zamanlı kovboy beni bütün gece ayakta tuttu.

İyi ki patronun sana bir gün izin vermiş.

RAE

Şaşırdım. O çok sert biri.

O kadar da kötü değil. Yatakta eğlenceli olduğunu duydum.

RAE

Evet, ama dediğim gibi, onun temel bir kuralı var.

Birisi ona kuralların çiğnenmek için olduğunu söylemeli.

Gözleri masanın karşısında tekrar benimkilerle buluşuyor ve sırtarak bir süre beni orada tutuyor.

"Bebeğim, benimle gelebilir misin?" Mama Jo masa altı şakalaşmamızı böldü. CeCe'ye bakıyor. "Mabel'ı gelecek hafta okul kıyafetleri için alışverişe götürmek için mi?"

"Elbette." CeCe Mabel'a gülümsüyor ve sonra annesine bakıyor. Jo Anne önce bana, sonra CeCe'ye bakıyor ve dikkatini mutlu bir şekilde ağzına krep tıktıran Mabel'a çeviriyor.

Boğazımı temizliyorum ve ayağa kalkıyorum. "Gidip Wade'in bu zavallı kızı zor durumda bırakmadığından emin olmalıyım," diyorum. Gitmek istemiyorum ama işler tuhaflaşmadan önce burada ancak bu kadar uzun süre kalabilirim.

"Görüşürüz Jo Anne," diyorum ve onu sıkıyorum. "Kahvaltı için teşekkürler." Mabel'a beşlik çakıyorum. "Abel Mabel, uslu dur."

CeCe'ye dönüyorum ve kendimi ona fiziksel olarak ezme dürtüsüne direniyorum. Direnmek için çok şey gerekiyor. İki gün oldu ama dudaklarını dudaklarımda hissetmek bile beni benden alıyor.

"Sonra görüşürüz."

"Güle güle Nash," diyor o seksi sesiyle.

Onu bugün göremeyecek olmaktan nefret ediyorum, Pazartesi çalıştığı için izinli. Birdenbire, bu gece mükemmel küçük kışını ekibiyle birlikte barıma sokana kadar beklemek çok uzun bir bekleyiş gibi görünüyor.

CHAPTER THIRTY-FIVE

CeCe

"L Haydi kızlar," diye bağıyor Ginger en iyi Shania taklidiyle, Asher elinde ilk tur tereyağlı shot'larla masamıza geldiğinde. Avery'nin doğum günü için Dolcettos'ta yediğimiz akşam yemeğinden dolayı zaten çakırkeyifim. Risotto ve şehirdeki en iyi İtalyan Pinot Grigio'su, tepside bir shot alırken kendimi sıcacık hissetmemi sağlıyor.

Asher, Olivia'nın elindeki iğneyi alırken bir anlığına onunla göz göze geliyor. Beynimin sersemliğinden mi, yoksa sadece bir şeyler mi görüyorum bilemiyorum ama karanlık gözleri Olivia'ya ziyafet çeker gibi bakıyor, sanki bir sonraki yemeği oymuş gibi.

Kadın "Teşekkür ederim" diye mırıldanırken adam geri çekiliyor. Adam başını sallıyor ve kalabalığın içinde kaybolur.

"Lanet olsun, o adam o derin gri gözleriyle seni yakabilirdi." Ginger kıkırdar. Olivia ona kısa bir süre bakar.

"Beni biraz korkutuyor."

Ne gördüğünü görmek için döndüm, biraz korkutucu mu? Evet, bunu görebiliyorum.

"Sanki gözleri içime dikilmiş gibi," diyor Olivia, sanki barın diğer tarafından onu duyabiliyormuş gibi, saçlarını onun dikkatli bakışları arasında perdelemek için kullanarak.

"O itfaiye şefi, değil mi?" Ben soruyorum. "Belki de bir kitabı kapağına göre değerlendiriyoruz. İnsanları yangından kurtarmak için iyi bir ruha sahip olmalı, değil mi?"

Olivia'nın gözleri tekrar ona kayar. "Sanırım," diye mırıldanıyor ama tam olarak ikna olmuş görünmüyor. "Seksi, korkutucu itfaiye şefinden Avery'ye geçiyoruz," diyor Ginger.

Hepimiz aynı şeyi yapıyoruz ve sanki Avery'nin yirmi dört yaşına girmesi dünyadaki en büyük olaymış gibi kadehlerimizi tokuşturuyoruz.

Sinirlerim yıprandı. Gerçekten yaptım. Elbiseyi giydim. Sadece *seksi* görünmek istediğim zamanlar için ayırdığım kırmızı Max Mara. Nash'in bana baktığında beni istemesini istiyorum. Gece geç saatlerde gelen telefon, bakışlar, bu sabah yine rayıma düşen kahve, hepsi birlikte ne kadar ateşli olduğumuzu bildiğim halde. Karşı koymak için çok fazla. Sadece bir kez bile olsa onunla bir şans daha istiyorum.

Yaklaşık on beş dakika oturduktan ve Nash Carter'la aramızdaki her neyse bittiğinde canımın çok yanacağını anladıktan sonra onu görüyorum ve nefesimi kesiyor. Hiçbir erkek bir kot pantolon, tişört üzerine uzun kollu bir fanila ve o lanet olası

ters beyzbol şapkası içinde bu kadar güzel görünmemiştii. Odanın diğier ucundan gözleri benimkilerle buluşuyor ve bana sırtıtıyor. Oturduğum yerde fiziksel olarak eriyorum.

"Evet, kesinlikle tek gecelik bir ilişki," diye fısıldıyor Ginger ve sonra yanımdan homurdanıyor. Dirseğini kendiminkiyle dürtüyorum ve

Avery ikimizin ne fışıldıştığını görmek için dönüyor.

"Bekle, son iki gündür Merkez'in etrafında Shania'yı söylemesinin nedeni sen misin? Sonny de geçen gün ıslık çaldığını söyledi." Avery bana çok inanmaz bir yüz ifadesiyle baktı ve sonra kestirip attı. "*Islık çalıyor.*"

Ben başımı sallarken Olivia gülmekten yerlere yatıyor. "Biz eski arkadaşız," diyorum.

"Çıkarları olan arkadaşlar mı? Yoksa *sadece* arkadaş mı?"

Avery'yi susturmak için "Nash'in yeterince çıkar ilişkisi olan arkadaşı var," diyorum.

Kızlarıma güveniyorum ve o da çok tatlı ama Avery'yi henüz tam olarak güvenecek kadar iyi tanımıyorum.

Avery omuz silkiyor. "Eğer yardımı olacaksa, onunla çalıştığım beş ay boyunca onu hiç kimseyle görmedim. Yani eğer ona mutlu hisler veren sensen, devam et derim. Adam çok seksi." Bunu söylerken ona bakıyor ve kötü bir şey kastetmediğini bilsem de bu beni rahatsız ediyor.

"Ateşli erkeklere!" Olivia bir kadeh daha kaldırıyor ve hepimiz onu takip ediyoruz. Şekerli tatlı sıvı boğazımı yakıyor. Tadı karamel gibi.

Göz ucuyla bardaki Nash'e odaklanıyorum. Bir sarışın ve bir esmerle konuşuyor. Kıyafetlerine bakıyorum. Sarışın olan her kıvrımını saran bir kot pantolon ve bronzlaşmış omuzlarından sarkan fırfırlı bir köylü bluzu giyiyor. Sadece profilini görebiliyorum ama tanıdık geliyor. Her ne hakkında konuşuyorlarsa, derin bir sohbete dalmışlar. Hızla yanımıza gelen Asher'a elimi kaldırıyorum.

"Üç çilekli margarita lütfen." Ona gülümsüyorum, az önceki korkum sarhoşluğumla birlikte azalıyor.

Genelde böyle bir gecede bile dört ya da beş kadehten sonra dururum. Sınırlarımı biliyorum ama bu gece kendimi vahşi hissediyorum, sadece dans etmek ve Nash Carter'ın kafamı beş dakikalığına bile olsa işgal ettiğini unutmak istiyorum. Bir şeyler yazıp sarışına verirken onu izliyorum. Bunun onun telefon numarası olması gerektiği sonucuna vardığımda içimi bir sıcaklık kaplıyor. Başka ne olabilir ki? Bir şeyler söylüyor ve başını arkaya eğerek gülüyor, sonra kâğıdı dar kot pantolonunun cebine sokuyor. Dönüp yüzünü gördüğümde kim olduğunu anlıyorum. O, Sage ve Salt'tan Flörtöz McShows-Her-Ass. Ve Nash ona numarasını mı verdi?

İki saat ve Tanrı bilir kaç tane çilekli margarita içtikten sonra kızlarla birlikte dans pistinde Nash'in bu gece çaldığı inanılmaz country grubu eşliğinde kıcımızı sallıyoruz. Kalabalığın en sevdiği şarkıları çalıyorlar ve alkol acıyı dindirmese ayaklarım bu topuklularla beni öldürecekti.

Dans ederken Nash Carter yokmuş gibi davranıyorum. Saygınlığıma ihtiyacım var. Aslında, bunun için çaresizim. Aramızda gerçek bir şeyler olabileceğini düşünecek kadar aptaldım. Harika seksin ötesinde bir şey. Bayan Flirty arkadaşıyla bir masa bulmadan önce yirmi dakika daha barda kaldı ve Nash tüm bu süre boyunca onunla konuştu. Nash Nashliğini yapıyor, bir sonraki fethi için tohum ekiyordu.

Grup Luke Bryan'ın "Country Girl" şarkısını çalmaya başladı ve herkes çılgına döndü. Dans pisti insanlarla dolu ve Ginger, Olivia ve ben tam ortaya doğru hareket ediyoruz. Elbette her kelimeyi biliyoruz, bu yüzden müzikle birlikte hareket ederken şarkı söylüyoruz. Buradaki en iyi dansçılar biziz, bundan eminim, hatta belki de dünyadaki en iyi dansçılar. Yoksa margaritalar mı konuşuyor? Her iki durumda da, pek umurumda değil.

Üç şarkı boyunca elimizden geleni yapıyoruz, üzerimde eller hissediyorum, kim olduklarına dair hiçbir fikrim yok ama Ginger ve ben Sweet Home Alabama'da dans ederken umurumda değil. Olivia beni yakalamadan önce biri yine arkamdan kalçalarımı kavırıyor ve müzikle sallanıyor.

"Gidip bir şeyler içelim. Patronun çok ateşli ve rahatsız görünüyor."

Kimin ellerinin üzerimde olduğunu görmek için arkamı döndüğümde bir an için kendime geliyorum. Bedenimi tutan kovboy şapkalı, uzun boylu, sarışın futbolcu tipini tanıyamıyorum.

Olivia beni çekti ve adam bana başını salladı.

"Döndüğünde görüşürüz güzelim," diyor müziğin üzerine.

Gülümsüyorum çünkü elbette onu göreceğim - çok tatlı ve bahse girerim sarışın garson kızlarla flört etmiyordur.

Bulanık bakışlarımı Olivia'nın beni çektiği bara çeviriyorum ve gözlerim odanın diğer ucundan Nash'in bakışlarıyla buluşuyor. Bakışları barı ateşe verebilir ve etrafımızdaki her şeyi yakabilirdi.

CHAPTER THIRTY-SIX

Nash

Brent Wilson ona bir kez daha elini sürerse, barın ortasında boynunu kıracağım. Zaten ondan hiç hoşlanmadım, burada sürekli kadınlara asılıyor ve Laurel Creek'in polis gücünün en yeni üyesi olduğu için kendini özel bir şey sanıyor.

Son bir buçuk saattir CeCe'yi izlemekten başka bir şey yapmıyordum çünkü bu gece nedense kontrolden çıktı ve bardaki erkekler ona ve giydiği elbiseye hücum etti. Kısa ve dar, uzun kollu, sırt dekoltesi ve ateş kırmızısı. Daha önce hiç görmediğim kadar göğüs dekoltesi var ve tek istediğim onu yırtıp atmak ve yüzümü o mükemmel göğüslere bastırmak.

Bir masaya doğru ilerlerken Asher'a "CeCe'ye artık alkol yok," diyorum. Başını sallıyor ve devam ediyor.

Tam o orospu çocuğunun ona tekrar dokunduğunu gördüğümde Olivia ile göz göze geldim ve o da çok kızdığımı anladı. Oraya doğru yürümeye başladım ama Olivia'nın CeCe'yi handsy'den uzaklaştırdığını gördüm, bu yüzden durdum ve bana gelmelerine izin verdim. Mantıken, CeCe üzerinde hiçbir hakkım olmadığını biliyorum. Kızgın olmaya hakkım yok ama çok kızgınım ve şu anda bunu kimin bildiği umurumda değil.

Olivia CeCe'yi bara çekiyor, tam o sırada barın diğer tarafında küçük bir kavga patlak veriyor. Victor diğerini tutarken ben de kavgaya karışan adamlardan birini tutuyorum ve sarhoş kıçlarını dışarı çıkarıp tekmeliyoruz.

İçeri girdiğimde, CeCe hâlâ Olivia ile bardaydı. Tam ben yaklaşırken, yeni barmen Margaret, CeCe'ye bir shot uzatıyor. Handsy onu fark etti ve ona doğru yürümeye başladı.

İşte bu kadar. Bardağı taşıran son damla oldu. CeCe'nin dirseğinden tutup onu kalabalığın arasından çekiyorum. Kıçını koridorda sürüklerken tökezliyor, onu ofisime itiyorum ve kapıyı arkasından çarpıyorum.

"Ne oluyor, yarı zamanlı kovboy?" Sarhoş ama yine de çok seksi. "Yolun kesildi ve seni eve götürüyorum."

"Oh... doğru, bu gece bar Nash. Büyük kötü barmen kızgın mı? Beni pahalı içkiler ve ucuz kanatlarla cezalandırman için mi buradayım?" CeCe gülüyor. *Şu lanet kadın.* "Beni eve götürmeye hakkın yok, Nash Carter," diye bağıyor.

"Sanki bilmiyorum."

"Neden Flirty McShows-Her-Ass'ı eve götürmüyorsun? Eninde sonunda gideceğini biliyorsun." Bunu söylerken gülüyor ve ben neden bahsettiğini bile anlayamıyorum.

Mucizevi bir şekilde hâlâ elinde olan ve yere dökülmeyen shot'ını havaya kaldırırken hâlâ gülüyor.

"Ateşli erkeklere ve harika kalçalı flörtöz sarışınlara!" CeCe sarhoş bir şekilde kadeh kaldırıyor. İçmemesi için elinden almaya çalışıyorum ama o çok hızlı bir kız. "İğneyi bana ver, Rae, *gerçekten* ihtiyacın yok."

"Bu iğneyi istiyor musun, Nash?" diye soruyor, sesi daha düşük bir oktava ulaşıyor ve aynı anda göğsüme öfke ve sikime sıcaklık gönderiyor.

"Bunu benden almak zorundasın," diyor shot bardağını dolgun göğüslerinin arasına sokarken.

Tam önünde durana kadar ona doğru ilerliyorum. Elimi başının yanındaki duvara koyup ona bakıyorum. Yutkunuyor. Odadaki tek ses senkronize nefes alış verişlerimiz ve ofis kapımın ötesindeki müziğin gümbürtüsü. Beni test ediyor. İçimdeki her şeyi test ediyor. Nasıl hem bu kadar kızgın hem de bu kadın için bu kadar vahşi olabiliyorum? Bunu asla anlayamayacağım.

Ellerimi duvardan aşağı kaydırıp ikisini de onun küçük beline doluyorum, onu kendime çekiyorum, ben nefes alırken nefesi kesiliyor.

Yap.

Sesimi sakın ve eşit tutuyorum çünkü öfkeyi saklamak gerektiğinde gerçekten iyi olduğum bir şey. "Cecilia Rae, vücudunda bir daha *asla* başka bir erkeğin ellerini görmek istemiyorum," diyorum ve eğilip onu boynundan bir kez öpmek için kendime izin veriyorum.

Tüyleri anında diken diken oluyor ve geçen gecenin görüntüleri zihnimde gerçek zamanlı olarak yanıp sönüyor.

"Yeterince açık olabildim mi?" Onu köprücük kemiğinden tekrar öperken ciddi olduğumu anlaması için sesimi alçaltarak soruyorum ve o da inliyor.

Göğüslerinin hemen üstüne üçüncü bir öpücük ekliyorum, dudaklarım shot bardağının hemen üstünde sabit duruyor. Onun için o kadar açım ki, kullandığım kısıtlama bana lanet olası bir ödül kazandırmalı.

"Anlıyor musun?" Tekrar ediyorum, bu sefer daha yüksek sesle.

"Evet, *efendim*," diye fısıldıyor. Ses tonunda onu mahvetmemek için azı dişlerimi sıkmama neden olan bir küstahlık var, bir şey, herhangi bir şey yapmamı beklerken göğsü kabarıyor. Doğal olarak ben de ona karşılık veriyorum.

"Aferin kızıma. Bir daha söyletme bana."

Sikim fermuarıma karşı o kadar sert ki. O sıkı, tatlı amcığın eteğin altında kesinlikle sıırıslılam olduğunu bilmenin katıksız işkencesi neredeyse dayanılamayacak kadar fazla.

Ellerimi belinin yanlarından göğüslerinin altına doğru kaydırıyorum, onları yukarı itiyorum, böylece shot bardağı dudaklarımı etrafına sarabilmem için yeterince yükseliyor. Dudaklarından küçük bir inilti daha kaçıyor. Shot bardağını ağızımla çekiyorum ve bir hamlede geri deviriyorum. Boğazımdaki tekilanın yakıcılığı kot pantolonumdaki ağrıyla kıyaslanamaz ama içimdeki her şeyle onunla savaşıyorum.

Onu götürmeyeceğim. Bu şekilde olmaz, bu kadar içtikten sonra olmaz. Ama iki şey kesin. Bu gece onu bir saniye bile yalnız bırakmayacağım ve ikincisi, bana yaşattığı bu işkencenin bedelini ödeyecek.

Bardağı masama bırakıp eğildim, tekila hala dilimde tazeydi. Alt dudağının üzerinde yavaşça, sıcak bir iz bırakarak yalıyorum ve sadece birkaç saniyeliğine ağızımın içine çekiyorum. Normalde tekiladan nefret ederim ama CeCe'nin tatlı dudaklarıyla karıştırınca her gün içebilirim. Hayatta kalmak için içerdim. "O shot'tan alacağın tek tat bu."

Dolgun, kiraz kırmızısı dudaklarını ıslatmak için dili dışarı fırlıyor ve neredeyse kontrolümü kaybediyorum. Dişlerimi gıcırdatıyorum ve bakışlarımı ondan kaçırıyorum. "Ve eğer bir an için bu lanet elbiseyle barımda olduğunu ve benim başka birine baktığımı düşünüyorsan

Lanet olası aklını." Tekrar ona bakıyorum ve bakışlarım onun kocaman gözleriyle buluşuyor. "Şu anda seni o kadar sert, o kadar uzun süre becermekten daha çok yapmak istediğim bir şey yok ki, şüphesiz, baktığım tek kadının *sen* olduğunu bileceksin."

Dudakları benimkilerden bir santim uzakta ve nefesinin tatlılığını koklayabiliyorum. "Şu anda seni bu kadar çok istememden nefret ediyorum," diyor ve ben ona sıırıtırıyorum.

"Hislerimiz karşılıklı. Şimdi çantayı al, gidiyoruz."

Beni ofisten çıkıp kalabalığın içine kadar takip ediyor, Ginger ve Olivia'yı buluyor, onlara onu eve götüreceğimi söylüyorum. Asher'ın iyi olduğundan emin oluyorum, bu gece yeterince personeli var. Kapıdan çıkarken Cole'u arıyorum ve gelip diğer kızları almasını, CeCe'nin hasta olduğunu ve onu eve götüreceğimi söylüyorum.

Kabul eder çünkü Mabel bu gece yine Jo'da olacaktır. Ve bu Cole'un Ginger'ın sarhoş kıcını kaldırıp eve götürmek zorunda kaldığı ilk sefer olmayacak. Görev başındadır ama Laurel Creek'in sakın bir gecesinde kızları eve bırakmakta bir sakınca yoktur.

CeCe'yi kamyonetimin güvenli kapısına götürüyorum ve onu kapıya doğru kaldırırken tökezliyor. Yanıma geçtim ve içeri tırmandım.

"Keşke bu kadar ateşli olmasaydın, seni istememe girişimim çok daha kolay olurdu," diye mırıldanıyor ben kamyoneti çalıştırırken, başını soğuk cama yaslıyor.

"Tekrar söylüyorum, hislerimiz karşılıklı," diye ısıırıyorum.

Otoyoldan aŖađı inmeye baŖladım ve onu evine g t rebileceğimi fark ettim. Stardust'ın ve çiftlikteki diğer tüm kapıların anahtarı bende var. Ama bunu yaparsam kamyonetimi orada bırakmam gerekecek ve bu da olmaz. Sabah en son ihtiyaç duyacağı Ŗey orada uyumamla ilgili sorular olacaktır çünkü onu bu Ŗekilde bırakamam.

Ani bir kararla çiftliğe giden yolu geçip kendi evime gitmeye karar verdim. Bu gece benimle kalabilir.

"Flirty McShowHerWhatever'a bakmıyor muydun? Ona numaranı verdiğini gördüm," diye mınıldanıyor.

"Kıskandın mı, CeCe Ashby?" Karanlık kırsalda ilerlerken bunu fark edince kıkırdıyorum. "Hayır," diye hızlıca cevap veriyor.

"Kovboy şapkasını geri çekmek ve onu izdiham ipleriyle boğmak istemem kıskandığım anlamına gelmez.

Ben kıskanç bir tip değilim. Aslında kıskanç olmayan bir tipim," diye saçmalıyor.

O konuştukça öfkemin azaldığını hissediyorum. Bu sarhoş haliyle bile çok sevimli. "Bunu yarın hatırlayacağından değil ama ona numaramı vermedim."

"Elbette," diye alay ediyor.

CHAPTER THIRTY-SEVEN

Nash

İ garaj yoluma çekip uzun yol boyunca ilerlemeye başladım.

"Neredeyiz biz?"

"Benim evim. Bu gece benimle kalıyorsun. Kanepende uyumamı ve sabah bütün ailenin bunu sorgulamasını istemezsin diye düşündüm."

"Benimle kalmak zorunda değilsin. Kendi başımın çaresine bakabilirim," diye fısıldıyor. Yanındaki yerimden kıkırdıyorum. "Sadece arkadaşlığını seviyorum, CeCe."

Ona sırtıtıyorum ve o da bana ters ters bakıyor.

"İyi. Stanley Kupası'nı kazanan sağ kanat oyuncusu Nash Carter'ın her gece nerede uyumadığını görmek isterdim." Kendi tarafındaki kapıyı açıyor ve kamyonetten sendeleyerek inerken onu yakalamak için zar zor yetişiyorum.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor. "Topuğum sıkıştı; bu toprak çok yumuşak."

Kamyonun kapısını etrafına kapattığımda havada böceklerden başka bir ses yoktu. Bir adım atmaya çalışıyor ama iki santimlik topuklarıyla çakıllara batıyor.

"Ayakkabılarımı çıkarmam lazım, bir saniye," diye mırıldanıyor, sağa doğru eğiliyor ve topuğunu çıkarmaya çalışırken bir parmağını havada tutuyor.

Gözlerimi deviriyorum ve onu kollarıma alıyorum. Hiçbir ağırlığı yok ve sanki onu tutmam için yaratılmış gibi tam oturmasına şaşırmadım; sıcak çıplak sırtı koluma ipek gibi geliyor.

"Yürüyebilirim, Nash. Beni yere bırak," diye

itiraz ediyor CeCe. "Şşşt, cırcır böceklerini

uyandıracaksın," diye azarlıyorum onu.

Nefesi kesiliyor. "Şu ateş böceklerine

bak." Cevap olarak ona sırtıtıyorum.

Arazim o kadar karanlık ki, kendi küçük dünyası gibi. Ağustos ayında olmamıza rağmen ateş böcekleri hala dışarıda. İnsanlar döngüsel olarak hareket ettiklerini söylüyorlar ama bu sıcakta, özellikle gece yarısına doğru geliíiyorlar. Uyuyamadığım birçok gece verandamda oturup beni eğlendirmelerine izin verdim. Hava ne kadar karanlık olursa olsun, küçük ışık kıvılcımları her zaman ortaya çıkıyor.

Dere arkamızda parıldıyor ve beni eve götüren tek ışık ay ve verandadaki fener.

CeCe'nin sarhoş kafasının içinde bir yerlerde, arazimin güzelliğini içine çekiyor ve çevresine bakıyor. "Burası muhteşem, Nash. Küçük bir özel vaha gibi," diye nefes alıyor.

"Bunun özel olduğunu mu düşünüyorsun? Yukarı bakın," diyorum.

Görüyor ve milyonlarca yıldız gözünün önüne gelirken nefesi kesiliyor. Verandamın önünde duruyorum ve onu kollarımda tutarak bir saniyelğine etrafı seyretmesine izin veriyorum.

"İnanılmaz," diye fısıldıyor. Huşu içinde gökyüzüne bakıyor ve ben de orada öylece durup ona izin veriyorum. Bu ışıktaki kollarımda ona bakıyorum ve göğsümdeki o bükülme hissini tekrar hissediyorum. Yıldızları siktir et, ondan daha güzel bir şey yok.

Gökyüzünden inen gözleri cam gibi ve bitkin görünüyor.

"Beni içeri taşıyacak mısınız Bay Carter?"

Başımı sallıyorum ve yine ona karşı kendimi ezme dürtüsüyle savaşıyor ve bunu yapıyorum. Onu nazikçe giriş koridoruma bırakıyorum. Ayakkabılarını çıkarıyor ve çıplak ayaklarıyla koridorumda duruyor. Yüzünde tuhaf bir ifade beliriyor.

"Oda. Dönüyor," diyor başını tutmak için uzanırken.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum onu tekrar kucağıma alıp yatak odamın bitişiğindeki banyoya taşıırken.

Şifonyerimin üzerindeki lambayı yaktığımda odam karanlık ve karamsar. Karanlık kabin duvarlarına karşı koyu griler ve kremler dünyevi bir hava yaratıyor. Yatağım, paranın satın alabileceği en iyi çarşaflara sahip devasa bir California King. Gösterişli biri olmayabilirim ama cimrilik etmediğim bazı şeyler var ve yatağım da bunlardan biri. Ne kadar az uyursam uyuyayım, rahat olmak istiyorum.

Çekmecemden bir tişört çıkarıp ona veriyorum. Küçük bedeninde gecelik gibi duracak. Burada bir kadının olması garip. Uzun zamandır yalnızdım ama onu yatak odamda görmekten nefret etmiyorum, hem de hiç.

CeCe, hareket etmekten korkan bir sincap gibi kapı aralığında duruyor. Yanından geçip banyoya giriyorum. Yatak odama çok benziyor. Beyaz ısıtılmalı traverten karo zemin ve duş karosunun yanı sıra dünyanın en büyük yedi metrelik küveti ile gri çünkü tüm gün koçluk yaptıktan sonra sadece Epsom tuzu banyosuna ihtiyacım olduğu günler oluyor ve normal boyuttaki bir küvete sığmıyorum. Cevizden yapılmış makyaj masasına uzanıp ona yeni bir diş fırçası ve temiz bir yüz bezi aldım, ayakları için ısıtılmalı zemini açtım.

"Ben... sizi biraz yalnız

bırakayım." Başını sallıyor.

"Bana ihtiyacın olursa ben buradayım." Kapıyı kapatıp yatak odamı adımlarken onun musluğu açtığını duyuyorum.

Yatağımdaki ağır yorganı geri çekiyorum ve 1200 iplik numaralı koyu gri çarşaflarımı ortaya çıkarıyorum. Mutfaktan bir Gatorade alıp buzun üzerine döküyorum ve yatağımın başucundaki bardak altlığına biraz Tylenol ile birlikte koyuyorum çünkü içimden bir ses sabah buna ihtiyacı olacağını söylüyor. Sonra oturup ayağımı yatak odamın zeminine vurarak bekliyorum.

On beş dakika geçmesine rağmen dışarı çıkmadı. Kapıyı çalmak konusunda kendi kendimle tartışıyorum. Su kapalı ve hiçbir şey duymuyorum.

"CeCe," diye sesleniyorum

Cevap gelmeyince kapıyı çaldım.

"Kendimi... hasta hissediyorum. Dışarıda kal." Kapıdan duydum.

Kapının kilidini açıp içeri girerken "Hayatta olmaz," diye mırıldandım. Elbisesini giymiş, hâlâ banyoda yerde oturuyor ve başını tuvalete dayamış. Cam gibi gözlerinin altında rimel. Muhtemelen onu terk ettiğimden beri bu şekilde oturduğunu fark etmek kalbimi sızlatıyor.

"Siktir bebeğim..." Doğruca yanına gittim ve yanında yere çöktüm.

"Bunu görmene gerek yok. Dişlerimi fırçaladım ama sonra midem bulandı. Diş macunu. Çok fazla margarita içtim. Kusabilirim" diyor.

"Sen bu banyodan çıkmaya hazır olana kadar hiçbir yere gitmiyorum," diye fısıldıyorum.

Sıkıca tuttuğu elinden saçlarını çekip dikkatlice arkasına çömeliyorum, yüzünü düzeltiyorum ve sırtından aşağıya doğru örüyorum. Cole'un sürekli Mabel'in saçlarını örmesini izleyerek öğrendiğim bir numara. Hiç kız saç lastiğim ya da ona benzeyen bir şeyim yok. Doğaçlama yapıyorum. Uzanıp banyo çekmecesinden diş ipi çıkarıyorum ve bir parça kopararak örgünün alt kısmına fiyonk şeklinde bağlıyorum. İşe yaradı. Ben sırtını ovarken yerde oturduğumuz on beş dakika daha geçiyor.

"Şimdi daha iyi hissediyorum. Sadece çok susadım," diyor küvete yaslanarak.

Odamdan Gatorade alıp ona getiriyorum. O biraz içerken hiçbir şey söylemiyorum. Şimdi daha iyi görünüyor, yanaklarına renk gelmiş.

"Ne istiyorsun, Rae?" Yüzündeki bir tutam saçı itip kulağının arkasına sıkıştırırken soruyorum. CeCe etrafına bakınıyor. "Burası güzel bir banyo."

"Dekoru ancak sen fark edersin," diyorum ayağa kalkıp sıcak suyun altına yüz bezi

tutarken. "Bir daha asla içmeyeceğim," diye mırıldanıyor ve ben kıkırdıyorum.

Yüzünü yıkamak için sıcak bezi kullanıyorum ve ensesine tutuyorum. Bu basit duygu karşısında iç geçiriyor ve gözlerini kapatıyor. İçimdeki saplantılı canavar, elimi kalçalarına ne kadar yakın olduğunu ve banyoda yere yığılırken elbisesinin ne kadar yukarı kalktığını fark ediyor. O sarhoş ve savunmasızken kendimi ona gömmeyi düşündüğüm için hatalı mıyım? Muhtemelen.

Yine de istiyor muyum? Evet.

"Hadi, seni yatağa götürelim," diyorum düşüncelerime göre hareket etmek yerine. Ayağa kalkıyorum ve onu kendimle birlikte kaldırıyorum. "Elbiseni çıkaracağım ve tişörtümü giyeceğim, tamam mı?"

Sanki onun eviymişim gibi kollarıma sokuluyor. "Tamam, Nash," diye iç geçiriyor.

Bana ihtiyaç duyduğunu hissetmek göğsümde yoğun bir sıcaklık yaratıyor. Onu yatağıma yatırıp arkasına geçiyorum, kolunun altındaki elbisesinin fermuarını hızla açıp omuzlarından aşağı kaydırıyorum. Parmak uçlarımın altındaki ipeksi teni vücudumdaki tüm kanı doğrudan sikime gönderiyor. Dokunduğumda tüylerim diken diken oluyor ve parmaklarımın altındaki pembe çakıllı meme uçlarına uzanıp hissetme dürtüsü dizlerimin bağını çözüyor. Eğer şu anda oturmuyor olsaydım, bunu yapmam gerekirdi.

Elbisesini aşağı kaydırıyorum ve yere düşüyor. Gözlerimi kapatıyorum. *Hay sikeyim.*

"Tanrım, CeCe, beni öldürebilirsin."

Kıkırdıyor ve yanındaki tişörtü kapıp üzerine geçiriyor. Parlayan çıplak amcığı merhametle görüş alanımdan kayboluyor.

Yavaş ve ölçülü konuşuyorum. "Bu gece barıma o elbiseyle geldin ve bunca zamandır yanımdasın ve *hiç külot giymedin mi?*" Kendimi kontrol etmeye çalışırken sesim farklı bir oktavda çıkıyor.

"Külot çizgileri istemedim." Omuz silkiyor, sesi her zamanki gibi masum çıkıyor ve sonra uzanıyor. Yatağın *benim* tarafıma. "Aman Tanrım, bu çarşafılar inanılmaz," diye mırıldanıyor duymak için çaresiz kaldığım gırtlak sesi.

Onu hareket ettirmiyorum. Sadece gözlerini kapatırken onu örtmek için tüm irademi kullanıyorum. İçkisini yeniden dolduruyorum, bir yastık alıyorum ve kanepeye doğru ilerliyorum.

Antrenman yapmam gerekirken neden bana tüm o yaprakları tırmıklattılar bilmiyorum. Şimdi maçıma gitmek için acele ediyorum ve kendimi hazır hissetmiyorum. Eğer Kentucky Üniversitesi'nden burs alacaksam, günde üç saat antrenman yapmalıyım. En azından Harry böyle söylüyor ve eğer yapmazsam bunu anlayacaktır.

Kapıdan çıkarken anneme, "Yaprakların yarına kadar beklememesi için hiçbir neden yok," diye homurdanıyorum.

"Bagajı açabilir misin?" Isırarak söylüyorum. Sinirliyim ve o da bunun farkında, sandığı açarken yüzü asık ve ben Hokey çantamı içine atarım.

"Babam nerede?" iPod'uma bakıyorum, saat çoktan üç olmuş.

"Geliyor Nash ve yaprakların bugün yapılması gerekiyordu, yarın bir ekspertiz yapacağız."

Doğru, banka ipotegimizi uzatmak için geliyor çünkü zor durumdayız. Benim yüzümden ve son iki yılda rekabetçi hokey onlara ne kadar pahalıya mal oldu.

Yumuşuyorum çünkü ne kadar sinirli olsam da oynamam için ellerinden gelen her şeyi yaptıkları için onlara minnettarım. Arenada çalışabildiğim zamanlarda çöpleri boşaltıyorum ve soyunma odalarını temizliyorum ama antrenman o kadar çok zamanımı alıyor ki buna zaman ayırmak çok zor.

Babam basamaklardan topallayarak iniyor, dizi bir süredir sakat. Kasabadaki tek fabrikadaki işi yoğun emek gerektiriyor ve kesinlikle OSHA'ya şikayette bulunması gerekiyor ama paraya ihtiyacımız var, o yüzden her gün gidiyor, kahvaltıda iki Aleve patlatıyor.

Arabanın arkasından yanıma geldi ve omzuma vurdu. "Çok fazla şey diye bir şey vardır evlat. Biraz dinlenmeye ihtiyacın var. Bir saat yaprakları tırmıklamak seni daha az kanat oyuncusu yapmaz ve bu bir egzersizdir. Bunu yapabilirsin."

Bu maç önemli, tribünlerde gözlemciler olacak ve ikinci ligden hemen seçilebilirim. Hazır olmam gerekiyor.

Kapüşonumdaki yağmuru silkeliyorum ve yolumza devam ediyoruz.

"Bizi oraya zamanında götüreceğim, merak etme." Babam ön koltukta dizini ovuşturuyor ve annem onun elini tutuyor. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor ve gökyüzü koyu gri. Sonbaharın her zaman kasvetli hissettiren bir yönü var. Tanıdığım herkes bu gece orada olacak. Okuldan tüm arkadaşlarım, Ashby'ler, hatta yerel televizyonda bile olacak. Zihnim sinir ve oyundan başka bir şeyle dolup taşıyor.

Kulaklığımı takıyorum ve cep telefonumdan saate bakıyorum, 3:13, oraya varmak için on beş dakikamız var. Kendimi sakinleştirmek için iPod'umdan Jay-Z'yi açıyorum ve pencereden dışarı, kırlara bakıyorum.

Işıklar, savrulmalar, çığlıklar, cam kırılmaları, çatlamalar. Her şey bir anda oluyor ve her şey etrafımda. Hareket ediyoruz, dönüyoruz, bir şeye güm diye çarpıyoruz. Sanırım bayılıyorum ve başımı geri çektiğimde annemin saçlarını yüzümde hissediyorum. Bunun doğru olmadığını hemen anladım. Annem ön koltukta oturuyordu; saçlarını yüzümde hissetmemeliydim. Hareket etmeye çalışıyorum ama yapamıyorum, bir şey bacaklarımı sıkıştırıyor ve etrafımda cam kırıkları var. Acı. Her yerim. Bacağım kırıldı. Kusacağım. Kusacağım, sanırım. Ağzıma kan damlıyor ama nereden geldiğini

bilmiyorum.

"Anne," diye sesleniyorum ama
hiçbir şey duymuyorum. "Baba."
Yine bir şey yok.

Odaklanıyorum ya da odaklanmaya çalışıyorum ama başım uğulduyor. Güzlerimi açıyorum ve ailemin gölgelerini önümde görmek için onları daraltıyorum. Neredeyiz biz? Arabanın önü neredeyse benim bir parçam ve annemle babam da onun bir parçası. Annemin omuzlarını sarsıyorum, ona sesleniyorum ama hareket etmiyor. Elimini titreyen bir elle onu hissetmek için ön koltuğa doluyorum, bacağımı koltuğunun altından çekmeye çalışıyorum ama acı çok fazla. Elim göğsünün üzerinde. Nefes almıyor ya da çok az alıyor. Anlayamıyorum.

"Anne. Nefes al, anne..." Sesleniyorum ama cevap vermiyor.

İniltiler duyuyorum. Ağlama. Ağlayan ben miyim?

"Hayır! Siktir, baba?" Ona sesleniyorum ama sonra gözlerinin bana odaklandığını görüyorum, başım dönüyor. Kolu koltuğun arkasında sallanıyor. Güzleri açık ve boş.
Onlar öldü.

Siren seslerini duyuyorum ve her şey kararıyor.

CHAPTER THIRTY-EIGHT

CeCe

"N o! Siktir, hayır!"

Gözlerimi açtım ve etrafıma baktım. Bir saatin turuncu ışıltısı dışında her yer karanlık. Saat 3:14.
"Hayır!"

Başım çatlayacak gibi olmasına rağmen kalktım ve koşmaya başladım. Evinin düzeni bulanık çünkü uyuduğumda kesinlikle hâlâ sarhoştum. Nash'in oturma odasındaki kanepede ay ışığıyla aydınlanmış halini görüyorum ve saniyeler içinde ona ulaşıyorum.

"Nash." Koluna uzanıyorum, aynı anda o da doğruluyor ve beni öyle sert kavırıyor ki derimi morartacağından korkuyorum. Gözlerini açıyor ama bana doğru bakıyor.

"Nash!" Avucumu yüzüne koyarak daha yüksek sesle bağıriyorum.

Gözlerini kırptırıyor ve iri elleriyle yüzümü iki yandan kavırıyor.

"Rae?" diyor, yüzümü kavrayışını gevşeterek.

Gözle görülür şekilde titriyor ve terliyor. Daha önce hiç böyle bir gece terörü görmediğim için ne yapacağımı bilemiyorum. Yanına diz çöküp nemli saçlarını alnından çekiyorum ve titreyen bedenini kendime doğru çekiyorum. Kolları beni sardı ve bana sarıldı. O kadar sıkı ki zorlukla nefes alabiliyorum ama itiraz etmiyorum. Ona izin verdim.

"Çok bencildim" diyor. "Tek umursadığım kendimdim, onları acele ettiriyordum ve oraya varmak için bolca zamanımız vardı," diye neredeyse sızlanıyor.

"Şşş. Sorun yok. Ben buradayım," diyorum, ona başka ne teklif edeceğimi bilemediğimden. Bu yüzden onu kucaklarken mırıldanmaya başlıyorum - tabii ki Hania.

Nash'in o günün travmasından nasıl kurtulduğunu hiç anlayamadım. Sarhoş bir sürücü öğleden sonra 23. bölgeden aşağıya doğru sürdü ve saniyeler içinde anne ve babasının gözlerinin önünde korkunç bir şekilde öldüğüne tanık oldu. Annemin, annesini arabanın ön panelinden çıkarmak zorunda kaldıklarını söylediğini hatırlıyorum. O da bunun bir parçasıydı. Ne gördüğünü hayal bile edemiyorum.

Sonrasında hiçbir şeyi yoktu, başka bir ailesi de yoktu. Hâlâ reşit değildi, bu yüzden evde kalamazdı bile, parası da yoktu. Miras avukatı evi sattı ve o da bu satıştan biraz para kazandı ama ailem devreye girdi ve satış bittiğinde onu hemen yanlarına aldılar. Cenazelerinden bir hafta sonra Wade'in odasına taşındı. Kırık bir bacak ve birkaç kırık kaburgayla seçilme şansını kaçırdı ama yine de İngiltere Üniversitesi'ne gitmeyi ve NHL'ye seçilmeyi başardı - sadece son senesine kadar sürdü.

Göz açıp kapayınca kadar. Nash anne ve babasını kaybettiğinde babam böyle demişti. Bir an buradaydılar ve bir an

sonra yoklardı ve Nash bunun merkezindeydi.

"Bu benim hatamdı. Onları kurtaramadım. Hareket edemedim."

Onu daha sıkı kavıyorum ve sessizce mırıldanmaya devam ediyorum, nefes alışının normale dönmeye başladığını hissediyorum.

"Senin hatan değildi, Nash. Değildi," diye kulağına fısıldıyorum, kalbim onun için parçalanırken saçlarını okşuyorum.

Belimi daha sıkı kavıyor ve başını kaldırarak gözlerinin benimkilerle buluşmasını sağlıyor. Daha önce hiç görmediğim kadar boş ve savunmasızlar ve ne sıklıkla böyle rüyalar gördüğünü merak ediyorum. Bu kâbusu ne kadar sıklıkla yeniden yaşadığını. Alnından öpüyorum.

"Gel," diyorum, kollarını belimden ayırıyorum ve ayağa kalkıyorum. Elinden tutup yatak odasının kapısına doğru götürürken o da beni takip ediyor.

Yatağına uzandım ve tek kelime etmeden yanıma geldi. Sırt üstü uzanıyorum ve onu ve yorganı üzerimize çekerek yaklaşmasını işaret ediyorum. Geliyor, başı köprücük kemiğime dayanıyor. Güçlü kollarının beni sardığını, vücuduna uymam için beni şekillendirdiğini hissediyorum. Başının üst kısmını öpüyorum ve o rahat bir nefes verirken parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

"Bırakma, Rae," diye fısıldıyor ve gözlerimin yaşardığını hissediyorum.

Başımı yastıklara yaslayıp uyku bizi ele geçirene kadar mırıldanmaya devam ederken "Yapmayacağım," diye cevap veriyorum.

CHAPTER THIRTY-NINE

CeCe

S o sıcak. Çok sıcak. Bir gözümü açıyorum ve karanlık perdelerdeki aralıktan gözlerime vuracak kadar giren güneş ışığı yüzünden kör oluyorum. Onları sıkarak kapatıyorum. Yanıyorum ve Nash'in iri çıplak gövdesiyle yatağa yapışmış durumdayım. Tam olarak uykuya daldığımız pozisyonda yatıyoruz, kolları hala beni sarıyor.

"Nash," diye mırıldanıyorum. "Nefes alamıyorum."

Kıpırdanıyor ve elim pürüzsüz, güçlü kolundan aşağı kayıyor, sabahki ereksiyonunu bilmeden kalçama bastırıyor, kendimi berbat hissetmememe rağmen içimde bir şeyler kıpırdıyor. Suyu ya da ölüme ihtiyacım var, hangisini önce bulabilirsem.

Nash yatakta doğruluyor ve sanki hayatının en güzel uykusunu çekmiş gibi geriniyor. Çarpan gözlerim hala onun ne kadar güzel olduğunu kaydediyor. Dalgalı saçları alnına dökülüyor ve mürekkepli kaslı vücudu, yorganının yumuşak kremleri ve koyu gri çarşaflarıyla çatışıyor. Bu çarşaf. Bacaklarımı ilk kez hareket ettiriyorum ve kendimi ipeğin içindeymişim gibi hissettiğimi fark ediyorum.

"Gatorade ve Tylenol yanında," diye homurdanıyor, kendisi de hâlâ yarı uykulu, gözlerini ovuşturuyor.

Dönüyorum ve dün gece bana bırakmayı düşündüğü can simidine odaklanıyorum. Gatorade içiyorum ve iki ekstra güçlü Tylenol yutuyorum.

Yanımdan kıkırdıyor. "Sert mi hissediyorsun, sevgilim?"

"Ugh," diye inliyorum. "Tek kelime etme."

Ayağa kalkıyor ve perdeleri sıkıca kapatıyor, böylece güneş kayboluyor ve ben rahatlamaktan ağlayabiliyorum. Zavallı başım. "Ben döneceğim, sen uyu."

Saate baktığımda saatin henüz sekiz bile olmadığını görüyorum ve gidecek hiçbir yerim yok. Bugün cumartesi. Tanrıya şükürler olsun.

Bir saat sonra pastırma ve kahve kokusu beni uyandırıyor ve midem gurulduyor. Nash'in devasa yatağında deniz yıldızı gibi

her köşeye uzanıyorum ve başımın artık bir mengenenin içindeymiş gibi hissetmediğini ve midemin artık bulanmadığını fark ediyorum. Nash'i o garson kızla flört etmekle suçladığım anı aklıma gelene kadar kendimi yarı insan gibi hissediyorum ve sonra onun yatağından sürünerek çıkmak istiyorum.

dereye batar ve ölür.

Neden böyle içtim? Neyim var benim böyle?

Dün gecedен bir şeyler hatırlıyorum. Dans pistindeki kovboy, barda ona yaklaştığımda Nash'in gözlerindeki öfke, beni bir çocuk gibi oradan çekip çıkarması.

Aman Tanrım, neredeyse hasta olacağım banyo zemini. İnledim ve saçıma uzandım.

Diş ipi mi? Bunu rüyamda görmedim mi?

Yataktan kalktım ve onun banyosuna gittim. Onun tişörtünü giyiyorum ve elbisemi çıkardığını hatırlıyorum. Sözlerini hatırlıyorum, hepsi aklıma geliyor.

Tezgâhın üzerinde dün gecedен kalan diş fırçasını kullanıyorum, sonra yeni bir yüz bezi bulup elimi yüzümü yıkıyorum. Makyaj masasının çekmecelerini kaydırarak açıyorum, bir saç fırçası buluyorum, Fransız örgülü saçlarımı açıyorum ve dalgalarımın arasından geçiriyorum. Çekmeceleri kusursuz. Düzenli. Tertemiz. Aslında tüm ev çok güzel.

Banyo penceresine doğru ilerliyorum, arka bahçeye bakıp etrafımı inceliyorum ve nefesim kesiliyor. Geniş dere, küçük bir tekne, kuşlar ve diğer yaban hayatıyla birlikte bir çardakla örtülü bir rıhtımla birlikte manzaramı dolduruyor. Devasa kırmızı meşeler, sıcak Ağustos güneşinden gölge sağlayan alanı kaplıyor. Nash'in yatak odasının önünde, üzerinde bir pergola bulunan bir güverte var ve rahat hasır ve minderli veranda mobilyaları onu süslüyor, hemen ötesinde bir ateş çukuru var. Gerçekten çok güzel ve huzurlu ve birden neden burada yaşadığını anlıyorum. Dün geceki kâbusuna tanık olduktan sonra, tahminimce bulabildiği her huzuru alıyor ve banyoda işimi bitirirken kalbim onunla birlikte atıyor.

Pantolonum ve hatta iç çamaşırım olmadığını fark ederek yatak odasına geri dönüyorum ve yatağına giriyorum.

"Seni duyduğumu sandım." Nash kapıda beliriyor, üzerinde kalçalarına kadar inen, mükemmel bir şekilde oturmuş gri Nike eşofman altından başka bir şey yok, saçları yeni duş almış gibi nemli ve elinde dumanı tüten kahve ve yiyecek dolu bir tepsi var.

Ona bir an şaşkınlıkla bakıyorum çünkü o kadar muhteşem ki içim acıyor. "Dik dik bakıyorsun." Yatakta yanıma otururken sırtıyor.

Gözlerimi kırıştırtıyorum ve sonra tamamen yakalandığımı bilerek kızarıyorum.

"Sabahları da çok iyi görünüyorsun, Rae, özellikle de benim gömleğimin içinde," diyor bana bir kahve uzatırken. "Burada başka kıyafetim yok," diye geveliyorum.

"Evet, öyle. Kahvaltı hazırlamadan önce gidip sana biraz aldım, dün gece giydiğin elbiseyle buradan ayrılmaya izin veremem."

"Ne?"

"Bende Stardust'ın anahtarı var, sana kıyafet getirdim," diyor ve başını yana eğiyor. "Ve külot... çünkü sende onlardan hiç yok." Bana bir kahve uzatıyor ve tepsiyi yanıma koyuyor.

"Ben... teşekkür ederim," diyorum, çünkü evimde yalnız olmasına itiraz bile etmiyorum. Aslında bu hoşuma bile gitti. "Bana ne getirdin?" Eğlenerek ve son derece meraklı bir şekilde soruyorum. Tanrım, bu kahve çok güzel.

Nash elinde bir çantayla tekrar ortaya çıkmadan önce beş saniye kadar ortadan kayboluyor. Çantayı ondan alıyorum ve içindekilere göz atmak için kahvemi bırakıyorum.

Jean şort, beyaz kırılmış, omuzları açık vintage Shania tur tişörtü, sahip olduğum en laci est siyah külot, parmak arası terlik, saç bağı, dudak parlaticısı, deodorant, güneş gözlüğü.

Siyah külotu tek parmağım la tutuyorum.

"Güzel," diyorum, tek kaşımı kaldırarak.

Ellerini savunmak için kaldırdı. "Çekmecedeki ilk çift onlardı, bir kadının eşyalarını karıştırmak gibi bir alışkanlığım yok. Sadece pratik olmaya çalışıyordum."

Gülüyorum ve çantayı yere bırakıp kahvemi geri alıyorum. "Aç mısın? Pastırma ve waffle yaptım."

"Açlıktan ölüyorum." Başımı salladım ve ona gülümsedim.

Onun taktığını gördüğüm tüm şapkalar arasında bana yatakta kahvaltı hazırlayan Nash kelimelere sığmayacak kadar sevimli ve benim favorim olabilir.

Tabağı önüme koydu ve kendi tabağını almak için dışarı çıktı.

Yanımdaki yatağı girip b a t t a n i y e y i tabağının altına çekerek yemeye başlıyor ve ben de onu takip ediyorum. Ben bu duyguyla mücadele ederken rahat bir sessizlik iç in de yemek yiyoruz. Sanki onunla yatakta kahvaltı etmek dünyadaki en doğal şeymiş gibi.

Nash benden önce bitiriyor ve gerçekten lezzetli tarçınlı waffle'larımın sonuncusunu yutarken beni izliyor, sonra ben bitirdiğimde tabağımı alıyor.

"Yemek yapabiliyor musun?" Bu ziyafetin cevabını zaten bildiğim için soruyorum. "Denerim."

"Teşekkür ederim"

dedim. "Ne için?"

"Benimle ilgilendiğin ve dün geceyi bu sabah yüzüme vurmadığın için. Öyle davrandığım için utanıyorum. Numaranı kime verdiğin beni ilgilendirmez. Özür dilerim."

"Rae-" diyor ama ben konuşmaya devam ediyorum.

"Güzel bir kız, belli ki senden hoşlanıyor. Onu dışarı çıkarmalısın."

"Rae," diyor bu kez biraz daha yüksek sesle, daha sinirli. "Chantel'i dışarı çıkarmıyorum ama kıskanman çok hoş."

Chantel, adı bile güzel. Nefret ediyorum.

"Ben kıskanç değilim."

Yalanımı görmezden gelerek sırtıyor.

"Kocası üç ay önce aniden vefat etti. Luke adında bir oğulları var, altı yaşında, babasıyla yapmayı sevdiği tek şey garaj yolunda hokey oynamaktı. Her neyse, kocası öldükten sonra geçinebilmek için Sage and Salt'ta başka bir işe girmek zorunda kaldı. Luke'u paten programıma almam konusunda benimle konuşuyordu. Ona verdiğim numara Sonny'nindi. Ona Olympia'nın masrafları karşılayacağını söyledim. Hepsi bu kadar."

"Tanrım," diyorum battaniyeleri başımın üzerine

çekerek. Kıkırdıyor, battaniyeleri çekiştiriyor.

"Asla dışarı çıkmayacağım."

Gerçekten gülmeye başlıyor ve battaniyenin üzerinden sırtıma vuruyor. "Evet, öylesin. Git bir duş al. Günü benimle geçireceksin."

Battaniyeleri yüzümden çekip ona bakıyorum. "Öyle

miyim?" "Evet, öylesin." Sırtıyor.

"Neden?" Beşinci aşama bir yapışkan gibi davrandıktan sonra neden günü benimle geçirmek istediğini

anlamaya çalışarak soruyorum. Nash bana yaklaşıyor, beni yatakta aşağı doğru kaydırıyor ve yüzü tam

benimkinin üzerine gelene kadar burada duruyor.

"Çünkü burada hiçbir şey yokmuş gibi davranmak yerine, bence farklı bir şey denemeliyiz. Sadece takılalım," diyor ve benim nutkum tutuluyor.

"Takılmak mı?" Tekrar ediyorum.

"Evet. Cumartesi sabahları balık tutmaya gidiyorum, sonra da haftanın en yoğun gecesi için her şeyi hazırlamak üzere bara gidiyorum. Sen de benimle gelebilir ve pislik gibi davranmanın acısını çıkarabilirsin, yine de bunun için para ödemen gerekiyor." Sesindeki uyarı tonunu görmezden geldiğimde ayağa kalkıyor ve başını sallıyor. "Şimdi git hazırlan, otuz dakika içinde balığa çıkıyoruz."

"Ama ben balık tutmayı bilmiyorum-"

"Otuz dakika," diyor oturma odasından ve ben kocaman gülümsüyorum çünkü bugün bütün günü Nash'le geçirmekten daha çok yapmak istediğim bir şey yok.

CHAPTER FORTY

Nash

L Dedğim gibi, rol yapmaktan bıktım. Gerçek şu ki, bir şeyler oluyor. Sadece seksmiş gibi davranabilirim, ama Cecilia Ashby'yi varlığımın her zerresiyle bir kadını istediğimden çok daha fazla istemediğimi bir saniye bile iddia etmeyeceğim. Ben de kararımı verdim. Bugün benimle birlikte ve bundan hoşlanacak.

Düşün kapandığını duyuyorum ve on beş dakika sonra banyonun kapısı açılıyor. Bu sabah ona kahvaltı hazırlamadan önce diğer banyoda duş almıştım, onu yatak odamdaki kendi özel odasına bıraktım ve orada iyi görünüyor. Yatağında, yatağın benim tarafımda.

CeCe onun için seçtiğim kıyafetle, sarı saçları nemli ve sırtına yeni taranmış olarak çıkarken kendimi tutmaya çalışıyorum. İki dolarlık bir tabancadan daha seksi görünüyor. O şortun altında o siyah külotu giydiğini bilmek bile sikimin kalkmasına neden oluyor ama sabırlı olacağım.

Elbiselerini parçalamak istesem de, onun için planlarım var. Dün gece bana yaşattıklarının bedelini ödeyecek. Hayatımda kendimi hiç bu kadar dizginlemek zorunda kalmamıştım. Sahip olamayacağım birini hiç bu kadar istememiştim ama asla o kadar sarhoş bir kadınla yatmazdım.

Bugün *beni* isteyecek. Aslında, benim için yalvaracak ve ben de sabırsızlıkla bekleyeceğim.

"Dün gece saçımı örüp diş ipiyle mi bağladın? Yoksa rüya mı gördüm?"

"Hayır, bunu kesinlikle hayal ettin." Olta kutumu alırken göz kırpyorum. "Gidelim sevgilim, gün ışığını yakıyoruz." Gülüyor ve beni kapıdan dışarı kadar takip ediyor.

Cave Run Gölü'nün benim tarafımdan bakınca CeCe'nin bu sabah su kenarından ona gösterdiğim şekilde atış yaptığını görüyorum. Barımı satın aldığım yaşlı adam Rocco Pressley ile gülüşüyorlar. Neredeyse her Cumartesi birlikte balık tutar, iş ve hayat hakkında konuşuruz. Bu sabah CeCe'yi benimle görünce çok etkilendi. O zamandan beri benimle neredeyse hiç konuşmadı ve her saniyesini onunla geçirdi, ona hangi yemleri kullanacağını, nasıl makara yapacağını gösterdi ve nasıl balık tuttuğuna dair saçma sapan hikayeler anlattı.

her zaman benden daha büyük balık yakalıyor.

Nehrin diğer tarafından kahkahalar yükseliyor ve ben güzelliği karşısında tamamen transa geçmiş bir halde CeCe'ye bakıyorum. Saçları rüzgârda kurutulmuş ve at kuyruğu yapılmış, makyajsız ve hayatımda gördüğüm en güzel şey.

"Aman Tanrım!" CeCe bağırıyor. "Rocco!" Makarayı sarıyor ve oltası güzel bir kavis çizerek diğer ucunda iyi büyüklükte bir balık olduğunu gösteriyor.

"Tıpkı sana gösterdiğim gibi, tatlım, yumuşak ve sabit bir şekilde sar."

Dediğini yapıyor, ben ona doğru ilerlerken yüzünde konsantrasyon çizgileri belirliyor ve yolda ağı kapıyor.

Rocco ona, "Çok hızlı değil, misinayı koparıp yemini alabilir, sadece yavaş git," der, zaferinden duyduğu heyecan yüzüne kazınmıştır.

Ben yaklaşırken, "Üzerinde bir tane var," diye sesleniyor, açıkça aşık olmuş. "Doğuştan yetenekli."

İkimiz de durup nefesimizi tutarak izliyoruz, ta ki sonunda iyi büyüklükte, küçük ağızlı bir levrek ayaklarının dibinde kıyıya vurana kadar.

"Başardım!" diye bağırıyor. Göğsüm düğüm düğüm olurken yüzündeki kocaman gülümseme tüm yüzünü kaplıyor.

"Aferin kızıma," diye övüyorum onu. "Şimdi üç şey yapmalısın. Önce yemi çıkaracağız, sonra kanıt için fotoğrafını çekeceksin, sonra da onu bırakacağız."

"Onu tutup yemiyor muyuz?" diye soruyor, yüzü şaşkın. "Hayır

tatlım, gitmelerine izin veriyoruz."

"Bekle, *ağzına* dokunmamı mı istiyorsun?" Bu düşünce aklına geliyor ve çoktan başını sallamaya başlıyor. "Hayır, bunu yapmayacağım."

Rocco ona kıkırdıyor.

"Sizi temin ederim, öylesiniz," diyorum kesin bir ifadeyle. "Ve acele et, fazla vaktimiz yok." CeCe'nin paniklediğini görüyorum ama ona yaklaşıp gözlerinin içine bakıyorum, onu sakinleştiriyorum ve alçak sesle konuşuyorum. "Bu iş sende, bebeğim."

Başını sallıyor, kararlılıkla gözlerine küçük bir ateş geri dönüyor. "Bu iş bende," diyor kendi kendine. Eğiliyoruz ve balığa zarar vermemesi için yemi nasıl çıkaracağını gösteriyorum ve o da yapıyor. "Dişleri dikenli ama seni kesmez. Sıkıca kavransan canını yakmaz," diyorum.

Yemi çıkardık ve balık artık sakin.

"Tamam, ağzının altını kavra ve onu sıkıca tut."

"Dişleri başparmağımı dürtüyor." Bunu söylerken gülüyor ama yine de küçük korkusuz ateşböceği gibi onu tutuyor. Ben telefonumla fotoğrafını çekerken gülümsüyor ve sonra Rocco ona balığı nasıl bırakacağını gösteriyor. Balık bir dakika sürüyor ama suyun altına doğru havalanıyor ve kız çılgık atıyor.

"Bu çok etkileyiciydi. Balık tutmanın hep sıkıcı olduğunu düşünürdüm!" Kıkırdıyor.

Rocco omzuma vururken, "Eğer bu adamsan çok sıkıcı," diyor. "Hiç bir şey yakalayamıyor."

"Hayal dünyanda yaşamaya devam et, ihtiyar." Kıkırdıyorum ve sabahımızın geri kalanı böyle geçiyor, Rocco ve ben birbirimizle saçma sapan konuşurken CeCe ikimizi de tekrar gösteriyor ve iyi büyüklükte bir levrek daha yakalıyor.

"Sadece bir sorum var. Bu güzel sabahta ben neyi *doğru* yapıyorum da siz *yanlış* yapıyorsunuz?" diye soruyor ve ikinci balığı kendi başına bırakırken yüzünde masum bir sırıtış belirliyor.

Rocco kahkahalarla kükrer.

"Bu kız tam bir kaleci Nash, en iyilerimizle bile konuşabilir."

CeCe hala kıkırdıyor ama tartışmıyorum, sadece onu izliyorum, kızımın gurur duyuyorum. İki şeyden kesinlikle eminim.

1. Aramızda her ne oluyorsa, sadece "bir gece, sadece seks" sınırını aşmadık, onu yok ettik. Başlangıçta kumda bir çizgi bile olmayabilirdi. 2. Tam burada, CeCe ile sahilde, bu basit anda, onunla böyle daha fazla an yaşamak istediğimi biliyorum. Daha fazla ilk için orada olmak istiyorum ve onu istiyorum - sadece bir gece için değil, gizlice de değil. Sanırım beni kabul ettiği sürece onu istiyorum. Bu düşünce kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor ve aynı zamanda beni dehşete düşürüyor.

CHAPTER FORTY-ONE

CeCe

I Saat birde olta takımlarımızı topladığımızda çok acıkmıştım. Rocco elimi okşayarak, "Memnun oldum hayatım," diyor.

"Gelecek hafta görüşecek miyiz?" diye soruyor.

"Göreceğiz," diyorum gergin bir şekilde, ondan Nash'e bakıyorum çünkü hiçbir fikrim yok. Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama bir geceden daha fazla bir şey olduğunu biliyorum. Bu kolay sabah, şimdiye kadar yaşadığım en iyi sabah olabilir.

Kamyonetine binip çalıştırırken "Umarım öyledir," diyor. Ve sonra, Nash ve ben yalnız kaldık. Omuzumu okşadı.

"Bu sabah iyi iş çıkardın hayatım. Rocco'yu kazandın. Haftalarca senden bahsedecek." "Bunu nasıl başlattın? Onunla balık tutmaya yani?"

Nash sırtıyor. "Eve döndüğüm ilk hafta sonu buraya geldim ve o da sahildeydi. Konuşmaya başladık ve bari bana satmayı kabul etti. O zamandan beri neredeyse her Cumartesi buraya geliyoruz. Burada kimsesi yok, karısı öldü ve oğlu Virginia'da yaşıyor."

Gözlerimi ona dikiyorum. Nash kesinlikle eve geldiğimde düşündüğüm, hatta hatırladığım kişi değil ve burada karşımda duruyor, biraz terli, biraz güneşten yanmış, o lanet olası ters Stars şapkasını takmış, hiç bu kadar sıra dışı görünmemiştii.

"Sürprizlerle dolusun, değil mi Nash Carter?"

"Deniyorum," diyor gözlerimin içine bakarak. Bakışlarımı bir an için fazla uzun tuttuğunda midemde kelebekler uçuşuyor. "Şimdi, yemek," diyor tişörtümü çimdikleyerek. "Hadi gidelim."

"Evet, balık tutmak bir egzersizdir. Şimdiden açlıktan ölüyorum. Kim bilebilirdi ki?" Hayret ediyorum.

"Kim bilebilirdi ki?" Nash her şeyi yüklerken tekrarlıyor ve kamyonetine binip kasabaya geri dönüyoruz. Neredeyse döndüğümüzde nihayet ona soracak cesareti buluyorum. "Bu çok sık oluyor mu? Rüyalar?"

Bu sabah uyandığımdan beri bunu düşünmeden edemiyorum ve onun ne kadar sıklıkla böyle acı çektiğini bilmem gerekiyor. Bana sarılma şekli sanki onun can yeleğiymişim gibiydi.

"Neredeyse her gece. En azından bir şekilde."

"Başına gelenler için çok üzgünüm Nash." Elimini orta konsoldaki elinin üzerine koydum. "Bunun senin hatan olmadığını biliyorsun."

Çenesi gerilir ve dümdüz önüne bakar.

"Zihnimde bunu biliyorum ama bu beni daha az suçlu hissettirmiyor. Sevdiğim birini bir daha böyle kaybetme düşüncesi..." Düşüncelere dalarken başını sallıyor. "Onları acele ettiriyordum. Onlar öldükten sonra yıllar süren terapi bana bunun bu yüzden olmadığını söyledi ama sanırım kendimi hep biraz sorumlu hissettim. Bu sadece birlikte yaşadığım bir şey... Asla geçmeyecek ama bazı günler diğerlerinden daha kolay. Baban bana iki seçeneğim olduğunu söyledi, ya beni tüketmesine izin verecektim ya da dizginleri elimde tutacaktım. Ben de dizginleri elimde tutuyor ve bir sonraki günün gelmesini bekliyorum."

Başımı salladım. Burnumu sokmak istemiyordum, sadece yardım etmek istiyordum ama babamın sözlerini onun ağzından duymak beni tam kalbimden vurdu.

"Rüya görmediğiniz gecelerde neyi farklı yapıyorsunuz? Belki bir rutin haline getirirsin?"

Yanımdaki koltuktan sırtıyor ve iç çekip Sage and Salt'ın otoparkına girerken yüzündeki ifadeye anlam veremiyorum. Kalçamı tutarak gözlerimin içine bakıyor ve konuşmadan önce bir saniye bekliyor.

"Dürüst olmak gerekirse, rüya görmeden uzun süre uyuduğum tek gece yanımdaki yatakta sen vardın." İtirafı karşısında ağzım açık kalıyor ama o sadece gülümsüyor. "Bunu alışkanlık haline getirmek ister misin? Bir bilim deneyi olarak?"

Gülüyorum ve omuz silkiyorum. "Eğer bilim içinse..."

Kalçamı bırakırken, "Haydi, biraz yemek yiyelim," diyor.

"Bize bakıyorlar," diyorum Nash'e, Sage and Salt'ın dışındaki bir veranda masasında yemek yerken. "Bırak baksınlar, birlikte yemek yemeye iznimiz var," diyor sırtarak.

"Biz kasabanın dedikoducusuyuz. Belki de eski nişanlımı sokak ortasında dövdüğünü duymuşlardır?" Salatamı ısıtırken kıkırdıyorum.

"Ya da belki vibratörün hakkındaki dedikoduları duymuşlardır ve henüz senin üzerinde kullanıp kullanmadığımı merak ediyorlardır." Gözlerim kocaman oldu ve ona vurdum.

"Hayır, onu geç, bilirlir, sesin çok çıkıyor."

Gülüyorum ama inkar etmiyorum. Nash'ten önce hiç gürültücü değildim.

"Belki de hepsinin ağzının suyu akıyordur sana ve o lanet beyzbol şapkasına," diye geveledim.

Bana bakıyor, bir kaşını kaldırıp bir ısırık alırken gözlerini Cheshire kedisi gibi benimkilerden ayırmıyor. "Ters şapka mı?" Yüzümü analiz ediyor. "CeCe Ashby'yi bu mu yapıyor?"

"Kesinlikle evet," diyorum dürüstçe. "Diğer

şeylerin yanı sıra." "Not edildi." Bir süre

sessizlik içinde çiğniyoruz. "Peki ya sen? Nash

Carter için ne ifade ediyor?"

Düşünüyor ama gözlerini benden ayırmıyor. "Yaptığın hiçbir şeyin beni etkilemediğini düşünemiyorum, Rae." Yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde eğiliyor. "Barıma iç çamaşırsız gelip o shot bardağını sırf bana işkence etmek için mükemmel göğüslerinin arasına yerleştirmen bile. Brent Wilson'la öyle dans ettiğini düşünmek beni deli ediyordu ama yine de seni istiyordum."

Tuttuğumu bilmediğim bir nefes verdim. Sandalyemde arkama yaslanıp onun bakışlarından kendimi ayılttım. "Hiç filtren yok, bunu sana söyleyen oldu mu?" Soruyorum

"Şu anki halini görmek için buna değer." "Öyle mi, neymiş o?"

"Bunu yüksek sesle söylediğim için şok olduğunu ama yine de beni becermek istediğini söyleyen bakış." "Sen öyle diyorsun," diye karşılık veriyorum, gözlerimi onunkilerden kaçırarak.

"Şu anda bu masanın altına uzansam ve o dantelli siyah külotu kenara itsem, benim için çoktan ıslanmış olursun. Yani evet, ben diyorum." Nash sandalyesinde arkasına yaslanıp tatlı çayından bir yudum alıyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, tamamen kendine gelmiş bir halde. Sonra masanın üzerinden bana sırtıyor çünkü haklı olduğunu biliyor. Nash'in ileri geri konuşması beni terletiyor ve bunun Ağustos sıcakıyla hiçbir ilgisi yok.

Telefonum bu sabah yüzüncü kez çantamda çalıyor ve aramızdaki bitmek bilmeyen akımı kesiyor. "Bu şey hiç durmayacak mı?" diye soruyor sırtarak.

"Sadece kızların sen ve benim hakkımda konuştuklarından eminim."

Gülüyorum. "Siktir." Yüzünü buruşturuyor.

Çantama uzanırken kıkırdıyorum.

Ben okumaya başladığımda Ginger ve Olivia arasında dün geceyle ilgili bir sürü mesaj gidip geliyor. "İnsan avına çıkmak üzereler. Beni kaçırdığını düşünüyorlar," diyorum kaydırmaya devam ederken.

LIV

Kesinlikle seksi patronuyla birlikte. Eminim özel bir proje üzerinde çalışıyorlar.

GINGER

Bütün sabah boyunca cevap vermemek için ne kadar akşamdan kalma olmak gerekir?

LIV

Belki de proje üzerinde yatakta çalışılması

gerekiyordu. GINGER

Tamam, evine gittim, orada değil, Mama Jo orada değil.

Peynir ve krakerler, siz çocuklar acımasızsınız. Sage ve Salt'tayım.

LIV

Haklı

mıydım?

Hayır, haklı değildin. Pek sayılmaz.

ZENCEFİL

Bu da ne demek oluyor? Şimdi sevişmiyorsun ama eskiden sevişiyordun?

Ne yazık ki hiç sikişmiyorum, ama düşündüğünüz kişiyle birlikteyim.

LIV

Daha az konuşun ve

işinize geri dönün.

GINGER

Dün gece onunla mı kaldın? Gah. Yatağın hala yapılıydı.

Evet, meraklı yaşlı kadınlar kulübü, onunla kaldım.

LIV

Sikişmiyorsan sabahtan beri ne yapıyorsun?

Balık tutmaya gittik.

ZENCEFİL

Yine mi geldin? Bu bilmediğim garip bir seks terimi mi?

Cevabına güldüm.

Hayır, gerçek balıkçılık. Bilirsin, olta, güneş, su?

LIV

Tamam, yani bir randevu? Tek gecelik ilişkinle. Anladım.

Hayır, randevu değil. Sadece takılıyoruz.

ZENCEFİL

Yani, takılma randevusu mu?

Nash uzanıyor. "Bakabilir miyim?" diye soruyor ve telefonu elimden kapıp son on mesaja göz atarken, kızlarımın kirli zihinlerine tepki veren yüz ifadelerine gülüyorum.

Sonra yazmaya başlıyor ve ben içten içe panikliyorum. Tatmin olduğunda telefonu bana geri veriyor ve ben de başımı ellerimin arasına gömerek yazdıklarını okuyorum.

Merhaba Melekler Değil. Ben Nash Carter. Bu kesinlikle bir randevu. CeCe her şeyi inkar ediyor ve onunla ilişim bittiğinde onu geri vereceğim. Not: Eğer sevişirsek eminim ilk öğrenen sen olacaksın. İyi günler, Melekler Değil, bu kadar meraklı olmayı bırakın.

"Aman Tanrım." Çok gülüyorum ve telefonumu çantama geri sokuyorum. "Bununla onların dedikodularını körüklediğinin farkında mısın?"

"İşte mesele bu. Şimdi hadi, yapacak bir işimiz daha var, harekete geçelim ki bizi takip edemesinler," diyor masaya para bırakırken.

Bu şimdiye kadar çıktığım en iyi ilk buluşma değil.

Horse and Barrel'a girdiğimizde karanlıktı.

"Demek her cumartesi böyle yapıyorsun?"

"Oldukça fazla." Nash şapkasını çıkarıp bar taburesinin üzerine attı ve bana baktı.

"Biz çalışırken kendini kontrol altında tutabilmen için çıkardım," diyor sırtarak.

UV balıkçı gömleğini tişörtünün üzerinden çıkarıyor ve yeterince yukarı sıyrılıyor, böylece o karın kaslarını

görebiliyorum. Haklı olmasından nefret ediyorum, şu anda parmaklarının külotumu yana ittiğini hissetmek için her şeyi yapardım.

"Bunu düşünmeyi bırak," diye sesleniyor barın arkasında dolaşırken. Vücutuyla ilgili hayallerimden kurtulmak için başımı sallıyorum. "Bunu sana hiç söylememeliydim."

Gülüyorum.

"Her şey yolunda bebeğim, ikimize de yetecek kadar irade gücüm olacak, dün gecedен sonra iyi çalıştım. Atlatmamız gereken çok şey var. Tüm tezgahları, tabure oturaklarını ve masa üstlerini silerek başlayabilirsin."

Görmem için barın üstüne bir açılış ve kapanış kontrol listesi atıyor, ben de göz gezdiriyorum ve bana eldivenlerle bir bez uzatırken başımı sallıyorum.

"Sen bu işle ilgilenirken ben de envanter üzerinde çalışacağım. Bana ihtiyacın olursa burayla arka taraf arasında olacağım." Nash başka bir şey söylemiyor ama biz çalışmaya başlarken ses sisteminden Zach Bryan çalma listesini açıyor.

Nash depo odasıyla benim bulunduğum yer arasında gidip gelirken listeyi bir saat boyunca gözden geçirdim.

1. Cam eşyaları parlatın
2. Gümüş ve bar takımlarını parlatın
3. Muslukları ve bataryaları temizleyin
4. Toz alkol şişeleri sergileniyor

Her birini listemden kontrol ediyorum ve barın üstündeki raflarda bulunan içki şişelerini temizlemeye başlıyorum. Hem de milyonlarca. Bu iş için harcanan emek beni hayrete düşürüyor. Bu adam hem işleri hem de bu toplum için bir makine. Dün gece onunla birlikte kaldıktan ve çok fazla huzur bulamadığını fark ettikten sonra nedenini anladım. Meşgul olmak daha kolay, insanlarla fazla yakınlaşmamak, her şeyi kendi başına yapmak daha kolay. Bu şekilde kaybedecek bir şeyiniz olmuyor.

Bu devrilme noktasında denge kurarken sessizlik içinde birlikte çalışıyoruz.

Bir daha asla vücudunda başka bir adamın ellerini görmek istemiyorum.

Nash'in sözlerini ve dün gece benden iğneyi alırken tenimde gezinen dudaklarını, bir değil iki kez anladığımı söylememi istediğinde kulağımda gezinen nefesini hatırlıyorum.

Şişeleri parlatan basamaklı taburenin üzerinde dururken onun odaya girip çıktığını hissediyorum. Konuşmuyor ve müzik onu duymama pek izin vermiyor ama ne zaman odada olduğunu ve ne zaman gittiğini hissediyorum ve buradayken onu izlemekten kendimi alamıyorum. Bar taburelerini kaldırırken pazularının esneme şeklini, yerleri süpürürken güçlü sırtını ve omuzlarını, hatta gece için çalışan listesini gözden geçirirken kaşlarının çatılma şeklini. En basit, seksi olmayan eylemler Nash onları gerçekleştirdiğinde çok seksi oluyor. Beni deli ediyor.

Şarkı değişiyor ve ses sisteminden "Something in the Orange "ın açılış dizeleri çalıyor. Son şişeyi temizlerken Nash'in ön kapıyı kilitlediğini duyuyorum.

Tabureden inmeye başlamadan önce ellerimin kalçalarımın arkasında dolaştığını ve şortumun kenarının hemen altında durduğunu hissediyorum. Nash başparmaklarını şortumun altından geçirerek popomun kıvrımında külotumun dantelini izliyor. Yüzümü ona dönüyorum, ellerini şortumun üzerinden kaydırıp belimi kavıyor, beni basamaklı tabureden kaldırıp önündeki tezgâha yerleştirirken toz bezimi bırakıyorum. Yaklaşıp açık bacaklarımın arasında dururken üzerimde yükseliyor.

Gözlerimi ondan ayırmıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum çünkü söyleyecek sözüm yok. Elimizi uzatıp boynuna doğru uzanan mürekkepli sarmaşıkların izini sürüyorum ve avucumu çenesine yerleştiriyorum.

Gözleri yüzümden gezinirken nefes alışımda yavaşlıyor, sonra ağzıma doğru ilerliyor. Dudaklarının dudaklarıma değmesini bekliyorum, şimdiden içimdeki ısınn arttığını hissediyorum.

"Beni yalvartmayı mı planlıyorsunuz Bay Carter?" Dudaklarım neredeyse onunkilere değecek şekilde soruyorum.

Nash bana sırtıyor ve bir parmağını köprücük kemiğimin üzerinde yavaşça gezdiriyor, ben de onun altında ateşten bir küle dönüşüyorum. Eğilip beni kulağımanın hemen altından öpüyor ve ben inliyorum çünkü onunla ilgili her şeyden o kadar tahrik oluyorum ki buna zar zor dayanabiliyorum.

"Çok haklısın, seni yalvartacağım küçük ateş böceği," diye fısıldıyor.

"*Oh Tanrım.*" Sadece Nash bana küçük ateş böceğim diyebilir ve bunu kulağa çok seksi gelmesini sağlayabilirdi. Eli boğazımı kavıyor ve dudakları köprücük kemiğime kadar inerken içten içe tutuşuyorum. Boştaki eli kalçamda geziniyor ve şortumun altından kayarken ağzını acı verici bir şekilde benimkine yaklaştırıyor.

"Her gün her saniye seni istemiyormuş gibi davranmaktan gerçekten bıktım, CeCe."

Zevk, kibritle ateşlenmiş benzin gibi merkezimde yuvarlanıyor ve henüz bana dokunmadı bile. Dudakları yanağıma

okşuyor, sonra benimkine geçiyor, beni derinden öpüyor, bedenlerimizi birbirine geçiriyor. Kendimi sadece onu ve bu anı içime çekmeye bırakıyorum. Tişörtümü başımın üzerinden çekip çıkarıyor ve bir parmağını göğüslerimin arasındaki vadide gezdirirken yanağımı öpüyor ve kendi tişörtünü vücudundan çıkarıyor, sonra kot pantolonunun kemerini çözüp tekmeliyor.

Ona dokunmaya çalışıyorum ama beni durduruyor ve elimi tekrar kucağıma kaydırıyor.

"Hayır bebeğim," diyor, fısıltısını karanlık bir ton kaplıyor. "Bir şeyi neredeyse seni öldürecek kadar çok istemenin nasıl bir his olduğunu anlayacaksın." Boxerını indiriyor ve sikini serbest bırakıyor. Çok sert ve doğrudan bana dönük, sert ve damarlarla dalgalanıyor. Ucundan ön sperm sızıyor. Tekrar ona dokunmaya çalışıyorum ama beni reddediyor.

Nash açık avucunu dudaklarımın altında tutarken "Tükür," diye emrediyor.

Şok içinde göz kırpyorum ama zaten onun için gidiciyim, bu yüzden söylediği gibi yapıyorum, sonra büyük elini shaftının etrafına sardığını ve tepkimi izleyerek kendini okşamaya başladığını izliyorum. Eli devasa sikiyle boy ölçüşemiyor bile, sadece yarısını kaplıyor. Onunla bu kadar dolu olmanın hayali hissi üzerime çöküyor ve titriyorum.

"Şortunu çıkar. O lanet olası siyah külotu bırak," diye emrediyor ve ben de yapıyorum, düğmelerini açıyorum ve bar tezgahında oturmaya devam ederken içlerinden sıyrılıyorum.

Bir parmağım sütyenimin danteli arasından sertleşmiş meme ucumu gösteriyor. Sadece bir kez. "İşte benim kızım," diyor dili alt dudağımda gezinirken.

"Sen tatlı, dar amcığınla oynarken, ben mükemmel göğüslerinin üzerine boşalana kadar elimi becerirken beni izleyeceksin." Eğiliyor ve dudaklarımı çok nazıkçe öpüyor. Neredeyse kendimi kaybediyordum. "Ama gelmeyeceksin, CeCe. Ben zamanının geldiğine karar verene kadar gelmeyeceksin."

"Lütfen," diye yalvarıyorum, ama tam olarak ne için yalvardığımdan emin değilim, sadece her şeyi istiyorum. Nash bana sırtıyor, kendini yumruklarken gözlerinde karanlık bir şey var ve ben bu manzara karşısında yavaş yavaş ölüyorum. Bu çok ateşli. Eğer bu benim cezamsa, *cezalandır beni*.

"Lütfen yeterli değil, Rae." Orta parmağını aşağı doğru kaydırarak hassas, sertleşmiş klitorisimin üzerinde gezdiriyor. Başım öne, kaslı göğsüne düşerken inliyorum. "Dün gece barıma benim için mükemmel bir sürtük gibi külotsuz geldiğini fark ettiğimde sana dokunmamak benim için ne kadar zordu biliyor musun? Seni kendi yatağımda, çıplak amcığınla çarşafplarımın arasına almamak benim için ne kadar zordu biliyor musun? İstedığimi almamı engelleyen şeyin alkol olduğunu mu?"

Nash altımdaki dondurucuya uzanıyor ve içinden büyük bir buz parçası alıyor. Yavaşça ağzına atıp boynumdan aşağı doğru izlemeye başlıyor. Sıcak dudaklarının çevrelediği buzun soğukluğu, ben nefes nefese kalırken siyah dantel külotumu hızlı bir şekilde havuz haline getiriyor.

"Nash," diye inliyorum.

Tüm vücudum bu hisle kaskatı kesiliyor. Sütyenimi aşağı çekip göğüslerimi ortaya çıkarıyor, sonra her bir meme ucumu ağzına alıyor, bunu diliyle mükemmel bir uyum içinde etraflarında döndürüyor ve beni bir kuyruk dönüşüne gönderiyor. Amım zonklayarak acı verirken inliyorum, bir şeye ihtiyacım var, herhangi bir şeye. Buz o kadar soğuk ki neredeyse acıtıyor. Meme uçlarım uyuşmaya başlıyor, tam onları serbest bırakıp ağzını karnımdan aşağı kaydırıyor, sonra nihayet külotumun dantelinden geçip buz ve dilini orada dolaştırıyor. İradem, sıcak amıma değen buzdan daha hızlı eriyor. Nash ince dantelin arasından klitorisimi emmeye devam ediyor, asla beni uçurumun kenarına gönderecek kadar değil, sadece beni çılgına çevirecek kadar. Gerçekten umursasaydım çıkardığım sesler utanç verici olurdu. Buzların sonuncusu da eriyince Nash dişlerinin arasından bir nefes çekiyor ve ayağa kalkıp bacaklarımın arasına dokunuyor, dondurucu saldırısı yüzünden külotumdan sular damlıyor.

"Bunu hissediyor musun? Şu anda beni ne kadar çok istiyorsun?" diye kulağımı tırmalıyor. "Evet," diye nefes almayı başarıyorum.

"Bana ne kadar *ihtiyacın* var?" "Evet, Tanrım, evet."

"Dün gece seni bin kat daha fazla istedim," diye boynumu törpülüyor ve ben de ona doğru miyavlıyorum.

Tüm duyularım aşırı uyarıldı ve kontrolden çıktı, eline sürtünmeye başladım. Bana sunacağı her türlü sürtünmeyi arıyorum. Tam tekrar yalvarmak üzereyken, bir meme ucunu sıcak ağzına çekiyor ve ben sadece bunun hissiyle boşalmaya hazırım.

"Nash," diye yalvarıyorum. "Lütfen."

"Lütfen ne, CeCe?" Diğer meme ucumu da ağzına alıyor ve sıcak dili donmuşluğu yatıştırırken tüm o yakıcı his yeniden başlıyor. "Lütfen boşalmana izin vereyim mi? Hayır. Biraz daha bekleyebilirsin. Ama benim için o daracık amcığa bir parmağını sokabilirsin."

Emrettiği gibi yapıyorum ve orta parmağımı amıma sokuyorum.

"Yalnızken kendini nasıl becerdiğini göster bana CeCe, çünkü yaptığını biliyorum," diyor sikinin üzerindeki hızını artırırken. Bir kez başını sallıyor.

"Şimdi bir tane daha," diye emrediyor ve ben de dediğini yapıyorum. İki parmağımı sıırılsıklam amıma sokuyorum ve başım geriye doğru düşerken inliyorum.

"Kendini boşaltırken beni düşünüyor musun?" "Evet, her zaman," diye titreyerek cevap veriyorum.

"Kahretsin, evet öyle," diye inliyor.

Onu görmek, bulunduğumuz yer, sözleri, hepsi çok fazla. Patlamak üzereyim. Nash elimi amımdan çekip parmaklarımı emiyor ve uyarılmışlığımı temizliyor, dili bir damlasını bile kaçırmamak için parmaklarımın üzerinde durgun hareketler yapıyor. "Yani

çok tatlı."

Kendini daha hızlı pompalamaya başladığında inliyorum.

"Şimdi dizlerinin üzerine çök bebeğim. O mükemmel göğüslerini birbirine bastır ve dilini bana doğru uzat. Nereme boşalmak istediğini göster bana."

Bardan kaydım ve önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Bu açıdan bakıldığında her yönden o kadar büyük ki, kendimi onun yanında çok küçük hissediyorum ve onu hiç bu kadar çok istememiştim. Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirirken bana sırtarak muhteşem bir şekilde bakıyor.

"Aferin kızıma, ne kadar da iyi bir sürtüksün, dölleri için yalvarıyorsun. Bunun için çaresizsin, değil mi?" "Evet," diye nefes alıyorum ve öyleyim.

"Bu mükemmel amcık ne zaman istersem benimdir. Öyle değil mi, CeCe?" "Evet. Senin," diye haykırdım.

"Aynen öyle," diye homurdanıyor.

Sürtünme arayışıyla topuğuma sürtünmeye başlamak üzereyken bacakları geriliyor ve sıcak döl ipleri göğsümün, dilimin, boynumun, çenemin her tarafına şiddetle fışkırıyor, "Cecilia" diye inliyor, kendini boşluğa pompalarken adımı söylüyor.

Nefes alış verişi yavaşlarken başparmağıyla çenemden dölleri çekip ağızma sokuyor. Görevimi yerine getirerek emiyorum ve o tekrar inliyor.

"İşte benim kızım," diye fısıldıyor Nash ve beni dudaklarımdan usulca öpüyor. "Şimdi ödeşтик. Sadece senin için biraz daha uzun."

CHAPTER FORTY-TWO

CeCe

A Nash kot pantolonunu giyip beni sıcak bir havluyla temizledikten sonra barın üstünü temizlemeye başladı. Temizlerken derisinin altındaki her kasın kasılmasını izlemek, giyinirken kalçalarımı birbirine sıkıştırmama neden oluyor. Hâlâ çok hassasım ve onun dokunuşu için ölüyorum. Zamanından başka bir şeyi yokmuş gibi davranıyor. Tezgahtan ve zeminden memnun kaldığında tişörtünü başının üzerine atıyor. "Gidelim artık," diyor yanağımdan öperken. Biraz fazla açık bir şekilde somurtuyorum. Kıkırdıyor ve çenemi yukarı kaldırıyor, böylece bakışlarım onunkine iniyor. "Merak etme Rae, yakında gelmene izin vereceğim." Geniş geniş sırtıp beni bardan çıkarırken mırıldanıyorum. Ön kapıya doğru ilerliyoruz ve tam Nash kapının kilidini açarken Asher kaldırımdan bize doğru geliyor. "Patron," diye o derin tenoruyla selam veriyor ve sonra sırtarak bana dönüyor. "CeCe."

Onu ilk kez gülümserken görüyorum. Yanaklarında çocuksu gamzeler beliriyor ve bunlar onun iri, mürekkepli ve neredeyse korkutucu, düşünceli görünümüne ait değilmiş gibi görünüyor. "Hatırlat da yakın zamanda seninle içki oyunu oynamayayım." "Ha-ha," diye karşılık veriyorum. "Uzun bir süre daha böyle içmeyeceğim." "CeCe'yi eve götüreceğim ve dürüst olmak gerekirse berbat durumdayım. Bu gece izin alacağım," diyor Nash ve Asher Nash'e sanki bu sözleri ondan daha önce hiç duymamış gibi bakıyor. "Bu gece izinli misin? Uh... evet, kulağa hoş geliyor." "Bu gece çok sayıda sunucunuz var mı?" "Evet, sekiz tane. Sandy Elliot'ın 58th doğum günü."

Nash başını sallıyor ve ben de annemin bu gece kız arkadaşlarıyla birlikte burada olacağını aklıma not ediyorum. O ve Sandy liseden beri arkadaş. "Bana ihtiyacın olursa cep telefonum yanımda. Bar tamamen hazır," diyor Asher'a ve beni işaret ederek arkasından geliyor. Arabayı sessizce sürüyoruz ve Nash çiftliğe giden yolu dönerken, aslında beni eve getiriyor olabileceğini fark ediyorum. Onun bu şekilde boşalması ve sonra da beni bir eşek parçası gibi eve götürmesi fikri içimde öfke yaratıyor.

Stardust'a yanaşıyor ve ben de alaycı bir şekilde konuşmaya başlıyorum çünkü çok gergin olduğumda böyle yapıyorum. "Bugün için teşekkürler. Üzerimde mastürbasyon yapman eğlenceliydi, sanırım... görüşürüz." Sırıttıyorum ve sonra kapıyı açmaya gidiyorum.

Nash kamyonetini park ederken nefes nefese kalıyor ve beni durdurmak için kolumu tutuyor.

"Tanrı aşkına, Rae. Seni bırakmayacağım. Seni öylece kullanıp sonra da kapının önünde bırakacağımı mı sanıyorsun?" Ben omuz silkerken o çok eğlenmiş görünüyor.

"Ne düşüneceğimi bilmiyorum Nash. Bunun ne olduğunu... bilmiyorum," diyorum sessizce, aramızda işaret ederek, aniden aşırı tepkim için aptal gibi hissediyorum.

Gözleri yumuşuyor ve yüzümü kavıyor. Yüzümü avucunun içine çeviriyorum. Sıcaklığını ve güvenliğini çok seviyorum.

"Seninle işim henüz bitmedi. Seni buraya getirdim ki hafta sonu için ihtiyacın olan her şeyi alabilesin. Benimle kalmanı istiyorum."

Nash bana doğru eğiliyor ve dudaklarımı öpüyor, önce yavaş ama lezzetli bir şekilde hesaplanmış, dilini alt dudağımın üzerinde gezdiriyor ve bacaklarımın arasında onun için sürekli yanan ateşi yeniden başlatıyor.

Dudaklarını dudaklarımdan çekerken sesi alçak ve derindi. "Şimdi eşyalarını toplayalım. Sana yemek yapacağım."

Burada ne yaptığımızı, ne söylediğini kaydediyorum. Bu her neyse, onun da benim kadar bununla mücadele ettiğini fark ediyorum çünkü bu *biziz ve* şu anda burada o çizgiyi aştığımıza hiç şüphe yok. Bunu yaptığımızda, geri dönmenin bir yolu var mı?

Sadece başımı salladım ve iyi bir kız gibi istediği gibi kamyonndan indim.

CHAPTER FORTY-THREE

Nash

I Tabacı CeCe'nin önüne koydum ve bana baktı. "Bu yemek için çok güzel."
"Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim," diye karşılık veriyorum ve o da bana doğrudan benim yüzüme giden o nazlı gülümsemesiyle gülümsüyor.

Dick.

"Touché." Cece bize yaptığım marsala tavuğundan bir ısırık aldı ve "Aman Tanrım" diye inledi.

Evet, çok lezzetli.

"Gerçekten yemek yapabiliyorsun," diye mırıldanıyor lokmalar arasında. Omuz silkiyorum ve bir ısırık daha atıyorum, bunu yaparken ona gülümsüyorum.

Yemek masamda oturuyoruz. Güneş derenin üzerindeki ağaçların arkasında batıyor.

"Önümüzdeki yirmi dört saat boyunca evim senin, sence kız klanının ve ailenin Cole'u arayıp seni sormasını engelleyebilir miyiz?"

"Kız klanım burada olduğumu biliyor." Bana sırıttıyor. "Ginger gizliden gizliye senden hoşlanıyor." "Şanslıyım," diye cıvıldıyorum.

"Jo Anne Sandra'nın partisinde ve Wade'in benim dışarıda olmama bir şey diyeceğini sanmıyorum." Yanındaki manzarayı seyrediyor ve iç geçiriyor. "Burayı seviyorum. Çok تنها. Bu yüzden mi seviyorsun?" diye soruyor, ekmeğini marsalasına batırıp en küçük ısırıkları alarak.

Neredeyse gergin görünüyor ve bu kendimi ona daha fazla gömmek istememe neden oluyor, o tatlı cephenin altındaki vahşi tarafını ortaya çıkarmayı seviyorum. Çok sevimli. Onu buraya getirmek aklıma gelen en iyi fikirdi.

Başımı salladım. "Buranın huzuruna ihtiyacım var, buraya bakar bakmaz anladım. Onlar öldükten sonra hiç huzur bulamadım. Bana huzur veren tek şey hokeydi. Sanki bir hiç uğruna ölmediklerini kanıtlamam gerekiyordu. Eğer bir şekilde başarırısam, bunu bileceklerdi. Biliyorum çılgınca geliyor."

Bana gülümsüyor ama hiçbir şey söylemiyor.

"Bunu daha önce hiç yüksek sesle söylememiştim," diye teklif ediyorum.

"Bence biliyorlar," diye fısıldıyor ve masanın üzerinden elime uzanıyor. "Bence seninle gurur duyarlardı."

Boğazımı temizliyorum ve elimi çekiyorum. Bu gibi duygular benim için her zaman bir hayır olmuştur ve onu bu kadar önemsemek, gözlerinde bunu görmek bana onu buraya davet ederek onu içeri aldığıma hatırlatıyor. Panik beni bir anlığına felç ediyor.

Elimi hızla çektiğimde yüzü dümdüz oluyor.

"Benimle konuşabileceğini biliyorsun. Sadece nasıl hissettiğini söylemenin iyi olacağını düşünüyorum." Ayağa kalktım ve tabaklarımızı lavaboya götürdüm.

"Evet konuşabiliriz... Ben sadece duygularımı pek iyi ifade edemiyorum." Bu sözleri söylerken sırtımı ona dönmüştüm ve onu dışladığım için içten içe kendimi tekmeliyordum.

Neden normal bir insan gibi davranamıyorum? Bu kadını o kadar çok istiyorum ki ama ne zaman onu ve gerçek olan herhangi bir şeyi düşünsem, sahip olduğum her şeyi kaybederek o arabaya geri dönüyorum.

CeCe'nin ellerini üzerimde hissettiğimde hala düşüncelerimin içinde kaybolmuş, bulaşıkları kuruluyordum. Ellerini yanlarımdan aşağı kaydırıyor ve sonra başını sırtıma yaslarken ellerini etrafıma sarıyor.

"Olanlar çok korkunç. Akıl almaz bir şey. Unutma ki bunun yaşanmış olması bir daha yaşanacağı anlamına gelmez," diye fısıldıyor ve göğsüm seğiriyor.

Arkamı dönüp ona bakıyorum, sadece mükemmel yüzünü inceliyorum. Çırpınıyorum. Bir şey söylemek için çabalıyorum, herhangi bir şey. I bir şeyler söylemeli.

Ben daha o şeyin ne olduğunu anlayamadan CeCe gülümsüyor ve bana inanılmaz bir hediye veriyor. Beni konuşturmuyor. Sadece konuşmama izin veriyor.

"Bana bir orgazm borçlu olduğunuza inanıyorum Bay Carter ve daha fazla beklememeyi tercih ederim," diyor seksi sesiyle, parmak uçlarına uzanırken bir kaşını kaldırıyor ve dudaklarıyla buluşmak için eğiliyorum.

CeCe hiç çaba sarf etmeden bana tam da ihtiyacım olan şeyi veriyor, tıpkı dün gece beni yatağına davet etmesi ve tek kelime etmeden kollarını bana sarması gibi. Sadece orada olmak. Saatin kaç olduğunun bir önemi kalmayana kadar usulca mırıldandı. Kendime ne söylersem söyleyeyim ya da kendimi bundan ne kadar vazgeçirmeye çalışırsam çalışayım, tüm bunlar onu onsuz yaşamakta zorlandığım bir şey haline getiriyor.

Yemekler çoktan unutuldu, ellerimi yüzüne götürüp onu öptüm. Ellerimin vücudunda dolaşmasına izin veriyorum, her kıvrımı, her çizgiyi ezberliyorum. Ağzını kendi ağzımla yağmalarken saçlarının gür dalgalarını yoğuruyorum. Onu sahiplenmek, ona sahip olmak, onun için her şey olmak istiyorum. Gelecekte ne olacağına dair hiçbir fikrim olmamasını ve bunu sorun etmemeyi istiyorum. Onu daha önce hiçbir kadını öpmediğim gibi, seksin çok ötesine geçen duygularla öperken varlığımdan bir duygu seli geçiyor.

CeCe'nin elleri belime, gömleğimin altına gidiyor, çaresizce yumruklayıp çekiştiriyor. Bir elimle tişörtü sıyırıp yere atıyorum ve sonra onu kucağıma alıp ellerimi mükemmel dolgun poposundan aşağı kaydırarak kalçalarını kavıyorum.

Sanki bana aitmiş gibi etrafımda rahatlıyor, bacaklarını belime doluyor ve ben yatak odama doğru ilerlerken parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. Onu yatağımın ortasında üstüme çekiyorum, ellerim onun her yerinde dolaşiyor. Onu doyurmaya çalışıyorum. CeCe'yi ikinci bir deri gibi giyebilirdim ama yine de ona yeterince yakın hissedemezdim. Doğrulup tişörtünü başından yırtıyorum, onun tenini benimde görmek için yanıp tutuşuyorum.

Ağzım sutyeninin dantelleri arasından her bir meme ucunu bulduğunda inliyor, burada kalıyorum ve sırf yapabildiğim için ona işkence ediyorum. O inleyip sızlanırken dilim çakıllı küçük tomurcuklarını okşuyor.

"Ateş... Yanıyorum," diye nefes veriyor ve ben dudaklarına gülümsüyorum. "Neye ihtiyacın var, küçük ateşböceği?" Ona soruyorum

"Dokun bana... her yerime," diye yalvarıyor.

Onu üzerimden kaldırıp sırt üstü yatırıyorum, benim için sızlanırken onu şortundan çıkarıyorum, siyah dantel külotunu bile çıkaramadan parmaklarını klitorisinin üzerinde gezdiriyorum.

"Kendine dokunmak ister misin, bebeğim? Dokunabilirsin."

İnliyor ve "İhtiyacım var" gibi bir şey fısıldıyor.

Kendimi onun yanına atıyorum ve önümdeki gösteriye bakıyorum. Parmakları külotunun içine kayarken saçları etrafına dağılıyor ve inliyor. Elini yukarı çekiyorum ve parmaklarının uyarılmışlığıyla parladığını görüyorum. Tatlı nektarı ağzıma alıyorum ve aletim zonkluyor, serbest bırakılmak için yalvarıyor. Külotunu çıkarıp zaten damlayan amının hemen üstüne tükürüyorum, o da karşılık olarak adımı mırıldanıyor. Parmağını tekrar aşağı kaydırıyorum, onu daha da çıldırtmak için kendi parmağımla baskı uyguluyorum.

"Ovalayın ve o tatlı küçük parmaklarınızla kendinizi becerin. Kendini benim horozum için iyi ve hazır hale getir. Boşalmana izin verdiğimde adımı haykırmanı istiyorum."

"Nash..." CeCe sızlanıyor. "Lütfen."

Bakışlarını bana sabitlemek için çenesini eğiyorum. "Biliyorum küçüğüm."

Başını sallıyor, sonra inliyor, kendini becermeye devam ediyor -bir parmak, sonra iki parmak- utanmazca vahşi, doğal ve inanılmaz.

Parmakları çalışırken ne kadar ıslak olduğunu duyduğumda "Çok iyi iş çıkarıyorsun" diyorum. Sadece birkaç dakika sonra, yeterince gördüm. Onun tadına bakmalıyım. "Şimdi boşalmana izin vereceğim. İstedğin bu mu?"

"Siktir, evet... lütfen," diye yalvarıyor.

Elini yana kaydırıp minik parmaklarını kendi parmaklarımla değiştiriyorum. Ona hiç nazik davranmıyorum, ilk iki parmağımı onun sıkı ıslaklığına sokuyorum ve klitorisini ağzıma alıyorum, onun için inliyorum çünkü o şimdiye kadar tattığım en tatlı şey. Parmaklarımı çekiyorum, sonra tekrar olabildiğince derine sokuyorum ve en sevdiği noktaya masaj yapmak için kıvrılıyorum, dilimi ve dudaklarımı klitorisinin üzerinde tutuyorum. ştümde kıvrılırken bir dakika bile geçmedi, tamamen

kontrolden çıktı.

"Nash, oh Tanrım..." CeCe çözülürken çığlık atıyor, yatağı ve beni ıslatıyor.

"İşte bu, benim dağınık kızım," diye mırıldanıyorum, tüm vücudu etrafımda kasılırken, ama durmuyorum. Benim için inleyen bir havuz olana kadar onu emmeye, yalamaya ve parmaklarımla becermeye devam ediyorum ve sonra ayağa kalkıyorum, kıyafetlerimin geri kalanını çıkarıyorum ve sıkı sıcaklığını horozumun başıyla süslüyorum.

Onun üzerinde kayıyorum, benim için çaresiz olan görüntüsünü alıyorum. Prezervatif aklıma bile gelmiyor, onu prezervatifsiz hissettikten sonra bir daha asla prezervatif takmayacağım.

"Yalvarmak bana göre değil," diye nefes alıyor.

"Çok yalvarıyorsun," diyorum ona sikimin bir santimini verirken. *Kahretsin, bu bile beni sakatlamak için yeterli.* İnliyor ve sızlanıyor, "Kahretsin, Nash. Beni sikmen için yalvarıyorum."

"Kibarca iste, Cecilia. Lütfen de." Hınzırca sırtıyorum.

Gözlerindeki ateş geri dönüyor, şimdi onu tanıyorum ve buna bayılıyorum.

"Lütfen, lütfen beni becerin Bay Carter, *efendim.*" Tatlı, güneyli bir dilber gibi kirpiklerini bana savurdu ve anında pes ettim. Hiç şansım bile yoktu. O kazandı.

Güzel amıma girerken, CeCe tam istediğim gibi sahiplenirken adımı haykırıyor. "Çok dolu... çok dolu," diye bağılıyor.

Vücudu aynı anda hem içeri girmeme izin veriyor hem de beni dışarı çıkarıyor ve bu mucizevi bir şey.

"Hayır, bebeğim..." Oflayıp pufluyorum. "Sadece *yeterince* dolu. Vücudun benim için yaratılmış. Sikimi çok iyi alıyorsun."

Tekrar tekrar içine giriyorum, dudaklarını öpüyorum, hızımı yavaşlatıyorum, tadını çıkarıyorum, ona tapıyorum, onu becerdiğim güce karşı ellerimle ve dudaklarımla nazik, okşayıcı hareketler sunuyorum.

Kendimi bacaklarının arasına sabitliyorum ve sadece ona bakıyorum, inlerken ve ikinci kez boşalmaya hazırlanırken gözleri kapalı. Benim açgözlü lanet kızım. CeCe'nin elleri saçlarımda geziniyor ve beni ilkelletmek için saç tellerimi yeterince çekiyor. Sıcaklık ve baskı kalçalarımı ve omurgamı yalayıp geçerken ağzını kendi ağzımla arıyorum.

Onun ritmi benimkiyle altımda zahmetsizce eşleşiyor ve bu lanet bir sihir. Duyduğunuz havai fişekler ve kemanlar gibi. Bu lanet olası başka bir dünya. Gözleri benimkilerle buluşuyor, zaman duruyor ve bana gülümsüyor, beni kırıyor, beni onunkilerden başka bir şeye indirgemiyor.

"Benimle gel bebeğim," diye mırıldanıyor ve sonra serbest düşüşe geçiyorum. Amcığı etrafımda kenetleniyor, salıverilmem için yalvarıyor.

Gözleri tekrar kapanıyor ve daha önce hiç yapmadığım bir şey yapıyorum.

Ben de benimkini kapatıyorum.

Olmasına izin verdim, hayatımda ilk kez kendimi bıraktım. İsmi dudaklarımdan dökülürken sadece o var. Kendimi onun üzerinde sabitlemeye ve onu öpmeye çalışırken, onu göğsüme kazınmış bir çapa gibi tutarken, benden son damlasına kadar zorluyor.

Bu iş sikişmenin ötesine geçti.

Az önce Cecilia Ashby ile seviştiğim ve kendimi hiç şu anda hissettiğim kadar bütün hissetmediğim gerçeğine yerleşiyorum.

CHAPTER FORTY-FOUR

CeCe

"S Eğer iki kişi daha olursa, gerçekten bir oyun düzenleyebiliriz. Sizinle oynamak için çok fazla gönüllümüz var. Onlara kolaylık göstermeli, gol atmalarına izin vermelisiniz. Belki Damien Smith'i Townies'in kalesine geçirebiliriz, böylece size daha fazla zorluk çıkarmış oluruz" dedim ve festivalimizde oynamak için gönüllü olan Chicago Blackhawks'ın emekli kalecisinden bahsettim

oyun. "Ve nalburdan Dan McKully'yi profesyonellerin kalesine atacağız."

"Hoşuma gitti," diyor Nash arkamdan kulağımı ağzına götürürken.

Başım göğsüne yaslanıyor ve geniş, güçlü kolları beni köpüklü suyun içinde sarıyor. Dudakları birleştiği anda meme uçlarım sertleşiyor ve hemen fark ediyor, ben inlerken birini çimdikliyor. Küvetin yüzme havuzunda hızla yaklaşan Sundown Festivali için strateji konuşuyoruz. Nash az önce başka bir eski takım arkadaşından festivale katılabileceğini teyit eden bir e-posta aldı ve bu da bir yardım maçı için sayısal olarak ihtiyacımız olana neredeyse sahip olduğumuz anlamına geliyor.

"Gece çalıştırabiliriz. Diyelim ki saat yedi, gün bittiğinde. Hala çok zamanımız var. Eğer hemen sosyal medyada ve yerel radyo istasyonlarında yayınlarsak, çok satabiliriz. Oh, ve tüm erkeklerin bunu sosyal medya hesaplarında paylaşmalarını sağlarız," diyorum.

Kollarını arkamdan sarıyor ve yanağımdan öpüyor.

"Bunun için kazanan bir pazarlama stratejisi geliştirebilecek biri varsa, o da sizsiniz. Hiç şüphem yok. Neye ihtiyacın varsa yapacağım," diyor kalpleri tenimin üzerinde baloncuklar halinde izlerken.

"Vücudumu kendi zevkin için kullanmak için bana yağ çekmeyi bırak," diye kıkırdıyorum omuzlarımı öpücüklere boğarken. "Gelip beni oynarken izleyecek misin?" diye soruyor. "Eski günlerdeki gibi mi?"

"Tabii, resmi bir Nash Carter forması alayım mı?"

Kulağımın dibinde inliyor. "Siktir, evet."

"Az önce beni temizledin," diyorum horozunun bana karşı sertleştiğini hissederken.

"Evet, ama sonra numaramı vereceğini söyledin ve bundan daha seksi bir şey düşünmüyorum." Ondan uzaklaşıyorum ve küvetin diğer tarafına geçiyorum. Gerçekten de iki kişi için yapılmış bir küvet.

"Hepsi bu kadar mı? Sırtıma on numarayı yapıştır ve gitmeye hazır mısın?"

Beni avlıyormuş gibi üzerime geliyor ve üzerime tünüyor. Su küçük dalgalar halinde etrafımızda yuvarlanıyor.

"Hayır Rae, sen sadece var olmak zorundasın ve ben de sadece bilinçli olmak zorundayım. Bu sadece böyle. Bunu kabullenmeye başladım." Beni yavaş ve derin bir şekilde öperken tekrar kıkırdıyorum ve tüm zevk döngümüz yeniden başlıyor.

MAMA

Cuma gününden beri arabanızın Stardust'ın yanına park edilmiş olduğunu fark ettim ama sizi görmedim.

Umarım bu Ginger'la takılma bahanesinin yalan olduğu ve iyi bir adamla birlikte olduğu anlamına gelir. Ayrıca, bu akşam sizinle Sangria Sunday'e geliyorum. Masanızda Sandy ve benim için bir yer ayırın.

Anne, Cuma günü Ginger'la birlikteydim. Şu anda Nash ile festival üzerinde çalışıyorum. Yakında görüşürüz.

MAMA

Pazar günü çalışmak normal görünüyor. Yakında görüşürüz.

Yuvarlanıyorum ve Nash'le yatağında yüzleşiyorum. Pazar günü öğlen oldu ve krep ve kahve yapmak dışında henüz kalkmadık. Seks ve yemek arasında gidip gelmenin mükemmel bir varoluş olduğuna karar verdim. Dün gecedan beri neredeyse çıplaktım, o da öyle. Netflix'te gezinip ona işkence edecek başka bir romantik komedi ararken telefonum tekrar çalıyor.

"Sana inanmıyor." Nash sırtıyor "Yalan değil, çalışıyoruz," diyorum.

"Sanırım, diğer şeylerin yanı sıra." Burnu omzumu takip ediyor ve ikimizin de telefonu aynı anda çalarken tüylerim diken diken oluyor. Nash inliyor ve benim gibi yuvarlanıyor.

WADE

Herkes bir saat içinde büyük eve gelsin. Bir duyurum var. Uzun sürmeyecek.

Çağırdığın için teşekkürler, Çavuş.

MAMA

O ve Nash çalışıyorlar. COLE

Pazar günü mü?

MR. CARTER

Bu festivaller kendi kendine planlanmıyor. Yapacak işlerimiz var. Siz çocuklar antrenman yapmalısınız... Bir maç için yeterli zamanımız var. Kışınızı tekmelememe sadece üç hafta kaldı. Eski günlerdeki gibi.

COLE

A: Sana bildiğin her şeyi ben öğrettim ve B: Mabel yanımda, ona iki dolar borcun olduğunu söylüyor.

WADE

Bileklerini kırdığımızda bu adam ne yapacak? Utanç verici.

Wade'in birinin etrafında daireler çizmek için kullandığı eski deyişe gülüyorum.

MR. CARTER

Getir onu ve Mabel, sen bir hilekarsın. WADE

Bir saat içinde gel.

Biz de orada olacağız.

MAMA

Öğle yemeği hazırlayacağım, bir saatliğine de olsa işten uzaklaşmanıza sevindim.

Arkamı dönüyorum ve yanımdaki şahane adama bakıyorum. "Sanırım hafta sonumuz sona erdi." Nash beni bileklerimden tutup çekerken, "Oyun yüzü, sevgilim," diyor ve ben inliyorum.

CHAPTER FORTY-FIVE

Nash

Evimle çiftlik arasındaki yol kısa ama bu beni kenara çekip CeCe'yi en az beş kez kamyonetimin arka koltuğuna almayı dilemekten alıkoymuyor. Onun içine gömüleli üç saat oldu ve şimdiden onu yeniden arzuluyorum. Onu her içime aldığımda, kendime bunun son olacağını söylüyorum ve her bitirdiğimizde, kendime yalan söylediğimi biliyorum. I Ne kendimi durmaya ikna edebiliyorum ne de tüm bu durumun kontrolünü kaybettiğimi kabullenebiliyorum.

"Beni Stardust'ta bırak ve büyük eve git. Duş alıp üstümü değiştirdikten sonra aşağı ineceğim," diyor CeCe. Bana bakmıyor; pencereden dışarı, hiçbir şeye bakmıyor. Gece çantasını arka koltukta görmekten nefret ettiğim bir şey var.

Stardust'a yaşıyorum ve söylemek istediğim tüm kelimeler boğazımda düğümleniyor.

CeCe bana döndü. "Orada görüşürüz." Dünyayı sarsan o gülümsemesiyle gülümsüyor ve ben bir şey söyleyemeden kamyonetimden iniyor. "Siktir," diyorum başımı direksiyona yaslayarak. Başladığında bunun ne olduğunu biliyordum ama bir şekilde, bir şekilde, bu bendim

Sadece onun duygu yok kuralını değil, benim kurallarımı da çiğniyor.

Etrafımda yıllarca inşa ettiğim duvarları yıktığını hissedebiliyorum. CeCe'yle olan tüm kurallarımı çiğnemeye doğru hızla giden bir yük trenindeyim ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok. Nefesimi tutup kendimi toparlıyorum ve Wade'in duyurusu için ailemin karşısına çıkmaya hazırlanıyorum.

"Nash?" Cole beni CeCe'nin masanın diğer ucunda giydiği siyah askısız sundress'in içinde sikimin üzerinde zıpladığı hayalimden çekip çıkarıyor.

"Pardon, ne dedin?" diye sordum.

"Ivy ile tanıştığında ondan hoşlandın mı?"

"Evet, harika görünüyordu," diyorum Ivy Spencer'ın kadroya alınmasıyla ilgili aile tartışmasına odaklanmaya çalışarak. CeCe, "Çok güzel olduğu kesin," diye ekliyor.

"Bu benim endişelendiğim bir şey. Haden, Brent ve Dusty onu götürdüğümde ahırdaydılar ve her biri

Onun yanında tam bir centilmen gibi davrandılar," diyor Wade, bekçi kovboylardan birkaçından bahsederken. "Yani?" CeCe kafası karışmış bir halde soruyor.

"Yani... hiçbiri centilmen değil," diye mırıldanıyor Wade. "Güzel ve yeni bir yüz tam da burada ihtiyaç duymadığımız türden bir dikkat dağıtıcı."

CeCe kıkırdıyor.

"Wade sözlerine şöyle devam ediyor: "Deneme amaçlı olmalı. "Özgeçmişî gerçekten iyi ama hala gereken özelliklere sahip olduğuna ikna olmadım. Burada işleri nasıl değiştirebileceğine dair bir sürü fikri var ama ona kesin bir dille işleri belli bir şekilde yaptığımızı ve bu yöntemin değişmeyeceğini söyledim."

"Ah bebeğim, biraz inancın olsun. Ben kendi adıma ondan hemen hoşlandım," diyor Jo, masadaki sandviçleri tazeleyerek. "Sen herkesten hoşlanıyorsun," diye ısırtıyor Wade.

"Bu doğru değil. Gününe bağlı olarak senden hoşlanmıyor." Cole kıkırdar.

"Hmmp," diye homurdanır Wade.

"Senin huysuz kıçın onu karşıladıktan sonra röportaj yapacak kadar uzun süre kaldı, bu yüzden onun bir kazanan olduğunu söyleyebilirim." CeCe sırtıyor ve ben de sırtmadan edemiyorum çünkü o çok tatlı. *Nasıl oluyor da başka kimse onun ne kadar tatlı olduğunu fark etmiyor?*

"Tamam, o zaman anlaştık. Eylül sonunda başlayacak ve otuz günlük bir deneme süresiyle Mart'a kadar kalacak. Anne, sen sözleşmeyi hazırla," diye emrediyor Wade, dumanı tüten kahvesinden büyük bir yudum alırken.

"İşte tanıdığımız ve sevdiğimiz çavuş," diye kıkırdıyor CeCe.

"Sadece değişiklikten hoşlanmıyor," diye ateş ediyor Jo. "Küçük bir değişiklik burada tam da ihtiyacımız olan şey olabilir. Otuz günlük deneme süresi yok, gayet iyi iş çıkaracak ve sözleşme tam bir yıl için."

Wade bile Jo ile tartışmıyor, sadece çenesini tutup başını sallıyor.

"Yeni işe alımlara ve umarım bir başka derbi koşusuna." Cole kahve fincanını kaldırıyor. Biz de onu takip ediyoruz.

"Bu akşam kutlama yapmalıyız, o hâlâ şehirde mi? Motorside'da mı?" Jo sorar ve Wade şapkasını çıkarıp alnını ovuşturur.

"Tanrım, anne. Bir kez olsun profesyonel olamaz mıyız?"

Jo göz kırparak, "Hadi ona Ashby tarzı iyi vakit geçirtelim," diyor.

Masanın karşısındaki CeCe'ye sırtıyorum.

Bu ilginç olacak.

CHAPTER FORTY-SIX

Nash

Bütün gece şansımı bekledim ve henüz penceremi bulamadım. Bara erkenden gelip Asher'ın kadınlar gecesi için her şeyi hazırlamasına yardım ettikten sonra, sadece dört saat sonra CeCe'yi ne kadar özlediğimi düşünerek zihinsel ıstırap içinde bekledim, ta ki saat yedi buçukta *Melek Olmayanlar*'dan oluşan maiyetiyle içeri girene kadar: Mama Jo, Sandra ve yeni işe alınan Ivy Spencer.

İmkânsız olan gerçekleşmeden önce bir saat boyunca içki içilir, çene çalınır ve dans edilir. Kahrolası Cole ve Wade bara girdiler. Yarın Sugarland Dağı'nın tepesinde çıplak uyanırsam hiç şaşırırmam. Bu çocuklar bara *hiç gelmezler*. İkisi de rahat, kovboy şapkaları ve dünyaya vahşi batıda yaşamaları gerektiğini söyleyen yüz buruşturmalarıyla tamamlandı. Köşedeki dev kabinde kadınlara katılıyorlar. Asher'ın omzuna dokunup birkaç dakikamı ayıracağımı söylüyorum ve ailenin yanına geçiyorum.

"Vay, vay, vay, cehennem dondu mu? Ashby'ler dışarıda mı? *Barda mı?*" Ben yaklaşırken Ginger'ın onlara söylediğini duyuyorum. Cole hemen ısıyor. "Bazılarımız liseyi on üç yıl önce bıraktı, bazılarımız ise bırakmadı," diye karşılık veriyor ben kıkırdarken.

Masanın karşısındaki CeCe'ye bakıyorum. Bir ya da iki sangriadan yanakları kızarmış, üzerinde daha önce giydiği siyah, yapılı güneş elbisesi, yüksek bir at kuyruğu, büyük halka küpeler ve dolgun kiraz kırmızısı lanet dudaklar.

"Seni bizimle dışarı davet etmediğimiz için kıskanıyorsun." Cole alay edip gözlerini devirirken Ginger ona sırtıyor. "Siz çocuklar burada ne yapıyorsunuz?" Olivia sorar.

"Siz kızların en yeni çalışanımızı bozmadığınızdan emin olmak istiyorum," diye ısıyor Wade, kendi sundress elbisesi, vahşi siyah saçları ve kırmızı kovboy çizimleri ile kızlara tam olarak uyan Ivy'ye bakarak.

Olivia bize, "Hepiniz eski günlerdeki gibi bu hokey maçında birbirinizle oynamaya hazır mısınız?" diye soruyor. "Arenadaki tüm kızlar onuncu sınıfa geri dönmüş gibi izliyoruz," diye ekliyor Ginger ve kıkırdıyor. Cole omzuma vuruyor. "Bu yaşlı emekliyi ve diğer yaşlı emeklilerin kıcını tekmelemeye hazırım." Ona gözlerimi deviriyorum.

"Kahretsin, bu doğru, şehirdeki tüm bu lezzetli adamlar. Hokey oyuncularını severim, kaç yaşından bahsediyoruz

Nashby? Benim için çok mu yaşlı?" Ginger soruyor.

Cole, "Belki çok yaşlı değiller ama kendileri için neyin iyi olduğunu biliyorlarsa seninle ilişkiye girecek kadar da deli değiller," diye cıvıldıyor.

"Kıskançlık yapma bebeğim ve git annene bir içki daha getir." Ginger masanın karşısında Cole'un yüzünü tutuyor ve bunu

söylerken yüzünü ileri geri oynatıyor, güneyli bir dilber gibi aksanını ortaya çıkarıyor.

"Tanrım, kadın," diyor. "Kıskanmıyorum, zavallı, üzgün, masum bir ruhun kışına yerleşmesi iyi olurdu." Ayağa kalkıyor ve ekliyor, "Ne içiyorsun?"

Neredeyse ona gerçekten kızgın olduğunu düşüneneceksiniz, ama ben ona görüldüğü kadar kızgın olmadığını düşünmeye üz başlıyorum.

eri

nd "Sangria, tabii ki." Uzun kirpikli bir göz kırptırıyor ona.

e. "Herkes mi?" Masadaki diğer kızlar başlarını sallıyor ve Cole onlara bir içki daha getirmek için uzaklaşır.

"Açıklığa kavuşturmak gerekirse, hokey oyuncularını otuz ile kırk yaşları arasında emekli olurlar. Biz yaşlı adamlar değiliz," diyor Ginger'a. "Bildığım iyi oldu, tavsiye ettiğin bir şey var mı?" Ginger alay ediyor.

"Siktir et hayır," diye karşılık veriyorum anında.

"Peki, bu tatlı not üzerine..." Wade başını sallarken Ivy sangria'sını büyük bir yudumda içiyor ve bunu hemen fark ediyor.

"Yeni patronum beni zaten onaylamıyor, bu yüzden bu güzel şarkıyla dans etmek durumu daha da kötüleştiremez." Masanın etrafındaki tüm kızlara gülümseyerek Wade'e sırtıyor. "Hadi hanımlar, onlara nasıl yapıldığını gösterelim."

"Kesinlikle evet." Ginger gülüyor. "Bunu sevdim," diyor ve Ivy'nin arkasını işaret ediyor.

"Lanet olsun," diye bağırıyor Wade, tüm kızlar masadan kalkıp Wade ve beni yalnız bırakırken, ses sisteminden "Redneck Woman"ın açılış dizeleri gelmeye başlıyor.

"Biraz gevşe, tamam mı?" Yanımdaki Wade'i dürtüyorum.

"O kızın düşünmesi gereken son şey burada çalışmanın bir tür parti olduğu." Kızlar müziğe eşlik ederken Wade başını sallıyor ve gözlerinin Ivy'de olması gerekenden biraz daha uzun süre kaldığını fark etmeden edemiyorum.

CeCe'nin "Boots Jeans, & Jesus" şarkısında dolgun ve mükemmel kalçalarını sallama işkencesinin ortasında, Ginger'ın omzuna dokunduğunu ve bara doğru kalabalığın arasından fırladığını görüyorum. Beş dakika boyunca gergin bir ergen gibi oturuyorum. Çok yakında fark edileceğim, çok uzun sürerse dans pistine geri dönecek.

Wade ve Cole yaklaşan Titans sezonu hakkında derin bir tartışmaya girmişlerdi, ben de bu fırsatı değerlendirdim. "Geri geleceğim... Bir tane daha ister misiniz?" Neredeyse boş olan bira şişelerini işaret ediyorum ve ikisi de başını sallıyor.

Bu gece gelen muazzam kalabalığı araştırıyorum ve onu odanın arkasında, barda beklerken, rujunu yeniden sürerken buluyorum ve güzel küçük yüzüne sürmek için karşı konulmaz bir dürtü duyuyorum.

Yavaşlamadan yanından geçip gidiyorum. "Şimdi ofisime," diye emrediyorum.

İçeri girdim ve bekledim. Otuz saniye geçmeden önümde beliriyor, nefes alıp vermeye başlamış ve ben ona henüz dokunmamışım bile, elinde bardan aldığı bir kadeh burbon var. Onun üzerinde bıraktığım etkiye bayılıyorum. Etrafından dolaniyorum ve kapıyı arkasından kilitliyorum, bu odada pencere olmadığı için minnettarım. CeCe içkisini masama bırakıyor ve bana gülümsüyor, o seksi gülümsemesiyle "*lütfe beni becerin Bay Carter*" diyor, bir eli kalçasında, bana meydan okuyor.

"Eğer şanslıysan, onlar beni aramaya gelmeden önce on dakikadan az vaktin var," diyor dudaklarımı dudaklarına yapıştırmadan önce.

Bir öğleden sonra ayrı kaldıktan sonra eve dönmek gibi. Onun temiz, çilek kokusu beni sarıyor ve şarapla ıslatılmış tatlı nefesiyle karışıyor. Ellerim her yerde ve onunkiler de öyle - gömleğimin altında, sırtımda, aletim Wranglers'ımın içinde acı verecek kadar sertleşirken saçlarımda.

Ellerim mükemmel göğüslerini kavramak için hareket ediyor ve elbisesini aşağı çekiyorum, ağzımın sert meme uçlarını bulmasına izin verdikten sonra onu döndürüyorum ve son iki saattir yapmak istediğim gibi masamın üzerine doğru eğiyorum.

Elbisesini kalçalarının üzerinden kaldırıp inerken CeCe inliyor.

"İç çamaşırı yok."

Omzunun üzerinden dönüp bana bir öpücük gönderiyor.

Küstah tavrına karşılık olarak kışına sert bir tokat atıyorum ve o da inliyor.

"İkimiz de gerçeği biliyorken rol yapmayı bırak." Zaten sırlıslık olan yarığının üzerinde bir parmağımı gezdiriyorum.

"Barıma külotsuz geldin. Amımı sadece ve sadece tek bir sebepten dolayı sergiledin."

CeCe inliyor, "Kendini çok beğeniyorsun, değil mi? Belki de sadece külot sevmiyorumdur." Sırtıyor. Kışına tekrar saplak atıyorum ve o da inliyor.

Kahretsin, el izim ona çok yaklaşıyor.

"Dalga geçmeyi bırak ve bana bu küçük cennet parçasını sikimle doldurmamı ne kadar çok istediğini söyle, böylece seni tam burada, masamın üzerinde becerebileyim. Arkadaşların gittiğini fark etmeden önce adımı haykırıyor olacaksın." Onun tahrikini üzerine yaydım ve klitorisine sürdüm.

Gözleri çırpınarak kapandı.

Artık o kadar küstah değilsin, değil mi bebeğim?

"Bunu çok istiyorum," diye kekeliyor. "Bütün gün bunu düşünüp durdum. Bu gerçekten sinir bozucu. Başka bir şey düşünmüyorum," diye itiraf ediyor ve ben de ellerimi çıplak sırtında ve kalçalarında gezdirip onu sıkıca kavrarken sırtıyorum.

Onu hemen Şimdi almak için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. Onun da benim için en az benim onun için olduğum kadar çaresiz olmasına bayılıyorum. Dizlerimin zerine çöküp yüzümü onun tatlı amına sokma arzusu beni ele geçiriyor, ama burbon shot'ını alıp yavaşça kıının yarığının üzerine dökmeden önce değil, sıçırıyor ama beni durdurmuyor. Dar pembe gl goncasının üzerindeki yarıklarından aşağı süzülüyor ve iki mükemmel, çıplak dudağının arasından aşağı kayıyor. Ben zaten oradaydım, dizlerimin üzerinde, yere düŐmeye fırsat bulamadan burbonu ağzımda yakaladım. AĞzımda dndryorum ve nefes alış verişi çılgınca artarken ortasına doğru temiz bir iz yalıyorum.

En iyi burbonumuz ve onun amının karışımı tam bir lezzet. Kendimi onun içinde kaybediyorum, CeCe'nin tatlı amını arkadan yiyorum, bana karşı öğütürken, yüzüme binerken, yüksekliğini ararken beni tamamen içeri almak için küçük kıcını genişçe açıyorum.

İki parmağımı içine sokuyorum ve adımı inliyor. Dudaklarındaki lanet ismim, asla bıkmayacağım bir şekilde doğrudan sikime bir atış ve artık dayanamıyorum, kendimi rekor sürede kıyafetlerimden kurtarıırken ve derin, acımasız bir itme ile kendimi ona kılıflarken onu becerme ihtiyacım şehvet dolu.

"Vay anasını," diye inliyor, ben onun amının etrafımdaki hissinden neredeyse bayılıyordum. Bu açıl...

"Tanrım, CeCe," diye homurdanıyorum, tamamen içinde kalarak. Kalçalarını morartıcı bir tutuşla yoğururken bedenime alışması için ona birkaç saniye veriyorum.

CeCe, "Ben-sen çok büyüksün, buna alışamıyorum," diye sızlanıyor.

"Hayır, bebeğim, sadece yeterli, hatırladın mı? Tek yapman gereken nefes almak." Uzanıyorum ve orta parmağımı klitorisinin üzerinde kaydırarak rahatlamasını bekliyorum.

Hareket etmek için çaresizim. Onu gelecek haftaya kadar becermek için çaresizim. Bir elimi sırtının orta kıvrımından yukarı kaydırıyorum ve gözlerimin onun bu görüntüsünü, her kasını, omurgasındaki her omuru, parmaklarımın altındaki minik belinin ve sırtının şeklini emmesine izin veriyorum. Her yerine dokunmak istiyorum. Tüm o kadifemsi teni dudaklarım ve dişlerim için yalvarıyor.

Hafifçe geri çekilip tekrar içine giriyorum, son bir santim kadar daha girmeye zorluyorum ve etrafımda titriyor. "Nash," diye inliyor, bir elimi at kuyruğuna dolayıp ikimizi de yukarı çekerken.

Masamı kavırıyor, ben onu alırken parmak eklemleri beyazlaşıyor, daha da derine inebilmem için parmak uçlarında yükseliyor, onun için olduğum çılgın hayvan gibi onu becermek için ilkel ihtiyacıma teslim oluyor.

"Daha sert," diye inliyor, ne istediğimi biliyor ve ben de mecburen yapıyorum. Etrafında sıkılaştığını hissettiğimde ona tekrar tekrar sürüyorum

Be

n. "Daha derine, daha..." diye inliyor.

Bu lanet kadın.

Kendimi yavaşlatıyorum ve ona istediğini veriyorum. Kontrolümü kaybetmeden alabildiğim kadar derin ve yavaşça içine giriyorum ve o

iyor.

"Gelmeye hazır olsan iyi edersin çünkü geleceğim," diyor küçük küçük nefeslerle, geldiği anda gidici olduğumu biliyor.

Karşı koymak imkânsız.

Bir zamanlar masamın köşesinde duran kâğıtlar, ben tekrar tekrar içine daldıkça yere düşüyor ve her hamlede masayı yere vuruyor. Elimi uzatıp ağzını kapatıyorum, gözleri sulanırken ve amı kasılırken parmaklarımla dudaklarının kiraz kırmızısı rengini bulaştırıyorum. Çılgılık atacağını biliyorum.

"Nash..." Sesi elimde boğuklaşıyor.

Taşaklarındaki çalkantı ona ve onun sıkılaştıran amına anında karşılık veriyor. Serbest bırakılmam şaftımı ateşliyor ve onun içinde patlıyor. Onu doldururken görüşümü statik çizgiler kaplıyor, tepeye çıkan her dalga ikimizi de daha derine çekiyor, her birimiz bu coşkunun bir saniyesi için daha çaresiziz.

"Siktir, boşalırken çok güzel görünüyorsun," diyorum onu öperken. O her zaman en güzel manzara. O mükemmel. O her şey.

"Yani... *bu* son muydu?" diye soruyor soluk soluğa ve ben de altın sarısı saçlarına doğru eğilirken sevdiğim şımarıklıkla sırtıyorum ve beni bunaltan tüm bu hisler hakkında daha sonra endişeleneceğime karar veriyorum.

CHAPTER FORTY-SEVEN

CeCe

I Son üç haftada Andrew'la geçirdiğim sekiz yıldan daha fazla seks yaptım. Nash'i istemediğim tek bir an bile yok ve iş, çiftlik ve yalnız kalmak gibi bir düzene girdik, çoğunlukla da onun evinde, çünkü bu daha kolay.

Benim için yemek pişiriyor, kilerinde çayımın bulunmasını sağlıyor ve hatta onun deyimiyle 'kız filmleri' izleyebilmem için en sevdiğim yayın hizmetine aylık abonelik satın aldı. Mutluluk bu. Andrew'la hep istediğim ama asla sahip olamadığım şey bu ve acı tatlı çünkü derinlerde bir yerde bunun geçici olduğunu biliyorum.

Gelecek hakkında konuşmuyoruz çünkü onun nasıl bir adam olduğunu biliyorum. Yaşadığı travmayı, bana neler verebileceğini ve neler veremeyeceğini biliyorum. Birkaç aylık mutluluğun hiç olmamasından daha iyi olduğuna karar verdim ve doğru zaman geldiğinde ikimiz de bileceğiz ve umarım her şey eskisi gibi olacak.

Aileme aşılama şekliyle onu unutmaktan başka çarem kalmayacağını biliyorum ve o günden korkuyorum. Ama bugün o gün değil, çünkü kahvaltıdan önce yatağımda bacaklarımın arasına giriyor ve kahve makinem daha demlenmeyi bitirmeden beni boşaltıyor.

"Kahvaltıdan önce adımı haykırmayı duymak hoşuma gidiyor," diyor kollarımdan omuzlarıma doğru öpücükler kondururken ve nefes alışım normale dönerken.

"Sen uyumaya devam et; ben Wade ile çalışacağım."

"Sevdiğin şeyleri yapmaya her zaman hazırım, biliyorsun," diyorum o kıkırdayarak odadan çıkarken. "Eminim öyledir."

Bir saat sonra yataktan kalkıp kahvemi içmek ve Sundown Festivali'nin detaylarını tamamlamak için kendimi zor tutuyorum. Bir haftadan az kaldı. Telefonumu çeviriyorum.

MAMA

Dün gece evde kaldığını görüyorum, bu sabah brunch için eve gel.

Annemin bir şeyler döndüğünü bildiğinden eminim çünkü hiç evde olmuyorum. Kiminle olduğumu hiç sormuyor, sadece mutlu olmamı umduğunu söylüyor çünkü o gerçekten de gezegendeki en iyi anne ve hiç karışmıyor. Wade ve Cole hiçbir şeyin farkında değil; Wade en erken saatlerde tarlada oluyor ve Cole çiftliğe sadece akşamları geliyor. Sadece Ginger ve Olivia, kendimi içine soktuğum bu çıkmazın tüm ateşli ayrıntılarını biliyor - Nash Carter'a delicesine, umutsuzca aşık olduğumdan oldukça emin olduğumu itiraf ettiğim bir durum.

Bu Andrew'la yaşadığım türden bir aşk değil, tabii o aşksa. Hayır, bu tür bir aşk her şeyi kuşatıyor. Ona yakın olmak için ruhumun derinliklerinden gelen bir ihtiyaç bu. Adımı onun soyadıyla karalamaya çalışmak ya da onunla birlikte yaşlanmayı hayal etmek, bahçede torun kovalamak gibi bir aşk.

Saçlarımı kuruturken, Nash ile başka bir hayatta yaşamamın, her gece eve gelmesinin nasıl bir şey olacağını hayal ediyorum. 'Asla olmayacak, CeCe, o ilişki kurmuyor' düşüncesi içimi kemiriyor. Ama bu neredeyse bir ilişki gibi hissettiriyor. Endişelerimi bir kenara itiyorum ve şimdi ve buraya odaklanıyorum.

Bu gece için var-Nash bu gece izinli, son üç haftada üç kez yaptığı bir şey, Asher'ı çok şaşırttı. Ve bana bugünün Çıplak Cuma olduğunu söyledi. Yarına kadar kıyafet yok, eğer bu onun inanılmaz vücudunun sunduğu her şeyle beni baştan çıkaracağı anlamına geliyorsa bunu seve seve kabul ediyorum. İç çamaşırsız giymeyi planladığım seksi küçük bir elbise bile aldım, tam onun sevdiği gibi.

Kahvemi bitiriyorum ve iş e-postalarımı okuyup notlar alıyorum. Festival için her şey sorunsuz ilerliyor gibi görünüyor. Profesyoneller ve Kasabalılar maçı çok popüler, 4500 biletin tamamı neredeyse tükendi. Hatta NHL, şu anki oyuncularından ikisi olan Cory Kane ve Chris Bell'in tüm emeklilerle birlikte hayırseverlik oyunumuzda oynamasını istedi. Hedefimiz olan 25.000 \$'ı aşma yolunda ilerliyoruz, ancak emin olana kadar bunu Harry ile paylaşmayacağız.

Kapının tık sesini duyuyorum. Ben parti oyunları şirketiyle Merkezin otoparkına gelecek olan şişme kale ve karnaval oyunları hakkında telefonda konuşurken Nash kapıdan içeri giriyor. Bana bir kahve daha isteyip istemediğimi soruyor, ben de Kovboy Nash'i görünce onu bir ağaca tırmanır gibi asmayı düşünüyorum. On dakika sonra kahvesini ve protein barını bitirdiğinde hala Parties To Go ile telefonda konuştuğum için seçim hakkım elimden alınıyor.

Bir saati onaylaması için beklerken e-postalarım göz gezdiriyorum ve kişisel klasörümde Andrew'dan gelen bir e-posta görüyorum.

Bir aydır ondan haber almadım, ki bu alışılmadık bir durum, o yüzden kontrol ettim.

Cecilia,

Dairemiz için bir anda ortaya çıkan nakit bir alıcım var. 1.3 milyon ve kârı yarı yarıya paylaşacağız. İpotek ve avukat masrafları ödendikten sonra yaklaşık 425.000 dolar elinize geçecek. Görünüşe göre dipten alıp yüksekte satmak işimize yaradı. Altı haftadır burada olmadığın için tüm eşyalarını kutulara yerleştirdim. İçlerine bakman, bağışta bulunman ya da ne yapmak istersen yapman için hazırlar. Kapanış için buraya geri gelmeniz gerekecek. Zaten eşyalarınızı almanız gerekiyor. Sizin için hangi günün uygun olduğunu söyleyin, Gary ile bir randevu ayarlayayım. Gary'nin hazırladığı kontratı tarayıp sana gönderebilirim, böylece okuyabilirsiniz. Geldiğinde dairede kalabilirsiniz. Burada olacağın iki ya da üç gün için evi boşaltacağım ve bir otele yerleşeceğim.

Saygılarımla,

Andrew Waterfield

Sanki neredeyse sekiz yılı birlikte geçirmemişiz gibi, e-postayı herhangi bir iş arkadaşına ya da iş bağlantısına gönderiliyormuş gibi imzalıyor.

Andrew ayrıca daireyi satışa çıkarmayı planladığını bile bana bildirmedi. Ayrıca çok kibar davranıyor.

Bir şeyler dönüyor. Okurken avuçlarım terlemeye başladı ve Seattle'a gitmeyi düşündüm.

Haklı olduğunu biliyorum. Gary Beckman bizim avukatımız. Otuz beş yıldır Andrew'un aile avukatı ve Andrew başka kimseyi kullanmıyor. O da altmış beş yaşında ve dijital olarak bir şey yapmayı reddediyor. Kendime savaşlarımı seçmem gerektiğini söylüyorum. Seattle'da bir ya da iki gün geçirir, eşyalarımı gözden geçirir, bazı belgeleri imzalar ve neredeyse yarım milyon daha zengin olurum ve hayatımın bu bölümünü sonsuza dek kapatabilirim.

Annem ve bu çiftlik o paranın bir kısmını kullanabilir ve belki ben de kendime küçük bir ev alabilirim.

"Bu sabah çok sessizsin. İyi misin?" Nash beni endişemden kurtarıyor, mutfak adasından alt dudağımı ısırırken beni endişeyle izliyor.

"O kadar belli mi ediyorum?"

Başını salladı ve yanıma geldi.

"Ben iyiyim," diyorum. "Sadece önümüzdeki Cuma için son detayları gözden geçiriyorum."

Nedense ona satıştan ya da Seattle'dan bahsetmeye dilim varmıyor. Biz bir çift değiliz. Benim sorunlarım onun sorunları değil. Nash arkamda daireler çizip saçlarımı yana yatırıp enseme öperken bunu daha sonrası için bölümlere ayırıyorum.

"Bu sabah bunun için vaktimiz yok Bay Carter," diye

takılıyorum. "O zaman bana bir daha Bay Carter demesen iyi

edersin," diye kulağımı tırmalıyor.

"Bu sabah Molly için genç binicileri götürmeyecek misin?" Dili boynumda gezinirken çekingenliğimi kaybetmeye başladığımda fısıldıyorum.

"Lanet olsun, evet ve gitmem gerek," diye inliyor.

"Annemle brunch yapmaya gidiyorum," diyorum, başımı göğsüne yaslayıp dokunuşundan ayılıyorum.

Nash çok güzel kokuyor. Günümü öyle anlar oluyor ki, kıyafetlerimden ya da tenimden burnuma onun kokusunu alıyorum ve bu bile tek başına içimi ısıtıyor. O kadar erkeksi ve taze kokuyor ki, ağız sulandırıcı.

Dizüstü bilgisayarımın ekranında Andrew'un adı tekrar belirdiğinde, e-postamın çınlaması Nash'in boynumu daha fazla

öpmesini engelliyor.

Yeniden kullanılabilir su şişesini doldurmak için tezgâha doğru ilerlerken kayıtsızca "*Drew* ne istiyor?" diye soruyor. Beş saniye boyunca bunu kendime saklamayı düşündüm ama yapmadım, çünkü dürüst değilsem hiçbir şey değilim.

"Dairemizi sattı." Bu haber onun içmeyi bırakıp bana dönmesine yetti. "Satılık mıydı?"

"Nasıl olduğundan emin değilim ama nakit alıcısı var."

"Bu harika, CeCe. O zaman temiz bir sayfa açabilirsin. Geri kalan eşyalarını gönderebilir miyiz?" Alt dudağımı çiğnedim. "Gelecek hafta oraya gitmem gerekiyor."

"Seattle'a mı?" diye soruyor, mükemmel yüz hatlarını şaşkınlık kaplıyor.

"Evet. Andrew'un avukatı eski kafalı, dijital imza atmıyor ve ben yine de gitmeliyim. Muhtemelen artık istemediğim pek çok şey vardır ve onları bağışlayıp geri kalanını kendim gönderebilirim. Sadece iki ya da üç günlüğüne gideceğim-"

"Ben de seninle geliyorum." "Ne?"

"Ben de seninle geliyorum." "Hayır," diyorum sessizce.

Sessizlik sağır edici.

"Bunu kendim yapacağım. Andrew ben oradayken bir otelde kalacak ve ev bana kalacak. Hiçbir şey istemiyorum. Ne dekor ne de mobilya, uzun sürmez. Bunu kendi başıma yapmalıyım, Nash."

"Oraya gidip onun yatağında tek başına uyuma şansın yok."

Nefesimi tutup ona bakıyorum ve gülmeye başlıyorum. Bir Neandertal gibi davranıyor.

"Dairenin üç yatak odası var. O orada olmayacak ve ben de kesinlikle onun yatağında uyumayacağım, bir misafir odası tutacağım. Bu arada bana ne yapacağımı söylemene ihtiyacım yok." Bunu söylememeliydim ama Andrew'dan bıktım ve bana ne yapacağımı söyleyen erkeklerden hayatım boyunca yeterince çektim. Ben yetişkin bir kadını; bu belgeleri imzalayabilir ve eşyalarımı kendim alabilirim.

"Ayrıca, seni getirmek Andrew'un davranışlarını daha da kızıştırır. Bu işi barışçıl bir şekilde halletmek istiyorum ve açık konuşmak gerekirse bu senin sorunun değil," diye ekliyorum.

Nash dişlerini sıkıyor, çenesi o kadar gergin ki bir tendonu patlayacakmış gibi görünüyor. "Yaptığın her şey beni ilgilendirir, CeCe. Eğer yanında olmazsam seni güvende tutamam."

"Üzgünüm ama bu sizin seçiminiz değil. Pazarlığa açık değil. Andrew pisliğin teki ama bana asla fiziksel olarak zarar vermez. Aslında, aslında iyi davranıyor. Garip bir şekilde iyi." Saçmalıyorum. Sadede *gel*, *CeCe*. "Yalnız gidiyorum. Halledeceğim ve sen farkına bile varmadan dönmüş olacağım."

Burun delikleri alevleniyor ve ben bunu görüyorum - duygusal olarak kendini kapattığı an. Buzdan duvar tekrar yükseliyor ve odadaki enerji değişiyor.

"Geç kaldım, sonra görüşürüz," diyor.

Başımı sallıyorum çünkü yapmayacağım bir şey varsa o da Nash Carter'ın peşinden koşmaktır. Şu anki halinden beni önemsemediğini biliyorum ama bunu söyleyemiyor ya da söylemiyor. Bu "sadece seks"i çoktan geçti. Bunu ikimiz de biliyoruz ama o başından beri flört ve ilişkiler konusundaki tavrında kararlı ve onu değiştirmeye çalışacak kişi ben olmayacağım.

Nash ne yapacağım konusunda söz sahibi olmak istiyorsa, benden ne istediğini ve benim hakkımda ne hissettiğini söyleyebilir. Sekiz yılımı bir adamın peşinden koşarak geçirdim. Ve bunu bir daha asla yapmayacağım.

CHAPTER FORTY-EIGHT

Nash

Ahıra giden yol boyunca zihinsel olarak küfrediyorum. Bu 'sadece bir gece' olayı başladığından beri ilk defa CeCe'ye çok kızgınım. Onunla gitmek istiyorum, hayır... bunu söylemenin daha iyi bir yolu onunla gitmem *gerekiyor*.

Andrew'un bensiz ona yaklaşma düşüncesi beni delirtiyor.

Bunların hiçbirisi mantıklı değil. Satış bitene kadar ona satıştan bahsetmiyor, satış fiyatında ona söz hakkı vermiyor ve Seattle'a kadar gelmesi gerektiğini mi söylüyor? Alo? DocuSign?

Dişlerimi sıkıyorum. İşte bu yüzden ilişki yaşamıyorum. Bu saçmalık ihtiyacım olan son şey. Ya o yokken başına bir şey gelirse? Wade'in haftalar önceki sözlerini de düşünmeden edemiyorum, belki de Andrew'a geri dönecekti çünkü ona benim sunamayacağımı düşündüğü şeyi sunmak istiyordu. Evlilik, bebekler, aile hayatı. Sonsuza kadar mutlu yaşam.

Her gün her saniye kendime CeCe ile ne yaptığımı soruyorum. Her gece kendimi onun içine gömüp İsa'nın ikinci gelişi gibi hissettiğimde bunu kafamda binlerce kez gözden geçirdim. Yanımda mışıl mışıl uyumasını izlerken ya da mutfağımda onunla birlikte yemek yaparken, saçları dağınık bir şekilde topuz yapmış, kaşıktaki sosu tadarken. Ya da benimle spor ya da müzik üzerine tartışırken, bir konuda tutkulu olduğunda gözlerindeki bakış ve toprağımdaki o küçük ateş böcekleri gibi parlaması. Ben oturup beyzbol izlerken o yemek masamda çalışırken, pijamaları ve gözlükleriyle çok sevimli görüldüğünde bile. Kendimi hiç düşünmediğim şeyleri merak ederken buluyorum, mesela doğum kontrolünün başarısız olması ve karnının büyüyen çocuğumla şişmesini izleyen şanslı piç olmamın nasıl bir şey olacağı gibi.

Ve sonra, hepsini kaybettiğimi hayal ediyorum ve bu beni dehşete düşürüyor. CeCe Ashby'nin koyduğum tüm kuralları çiğnediğine hiç şüphe yok. Savunma duvarımın her bir parçasını tuğla tuğla yıkıyor ve ben onu ayakta tutmaya çalışırken darmadağın oluyorum.

Ahıra girdiğimde Wade, "Yedi yaşındaki bir grup çocuğa ders vermeye hazırlanmak yerine ateş çiğniyor gibi görünüyorsun," diyor.

Başımı kaldırıp kendimi düzeltiyorum. "Evet, iyiyim, sadece yoğun bir sabahtı."

"Bunu yaptığınız için teşekkürler. Molly gerçekten iyi hissetmiyor. Sadece öğlene kadar işin var. Yetişkin patikaları dersine girmem gerekiyor, sonra görüşürüz ve bir şeyler yeriz."

Başımı sallayıp Wade'in sırtını sıvazlıyorum ve haftalardır ilk kez CeCe ile arkasından iş çevirdiğim için kendimi bok gibi hissediyorum. Çılgınca bir an için neredeyse ona söyleyecektim ama söylemedim. Sahte bir sırıtiş takındım ve "Kulağa hoş geliyor, kardeşim." dedim. Sonra ahırda ata binmek için bekleyen gürültülü grupla buluşmaya gidiyorum.

CHAPTER FORTY-NINE

CeCe

Duygularımı geri kazanacağım yerin burası olduğunu söyle bana?

LIV

Değişir, aletini görmeyeli ne kadar oldu?

Ben ciddiylim.

LIV

Ben de öyle. Bu sadece seks, değil mi? Bunu söyleyip duruyorsun. Bunun saçmalık olduğunu ne zaman anlayacaksın merak ediyorum.

I cevap vermiyorum çünkü onun haklı olduğunu biliyorum.

LIV

Sana karşı gerçek hisleri yok mu? Bu yüzden mi günlerinizi evcilik oynayarak geçiriyorsunuz? Seks yüzünden mi, CeCe? Onunla konuşmalısın.

ZENCEFİL

Bence Nash'te görüldüğünden fazlası var. Ailesinin gözleri önünde öldürüldüğünü hatırlatmak isterim. Bu insanı mahveder. Duygularını bu kadar kolay ifade edebilen biriyle uğraşmıyorsun. Ya her şeyi olduğu gibi kabul etmeniz gerektiğinin farkına varmalısınız ki bu da oldukça harika görünüyor ya da ikinizin de zaten bildiğimiz şeyi kabul edecek kadar güçlü olmanız gerekiyor.

Hangisi? Ve bu arada bu şimdiye kadar gönderdiğin en uzun mesajdı.

ZENCEFİL

Tek elle, bebeğim, ben yerken.

Nash'in dikenli kalesine kimsenin girmesine izin vermediğini hepimiz biliyoruz, ta ki sen şehre geri dönene kadar. Sana nasıl baktığını görmüyorsun, CeCe. Sana bir kaçamakmışsın gibi bakmıyor. Sana son oyunumuşsun gibi bakıyor. Ayrıca, sadece seks yapan insanlar tartışmazlar, sadece söylüyorum.

Telefonum tekrar çaldığında başımı ellerimin arasına alıp ahududu gibi bir ses çıkarıyorum. Ginger ne zaman bu kadar felsefi oldu?

ANDREW

Sizden haber alamadım ve Gary bir tarih ve saat belirlemek istiyor. Onaylayabilir misiniz?

Dizüstü bilgisayarımı açıyorum ve Sundown Festivali'nden önceki son hafta olduğu için yoğun olan gelecek haftaki programımla koordine ederek uçuşları aramaya başlıyorum. İşimi bitirmek için hızlıca birkaç seçim yapıyorum. Derin bir nefes alıyorum ve yazıyorum.

Toplantıyı çarşambaya ayarla, yarın sabah için uçak rezervasyonu yaptırıyorum. İmzaladıktan sonra gideceğim.

ANDREW

Tamamdır. Sözleşmenin taranmış bir kopyasını yakında e-postanızda göreceksiniz, bir göz atın ve ne düşündüğünüzü bana bildirin, imzaladığımız anda imzalamaya hazırlar.

Biliyor musun Andrew, bana daireyi göstereceğini söyleseydin çok memnun olurdum.

ANDREW

Listeye almadım tabii ki. Bunun için imza atmanız gerekirdi, bu bir arkadaşın arkadaşı. Tesadüfe bakın ki şehir merkezinde bir yer arıyorlar. Evi hazırlayıp satılması için haftalarca beklemekten daha kolay olur diye düşündüm. Bunun için zamanım yok, öngörülebilir bir gelecek için mahkemedeyim. Artık hayatıma devam etmeye hazırım. Ben de tüm bunları geride bırakmak istiyorum.

Sözlerindeki bir şey hâlâ canımı yakıyor ve bundan nefret ediyorum. Eğer Andrew ile ilişkimi bitirdikten sonra böyle hissediyorsam, Nash beni kesinlikle mahvedecek.

Büyük eve vardığımda Mabel ve Cole masadaydı. Mabel küçük sevimli ağzına yumurta ve domuz pastırması tikiştiriyor, Cole ise gazetesini okuyor, çizmeli ayak bileği diğer dizinin üzerinde duruyor.

"Bugün izinli misin?" Ben de

"Evet, aylardır ilk cumartesi." dedim.

"Güzel." Ona gülümsüyorum. Keşke onu mutlu edecek birini bulsa. Huysuz biri ama içinde ezilmiş bir kalp var ama eminim sonsuza kadar yalnız kalmak istemiyordur. Birçok yönden Nash gibi. Kalbinin tekrar kırılmasından korkuyor. Kontrolü kaybetmekten korkuyor.

"Yemeğim bitince ata bineceğim. Nana Jo beni geri götürecektir. Ata binerken beni izler misin, teyze? Bugün koşu yapacağım," diyor Mabel.

"Tabii ki bebeğim." Saçlarını karıştırıyorum ve bir tabak alıp üzerine yumurta ve kızarmış ekmek koymaya başlıyorum, bu sırada annem de mutfaka alametifarikası olan yoga pantolonu ve tişörtüyle geliyor.

"Selam bebeğim, bu sabah seni evde gördüğüme sevindim." "Sen her sabah evde değil misin?" Cole kıs kıs gülüyor. Donup kalıyorum. "Çoğunlukla," diyorum sessizce.

Cole tek kaşını kaldırarak bana bakıyor. "Gizlice birini mi buldun, CeCe Rae?" "Çeneni kapa, düşündüğün gibi değil," diye karşılık veriyorum.

"Mmhmm," diye düşünüyor Cole. "Umarım bu sefer Andrew'dan daha iyi bir seçim yapmışsındır, tam bir ahmak," diyor başını sallayarak. "Hatırlattığın için teşekkürler," diyorum alaycı bir şekilde,

"Bunu bilemezsiniz, ilk başta hepimizi kandırdı." Cole bana on yaşındaymış gibi bir surat ifadesiyle bakıyor. "Andrew'dan bahsetmişken... hepiniz, Seattle'a gitmem gerekiyor," diyorum, aşk hayatımın garip konusunu değiştirerek.

Herkes işini gücünü bırakıp bana bakıyor.

"Bu bir kriz değil. Andrew dairemizi yeni sattı ve geri dönüp imza atmam gerekiyor ve kalan eşyalarımı gerçekten yüzleşmem gerekiyor." "Onunla kalmayacak mısın?" Cole dehşete düşmüş bir halde sorar.

Bu adamlar.

"Hayır, gitmiyorum, o bir otele gidiyor ve ben de evde kalacağım. Aslında çok misafirperver davranıyor." Cole homurdanıyor. "Ben olsam en çok o zaman endişelenirdim."

Nash ön kapıdan girerken, "Yarın gidip Çarşamba akşamı döneceğim," diyorum.

"Bunu duyduunuz mu? CeCe yüzünün bu göt deliğiyle yüzleşmek için geri dönüyor," diyor, bir dolar bile kaybetmemeye çalışarak. Nash kendine aceleyle bir kahve koyarken homurdanıyor ve bana bakıyor. "Hı-hı," diyor çenesini yeniden ayarlayarak.

"En azından kız arkadaşlarından birini yanına al. Ginger tanıdığım en sinir bozucu kadın olabilir, ama gerekirse senin için

kıç tekmelemekten çekinmez," diyor Cole, Mabel daha söylemeden masanın ortasındaki bagaja bir dolar tıktırırken.

Mabel fark ediyor ve gülümsüyor, bu da beni gülümsetiyor, sonra tek kelime etmeden yemeğe geri dönüyor. Cole ve Nash'in arasına bakarak, "Sana da arkadaşlarıma söylediğim şeyi söyleyeceğim," diyorum.

"Artık çaresiz bir genç kız değilim. Seattle'a gidip Andrew'la başa çıkabilirim. Bunu kendi başıma yapacağım. Bu kapanışa ihtiyacım var. Her şeyin yolunda gitmesini istiyorum, böylece her şeyi geride bırakabilirim."

Nash kahvesinin geri kalanını yutuyor ve fincanını lavaboya sertçe bırakıyor ki hem annesi hem de Cole ona bakıyor.

"Dışarıda görüşürüz, Mabels," diye ısırtıyor çıkmadan önce.

"Neden bu kadar sinirli?" Cole soruyor.

"Tanrı bilir," diyor annem, kahvesinin son yudumunu yudumlarken gözleri benim üzerimde. Cole gittikten sonra on beş dakika boyunca sessizce temizlik yapıyoruz.

"Fransız tostı için teşekkürler anne."

"Ne zaman istersen, sevgilim," diyor, avucunu yanağıma koyarak. "Benimle yürü." Çalışma odasına dönüyor. "Hadi, Mabels, botlarını al."

Mabel'in koşuşturmasını duyuyorum ve kapıdan çıkıyoruz.

Ahırın yakınındaki en büyük ağılımıza giden kısa mesafeyi yürürken Ağustos sonu güneşi buğulu. Mabel mutlu bir şekilde yirmi adım ileriye atlıyor, arada bir durup bir böcek ya da çiçek topluyor. Rüzgar elbisemin etrafında esiyor. Beyaz, yumuşak ve tüllü bir keten elbise, kolları kolsuz ve önden dizlerime kadar sarkıyor, arkadan ise neredeyse yere kadar iniyor. Kentucky'nin boğucu sıcağında bol ve kabarık. At ağılı görünmeye başladığında, denenmiş ve gerçek kovboy çizmelerimin altında çakıllar çıtırdıyor.

Yürürken annem, "Nash Seattle'a yalnız gitme fikrinden pek hoşlanmamış gibi görünüyor," diyor.

Gözlerimi ileride tutuyorum. Odaklandım. Annem benim en iyi arkadaşım ve ona bakarsam kesinlikle çayı dökeceğim. "Cole ya da Wade'den daha iyi değil, tek başıma bir şeylerin üstesinden gelebileceğimi düşünmüyor."

"Mmhm. Bu o olmalı," diyor annem yavaşça.

Sanki onun hakkında konuşmak onu yoktan var edecekmiş gibi, Nash ahırdan en sevdiği safkan binek atı, babamın eski Rising River'ı üzerinde çıkıyor ve onu görmek bile beni neredeyse boğuyor.

Nash doğuştan ata biniyor, her zaman da öyle oldu, Wrangler'ı onu yıpranmış kovboy çizmelerine kadar tüm doğru yerlerinden sarıyor ve dizginleri sıkıca tutarken gri tişörtü üst kollarını kavırıyor. Kovboy şapkası yüzünü güneşten koruyor ve iki yüz metrelik devasa arenamızda kendi atlarıyla ilk kez onun arkasında koşan iki çocuğa gülümsüyor.

"Sen rahatsan, atın da rahattır, Sasha." Nash'in çocuklardan birine söylediğini duyuyorum. "Atların bizim hissettiğimiz her duyguyu hissettiğini biliyor musunuz?" diye soruyor.

"Çocuklarla arası çok iyi..." Annem ahırın kenarında durup bizi görmediği zamanlarda onu izlediğimizi söylüyor.

"Mabel onu çok seviyor," diye öneriyorum, fazla kişiselleştirmemeye çalışarak.

"CeCe Rae Ashby," diyor annem. "Bana bak."

"Ne var anne?" Ona dönerek soruyorum.

Bana her şeyi bilen o kendini beğenmiş sırtışını atıyor. "Çocuklar fark etmeyebilir ama ben fark ediyorum. Burada olmadığın her an onunla birliktesin, değil mi?"

Çoğu insana yalan söyleyemem ama özellikle gözlemci anneme yalan söyleyemem, ayrıca onun tavsiyelerine ihtiyacım var.

İçimi çektim ve doğrudan konuya girdim. "Kahretsin, sanırım onu seviyorum anne. Ve bu konuda ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok."

"Biliyorum, bebeğim." Elimi nazikçe okşadı.

"Her şeyi biliyor musun?"

"Çoğunlukla, evet." Annem sırtıyor ve gözlerinin kenarları kırışıyor. "Peki bu konuda ne yapman *gerektiğini* düşünüyorsun?" diye soruyor, "Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi demek istiyorsun?" diye soruyor, kocaman gözleri daha da büyümüş bir şekilde.

"O ilişki kurmaz. Ondan çok etkilenmişim, sadece bir kaçamak olması gerekiyordu, bu yüzden

Geceleri ninjalar gibi etrafta sinsice dolaşıyorduk. Hissetmeyi beklemiyordum... bu her neyse."

Çocuklarla şakalaşmasını izliyorum ve bu sabahki gibi davrandığı için hala biraz kızgın olsam da, onu hala her şeyimle istediğime dair aklımda hiçbir şüphe yok.

Annem iç çeker ve Nash'i izler. "Yakışıklılar her zaman aşık olunması en kolay olanlardır ve bu çocuğu fark etmemek için ölü olmak gerekir. Çok yakışıklı."

"Evet, gerçekten sinir bozucu," diye bağıryorum ve o da gülüyor.

"Seninle bir gelecek istemediğini söyledi mi?" diye sormadan önce birkaç dakika geçti.

"Kesinlikle evet. Eve geldiğimde-"

"Bu neredeyse iki ay önceydi. Yani... şimdi ona sordunuz mu?" "Şey, hayır."

Bu kadar uzun süre konuşmadan bu şekilde devam etmemizin çılgınca olduğunu ben de biliyorum ama herhangi bir

Gerçek bir bağılıktan bahsetmek her şeyi bitirecek ve ben bunun bitmesini istemiyorum, hazır değilim.

Bir an sessiz kaldı. "Dikkatli davranılması gereken biri. Sahip olduğu tek şey biziz, uzun zamandır sahip olduğu tek şey biziz. *Her zaman* sırtını yaslayacağın biz varız. İster kabul etsin ister etmesin, Wade ya da Cole'un ilişkilerinde olduğu gibi sizinle de işlerin ters gitme olasılığı karşısında aklından geçen korkuyu bir düşünün. Muhtemelen her şeyi kaybedeceğini düşünüyordur. Hepimizi."

"Bize ne olursa olsun siz onu asla terk etmezsiniz."

"Biz bunu biliyoruz ama belki *o bilmiyordur*." Annem bana döndü, kesin bir ifadeyle. "Seattle'a git, zaman böyle şeyleri çözenin bir yolunu bulur, bebeğim. Babanın bana olan hislerini itiraf etmesi için dört ay beklediğimi biliyor musun? İlk buluşmamızdan sonra bunu biliyordu, eminim. Ama bunu kabullenmesi için sabırla beklemek zorunda kaldım. Beni özlediğini ve bensiz yaşamak istemediğini kabul etmesi için son senemin yazında iki haftalığına Tennessee'deki Dot Nine'ye gitmem gerekti. Yokluk kalbin daha da büyümesini sağlar. Eğer buna değerse, ona verebileceğin tek şey sabırdır."

"Başka bir erkeğin peşinden koşmayacağım, Andrew'un sevgisinin peşinden koşarak çok uzun zaman geçirdim ve bu beni hiçbir yere götürmedi."

Kolunu bana doluyor ve beni sıkıca sarıyor. "İçimden bir ses kimseyi kovalamak zorunda kalmayacağını söylüyor, sevgilim.

Göreceksiniz."

"Teyze! Koşuyorum," diye sesleniyor Mabel, Cosmic adlı atının üzerinde istikrarlı bir şekilde ilerlerken arenadan bana. "Seni görüyorum, bebeğim. Seninle gurur duyuyorum!" Nash dönüp burada durduğumu fark edince ben de ona sesleniyorum.

CHAPTER FIFTY

Nash

I CeCe'ye sinirlenebilir ve yine de o küçük beyaz elbisesi ve lanet turkuaz kovboy çizmeleriyle esintide ne kadar inanılmaz görüldüğünü fark edebilir.

Başımı öne eğip işime geri dönüyorum ve o benim zihnimi işgal etmiyormuş gibi davranmak için elimden geleni yapıyorum. İki dersimi tamamladıktan sonra beş haftadır yapmadığım farklı bir şey yapıyorum. Kamyonetime binip eve gidiyorum. Yalnız başıma. Bunu çözmek için zamana ihtiyacım var. Onun yüzünden çok kötü durumdayım.

Bütün gün meşgul oluyorum - bara gidiyorum, orada kıcımlı yırtıyorum ve akşam balık tutmak için Rocco'yla buluşuyorum. Ondan önceki hayatım buydu ve onunla her şey boka sardığında, geri döneceğim şey de bu olacak.

Saat yedi buçukta karnım doydu, duş aldım, her şey temiz ve CeCe bütün gün bana mesaj atmadı. Şimdiden kararımdan pişmanlık duyuyor ve aklıma kaçırmak üzereyim. Nereye baksam o burada; yatağında, kanepemde, lanet olası mutfak tezgahında. Çilek kokusunun her yerde olmasından bahsetmiyorum bile.

Bir pislik gibi davrandım. Bunu biliyorum ama yaptığım şey bu. Onlarca yıllık korku ve panik yüzeye çıkıyor ve koruma moduna geçiyorum. Bu çok eski bir şey, *önce ben seni incitirsem sen de beni incitemezsin* ve bunun için kendimden nefret ediyorum.

Hiç yapmadığım bir şey yapıp kendime bir burbon dolduruyorum ve bir dikişte içiyorum.

Neden hala bana mesaj atmadı ya da aramadı?

Sekize kadar, kendimi suları test etmekten alıkoyamıyorum.

Hala Seattle'a yalnız gitmeye kararlı mısın?

On dakika sonra.

Bence tüm bunların sizi yalnız bırakmak ve ona geri dönmeniz için size baskı yapmak amacıyla yapılmış bir oyun olma ihtimalini göz önünde bulundurmalısınız.

Ona güvenmiyorum, özellikle desana karşı.

On dakika sonra.

Bunları sana sadece seni önemsedğim için söylüyorum, Rae.

Üç dakika sonra.

Bir on dakika daha geçti ve anahtarlarımı alıp kamyonetime doğru ön kapıdan çıkarken "Lanet olsun" diye mırıldandım.

Otoyolda yetmişle giderken kendime buraya nasıl geldiğimi, hayatım boyunca tanıdığım bir kadının beni nasıl bu kadar düğüm haline getirdiğini ve çıkış yolunu bulamadığımı soruyorum.

Çiftliğe giriyorum, lastiklerimin altından çakıllar fışkırıyor. Ne söyleyeceğimi, ne kadar sakın ve mantıklı olacağımı gözden geçiriyorum. Ben daha yaşlı, deneyimli, akıllı başında ve daha bilge olanım. Kamyonetimi parka çekiyorum, kimsenin beni görmesini umursamıyorum. Kapısına vuruyorum.

Seattle'a yalnız gidemezsin çünkü...

Seni de kaybedemem...

Bu hayatı artık sensiz yaşamak istemiyorum.

Seni istiyorum... hepinizi... hepimizi... ama çok korkuyorum.

Seni seviyorum.

Kapı açılıyor ve CeCe karşımda duruyor, saçları açık, beyaz keten elbisesi ve çıplak ayaklarıyla. Lanet olsun, aklımdaki her düşünce zihnimi terk ediyor. O bir güneş, ben sadece onun yörüngesinde yaşıyorum.

"Nash, seninle tartışamayacak kadar yorgunum," diyor kollarını göğsünde kavuşturup mükemmel göğüslerini yukarı kaldırarak, gözlerinde ateşle.

"Şey... lanet olsun... çok sinir bozucusun," diye geveledim.

Planladığın şey bu değildi, aptal.

CeCe iç geçiriyor. "Lütfen, içeri gelmez misin?" Elini küçük koridoruna doğru sallıyor ve her an fikrini değiştirebilecekmiş gibi içeri giriyorum çünkü onun yerinde olsam girerdim.

"Sen sadece... sen yokken her şey olabilir. Bir şeylerin peşinde, CeCe. Buna altıncı his diyebilirsin, bilmiyorum... ama ben de seninle geliyorum ve bu kadar. Ayağımı yere basıyorum." Elimi saçlarımın arasından geçirip ona baktım.

Eğer bir kadının gözlerinden ateş fışkırabilseydi, aslında şu anda dumanı tüten bir kül yığını olurdu. Konuştuğunda sesi yumuşak ve sakindi. "Peki o ağır botu tam olarak nereye bırakıyorsun Nash? 'Sadece sevişiyorsunuz'un tam ortasına mı? Ya da bekle, 'Ben ilişki yaşamam' cümlesinin tam ortasına mı?" Tırnak işaretleri kullanarak benimle alay ediyor ve ben yarı duvarı yumruklamak yarı da kendimi ona doğru ezmek istiyorum.

"CeCe..." Uyarıyorum.

Devam ediyor, elleri kalçalarında, tavrı ondan yayılıyor. Güney önümde yükseliyor.

"Hayır, gerçekten bilmek istiyorum... bu durum size nasıl görünüyor? Ben sana nasıl görünüyorum? Söylediğin her şeyi yapacak küçük, itaatkâr bir kadın mı? Hayatıma bir kasırğa gibi girip beni bir mağara adamı gibi beceriyor olman, yatak odasının dışında da öyle davranabileceğin anlamına gelmiyor."

Duruşundaki bir şey, baharatlı sesi ve kontrolü elinde tutma ihtiyacı beni anında ona karşı umutsuzluğa sürüklüyor. Tüm hayal kırıklığım, kendime, ona ve geçmişime duyduğum öfke buhar olup uçuyor ve o daha bir şey söyleyemeden ellerim onun minik beline dolanıyor, dudaklarım dudaklarına yapışıyor.

Ona sahip çıktığım için, duygularım ve bizim hakkımızdaki tartışmalarını susturduğum için deliriyorum. Konuşamıyorum, sadece onu istiyorum ve alıyorum.

O da beni öpüyor, içeri girmem için dudaklarını ayırıyor, dilim ağzını alıyor. Dudaklarını, çenesini, kulağını ısıırıyorum; aramızdaki sıcaklık tüm lanet evi yakabilir ama beni durdurmaz. Devam eder ve onu alevlerin tam ortasında becerirdim.

"Sana kızdığım için özür dilerim..." Boynuna doğru nefes alıyorum.

"Yani öfke nöbeti geçirdiğin için özür mü diliyorsun?" diye sordu. Gerçekten de öfke nöbeti geçirdim. Kahretsin, o her zaman haklı ve bu mümkünse onu daha da çok istememe neden oluyor. "Bu sözleri duymaya ihtiyacım var, Nash."

Kısmen hayal kırıklığından, kısmen de ona duyduğum ihtiyaçtan dolayı homurdanıyorum. "Sinir krizi geçirdiğim için özür dilerim. Ama soruna cevap vermek gerekirse, küçük ateşböceği gibi görüldüğün şey *benim*. Ve ben benim olanı korurum," diye kulağımı törpüledim.

Başını geriye atıp bana o ince, ipeksi, ısırılabilir boynunu gösterirken inliyor. Ve ben çılgın bir adamım, ellerim elbisesinin altından kayıyor ve dolgun kıcını sıkıyor, parmaklarımın neredeyse var olmayan tangasının dantelinin altından kaymasına izin veriyorum. Vücutlarımız bir yapbozun iki parçası gibi anında birbirine yapışıyor.

"Lanet olsun sana, neden bu kadar iyi hissetmek zorundasın?" diye soruyor ve ben kıkırdıyorum.

Onu odanın diğer ucuna çekiyorum ve önündeki kanepeye oturup yanıma gelmesini bekliyorum, bu sırada kot pantolonumun kemerini çözüyorum.

Gözlerindeki tartışmayı, bana gelme isteğini ve mücadelesini görebiliyorum. O da beni en az benim onu istediğim kadar çok istiyor ve bunu benden daha iyi anlayamıyor.

Sikimi çıkarıyorum ve önünde okşamaya başlıyorum, onu baştan çıkarıyorum. Zümrüt gözleri tabağa dönüyor ve alt kısmını ısıırıyor.

du k.

da

yamayacağımı sanıyorsun," diyor CeCe, göğsü arzusıyla ağırlaşarak. Ben de ona
Bu sırtıyorum.

doğ
ru
beb
eği
m,
bun
u
istiy
ors
un,
iste
diği
ni
bili
yors
un.
"

S
i
k
t
i
r

g
i
t

N
a
s
h
,

s
a
n
a

k
a
r
ş
ı

k
o

"Ben de tam olarak bunu yapmaya niyetliyim." Kendimi okşamaya devam ediyorum. "Şimdi, iyi bir kız olmanı istiyorum, Rae. Buraya gel, o çürük elbiseyi yukarı kaldır ve sikimin üzerine otur. Tam da ait olduğunu bildiğin yere."

Elbisesini kaldırıp tangoasını kalçalarının üzerinden aşağıya kaydırmadan önce bir saniye boyunca bana bakarken, dolgun pembe dudaklarından nefes nefese pantolon kaçıyor, yere düşüyor ve aletim kendi elimde zonklarken, onu görünce pre-cum sızıyor.

"Bana sahip değilsin, Nash," diyor en seksi sesiyle, bana doğru ilerleyip üzerime binerken, tatlı, ipeksi kalçalarının arasında ağrıyan sinir tomurcuğu için sürtünme anıyor.

Uzanıp orta parmağımı zaten damlayan yarığında gezdiriyorum ve zevkle inliyorum. "Hayır bebeğim, ben sana sahip değilim. Sen *bana* sahipsin. Şimdi beni istediğin gibi becer."

"Tamam ama-" Koltuğumun tepesini girişine doğru bastırdığımda sözlerini kaybediyor ve inliyor.

Dudakları dudaklarımla buluştuğunda gözlerindeki ateş geri dönüyor ve benim için yaratılmış olan amcığımı, kabzasına kadar üzerime oturana kadar sürekli bir hareketle sikimin üzerine indiriyor.

Kızım tam bir şampiyon ve tıpkı doğduğu gibi her şeyimi alıyor. "Bunun hakkında konuşmamız bitmedi," diye nefes alıyor ayağa kalkarken.

Statik görüşümü çiziyor. *Çok sıkı.*

Başım geriye düşüyor ve etli kalçalarını morartıcı bir şekilde kavrayarak onu tekrar üzerime yatırıyorum. İkimiz de aynı anda kendi arzu seslerimizi çıkarıyoruz. Bunun nasıl hissettirdiğiyle savaşmak yok. Kimi kandırdığımızı sanıyoruz bilmiyorum.

"Başka türlüünü istemezdim bebeğim," diyorum onu becermeye devam ederken, onu yavaşça üzerimden kaldırıp tekrar aşağı kaydırıyorum, o da bana izin veriyor.

CeCe bırakırken tüm kontrolü bana veriyor, benim ona hissettiklerimi onun da bana hissettiğini gösteren en küçük teslimiyet eylemi.

Aletini sürerken ona onu sevdiğini söyleme. Sikini sürerken onu sevdiğini söyleme.

Elbisesini aşağı çekiyorum, böylece bana binerken göğüsleri yüzümde zıplıyor, bu mükemmel. Meme uçları çakıllı ve her birini dikkatlice ağızıma çekip emerken ilgi için yalvarıyor. Tanrım, kafam güzel, bundan daha fazla isteyebileceğim hiçbir şey yok. Ondan daha fazla.

İçine daldığımda "Siktir," diye sızlanıyor. Hiç bu kadar dolu olmamıştı.

"İnanılmazsın, Rae," diye fısıldıyorum. "Her lanet günün her saniyesinde kendimi senin içine gömmek istiyorum."

Böyle çok zahmetsiz. Bu anlarda sadece biz olduğumuzda onun tamamen benim olduğuna inanabiliyorum. Benim biriciğim. Onu tekrar tekrar kollarıma alabileceğime ve asla kaybetmeyeceğime. Bir şekilde onu evime, bedenime, kalbime taşıyabilir, ölüm beni alana kadar gitmesine asla izin vermeyebilirim.

CeCe kollarını boynuma doluyor, parmakları saçlarıma dolanıyor, üzerimde hızını artırırken sertçe kavırıyor.

Yaklaştı, bacaklarının titremeye başladığını ve inlemelerinin kulağımda daha da yükseldiğini hissedebiliyorum. "Nash... lütfen," diye yalvarıyor bana.

"Sikimi sürerken çok güzelsin. Şu haline bak, bebeğim. Şimdi gel. Sikimin her yerine boşal, küçük ateşböceği, ve beni de kendinle birlikte aşağı çek. Senindir."

"Evet..." CeCe dudaklarını dudaklarımdan çekip bana gülümserken inliyor ve o anda dünyam alev alıyor. "Ve bunu sakın unutma bebeğim," diye nefes alıyor ve sonra boşalıyorum.

Omuzlarını kavrayıp onu aşağıda tutarken, içine girip boşalırken onu bana bağlı tutarken, boşalmaya devam ederken her dalga bir öncekinden daha inanılmazken, onun adı dudaklarımda ve benimki onunkindeyken, ruhumdaki her hücreden serbest bırakılmam ateşleniyor.

Durmuyorum, yapamıyorum, dalgalar devam ediyor, o üzerimde tekrar parçalanıyor. *Hala geliyor muyum yoksa tekrar mı geliyorum?*

Sesleri küçük kabinde surround ses gibi yankılanıyor ve bu kulaklarıma müzik gibi geliyor, lanet olası bir senfoni.

Bu kadını seviyorum.

Bu kadını hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi sevmediğim kadar seviyorum. Onu yüzüme vuran güneşin dağdan doğuşundan, patenlerimin altındaki taze buz hissinden ya da o kupayı başımın üzerine kaldırmaktan daha çok seviyorum. Küçük ateşböceğimi başka seçeneğim yokmuş gibi seviyorum ve gerçek şu ki belki de hiç sevmedim.

CHAPTER FIFTY-ONE

CeCe

"Y "Bu gece bana cevap vermedin, bu beni deli etti." Nash omzuma doğru konuştuğunda hala içimdeydi, elbisem belimde toplanıyordu ve ikimiz de ince bir ter tabakasıyla kaplanmıştık.

"Sana cevap vereyim mi?"

"Sana mesaj attım, atmamam gereken saçma sapan mesajlar, ama kendimi savunmam gerekirse, sensiz aklımı kaçıırıyordum." Boynuna doğru sırttım.

"Özrünüzün bir parçası buysa, kabul ediyorum. Telefonumu kontrol etmedim. Tartışmak istemedim ve... toparlanıyordum." Vücudu altımda sertleşiyor. "Oraya yalnız gitmeden hâlâ nefret ediyorum."

Kendimi bir tartışmaya hazırlıyorum ama Nash'in sonraki sözleri beni şaşırtıyor.

"Beni hızlı aramada tutun. Eğer o şerefsiz yarım yamalak da olsa bir şey yapmaya kalkışırsa onu öldürmek için ilk uçakla geleceğim."

Ne kadar endişelendiğini, bu gece buraya gelerek bana olan duygularını ne kadar itiraf ettiğini bildiğim için kalbim göğsümde kabarıyor. Belki de annem haklıdır, zaman bunu çözecektir ve Seattle'da olmak ona düşünmek için birkaç gün verecektir. Döndüğümde onunla uzun ve gecikmiş bir konuşma yapacağım. Kalbimle bu oyunu oynamaya devam edemem. Eğer o benim olduğum yerde değilse, bu beni öldürse bile, onunla bu işi bitirmek zorunda kalacağım.

Bu anın tadını çıkarabildiğim kadar çıkarıyorum. Önce çenesini, sonra boynunu öpüyorum, kirli sakalları dudaklarımı en iyi şekilde kaşıyor ve temiz, baharatlı kokusu duyularımı dolduruyor.

"Daha iyisini bilmeseydim" -başka bir noktayı öperim- "bana gösterdiğinden biraz daha fazla değer verdiğini söyleyebilirdim ve bunu kendine saklaman benim için sorun değil." Üzerinden iniyorum, elbisemi düzeltiyorum, sonra tangamı geri çekiyorum. "Bunu bana daha sonra değil de bir an önce söylediğin sürece sorun yok."

Nash ayağa kalkıp alt yarısını giydirirken mükemmel, orantısız bir sırtış takınıyor. Bana doğru ilerliyor ve ellerini kalçalarımın altına koyarak beni kendine çekiyor.

"Elbette sana değer veriyorum, CeCe. Hem de çok... Sen ülkenin öbür ucunda o herifle yalnızken bir şeylerin ters gitmesi düşüncesi beni deli ediyor." Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor, çenemi ona doğru eğiyor ve beni dudaklarımdan öpüyor, usulca, nazikçe.

"Fark etmediysen diye söylüyorum, sana gerçekten takmış durumdayım. Sensiz yaşamakta zorlanıyorum, bu yüzden bana cevap vermediğinde bir canavar gibi buraya geldim."

İçimi çekiyorum ve sırtıyorum, dürüst sözleri beni şaşırtıyor ama nasıl hissettiğini biliyorum çünkü bütün gün aklımı

kaçırıyordum.

"Aklının başına gelmesi iyi oldu. Fark etmediysen diye söylüyorum, tam yanında asılı duruyorum." Nash boynuma öpücükler kondururken ben de kollarımı boynuna dolayarak ona sarılıyorum.

"Ne görüyorum ben böyle?" Açık alanda yüksek ve derinden gelen bir sesle Nash ve ben sığıyoruz. Dönüp baktığımızda, bizden bir metre ötede dikilen kızgın ve kafası fena halde karışmış bir Wade görüyoruz.

Arzu sisi içinde kapıyı kilitlemedim ve ikimizin de onun içeri girdiğini nasıl duyduğuna dair hiçbir fikrim yok. Birbirimize dolanmış halimiz ve Nash'in hala üstsüz vücudu bunu açıkça ortaya koyuyor.

"Ne oluyor Nash?" Wade şapkasını çıkarır ve elini saçlarında gezdirir. "Sen ve kız *kardeşim* mi?" "Wade-" diye söze başlıyorum.

"O *senin ailen* sayılır. Bu ne lan?"

Nash gömleğini başının üzerine atıyor. "Göründüğü gibi değil dostum," diyor, sesi sakın ve pürüzsüz.

Kocaman gözlerle Nash'e dönüyorum. *Öyle değil mi?*

"Görünüşe göre burada CeCe Rae ile birlikte oluyorsun." "O sadece benimle birlikte olmuyor," diye yalvarıyorum.

"Kesinlikle öyle görünüyor, bu ne zamandır devam ediyor?" Wade ikimizin arasında bir ileri bir geri bakıyor. "O savunmasız. Uzun süreli bir ilişkiden yeni çıktı ve sen! Asla bir yuva kuramayacaksın, o yüzden burada ne halt ediyorsun? Onu mu kullanıyorsun?" Wade şimdi bağılıyor ama Nash, Nash donmuş durumda, gözlerinden hiçbir şey anlaşılmıyor.

"Bundan daha fazlası var Wade, biz... birbirimizi önemsiyoruz," diyorum ve beni desteklemesi için Nash'e dönüyorum, ama o desteklemiyor, far ışıkları altındaki bir geyik gibi.

"Bu doğru mu Nash? Onu önemsiyor musun? Ne? Onu *seviyor* musun? Onunla ilgilenmeye ve yuva kurmaya hazır mısın?" Wade iki elini de kalçalarına koyar ve 1950'lerden kalma babacan ve fazla güneyli bir ifadeyle bekler.

Nash konuşmak için ağzını açıyor ve bana dönüyor ama çok fazla zaman geçiyor. Wade Nash'in tişörtüne uzanıyor ve Nash onu durdurmuyor, Wade'in yakasını sıkıca kavramasına teslim oluyor.

Nash, "Sadece... bunu planlamamıştık, bir anda oluverdi," diyor.

Wade bırakır ve onu geri iter.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sana güvenmiştim. Sana bir kardeş gibi güveniyorum, bazı şeylerin kutsal olması gerekir." Sonra Wade bana dönüp, babamı andıran bir onaylamama ifadesiyle, "Seattle'a tek başına gitmende bir sakınca var mı diye bakmaya gelmiştim, ama görüyorum ki, gayet iyisin" dedi.

"Wade-" Nash sonunda konuşur ama Wade'in buna tahammülü yoktur.

Nash'e "Sabah buraya gelme, bu saçmalığı sindirmek için birkaç güne ihtiyacım var," diyor ve kapıyı arkasından çarparak dışarı çıkıyor.

Gözlerim yaşla doldu. İşte bu; nasıl bu kadar inanılmaz derecede aptal olabildim? Bu adama aşık olmama izin verdim, kalbimi ona açtım ama bu benim hatam. Bilmeliydim, Nash en başından beri bana nerede durduğumu söyledi. Duygularını kendine bile itiraf edemedi ve ona ihtiyacım olduğunda arkamı kollayamadı.

"Evine git," dedim.

"CeCe," diye fısıldıyor Nash. "Donup kaldım, ben-"

"Umurumda değil. Beni desteklemene ihtiyacım vardı, Nash. Ne var biliyor musun? Bu benim hatam. Biliyorum, biz sadece bir aşamayız ve her aşama sona ermek zorundadır." Arkamı dönmeye başladım ama sonra fikrimi değiştirdim.

"Hayır, biliyor musun? Bunu ilk söyleyen ben olacağım, kuralları çiğnedim. Bir aptal gibi sana aşık oldum." Şimdi bağııyorum. "Seni o kadar çok seviyorum ki bu beni tüketiyor. Ama her *şeyi* istiyorum. Seni her şekilde istiyorum ve eğer beni böyle istemiyorsan, işimiz bitti demektir. Sana aşık olmak istememişim ama oldum ve bunu itiraf etmekten korkmuyorum, hepsi bu."

Koluma uzanıyor ama yine de hiçbir şey söylemiyor. Hiç gelmeyen kelimeleri beklerken kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyor. Ondan uzaklaşıyorum.

"CeCe... her şey çok hızlı geliyor. Bu duygularla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Sana karşı hissettiklerimi asla-" İçimi çekip ona bakıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken kırık kalbim göğsümde birikiyor.

"Evine git, Nash. Sanırım senin bana veremeyeceğin bir şeyi istiyorum ve asla peşinden koşmayacağım." Yanağımdan bir damla gözyaşı siliyor. "Lütfen ağlama... Siktir. Sadece ihtiyacım var-"

"Merak etme bebeğim, senden asla olmadığın biri olmanı beklemeyeceğim," diyorum, sözlerimi tatlı ve şeytani bir ton kaplıyor.

Beni istemesini istiyorum ama onu zorlamaya çalışmayacağım. Bu onu ateşliyor, mavi gözleri yoğun ve dipsiz.

"Ya seni gerçekten seviyorsam? Ya sana o kadar aşıkсам ve gözümün önünü göremediğim anlar oluyorsa? Ama ya bir gün biterse? Öylece yok olursa? Her şeyi kaybederim, sadece seni değil, CeCe. Ailemi de kaybederim. Her şey sil baştan olur."

Gözyaşlarımın arasından gülümsüyorum ve gülmeye başlıyorum.

"Aşk böyle bir şey, Nash. Hiçbir garantisi yoktur, bir gün buradayken ertesi gün duman olup gidebilir. Onu kontrol edemezsin. Öngöremezsin, sadece ona güvenecek kadar inançlı olup olamayacağına karar vermelisin, arada sahip

olabileceğimiz hayat onu kaybetme korkusuna değer mi? Ben Seattle'a gidiyorum, belki de önümüzdeki birkaç günü ne istediğine karar vermek için kullanmalısın ve eve döndüğümde bana bunun ne olduğunu söyleyebilirsin."

Bana yalvarırcasına bakıyor ve gözlerindeki sevgiyi görüyorum ama aynı zamanda bunu kabul etmekten ne kadar korktuğunu da görüyorum ki bu benim için yeterince iyi değil.

"Şimdi gitmen gerekiyor. Toplanmayı bitirmeliyim."

Arkamı dönüp ellerimi mutfak adasına koyuyorum, Nash'in bana gelmesini, güçlü kollarını bana dolmasını ve beni sevdiğini söylemesini, beni yakınımda tutmasını ve kulağıma geleceğimizi fısıldamasını, bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini diliyorum.

Ama yapmıyor.

İlk hatam ona aşık olmaktı. İkincisi ise olmadığı bir şey olmasını beklemektir. Arkasından ön kapının tık sesini duydum ve kırıldım.

CHAPTER FIFTY-TWO

CeCe

ZENCEFİL

Söyle de kıcını tekmeleyeyim, bebeğim.

LIV

Ben de varım.

Hayır, kendi seçimini yapmalı. Her iki şekilde de ona baskı yapmayacağım. Kendime ve babama yemin ettim ki bir daha bir erkeğe bağlandığımda beni tüm kalbiyle isteyecek.

ZENCEFİL

İL

Seni seviyor, CeCe. Bundan eminim. Geri döndüğünde ne olacağını gör ve Andrew bu hafta sana bir bok verirse... taşaklarını tekmele. Sertçe.

IUçaktaki koltuğumda gülerken, yanımdaki yaşlı kadın nazik bir gülümsemeyle bana bakıyor.
Bu gece kaleyi koruyun kızlar. Kanunları değil, kalpleri kırın. Bana şans dileyin.

LIV

Şansa ihtiyacın yok bebeğim, sende bu var.

GINGER

MR. CARTER

Bana kızgın olduğunu biliyorum, üzgünüm, CeCe. Umarım her şey yolunda gider. Kendine dikkat et.

Seni orada tek başına düşünmekten aklımı kaçıracağım. Lütfen bana ihtiyacın olursa aramaktan çekinme.

Kalkışa hazırlanırken telefonumu uçak moduna alıyorum ve kulaklıklarımı kulağıma takıyorum.

ANDREW

Seni almaya geldim.

Andrew, sana bunu yapmak zorunda olmadığını söylemiştim. Uber'e binebilirdim.

ANDREW

Terminalin dışındayım.

Telefonumu çantama geri koydum ve iç çektim. Andrew'u bir aydan fazladır, Nash ona ana caddenin ortasında çarptığından beri görmemiştim, bu yüzden kendimi hazırlıyorum. Tanıdık bir endişe omurgamdan yukarı doğru süzülüyor.

Seattle'da hava daha serin, altmış beş dereceden fazla olamaz ve Andrew'u beni görmeden önce görüyorum, sarı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş, tasarımcı pantolonu ve Burberry ceket.

Andrew dönüp gözlerini kesik jean şortum, siyah Ramones tişörtüm ve Birkenstock ayakkabılarımın üzerinde gezdirirken aniden kendimi yetersiz giyinmiş hissederek ürperiyorum.

Eğilip yanağımdan öperken, "Cecilia, görüyorum ki rahat davranmışsın," diye takılıyor.

Tutuşunun altında kaskatı kesiliyorum.

"Gidelim

mi?" Başımı

salladım.

"Sizin için daireyi boşalttım. İsterseniz orada sizin için yiyecek de var. Gary ile Çarşamba günü buluşacağız ama önümüzdeki iki gün boyunca eşyalarınızla ilgilenebilirsin. Her ne olursa olsun, sizi son gördüğümde bu kadar yersiz konuştuğum için özür dilemek istiyorum."

"Teşekkürler," diyorum ve ona sıkı bir gülümseme sunuyorum.

Aramızdaki tüm hava garip ve zorlama. Andrew iyi bir adam değil - kendini beğenmiş ve kendinden başka kimseyi düşünmüyor, bu yüzden tüm bu şuruplu tatlı ilgi beni sinirlendiriyor. Ondandır uzaklaşmak için yanıp tutuşuyorum.

Ben çantamın askısıyla oynarken Crystal Terrace apartman kompleksine yaşıyoruz. Buraya geri dönmenin beni bu şekilde etkilemesini beklemiyordum.

Göğsüm sıkışıyor ve Andrew'la ilgili tüm anılar bir anda aklıma geliyor. Sürekli endişe, asla soru sormama ve her şeyi olduğu gibi kabul etme yönündeki sürekli baskı. Bu cilalı, bozulmamış yapıya bakarken, Kentucky'deki evimde geçirdiğim iki aydan sonra, bunun bana tamamen yabancı ve sahte geldiğini fark ediyorum. Ve şu anda tek düşünebildiğim Nash ve onun bu havasız, lüks binayla ilgili her şeyden ne kadar nefret edeceği.

Pencereden dışarı bakarken ona ultimatoma verdiğim için duyduğum pişmanlık yüzüme çarpıyor. Ona bana cevap vermesi için bir şans bile vermedim, tüm duygularımı ona fırlattım ve onun da aynısını yapmasını bekledim, ama Nash ben değil ve kontrolü bırakmanın onun için ne kadar zor olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok.

Andrew boğazını temizliyor. Arabadan inip arka koltuktaki çantama yöneldiğinde ona dönüyorum.

"Aldım, Andrew. Teşekkürler."

"Senin için yukarı getireyim."

"Hayır, Andrew. Ben alırım."

"Sorun değil, gerçekten. O kadar yukarı taşımamalısın."

"Andrew, lütfen. Birlikte vakit geçirmezsek bu daha kolay olur. Buraya eşyalarımı almaya ve belgeleri imzalamaya geldim, hepsi bu." Bavulumun sapını ondan alıp kendime doğru çekiyorum. "Çarşamba günü görüşürüz," diyorum kararlılıkla.

Sonunda ipucunu aldı ve arabasına doğru geri döndü, giderken bana başını

salladı, "Tamam, CeCe. Bir şeye ihtiyacın olursa, bir telefon uzağındayım."

"Teşekkür ederim."

Merhamet gösterip arabasına biniyor ve ben de burada olduğum için pişmanlık duyarak ve bu sürenin çabuk geçmesi için dua ederek binaya giriyorum.

Önümüzdeki kırk sekiz saati burada geçirdiğim sekiz yılın muhasebesini yaparak, yemek yiyerek, Andrew'un en pahalı şaraplarından içerek ve ağlayarak geçirdim. Eskiden birlikte çalıştığım kadın sığınma evi bu sabah aradığımda seve seve gelip istemediğim her şeyi -Kentucky'de asla giyemeyeceğim kıyafet, ayakkabı ve aksesuar yığınlarını- aldı. Gerçekten saklamak istediğim her şeyi paketledikten sonra kanepede arkama yaslanıp derin bir nefes alıyorum.

Bugün sadece Salı.

ANDREW

Yeni alıcılar yarın imzalamadan önce daireyi bir kez daha gezmek istiyorlar. Nasılsınız? Bu mümkün mü?

Evet, iyi. Saat kaçta?

ANDREW

Bu akşam altı buçukta.

Tamam, yollarından çekileceğim.

ANDREW

Aslında, burayı kendilerine ayırmak istiyorlar. Bir şeyler atıştırınız diye düşünüyordum. Her şeyi gözden geçirip yarın için hazırlanınız.

Alt dudağımı çiğniyorum. Yapmak istediğim son şey Andrew ile aynı yemeği paylaşmak.

ANDREW

Orada oturmuş bunu analiz ettiğini biliyorum. Bu sadece bir yemek, CeCe. Sekiz yılı birlikte paylaştık. Her şey bittiğinde arkadaş olabileceğimizi umuyorum. El Fonzo'ya gidebiliriz, ayrıca başka ne yapacaksın ki? Yağmur yağıyor ve en az bir saat dışarıda olman gerekecek.

Tamam. Seninle orada buluşuruz. Onlara bir saat geçirebileceklerini söyle.

Ne yaptığımı söylemek için Ginger'a mesaj atıyorum, böylece biri nerede olacağımı biliyor.

Telefonumu yere bırakıp etrafa bakıyorum. Randevumuz yarın öğlen için planlanmıştı ve benim uçuşum da saat 15.00'te olacaktı. Birden bunun burayı son görüşüm olacağı aklıma geliyor. Yanağımdan bir damla gözyaşı siliyorum.

Andrew ve benim için üzülüyorum, buranın gitmesine de üzülüyorum, sadece üzülüyorum.

Koca bir dönem boşa gitti, hayatımın asla geri getiremeyeceğim yılları. Geçen gece Nash'in gözlerinde gördüğüm korkuyu düşünüyorum ve haklı olup olmadığını merak ediyorum. İlişkiler gerçekten berbat olabiliyor.

Ara vermem ve Nash'e cevap vermemem bir yana, Kentucky'den ayrıldığımdan beri her gün bana mesaj atıyor, konuşmamız gerektiğini, donup kaldığını ve ne kadar üzgün olduğunu söylüyor. Geri dönene kadar hayatımın bu iki yönünü Kilise ve Devlet gibi ayırmak zorundayım. Önce Andrew ile ilgileneceğim, sonra eve gidip Nash ile yüzleşeceğim. Ya ilerleyebilecek ve gerçek bir ilişkiye başlayabileceğiz ya da başlayamayacak. İkisine de hazırım.

Hem annemden hem de Cole'dan mesajlar geldi, bu da Wade'in onları doldurduğu anlamına geliyor. Annemden gelenler tatlı ve cesaretlendiriciydi, bana söylediği gibi sabırlı olmamı söylüyordu. Cole'un ki kızgın değildi ama huysuzdu, ailemden sayılabilecek birine bunun olmasına nasıl izin verebileceğimi sordu ama sonra konuşmak istersem burada olduğunu ekledi. Genelde iki kardeşimden daha sakın olanıdır.

Son iki ayda Nash'le geçirdiğim her anın üzerinden geçtim. Onun kim olduğunu biliyordum, sadece geldiğini görmemiştim. Ve dürüst olmak gerekirse, görseydim bile bunu asla durduramazdım.

El Fonzo'sun kapısını iterek açıyorum ve nostalji beni vuruyor. Üniversitede arkadaşlarımla burada çok eğlenceli geceler geçirmiştik - o zamandan beri görüşmediğim arkadaşlarımla. Geniş ama yine de samimi mekânın her iki tarafı da tuğladan yapılmış ve ön taraftaki geniş cam pencereler Stewart Caddesi'ne bakıyor. Edison ışıkları tepede parıltıyor ve ses sisteminden karamsar İtalyan enstrümanları çalıyor.

Andrew kalabalık restoranda çoktan oturmuş ama ben onu karanlık alanda kalabalığın arasından fark ediyorum.

Bir elini kaldırıyor ve ben de onda ne bulduğumu merak ederek ona doğru yöneliyorum. Yıpranmış ve yorgun görünüyor, sanki son birkaç ay onun için kolay geçmemiş gibi. Onun için üzülüyorum. Nash ile yaşadığım duyguyu asla bilemeyecek. Andrew birini nasıl seveceğini bile bilmiyor, kendini bile sevmiyor ve bu yüzden muhtemelen hep boş bir hayat yaşayacak.

"Andrew," diyorum o ayağa kalkıp elimi sıkarken.

Oturuyoruz ve garip bir sessizlik bizi ele geçiriyor.

"Buradayken her şeyi hallettin mi?" diye soruyor menüyü incelerken.

"Evet, nakliye şirketi istediğim eşyaları Kentucky'ye götürmek için sabah geliyor."

Servis görevlisi masamıza geldi ve Andrew kırmızı şarap, ben de buzlu çay sipariş ettim. Son iki günde kotamı

dolduracak kadar şarap içtim.

Konut satışının teknik yönü, hava durumu ve menüdeki yeni ürünler hakkında garip bir şekilde konuşuyoruz. Bu yemeği nasıl atlatacağımı merak etmeye başladım. Daha önce de böyle zorlanmış mıydık?

Tanıdık yüzler ön kapıdan içeri girerken yanımızdaki gevezelikler dikkatimi Andrew'dan uzaklaştırıyor. David ve Rachel Thompson ile Bradley ve Lenora Stanton -Andrew'un en yakın arkadaşları ve meslektaşları- masamıza yaklaşıyorlar.

Onlardan Andrew'a bakıyorum ve sonra tekrar onlara dönüyorum.

Rachel bana sarılmak için uzanırken, "Geciktiğimiz için üzgünüm, trafik tam bir kâbustu," diyor. Onun karşısında oturduğum yerde afalliyorum ve tekrar Andrew'a bakmak için dönüyorum.

Rachel'ın Chanel No. 5 parfümü üzerime siniyor ve ipeksi kızıl saçları bana sarılırken yanağıma değiyor ama gözlerimi

Andrew'dan ayırmıyorum.

"Seni görmek istediler, eski günlerdeki gibi hep birlikte yemek yiyebileceğimizi düşündüm," diyor yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle.

CHAPTER FIFTY-THREE

Nash

İ kapüşonumu kafama geçiriyorum. Seattle soğuk, çok yoğun ve yağmurlu. Elbette kültürlü ve canlı ama Kentucky'nin inişli çıkışlı tepeleri ve geniş vadileriyle kıyaslanamaz bile.

Birkaç dakika önce CeCe'nin gittiğini gördüğüm restorana girerken hava sisle kaplıydı. Ginger'dan başkası olmadığı için onun nerede olduğunu takip ediyordum, o da bana yardıma gelmişti ve CeCe'nin bu haftanın bir bölümünü sık kafalı eski sevgilisiyle yalnız geçirmesinden endişeleniyordu.

Onu rahat bırakıyorum ama bir an için bile Andrew'la yalnız kalmasına izin verdiğimi düşündüyse, benden daha deli demektir. Eğer ona dokunmaz ya da bir şey denemezse, gölgede kalıp yarın onunla havaalanında buluşacağım. Onunla aynı uçakta yer ayırttım.

Ama ona yanlış bir hareket bile yapsa, yüzünü yeniden düzenler ve her saniyesinden zevk alırım. İçimdeki her şey bana onun sadece fırsat kolladığını söylüyor ve insanlar hakkındaki içgüdülerim söz konusu olduğunda asla yanılmam. Ana Cadde'nin ortasında onu gördüğüm andan beri numarasını biliyordum.

Garson önüme bir menü bırakırken karanlık köşede, insan denizinin arasından CeCe'ye göz kulak olabileceğim bir masaya oturuyorum. Gülümsüyorum ve bir kola sipariş ediyorum. Çok yorgunum ve biraz kafein tam da ihtiyacım olan şey.

Pazar gecesi bardan izin aldıktan sonra yarım şişe burbon içtim ve telefonumda CeCe'nin güzel yüzünün fotoğraflarını karıştırırken Shania Twain'in yaptığı her şarkıyı çaldım.

Pazartesi sabahı saat 3:13'te soğuk terler dökerek uyandım, CeCe yanımda uyumaya başladığından beri haftalardır görmediğim kabuslar yüzünden midem bulanıyordu. Aslında, onun sıcak küçük bedeni yanımdayken 3:13'ü çok geçte uyandığım ve rahatladığımı hissettiğim birçok gece oldu. Huzur, hayatımda ilk kez ve gitmeden önce ona nasıl hissettiğimi söylemeyen piçin tekiyim.

Bu seferki rüyamdaki tek fark, arabanın ön koltuğunda annemle babamın değil CeCe ve Wyatt'ın oturuyor olmasıydı. Rüyamda Wyatt'ın gözlerindeki bakış beni rahatsız etti, ön koltuktan bana bakıp "*Onların yanında ol, özellikle de kızların*" demeden önce.

Nasıl bir pislik olduğumun ağırlığı üzerime bir Mack kamyonu gibi çarptı. CeCe'ye layık olduğumu kanıtlamak için tek bir şansım vardı ve onu hayal kırıklığına uğrattım - korkum ve paniğim beni sakat bıraktı. Şansım varken onun için savaşmamak ve ona tüm dünyam haline geldiğini söylememek hayatımda yaptığım en büyük hataydı.

Sözleri zihnimde bir makara gibi tekrarlandı. *Aşk bir gün burada olabilir ve ertesi gün her şey duman olup gidebilir.* Bu sözler, sıcak bir duş ve biraz Gatorade ile birlikte beni ayılttı. Kendimi toparladım, ailemi aradım ve çiftliğe doğru yola

çıktım, her şeyi riske atmaya ve her şeyi masaya yatırmaya hazırdım.

Ön kapıdan girdiğimde herhangi bir Pazartesi gününden farksızdı, sadece Jo, Ginger ve Olivia'yı davet etmişti. Hepsine, her birine borçluydum ve söyleyeceklerimi söylemeye niyetliydim.

Wade içeri girdiğimi görünce bana homurdandı ama Cole kayıtsız görünüyordu. Bana bir bardak burbon doldurdu ve adaya doğru uzattı. Akşamdan kalma halimle en son yapmak istediğim şey içmek olsa da, kadehi alıp masaya vurdum ve Wyatt için onunla kadeh tokuşturdum.

"Mabel bu gece Gemma'yla birlikte, yani konuşmak istersen söz sende. Wade bana söylediğinde bundan hiç hoşlanmamıştım ama şimdi, eğer bana ciddi olduğunu kanıtlayabilirsen, CeCe için iyi olabileceğini düşünüyorum," dedi Cole bana, nefesinin altında. Başımı salladım, onun bu küçük güven oyu için minnettarım.

Etrafımda ailem gibi sevdiğim insanlara, hepsine, hatta baş belası Ginger Danforth'a bile baktım ve içimi döktüm. Onlara her şeyi anlattım.

Ginger, "Kafana vurmamam için bana iyi bir neden söyle, Nash," diye söze başladı.

"Sakin ol serseri," diye mırıldandı Cole, onu yanında omzundan kelepçelerken.

Boğazımı temizledim ve odanın kontrolünü tamamen ele aldım, tüm gözler üzerimdeydi. Bir patlama ile başlamam gerektiğini biliyordum.

"Bunu hak ediyorum, bunu size daha önce söylemeliydim ama onu gerçekten seviyorum, kimseyi sevmeyi beklemiyordum, asla. Bu bir kaçamak değil. CeCe benim için o. O benim geleceğim." Doğrudan Wade'e baktım.

"O benim her şeyim ve geçen gece geldiğinde bunu söylemediğim için onu kaybetmiş olabileceğimden korkuyorum." "Onu kaybetmedin," diye masanın öbür ucundan seslendi Ginger.

"Seattle'da perişan halde. Bu sabah onunla konuştuğumda bunu sesinden anlayabiliyordum. Çarşamba günü eve döndüğünde aklının başına gelmesini umuyor."

"Ben de aynı şeyi düşündüm," diye ekledi Olivia. "Sanki eve gelene kadar zamanını bekliyor. O dairede kendini bu kadar rahatsız hissetmeye hazırlıklı olmadığını söyledi."

CeCe'nin herhangi bir şekilde rahatsız olduğu düşüncesi göğsümü gerdi.

"Bu olay başladığında hepinize söylemediğimiz için üzgünüm ama ikimiz de bunu tahmin edemezdik. Hepinizi seviyorum, siz benim ailemsiniz ve beni geceleri ateşböceği gibi aydınlatan o güzel, kıvılcımlı kadını herkesten ve her şeyden daha çok seviyorum. Niyetimi anlamanız benim için çok önemli. Seattle'a gidiyorum. CeCe'yi tek başına bırakmaktan bıktım. Bir daha asla hiçbir şeyle tek başına yüzleşmeyecek. O Andrew denen herife bir saniye bile güvenmiyorum. Açıklayamıyorum ama içimden bir ses bu yolculukta bir terslik olduğunu söylüyor."

Mama Jo'nun eli masanın üzerinden benimkine geldi ve yıpranmış avucuyla elinden geldiğince örttü.

"Seni kendi oğlum gibi seviyorum, Nash. Bu dünyada bebeğimi severken kendimi daha rahat hissedeceğim başka bir adam yok ve Wyatt'ın da burada olsaydı aynı şeyi söyleyeceğini biliyorum. Seni kutsuyoruz."

Elini kendi elimle kapattım ve Wade'e baktım.

"Özür dilerim kardeşim. Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm ve en önemlisi, geçen gece sesimi çıkarmadığım için üzgünüm."

Wade masanın üzerinden bana doğru eğildi. "Onun ihtiyacı olan dik duran adam olsan iyi edersin. Seni hayatım boyunca tanımış olmam, gerekirse kışına tekmeyi basmaktan çekinmeyeceğim anlamına gelmez." Masanın üzerinden bana bakarken yüzünü buruşturdu.

"Eğer bunu berbat edersem, bunu memnuniyetle karşılarım." Ben de sırtıttım.

"Ve PDA yok. Sizi birlikte gördüğümde yemeğimi midemde tutmak istiyorum," diye ekledi Cole ürpererek ve Ginger'dan bir tokat daha yedi.

"Senin fuckboy duygularından başka bir şey hissetmiyor olman, diğer herkesin aşkını gizli tutması gerektiği anlamına gelmiyor. Bence bu çok güzel." Bana gülümsedi ve bir an için kendimi ondan hoşlanırken buldum.

"Evet, sadece sus oğlum. Çok sevimli," dedi Mama Jo Cole'a ve sonra bana fısıldadı, "Onun kalbine sahipsin, oğlum. Ona iyi davran."

Başımı salladım ve hayatımın yarısını annem olarak geçirmiş olan bu kadın için burnumun direğinin sızlamasına aldırmadım.

"Siktir git." Wade hepimizi şaşırttı çünkü huysuz suratı geniş bir sırıtışa dönüştü.

Wade'in böyle gülümsediğini yılda sadece bir, belki de iki kez görüyorum.

"Benden gerçekten bir yuva kurmamı bekleme."

Ben de yazın başında ahırda yaptığımız konuşmayı hatırlayarak gülümsedim. *Ben sakinleştiğimde o da sakinleşecekti.*

Omzuma yumruk atarken, "Halletsen iyi olur dostum," diye güldüm.

"Wy'a. Nash ve CeCe'ye." Jo burbon bardağını kaldırdı ve geri kalanımız da masaya vurup bir yudum alarak onu takip

etti. Tipik Pazartesi akşamı yemeğimizin geri kalanı için ailemle birlikte otururken Jo, "Hadi yiyelim," diye ekledi.

Dün Cincinnati'den hızlı bir uçuştan sonra, onun dairesinin karşısındaki Four Seasons'ta check-in yaptım - bana ihtiyacı olmadığına kendimi ona gitmekten alıkoyabileceğim kadar uzakta, üşüyorum ve ısıtım. Ve on saniye içinde -ya da Andrew'un ellerinden birinin CeCe'ye tekrar dokunması, hangisi önce gelirse- onu son bir kez kışına tekme basacak, kız arkadaşımı eve götürecek ve Cumartesi günü tam bir pislik gibi davrandığım için ondan af dilerken ona ne kadar umutsuzca aşık olduğumu söyleyeceğim. Sonra da doğal bir felaket ya da ölüm bizi evimden çıkarana kadar her saniye kendimi ona gömeceğim.

Bugün protein barı dışında bir şey yemediğimi fark ederek alfredo sipariş ediyorum ve odanın diğer ucundan CeCe'nin yüzünü izliyorum. Menüye göz atarken kaskatı ve rahatsız görünüyor ve ben buna bayılıyorum. Bundan zevk alıyorum.

Eğer o dangalağın yanında mutlu ve rahat görünseydi kesinlikle içim içimi yerd. Yüksek topuklu ayağını yere vurduğunu görüyorum ve siparişini izlerken güzelliğini özlemsüyorum. Siyah taytı, açık topuklu ayakkabıları ve uzun, bol düğmeli ipek bluzuyla rahat ama mükemmel.

Ben yemeğimi yerken ikisi sessizce sohbet ediyor gibi görünüyor. Yemeğimin yarısını bitirmiştik ki gürültülü, iğrenç bir dörtlü restorana giriyor, burada yemek yemek için fazla pahalı görünüyorlar ve doğrudan CeCe'nin masasına yöneliyorlar. Bakır saçlı olanı -ki yirmili yaşlarındaki yüzünün gerektirdiğinden daha fazla estetik ameliyat geçirmişe benziyor- kendini CeCe'nin gergin kollarına atıyor. Fancy'nin omzunun üzerinden CeCe'nin yüzünü görebiliyorum ve bunun her saniyesinden nefret ediyor. Küçük bir grup randevusu gibi görünüyor ve CeCe'nin bu insanların geleceğinden haberi olmadığı hissine kapılıyorum.

Ginger'ın söylediğine göre, alıcılar daireyi gezerken CeCe ve Andrew'un anlaşmayı görüşmek üzere bir araya gelmesi gerekiyordu. Anlaşmalar hakkında konuşulacak gibi görünmüyor. Bu bir tuzak gibi görünüyor ve CeCe de bunun merkezinde.

Masayı kavrarken parmak eklemlerim bembeyaz oluyor. Buradan kendi başına çıkması için ona sadece beş dakika veriyorum.

CHAPTER FIFTY-FOUR

CeCe

"Andrew kasabaya geri döneceğini söyledi, bunu duyduğumuza hepimiz çok sevindik, o sensiz kayboldu," diye fısıldıyor Rachel, üç adam masanın karşısında iş konuşurken.

"Hayır, eşyalarımı toplamaya geldim."

Zihnim allak bullak olmuş durumda ve kendime birden fazla kez neden hâlâ burada oturduğumu soruyorum. Neden ayağa kalkıp masanın karşısındaki Andrew'a bir şey fırlatmıyorum? Cevabı zaten biliyorum. Bunu yapmak onu ateşler. Ona deli olduğumu söylemesi için bir sebep verir ve sonra olan zavallı Andrew'a olur. Kurban o olur ve ben ona bu zevki tattırmayacağım. Bu yemeği yiyeceğim, dairesinden siktir olup gideceğim ve yarınki toplantıdan sonra eve gideceğim.

"Bizi davet ettiğinde aranızdaki sorunları çözdüğünüzü umuyorduk. Sizi gerçekten özledik."

Evet, doğru.

Sosyal çevremizdeki herkese yaptıkları gibi benim hakkımda da dedikodu yapmayı çok özledik. Bu kızlar Seattle'ın Gerçek Ev Kadınları tipleri ve yüzeyin altında pek bir şeyleri yok. Drama onların temel taşı.

"Böyle bir şey olmayacak. Artık Kentucky'de bir hayatım var. Gurur duyduğum bir işim var." *Umarım hâlâ öyledir.*

Lenora, parlak pembe dudakları acıyan bir gülümsemeye dönüşürken, "Sadece biraz fazla dramatik davrandığınızı düşünüyoruz," diyor.

"Arada bir ufak tefek patavatsızlıklara katlanmadan güçlü adamlara sahip olamayız. Bu sadece kabul etmeniz gereken bir şey. Her erkek bir noktada dışarı çıkar. En azından bunlar yaptığında, darbeyi yumuşatmak için lüks bir dairemiz ve siyah bir Amex'imiz var." Lenora muhteşem bir kahkaha atıyor ve ben ona inanamayarak bakıyorum.

Andrew bu kadınları beni ona geri dönmeye ikna etmek için mi buraya getirdi?

Birden midem çalkalanmaya başladı. Bu hayatla ilgili nefret ettiğim her şey aklıma geliyor ve dışarı çıkmam gerekiyor. Masanın karşısındaki Andrew'a bakıyorum.

"Affedersiniz," diyorum masadakilere, çantamı kaptığım gibi kadınlar tuvaletine doğru ilerliyorum. Tuvalet için köşeyi dönerken Andrew'u topuklarımda hissedebiliyorum.

"Cecilia," Andrew sesleniyor

Karanlık koridorda dönüp duruyorum. Dinlenme odası tabelalarının kırmızı neon ışıkları koridoru aydınlatıyor.

"Onları buraya getirdiğine inanmıyorum!" Fısıldayarak bağıriyorum. "O saçma konuşmayı da mı sen yaptırdın onlara?"

"Birinin seninle mantıklı bir şekilde konuşması gerek, CeCe. Daireyi satmamın nedeni sana hep istediğin şeyi vermektir."

Lawrenceville'de bir ev alıyorum." Banliyödeki yakın bir kasabadan bahsediyor. "Hep istediğin yerde. Yuva kurmak, birlikte bir aile kurmak istiyorum. Şimdi ne kadar yanlış olduğımı, Laurel Creek'e gelmekle ne kadar hata ettiğimi biliyorum.

o zamanlar sana istediğini her şeyi vermeye hazır değildim."

Felç mi geçiriyorum?

"Andrew, *bitti*. Buraya geri dönmeyeceğim. Bir hayatım, bir işim, arkadaşlarım var, anneme yıllardır olmadığım kadar yakınım ve sana asla güvenmeyeceğim. Seni sevmediğimden bahsetmiyorum bile."

Andrew öne çıkıyor, kendine özgü Burberry kokusu burun deliklerimi dolduruyor. Eskiden çok severdim, şimdi midemi bulandırıyor. Ellerini iki yanımda duvara dayıyor.

"Evet, öyle. Öyle demek istemedin. Seni özlüyorum bebeğim ve iyi davranmaktan bıktım. İstesen de istemesen de bana geri döneceksin. Her zaman istediğimi elde ederim, bana ne istediğini söyle ve ben de bunu gerçekleştireyim," diye fısıldıyor.

Ürperdim. Bu lakaptan anlamalıyım. Tek olduğum şey buydu. Onun ödülü, onun bebeği.

Panikliyorum. Tüm bunları beni buraya getirmek için yaptığı gerçeğiyle yüzleşirken aklım karışıyor ve Gary ile yüz yüze imza atmanın bir gereklilik olup olmadığını merak ediyorum.

Andrew bana dokunacağını sanıyorsa aklını kaçırmış demektir. Ginger'ın dediği gibi onu taşaklarından vurma ve o beni takip edemeden ön kapıdan kaçma planımı hızlıca gözden geçiriyorum. Bir otele gitmem gerek-

"Bir adım daha atma." Andrew'un arkasından Nash'in sesini duyduğumda beden dışı bir deneyim yaşıyorum.

Nash'in gözleriyle karşılaşmak için dönüyorum ve ağzım açık kalıyor. Simsiyah giyinmiş, koyu renk saçları alnından sarkıyor ve boynuna kazınmış sarmaşıklar kapüşonunun altından dışarı fırlıyor. Uğursuz görünüyor ve Andrew'u *öldürmek* üzereymiş gibi duruyor.

Andrew döner ve onu orada görmenin şokunu yaşar ama sonra sıırır. Kendi sahasında ukala. "Tabii ki burada." Diyor bana ve sonra Nash'le yüzleşmek için geri dönüyor.

"Bu benimle nişanlım arasında." Eli yüzüme dokunmak için uzandı ama ben yolundan çekilmeyi başardım ve Nash'in güvenli kollarının arkasına saklanarak onun elinden kurtuldum.

Neden burada olduğu ya da beni nerede bulacağını nasıl bildiği umurumda değil, sadece burada olduğu için mutluyum.

Başından beri haklıydı. Andrew beni buraya getirmek için yalan söyledi, böylece ona geri dönmem için bana baskı yapabilecekti. Beni umursamadığına ikna oldum. O sadece *kazanmayı önemsiyor*.

Nash hiç vakit kaybetmez. Andrew'a doğru ilerler ve büyük bir eliyle boğazını sararak onu duvara yaslar ve ayak parmakları yere değene kadar tek eliyle kaldırır.

Andrew ona uysalca pençe atar ve homurdanır.

"Seni incitmekten mutluluk duyacağım tüm yolları tam olarak anladığını sanmıyorum. Bunların hayalini kuruyorum." "Dava..." Andrew ısıırır

Nash kötü kötü kıkırdar. "Sen tam bir korkaksın. Sana CeCe'yi bensiz bir daha asla göremeyeceğini söylemiştim. Şimdi sana bunun onu son görüşün olduğunu söylüyorum." Boşta kalan eliyle Andrew'un suratına iki kez vurdu. Sertçe. "Yarın eşyalarını Kentucky'ye göndermek için kamyonuyla buluşacaksın, 9:30'da, anladın mı *Drew*? Ve eğer ona bir daha nişanlım dersen, o lanet dilini çıplak elimle koparırım."

Andrew nefes almak için çırpınıyor, kırmızı yüzü hızla kararıyor. Bir an geçiyor ve Nash'in onu bırakmayacağından korkuyorum, ama tam bir şey söylemek için ağzımı açtığımda, nefes nefese kalmış, morarmış Andrew'u yere bırakıyor ve arkasını dönüp elimden tutarak beni kapıya doğru çekiyor, Andrew'la oturduğumuz yerden restoranın diğer tarafındaki bir masaya yüz dolarlık bir banknot atıyor. Omzumun üzerinden ona bakıyorum ve onun başından beri burada olduğunu fark ediyorum.

Nash hızla yürüyor, ben de arkasından koşuyorum, öfkesi yüzünden yayılıyor. Yağmurun altında benimle sessiz ve sakin bir şekilde konuşuyor. "Yapacağın ilk şey sabah o lanet avukatı aramak ve Andrew'dan imza için ayrı bir randevu istediğini söylemek olacak, ben de seninle geleceğim."

"Nash-"

"Ve o lanet dairede bir gece daha kalmayacaksın." "Nash-"

"Benimle Four Seasons'da kalacaksın."

"Nash!" Bağırıyorum.

Olduğum yerde duruyorum ve elimi onunkinden çekiyorum.

O da aynı şeyi yapıyor ve nihayet ona ulaştığımda dönüp bana bakıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Fısıldıyorum. "Nerede olduğumu nereden biliyordun? Beni takip mi ediyordun?"

"Evet," diyor kendinden emin bir şekilde, yağmurda bana doğru ilerliyor ve iki omzumu birden kavırıyor. "Seni güvende tutmak için yapmayacağım şey yok ve onun bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordum."

"Nash, bana veremeyeceğin bir şeyi vermeni istemiyorum. Senden olmadığın biri olmanı istemiyorum, çünkü sen olduğun gibi harikası. Sadece bir dönem geçirmiş olmamız sorun değil. Beni ülkenin öbür ucuna kadar takip etmek zorunda değildin. Zamanla, bence olabiliriz-"

"Konuşmayı kes, Rae." Yüzümü iki büyük avucuyla kavırıyor ve başımı dudaklarımla yumuşak, yakıcı bir öpücükte buluşacak kadar eğiyor.

"Biz bir evre değiliz. Biz bir evrenin tam tersiyiz. *Her zaman* öyleyiz. Seni bu hayatta hiçbir şeyi sevmediğim kadar çok seviyorum ve bunu bildiğinden emin olmak için buraya geldim. Seni ülkenin öbür ucuna kadar takip etmek bir şey değil.

Ben seni takip edeceğim.

Bu hayatın geri kalanında nereye gidersen git. Ve sonra, seni bir sonraki hayata kadar takip edeceğim."

Nash'in dudakları 6th Ave'nin ortasında tekrar dudaklarıma yapışıyor ve ben de ona duyduğum tüm tutkuyla, bunun onun için ne kadar zor olacağını bilerek, ne yaptığını bilerek onu öperken kalbim göğsümde hızla çarpıyor. Kendini bırakıyor. Bana güveniyor. Bize güveniyor.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldıyorum dudaklarını dudaklarımdan geri çekerken. Bunu söylemek çok iyi hissettiriyor.

"Çok özür dilerim, CeCe. Wade bizi bastığında konuşmalıydım. İhtiyacın olan şey ben olmalıydım ama olamadım. Eğer izin verirsen her günün her saniyesini bunu telafi etmek için harcayacağım."

"Ben de üzgünüm. Bana neler sunabileceğini biliyordum Nash ve seni tüm kalbimle istiyorum. Geri kalan her şeyi teker teker ele alacağız."

Nash başını sallıyor, dudakları dudaklarımı kavlıyor, dudaklarıma gülümserken onun ve yağmurun tadı içimi ısıtıyor.

"Zamana ihtiyacım yok, küçük ateşböceği. *Hepsini* istiyorum. Doğum günlerini, bebekleri, tatilleri, çocuklarımız için krep yaptığımız tembel Pazar sabahlarını istiyorum. Onların hokey koçu olmak, onlarla birlikte derede balık tutmak ve benden garajı temizlememi ve sızdıran musluğu tamir etmemi istediğinde şikayet etmek istiyorum. Her lanet sabah seninle verandada oturup kahve içmek istiyorum. CeCe, seninle bir hayat istiyorum. Kaybetmekten çok korktuğum bir hayat."

Elimi kirli sakallı çenesine doğru uzatırken gözlerim yaşıyor. "Beni bu yağmurdan kurtarın Bay Carter," diye fısıldıyorum dudaklarına, o da sırıtıyor.

"Seni seviyorum, benim küçük ateşböceğim, benim küçük güneş ışığım." Onu öperken başparmağı yanağımda geziniyor, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken az önce kafamı doldurduğu tüm güzel şeyleri hayal ediyorum.

CHAPTER FIFTY-FIVE

Nash

CeCe benimle ve önemli olan tek şey de bu. Gerçek olduğundan ve gerçekten burada olduğundan emin olmak için dönüp taksinin arkasında yanımda oturan ona bakıyorum. CeCe onu ülkenin öbür ucundan Seattle'a kadar takip ettiğim için kızmadı - minnettar görünüyordu, özrümü ikinci kez düşünmedi, sadece beni öptü ve her zaman kollarına aitmişim gibi beni içeri aldı

ve bu beni ona daha da aşık etti. O mükemmel, o benim karanlık ve başka türlü lanetlenmiş ruhumun köşelerindeki güneş ışığı.

O benim küçük ateşböceğim, Rae'm ve ona söylediğim sözlerde ciddi olduğumu kanıtlamaktan asla vazgeçmeyeceğim. Asla.

Rekor bir sürede dairesine geri döndük, son kişisel eşyalarını da topladık ve oradan siktir olup gittik. CeCe anahtarı tezgâhın üzerine bırakıp kapının arkasından tıklamasına izin verirken arkasına bile bakmadı.

Taksinin karanlığında gözleri benimkilerle buluşuyor ve ona dokunma ihtiyacı bedenimi ele geçiriyor, bu ilkel bir şey. Bir elimi kalçalarının arasından, ipeksi taytının üzerinden kaydırıyorum ve tepede beni bekleyen sıcaklığı buluyorum. Kahretsin, sadece üç gün oldu ama onu o kadar çok özledim ki, canım acıyor. Parmaklarım kalçalarının etli güzelliğini sıkarken eli benimkini örtüyor.

Pencereden dışarı bakıyorum, nerede olduğumuzu ve şehrin ne kadar ötesine gitmemiz gerektiğini hesaplıyorum. Ön koltuktaki taksi şoförü AirPods takıyor ve podcast'ini buradan duyabiliyorum. Bacaklarının arasındaki küçük tatlı meyveyi bulmak için başparmağımı kullanıyorum, hafifçe bastırıyorum ve karanlıkta yıpranmış bir nefes alıyor. Her dokunuşumda nefesi artarken klitorisinin etrafında dönüyorum.

"Sessiz olman gerekecek bebeğim," diye fısıldıyorum ve o da başını sallıyor.

CeCe başını koltuğa yaslıyor ve ben de elimi taytının içine sokarak onu çantasıyla koruyorum, böylece şoförün ya da yoldan geçen birinin benimkini görme ihtimali kalmıyor. Bir parmağımı merkezinin üzerinde kaydırırken vücudumdaki tüm kan sikime hücum ediyor. Onun uyarılmasını klitorisinin etrafında dönmek için kullanıyorum.

Ağızma almak için sabırsızlanıyorum. Çok yakında... Otele varmamıza on beş dakika var. Cennete on beş dakika.

"Seni hâlâ tamamen affetmiş değilim," diye fısıldıyor sırtarak ama itiraz etmiyor.

"Sorun değil bebeğim, sadece seni boşaltmak istiyorum. Beni sonra affedebilirsiniz."

CeCe'nin kalçalarını elimin etrafında sıkıştığını ve amına bastıran avucuma sürtündüğünü hissediyorum. Sığ ve düzensiz nefes alıyor ama ben orta parmağımı hiç hareket ettirmeden, sadece ön kolumun kaslarını kullanarak içine sokup çıkarırken

taksinin arka koltuğundaki bir fare kadar sessiz kalıyor. Seattle yağmuru camlara vururken onun sıkı, ıslak sıcaklığına bir parmak daha ekleyerek içine girmeye devam ediyorum. Geldiğinde ne kadar güzel görüldüğünü ve sessiz kaldığı için ne kadar iyi bir kız olduğunu kulağına fısıldıyorum.

Bir dirseğini pencereye dayıyor ve uzun, zarif bir parmağını dudaklarının arasına yerleştiriyor ve amının parmaklarının etrafında sıkıldığını hissettiğinde ısıyor. Bacaklarının orgazmla titrediğini hissettiğinde sikim fermuarıma doğru titriyor, başı koltuğa doğru düşüyor ve parmaklarının üzerinde dağılırken dudaklarından bir kez, sonra iki kez küçük bir gıcırta sesi çıkıyor.

"Nash..." diye fısıldıyor.

Gözlerim ön koltuktaki taksi şoförününkilerle buluşuyor. Yolculuğumuzun son beş dakikasını iterek geçirdiğinden habersiz. Parmaklarımı taytından çıkarıp emerek temizliyorum, sonra onu öpüyorum ve otelimize yanaşıp ırzına geçebilmek için sabırsızlıkla bekliyorum.

Four Seasons'a girdiğimizde sessizdi.

"Dünden beri burada mısın?" Lobiye girdiğimizde CeCe ona yakın olma ihtiyacımı anlayarak soruyor.

Çantasını omzuma atıp başımı sallıyorum. Düşünebildiğim tek şey vücudundaki tüm giysileri yırtmak.

"Burada yalnız kalmaya izin veremezdim. Bana ihtiyacın olma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordum ama ihtiyacın olmadığı sürece seni yalnız bırakmak istemedim. Umarım neden gelmek zorunda olduğumu anlamışsındır."

"Sadece kendi başıma yapabileceğimi kanıtlamaya çalışıyordum. Orada olmana sevindim. Seni görür görmez güvende olduğumu anladım." Asansöre binip onuncu kata çıkmayı beklerken elini sıkıyorum.

Odanın kapısı arkamızdan kapandığı anda, ağzım onun ağzında, onu sahipleniyorum.

Süitimin oturma odasındaki dolgulu sandalyede onu üstüme çekerken hayatımda hiç bu kadar çaresiz kalmamıştım.

Son birkaç gündür aklımdan birden fazla kez onunla bir daha asla böyle birlikte olamayacağım düşüncesi geçti ve bu anı daha da tatlı hale getirdi. Beni yavaşça öperken dudaklarından küçük bir inilti kaçıyor. Ona sunduğum ritme ayak uyduruyor ve benimle eşleşiyor, dudaklarının boğazımdan aşağı inmesine izin veriyor, sanki küçük cadalozun bana işkence etmekten başka zamanı yokmuş gibi. Pelüş dudakları bir gülümsemeye dönüşürken boynumdaki minik sırtışını hissediyorum.

"Bu kadar kolay kurtulmaya izin vermeyeceğim," diye fısıldıyor ve elimden kurtulup ayağa kalkıyor. Ayağa kalkıp onu takip etmek için hamle yapıyorum ama minik bir el beni sandalyeye geri itiyor.

CeCe beni sandalyede bırakıp geri çekilirken "Henüz değil bebeğim," diye mırıldanıyor, onun için o kadar çaresizim ki önümü bile zor görüyorum.

CHAPTER FIFTY-SIX

CeCe

"Y Pişman hissediyorsun, değil mi bebeğim?" Nash küçük alanın karşısındaki yerinden bana yarı homurdanırken soruyorum.

Bu andaki gücümün farkındayım ve onu affetsem bile, ona ihtiyacım olduğu bir anda benim için ayağa kalkmamasına bir daha asla katlanmayacağımı anlamasını sağlamak için tek bir şansım olduğunu biliyorum. Eğer o benim aracımса

ya da ölecek, bunu kanıtlayacak.

"Rae..." diye uyarıyor, sesi o kadar derin ki doğrudan kalbime çarpıyor ama teslim olmuyorum.

Onu kızdırmak yerine, önce taytımı çıkarıyorum, ayak bileklerime ulaşana kadar uyluklarımdan aşağı kaydırıyorum. Onları tekmeleyerek çıkarıyorum, siyah topuklu ayakkabılarımı yerinde bırakıyorum, bu da bir kez daha ayağa kalkmaya çalışan Nash'in "CeCe...siktir" demesine neden oluyor.

Başımı sallıyorum ve basitçe "Sabırlı ol" diyorum. İnanılmaz bir şekilde dinliyor ve yerine oturuyor.

Güç damarlarımda dalgalanıyor ve onun tam ve mutlak teslimiyetiyle beni daha da ateşliyor.

Gömleğimin düğmelerini yavaşça parmaklıyorum, her birini saniyeler içinde çözüyorum. Sonuncusuna ulaştığımda ipek bluzu omuzlarımdan sıyrıyorum ve ona bakarak soruyorum, "Ee? Ne kadar üzgünsün?"

Nash hiçbir şeyi kaçırmıyor. İçgüdüsel olarak kot pantolonunun üzerinden kendine uzanırken, gergin bir çeneyle "Hayatımın en üzgün haliydi," diye homurdanıyor.

Uzattığım elimden bluzu düşürüyorum ve önünde sadece topuklu ayakkabılarım, sütyenim ve külotumla duruyorum. Sütyenimin kancasını arkamdan hızla çözüp, her seferinde bir kolumla göğsümden çekiyorum ve meme uçlarım hava çarptığında anında sertleşiyor. Sırf ona eziyet etmek için, sütyenimi yere bırakırken göğüslerimi baştan çıkarıcı bir şekilde sıkıttığımdan emin oluyorum. Odadaki tek ses bu.

Nash inliyor, beni izlerken göğsünden derin bir gümbürtü çıkıyor.

"Ciddi olduğunu söyleyebilirim bebeğim," diyorum. "Sen benimsin, ben de senin. Biz bir takımız, değil mi?" Nash başını sallıyor. "Kahretsin, evet."

Başparmaklarım çürük külotuma takılıyor ve bir bacağımı çekerek kalçalarımın üzerinden aşağı kaydırıyorum, böylece sol ayak bileğimin etrafında sallanırlar. Topuklu ayakkabılarımla geniş bir duruş alıyorum ve onun önünde çıplak bir

şekilde kalçamı yana doğru eğiyorum. Saçımdaki tokayı çekiyorum, böylece etrafımda yuvarlanıyor ve külotumu tekmeleyerek çıkarıyorum, önünde çıplak duruyorum. Taleplerime teslim olmasıyla onun için hiç bu kadar ıslak ve çaresiz olmamıştım.

"Tanrım, CeCe."

"Sadece bir şey daha, sonra tamamen seninim."

Nash tokasını açıyor ve kot pantolonunu kaydırarak çıkarıyor, boxer'ı benim dokunuşum için yanıp tutuştuğundan emin olduğum şişkinliği zar zor tutuyor.

Neredeyse şeytani bir sırıtışla sırıtıyor. Vahşi ve çok güzel görünüyor.

"Cecilia Rae, sana söz veriyorum. Seni bir daha asla hayal kırıklığına uğratmayacağım. Şimdi, istemeden boxer'ıma üflemeden önce bana ait olana dokunmama izin ver."

Başımı sallıyorum ve bir elimi belimden aşağı kaydırıp orta parmağımı ağrıyan klitorisimin üzerinde gezdirirken ona gülümsüyorum. "Bana doğru *sürün* bebeğim," diye fısıldıyorum, sesim titrek ve tatlı.

Nash ne istediğimi bir saniyeden fazla düşünmüyor bile. Dizleri bir gümbürtüyle yere çarpıyor, gömleğini çıkarıyor ve bana doğru ilerlemeye başlıyor. Güçlü mürekkepli vücudunun bana doğru ilerleyişini izlerken nefes alışım hızlanıyor.

Bu adam zirve noktasıdır. Diğer tüm erkeklerin karşılaştırılması gereken temel. O bir alfa ve yine de sanki bu tapınma şekli yapabileceği en kolay hareketmiş gibi *bana doğru* sürünüyor. Ayaklarıma geldiğinde, elleri topuklarımın altından kavıyor ve dudakları her seferinde bir tane olmak üzere ayaklarımın üst kısımlarıyla buluşuyor, ardından iri ellerini baldırlarımın arkasından kalçalarımaya doğru kaydırıyor ve yukarı çıkarken bacaklarımın iç kısımlarında öpücükler bırakıyor.

"Süründüğüm kraliçe sensin. Hayatımın sonuna kadar ayaklarının dibinde diz çökeceğim. Şimdi tahtına otur."

Ben daha ne olduğunu anlayamadan Nash beni yüzüne doğru çekiyor, bedenimi sadece kollarıyla tutuyor, dili damlayan göbeğimin yarığına sıkıca bastırırken belimin etini kavıyor ve ben ürperiyorum.

Dili amımı yemeye başladığında kontrolsüzce inliyor ve sızlanıyorum. İki parmağı içime girerken sıkı, mükemmel basınçlı fiskeler klitorisimi kaydırıyor. Beynimin küçük bir bölümü, beni sadece güçlü bir koluyla ve yüzünü sararak tuttuğunu anlıyor.

O konuşurken bacaklarım güçsüzleşiyor, sesi derin, çakıl dolu ve emredici. Alfa küllerinden doğuyor. "Gel, küçük kraliçe, yüzümü ıslat. Beni vaftiz et... ve sonra seni bu amcığın sahibi bir kral gibi sikeyim."

Nash bana ziyafet çekiyor, sanki bu son şansı olabilirmiş gibi. O bir kral, amcık yemenin kralı.

Kendimi ona ve diliyle bana tapınma şekline kaptırıyorum, her hareketi beni sunduğu zevk uçurumunun derinliklerine çekiyor. Parmakları beni dudaklarıyla, dişleriyle aynı anda kandırıyor ve sanki boşalmaktan başka seçeneğim yokmuş gibi tekrar dönüyorum, dili klitorisimin üzerinde kalırken parmakları şiddetle içime giriyor ve salıverilmem beni tüketiyor.

Kendimi tutmuyorum, hiçbir şekilde karşı koymuyorum, koyamıyorum. Vücudumun onun emrettiği şeyi yapmasına ve parçalanmasına izin veriyorum, bu süreçte onu ıslatıyorum ve o bundan zevk alıyor, yüzünü daha derine itiyor, ona verdiğim her şeyi alıyor ve yaptığı gibi içimde inliyor.

"İşte bu, küçük ateşböceği. Çok iyi bir kızsın. Benim iyi kızım."

CHAPTER FIFTY-SEVEN

CeCe

I Zevk çılgınlıklarım sessizleşirken parmaklarımı Nash'in saçlarında gezdiriyorum. "Hiç böyle bir şey hissetmemiştim," diye fısıldıyorum. Sesim boğuk çıkıyor.

Beni kaldırıp kalçalarımı sıkıca kavraması, dudaklarının derin ve tüketen bir öpücükle dudaklarımı bulması ve sırtım duvara çarpana kadar hareket etmem üç ya da dört saniye sürüyor. Bir şekilde boxer'ından kurtuluyor ve çelik gibi aletini şiddetli bir hamleyle olabildiğince derine sokuyor.

Ağzı meme uçlarımı bulurken dudaklarından, "Lanet olası küçük sıkı amcık... benim küçük sıkı amcığım" mırıltıları dökülüyor, tatlı zevk sarmalı karnımda yeniden oluşmaya başlayana kadar ustalıklı emiyor ve alay ediyor.

Nash bedenimi kendi bedeniyle duvara yaslıyor, beni buraya sabitliyor ve kocaman sikiyle beni içine alıyor. Bacaklarım onun yanında asılı duruyor ve ben kalçalarımı sallayıp kendimi sonuna kadar ona doğru kaymaya zorlarken o hırıltılı bir ses çıkarıyor.

Haykırıyorum. Beni doldurma şekline asla alışamayacağım. İçime tüm derinliğiyle girdiği anda tüm varlığımı ele geçirmesine.

"Lanet olası cennet..." Nash hareket etmeye başladığında mırıldanıyor. Nazik değil, itişleri ve öpüşleri sert. Bir eli göğüslerimden yüzüme doğru kayıyor ve alt dudağımı dişlerinin arasına alıp sertçe ısırmadan önce başparmağıyla izliyor, sonra acının üzerinden yalıyor, ben titrerken onu yatıştırıyor.

"Her gece bu mükemmel dudakların hayalini kuruyorum. Dudaklarımı."

İnliyorum ve onu öpüyorum, dilimi yavaşça hareket ettiriyorum, içimde tekrar tekrar dibe vururken onun tadını çıkarıyorum. Otelin çimenli duvar kâğıdı sırtımı tırmalıyor.

"Bu güzel vücut tamamen *benim*." Nash kendini neredeyse sonuna kadar dışarı çekiyor ve sonra içime girebildiği kadar derin giriyor. "Ah... kahretsin," diye homurdanıyor, derin ve şiddetli hamlesi beni kırmakla tehdit ediyor. Bir eliyle kıcımın altından beni tutuyor,

Diğeri göğsüme bastırıyor, uzun parmakları boğazımda geziniyor, sonra boğazımı sarıyor.

"Bu omuzlar *benim*." *İt.*

"Bu mükemmel memeler *benim*." *İt.*

"Bu küçük tatlı amcık sadece benim için yaratılmış." *İt.*

"O *benim*."

Sırf onun müstehcen sözleri yüzünden boşalmaya çok yaklaştım.

"Ruhun bile *benim*." *İt.*

"Hepiniz *benimsiniz*."

Bacaklarımı beline doluyorum ve amım onun sikinin etrafında sıkılıyor, orgazmım yüzeye çıkmaya başladığında onun etrafında acı verici bir tutuşa sıkışıyor.

"Evet bebeğim, hepsi senin," diyorum nefes nefese, neye ihtiyacı olduğunu bilerek - beni sahiplenmek, onun olduğuma ve asla gitmeyeceğime onu ikna etmek.

Nash'in eli boğazımı daha da sıkı kavırıyor, sıktıkça nefesim daralıyor ama bir kez olsun korkmuyorum. Güvende olduğumu biliyorum. Beni tutup şiddetli bir çaresizlikle içime girerken nefes almak için mücadele ediyorum.

"Tanrım, Rae. Seni seviyorum," diye nefes alıyor ben boşalmaya başladığımda, nefesim daha da sıkışırken görüşüm kararıyor. Bırakıyorum, boğazımdaki eli zevki şimdiye kadar hissettiğim en yoğun seviyeye çıkarırken teslim oluyorum.

"Seni seviyorum Nash ve her şeyin *benim* bebeğim," diye fısıldıyorum gözlerim bembeyaz olurken ve göğsünden ilkel bir inilti yükselirken.

Birlikte parçalanırken ondan son damlasına kadar çekiyorum ve yemin ederim bunu hissedebiliyorum. Serbest kalışını hissedebiliyorum. Her yerde. Nash Carter sadece kalbimde değil; tüm varlığımı ele geçirdi ve onu asla ama asla bırakmayacağım.

CHAPTER FIFTY-EIGHT

CeCe

"W Neden bu kadar gerginim?" Anneme sordum. "Her şey çok eğlenceli."

"Çünkü bebeğim, o senin erkeğin ve hayır için bile olsa onun kazanmasını istiyorsun."

Başımı sallıyorum. Haklı, onun kazandığını görmek istiyorum. Sundown Festivali'ndeki yardım maçımızın üçüncü periyodunun bitmesine üç dakika var ve Profesyoneller ile Kasabalılar berabere.

Nash orada inanılmaz görünüyor. Küçüklüğümden beri onu hep izledim ama şimdi durum farklı. Buzun üzerinde bir muamma. Çok hızlı, çok becerikli, hayranları tarafından neden *Roket* lakabıyla anıldığını anlamak çok kolay. Profesyoneller Townies'in işini gerçekten kolaylaştırdı. Onlarla buzı silip süpürebilecekleri herkes tarafından bilinmesine rağmen, sırf ev sahibi kalabalığı mutlu etmek için fotoğrafa değer gollere izin verdiler.

Nash takımı adına attığı sekiz golün üçünü Townies'in kalesini koruyan eski Chicago Blackhawks kalecisi Damien Smith'e attı.

Cole ve Wade çocukluk anılarını yeniden yaşıyorlar ve Nash ile diski kapmak için kıyasıya yarışıyorlar. Nash'in buz üzerinde yaptığı her şey zahmetsiz, hatta diğer takımın birkaç gol atmasına izin veriyor ve bunu yaparken o kadar mutlu görünüyor ki, bu bulaşıcı.

Olivia, Mabel duymasın diye, "Bunu söyleyen ben olacağım, o çok seksi," diye fısıldar.

Onun gözlerinden ona bakıyorum, lacivert forması ve ona uygun ekipmanları, kaskından dışarı taşan siyah saçlarının küçük bir kısmı, terli ve uğursuz bakışları. Evet, gerçekten çok seksi.

Nash ona her iki takım için de özel formalar sipariş ettiğini söylediğinde Harry itiraz bile etmedi. Ve ben Nash'in Stars'la kupayı kazandığı yılki formasıyla tribünde otururken bana bakıyor, göz kırpmıyor, sonra başparmağıyla kalbine dokunuyor ve yüzünü çıkarmak için buzun kenarına doğru kayarken işaret ediyor. Ben de gülümsüyorum.

Onun adı ve numarası benim sırtımda, onunkiyle eşleşiyor ve bu çok iyi hissettiriyor. Biz bir takımız. Nash bana olan hislerini itiraf ettiğine göre Pandora'nın kutusu açılmış gibi. Bütün gün, her gün, hak ettiğimi bildiğim şekilde tapılıyormuşum gibi hissediyorum ve hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

Pak yere düşer ve Nash eski takım arkadaşı Cory Kane'e pas vererek karşı karşıya pozisyonu kazanır. İkisi buzda ilerlerken, Cory pakı Nash'e gönderiyor ve Nash de hemen alıyor, ancak hakem ofsayt olmadığını söyleyince düdük çalıyor.

Kendimi durduramadan, ayağa kalkıp eski fen öğretmenim Roger Booth'a kötü bir karar verdiği için küfürler savuruyorum.

Ginger kolumu tutuyor, gülmekten iki büklüm oluyor. "İyi ki NHL'de oynarken bu adamla birlikte değildin, yoksa pistten atılırdın" diye homurdanıyor.

"Kötü bir karardı," diyorum savunmacı bir şekilde, hayatımdaki tüm kadınlar bana gülerken yerime oturuyorum.

Zaman azalmaya devam ederken tekrar karşı karşıya gelirler. Sonunda Nash ve eski takım arkadaşı Jackson Reynolds, kasabada hokey oynayan iri yarı bir inşaat işçisi olan Angus Brewer'a karşı ikiye bir durumdalar. Nash, Jackson'a pas veriyor ve Jackson'ın Damien'a şut atacağından eminim ama son saniyede Nash'e geri gönderiyor ve o da topu Damien'ın omzunun üzerinden içeri sokuyor ve ben de dahil olmak üzere tüm salon çılgına dönüyor.

Zıplıyorum, Mabel'a ve anneme beşlik çakıyorum. Kalbimin sahibi olan adam için tribünlerde gururlu bir disk tavşanıyım ve başka türlüünü de istemezdim.

Gün inanılmazdı, yemin ederim çevre ilçelerdeki herkes dışarı çıktı. Hava mükemmeldi ve hatta havada biraz sonbahar varmış gibi hissediliyordu. Hayatımda hiçbir şeyin parçası olmaktan bu kadar gurur duymamıştım, kasabamızdan ve çevre bölgelerden gelen tüm gülen yüzleri, mutlu satıcıları, mutlu yerel işletme sahiplerini görmek, adamımı kendi elementinde izlemek.

Ailemle vedalaşırken ve gelen birçok satıcıyı ziyaret etmek için zaman ayırırken, bunun Nash ile birlikte yapacağımız ve sorunsuz geçecek birçok şeyin ilki olduğu hissine kapılıyorum. Onunla çalışmaktan duyduğum gurur, ona büyük bir aşkla bağlı olmamın çok ötesine uzanıyor. Bu gurur, bu topluma duyduğumuz ortak sevgiden ve onun bu toplum için beslediği kocaman yürekten kaynaklanıyor. Geri vermek ve Laurel Creek'e gerçekten kök salmak istiyor. Nash bunun hayatındaki ikinci aşaması olduğunu söylüyor, benimle olan aşaması. Sonsuza dek onun olacak ve bana şu anda soyunma odasından yeni düş almış bir şekilde bana doğru geldiği gibi bakmaya devam ettiği sürece, önerdiği her şeye varım ve muhtemelen her zaman da var olacağım. Çünkü Nash Carter söz konusu olduğunda, onun merhametine kalmış durumdayım.

"Pantolonunu çıkar, formanı bırak," diye homurdanıyor Nash, beni girişteki duvara doğru iterken.

"Kapıdan girmeme bile izin vermeyecek misin? Botlarımı çıkarmama?"

Elleri vücudumda hızla hareket ederken Nash inliyor, sanki ben onun can simidiymişim ve bensiz dalgalı bir denizdeymiş gibi. "Oh, seni kapıdan içeri alacağım, tamam mı? Bugün maçı kazandıran golü attım," diye kulağıma fısıldıyor. "Çok iyiydim bebeğim. Bir ödülü hak ediyorum."

"Öyle mi?" Bana yapmak istediği her ne ise ona boyun eğmemi sağlama bahanesine kıkırdarak soruyorum. "Peki bu tam olarak ne olacak?"

"Yatağıma yat ve tüm kontrolü bana ver, soru sormak yok, ama bana güvenmek zorundasın."

Sırtıyorum. Elleri üzerimdeki formanın altından kayarak göğüslerimi avuçlarken, "Çok iyiydin bebeğim," diye nefes alıyorum. "Evet, öyleydin. Tribünde benim numaramı giyip, lanet olası bir oyuncu gibi görünürken hokey oynamak ve kazanmak zor."

yürüyen ıslak rüya." Meme ucumu baş ve işaret parmaklarının arasına sıkıştırıyor ve sırtım duvara doğru eğiliyor. Bu açıklığı ellerini aşağı kaydırmak ve beni belinden yukarı kaldırmak için kullanıyor, beni son hızla yatak odasına - yatak odamız gibi hissettiriyor - doğru taşıyor. Nash beni yatağa yatırıyor ve kot pantolonumu çekip çıkarıyor, kim bilir nereye fırlatıyor ve sonra üstüme çıkıp beni öpüyor, eli kalçalarımın tepesiyle buluşuyor ve inliyor.

"Benim için her zaman bu kadar hazır olmana asla alışamayacağım. Bakalım seni daha ne kadar hazır hale getirebiliriz?"

Yataktan kalkıyor ve kıyafetlerini vücudundan çıkarıyor ve başucu çekmecesine girerek sevgili deniz mavisini vibratörümü çıkarıyor.

"Bunu nereden... ne zaman aldın?" Bacaklarımın arasında onunla bana yaklaşması fikrinin yarattığı sıcaklıkla soruyorum.

"Bugün kirli kızımın yatak odasından getirdim. Sende olduğunu duyduğum günden beri bunu kullandığını görmek için can atıyordum. Bu küçük sikiş oyuncuyla kendini nasıl iyi hissettiğini hayal etmeden duramıyorum."

Açıyor ve sessiz bir uğultu havayı dolduruyor.

"Söyle bana bebeğim" -boğazımdan aşağı kaydırıyor ve ürperiyorum- "bunu kullanırken kimi düşündün?"

Omzumdan yukarı, kolumdan aşağı, sonra göğüslerimin altından geçiriyor ve ben onunla hareket etmeye devam edeceğini umarak yataktan kalkıyorum.

"Sen," diyorum. "Eve geldiğim günden beri, sen."

"Mmmhmm," diye cevap veriyor. "Ben de öyle düşünmüştüm."

CHAPTER FIFTY-NINE

Nash

"A ve sadece ne düşündünüz?"
Vibratörün ipeksi başını kalçasında gezdirirken CeCe, "Sen... bana dokunuyorsun," diye itiraf ediyor.
Asayı zaten ıslak olan göbeğine yaklaştırırken onu öpüyorum, beklerken nefes alışının sertleşmesine izin veriyorum. Ona sırtıyorum. "Dizlerinin üzerine kalk. Ellerini başlığıma koy, bebeğim. Ve şimdi formayı çıkar, her şeyi görmek istiyorum," diye fısıldıyorum.
Nefes nefese kalmış, başını sallıyor ve bacaklarının arasındaki bu uğultu için çaresiz.
Değneği CeCe'nin iç uyluğuna değdiriyorum ve o da yatak başlığına vuruyor ama vücudu uysal ve erimiş bir şekilde CeCe'nin önünde duruyor.

Ben.
Kıçının üzerinden omurgasına doğru iz sürüyorum ve onun beklentiyle nefes alışını izliyorum. Kalın, altın rengi saçları Başı geriye düşerken kuyruk sokumu kemiği. Gezegendeki en şanslı orospu çocuğuyum. "Nash..." diye fısıldıyor, onu iyi hissettirmem için sessizce yalvarıyor. "Evet, küçük ateşböceği?"
"İhtiyacım var-"

"Biliyorum. Bacaklarını aç, bebeğim."
CeCe istediğimi yapıyor ve ben değneği ön tarafına getirip meme ucuna dayadığımda dizlerinin üzerinde kendini genişletiyor. Başı geriye doğru göğsüme düşüyor ve daha kolay erişebilmem için göğsünü dışarı doğru itiyor. Diğer meme ucunu da eğlencenin dışında bırakmak istemediğimden, şimdiye kadar duyduğum en şirin seslerle inleyip sızlanırken onunla da alay ediyorum.

O kadar sertleştim ki zor dayanıyorum. Onun sıkı, ıslak sıcaklığına arkadan kaymamak için sahip olduğum her dürtüye direniyorum. Bu ana dayanabildiğim için lanet bir madalya kazanmalıyım.

Muhtaç bir nefes veriyor ve kalçalarını hareket ettirmeye başlıyor, rahatlamak için çaresiz ve ben sadece o kedi şişmiş ve benim dokunuşum için çaresiz olduğunu biliyorum. Değneği belinin ve kalçalarının yumuşak kıvrımlarının üzerine indiriyorum, o da değneğin altında titriyor. Boştaki elimle beline uzanıyorum ve onu kendime çekiyorum, değneği bacaklarının arasından geçirip klitorisine dayıyorum.

"Oh...." asa ona doğru vızıldayıp uğuldarken bıkkın bir nefes veriyor.

Onunla, aldığı zevkin kendisini bile şaşırttığı bu anları seviyorum. Benim için bacaklarının arasındaki oyuncağa

sürtünürken sırtı önüme bastırıyor. Boynunu öpüyorum ve gülümsüyorum, teninin meyvemsi kokusunu içime çekiyorum.

"İşte böyle, bebeğim... İyi hissettiriyor, değil mi?" "Oh Tanrım... çok iyi."

CeCe değneğe karşı sallanıyor ama kıcı her hareketiyle sikimi itiyor ve beni tamamen boşaltmak üzere.

onun üzerinde. Kendimi kontrol etmek için geri çekiliyorum, bu anın sadece onun zevkiyle ilgili olmasını istiyorum.

Çubuğu aşağı kaydırıyorum, böylece CeCe vibratörü sürdüğü basıncı kontrol edebiliyor, saniyeler içinde ritmini bulurken onun için yerinde tutuyor, ben de arkasında huşu içinde oturup tüm senaryonun ortaya çıkışını izliyorum. Sikim sertleşme noktasını geçti. O hareket ettikçe insanlık dışı bir şekilde sertleşiyor. Umduğum utanmazlıkla oyuncağa sürtünürken, sırtından beline kadar her yarı ve çizgi işkence, tam bir işkence.

Baş geriye doğru düşerken ve saçları önümdeki dolgun kıcının üstünü gıdıklarken ona ne kadar güzel olduğunu söylüyorum. Onu ne kadar sevdiğimi, boşaldığında ne kadar çarpıcı olduğunu söylüyorum ve ona sunduğum her övgüyle daha yüksek sesle inliyor.

Vücudunu ince bir ter tabakası kaplarken ecstasy dalgaları ayak parmaklarından yukarıya doğru vücudunu sarar.

"Aferin kızım, Rae. Benim için gel bebeğim," diye fısıldıyorum kulağına, bir yandan da değneği göt deliğinin sıkı gül goncasından klitorisine doğru ileri geri sabit bir hareketle kaydırıyorum.

Taşaklarım o kadar sıkı ki, onunla birlikte kaybetmekten korkuyorum. O boşalırken, dudaklarım sırtını ve omuzlarını takip ederken, önümdeki havai fişeklere karşı sahip olduğum ön sıra koltuğu neredeyse çok fazla.

CeCe, asanın uğultusuna karşı odanın sessizliğinde adımı sesleniyor.

"Tanrım... Nash," diyor aşağı inmeye başlarken.

Ona nefesini tutması için zaman tanımıyorum, onun için çaresizliğin ötesindeyim. Oyuncağı kapattım ve iki parmağımı damlayan amına soktum ve onun benim için yaptığı gibi onun için deli bir arzuyla inledim. Parmaklarımı içine sokuyorum ve onun için arzu yeniden oluşurken sıkı, ıslak cennetini beceriyorum ve sonra bana yalvardığında, kendimi tek bir yumuşak derin itme ile içine sokuyorum, vücudu beni eve davet ederken adını çağırıyorum.

"Sonsuza dek burada yaşarım," diyorum ona ve yaşıyorum da - onun içinde, onun bir parçası olarak, onun benim olduğum gibi. Her zaman.

CHAPTER SIXTY

Nash

Altı Hafta Sonra

"E her şey mükemmel olmalı. Rolünü tamamladın mı?" Şapkamı çıkardım ve elimi saçlarımda gezdirdim. Wade yüzümdeki panik ifadesini görebiliyor.

"Rahatlaman gerek. Lanet olsun, eğer bir kadın beni böyle bağlarsa, durduğum yerde vur beni," diye homurdanıyor atını fırçalarken.

Ivy yanımdaki bölmeden homurdanıyor. "Bunun olmasından korktuğunuzu sanmıyorum, Şef. Bunun için insani duygulara sahip olmanız gerekir."

"Kız haklı." Sırıyorum.

Sadece iki hafta çalıştıktan sonra iyi gidiyor. Mama Jo'yu ikna etti ve Wade'i de derbiye katılmaya ikna etmek üzere.

Ivy bulduğu her fırsatta Wade'in sinirlerini bozuyor ve yemin ederim ki küçük bir parçası bunu seviyor. Kağıt üzerinde, o bir profesyonel. Gerçek hayatta hala bir profesyonel ama aynı zamanda küstah ağızlı özgür bir ruh. Yemek yerken ya da kitap okurken bir ağacın altında yıpranmış akustik gitarını çalıyor. Mama Jo ona modern çiçek çocuk diyor. Wade ona "Bela" diyor.

"Kulak misafiri olmaktan ve patronuna hakaret etmekten başka yapacak daha iyi bir işin yok mu?" diye çıkıştı.

Ivy uzun siyah örgüsünü omzunun üzerinden atıyor ve Wade'in yanından geçerken göğsüne vuruyor.

"Evet, ama bugün seni sadece iki kez kızdırdım, bu yüzden bir tane daha iğneleyici yorum yapmam gerektiğini düşündüm."

Bana dönüyor ve kocaman gülümsüyor. "Bunu yapabilirsin Nash. Herkes onun için ne kadar deli olduğunu biliyor, heyecanlanma.

Gerek yok bebeğim." Yanağımı okşadı.

"Sağ ol kızım," diye mırıldanıyorum, Ivy ahırdan çıkarken nefesimi üflüyorum.

"Crenshaw'ın eyer eğitimi için saat üçte benimle buluşmayı unutma. Ve bu sefer geç kalma, Trouble," diye bağırıyor

Wade Ivy'ye. "Sabırsızlanıyorum, Şef," diye karşılık veriyor, elini başının üzerinde sallayarak.

"Lanet olsun, neden kibar ve sessiz bir tip bulamadım ki?" Wade mırıldanıyor

Omuz silkiyorum. "Seninleyken öyle çünkü yirmi dört-yedi saat kışına tekmeysi basmaktan başka bir şey yapmıyorsun. Kıza biraz rahat ver.

Yaptığı işte en iyisi o."

Wade "Arghh" gibi bir ses çıkarır.

"Biliyorum. Gerçekten çok sinir bozucu." Alnını ovuşturuyor ve atını fırçalamaya geri dönüyor.

Kıkırdıyorum ve sinirlerimin göğsümde kabardığını hissediyorum. Neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyorum.

Bu geceyi neredeyse iki aydır planlıyordum. Ağustos ayında Sundown Festivali'nin yardım maçında tribünlere baktığımda CeCe'nin Stars formasıyla maçı kazandıran golüm için tezahürat yaptığını gördüğümünden beri. *Benim formam.* Üzerinde neredeyse bir elbise gibi duruyordu ama bir şekilde tayt ve botlarla birlikte çok sevimli görünmesini sağladı.

Mabel'a beşlik çakmak için döndüğünde ve sırtındaki Carter ismi gözlerimin önünden geçtiğinde anladım. İki şeyi biliyordum. Bir: Onu en kısa zamanda resmi Carter yapacaktım ve iki: CeCe'yi o formadan *başka bir şey* giymeden sismeyi çok istiyordum. O zamandan beri ilk düşüncemi planlıyordum. Tabii ki, her şey sadece teorideyken kendime çok daha fazla güveniyordum.

Ginger ve Cole'u arıyorum ve duş alıp CeCe'yi ofise götürmek için eve gitmeden önce sabah işlerimi bitiriyorum. Artık neredeyse benimle birlikte yaşıyor ve ben de tam olarak bunu istiyorum. Her gün her saniye yanımda olmasını istiyorum ve bunu neredeyse başardım. Birbirimizden ayrılamıyoruz.

ZENCEFİL

Fotoğrafçı erken gelecek, onu alıp evime götüreceğim. Her şey hazır. Sakin ol, telefondaki ses tonundan terlediğini anlayabiliyorum.

COLE

Onunla uğraşmayı bırak, kadın. Gergin olmaya hakkı var, hayır diyebilir. GINGER

Lanet olsun, Cole Emmett Ashby. Böyle bir zamanda bir adama bunu söyleyemezsin. Annenin sana terbiye verdiğini biliyorum. Onları kullan.

COLE

Köşene çekil, Rocky. Sadece dalga geçiyorum. CeCe'nin evet dediğini biliyoruz. GINGER

Şimdi ona uğursuzluk getiriyorsun.

Bunun ikiniz arasında garip bir ön sevişme olduğunu düşünmeye başlıyorum.

COLE

Lanet olsun, bunun için birinden gerçekten hoşlanman gerekir. GINGER

Duygular karşılıklı ve not: Sen zaten benimle başa çıkamazdın.

Tamam, bu grup sohbetinden çıkmak istiyorum, ikinizle de sonra görüşürüz.

COLE

Haklısın, en iyi günümde bile seninle baş edemiyorum.

*Nash sohbetten ayrıldı.
Cole sohbeta Nash'i de ekledi.*

COLE

İki saat içinde birbirimizle konuşabilmeliyiz, kaltaklığı bırak.

İyi ama ön sevişme mesajı atacaksan, bunu özel olarak yap.

ZENCEFİL

Güzel.

COLE

Güzel.

Eve döndüğümde CeCe yemek masasında oturuyor, altın sarısı saçları dağınık bir şekilde tepesinde toplanmış, siyah yün balıkçı yaka bir elbise giymiş ve gözlüklerini takmış. Telefonla konuşuyor ve çok sevdiği Kindle'ından bir şeyler okuyor. O lanet şey Seattle'dan diğer eşyalarıyla birlikte geldiğinde neredeyse ağlayacaktı.

O kadar iştah açıcı görünüyor ki, mutfağımdaki ateşli muhasebeciden azar işitme dürtüsü sicismi kasıyor. Ateşli muhasebecim.

CeCe başını bana doğru sallıyor, gözlerimi onun üzerinde gezdirirken takındığım bakışa bir an bakıyor ve bileğine dokunuyor.

Sundown Festivali'nden kazandığımız ve altı hafta sonra nihayet elimize geçen fonların geri kalanını dağıtmak için Harry ile sabah onda bir toplantımız olduğunu hatırladığımda onu mutfak masamda destekleme düşünceleri aklımdan uçup gidiyor.

Lightning'in sezon başlangıcını zaten takip ediyordum ve bu çocukların her gece oyuna girmelerini izlemek bana Stanley Cup'ı kazanmaktan daha fazla gurur veriyor.

Başparmağımı duşa doğru uzatırken ona "sonra" diye sesleniyorum ve o konuşmasına devam ederken gözden kayboluyorum.

CeCe, Harry'ye festival gelirlerimizden karşılanabilecek tüm ayrıntıları gösterirken, "En az iki yıl daha," diye gülümsüyor.

Büyük bir başarıydı; Laurel Creek o hafta sonu on binden fazla ziyaretçi gördü ve yerel dükkanlar ve pansiyonlar bizden övgüyle söz ediyor. Önümüzdeki Ağustos ayı için şimdiden bir tane daha planladık ve hatta tüm günün bir parçası olmak isteyen bazı büyük sponsorlar bile var. CeCe etkinliği iki günlük bir çile haline getirmekten bahsediyor ve ben de beyin fırtınası yaparken onun yaratıcı ruhunun akışına izin veriyorum.

Harry eliyle yüzünü ovuşturarak, "Bu beklediğimizden de öte," diyor.

"Ekipman ya da giriş ücretlerini karşılayamayan çocuklara yardım etmek için ödeneklerimiz bile var. Hepsi toplum tarafından toplandı, sadaka yok," diyor CeCe, dizüstü bilgisayarındaki son toplamları göstererek.

"Gün tek kelimeyle inanılmazdı. Tam da hayal ettiğim gibi - aile, topluluk, taban, ekip çalışması ve siz ikiniz harika bir ekipsiniz. Gelecek yılın planlamasına ne zaman başlıyoruz? Belki çevre topluluklardaki diğer organize sporlara da yardım edebiliriz?"

CeCe heyecanla başını sallıyor. Dolgun dudakları o çok sevdiğim sırtışıyla yukarı kalkıyor.

"Zaten üzerinde çalışıyoruz, sadece belediyenin bana güvence altına alabileceğimiz iki ardışık tarih konusunda cevap vermesini bekliyorum. Bir sonraki toplantımıza kadar daha fazla şey öğrenmiş olacağım."

"Mükemmel. İkinize ne kadar teşekkür etsem azdır. Harika bir takımsınız," diyor Harry ayağa kalkarak.

CeCe'yi izlerken, bu gece sonsuza dek benim olmasını istediğimde yüzünün alacağı şekli hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Volta atıyorum, CeCe'nin hazırlanmasını beklerken sakinleşmem gerekiyor.

Zaten geç kalıyoruz, çünkü daire satışının gerçekleştiğine ve kendi payına düşen paranın yatırıldığına dair onay bekliyordu, sonunda hayatının bu bölümüne son verecekti... önerilen kapanış tarihinden sadece bir hafta sonra. Bana paranın yatırıldığını söylediği an rahat bir nefes aldım. İyi ki kurtuldun, *Drew*.

Artık bu geceye odaklanabilirim çünkü giyeceğimiz kıyafetlere kadar her ayrıntı planlandı. O bilmiyor ama geçen gün ona elbise alırken Lexington'dan gelecek olan fotoğrafçı için mükemmel bir uyum içinde olacağımızı planlamıştım.

CeCe yatak odamızdan köşeyi dönüp oturma odasında durduğum yere geldiğinde, güzelliği beni şaşkına çeviriyor. Uzun siyah elbisesi neredeyse yere değiyor ve uyluğunun ortasına kadar uzanan yırtmacı, ipeksi teninin alaycı bir görüntüsünü sunuyor. Elbise küçük bedeninin tüm kıvrımlarını sarıyor, uzun kolları ve yüksek boynu mütevazı ve zarif görünüyor ama ben biliyorum.

"Sırtını görelim, küçük ateşböceği," diyorum, o da bana uyup döndüğünde, geniş açık sırtındaki teninin genişliği nefesimi kesiyor ve kuyruk sokumuna kadar iniyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyorum yanına gidip sırtının ve boynunun çilek kokulu derisini öperken. "Beni böyle öpmeye devam edersen randevumuza yetişemeyeceğiz." Kıkırdıyor.

Kendimi ayıltıyorum, bunun için bolca zamanım olacak, evet derse bir ömür boyu.

"Ne yapıyoruz?" diye soruyor beklentiyle.

"Göreceksin, yemekten önce bara uğrayıp birkaç dosya bırakmam gerekiyor," diyorum.

Artık geri dönüş yok... Onu kapıdan içeri sokarken kadife kutu cebimde bir delik açıyor.

CHAPTER SIXTY-ONE

CeCe

N Ash bütün gün garip davranıyordu. Zamanla hiç ilgilenmezdi ama ben hazırlanırken sürekli beni kontrol etti, bir şeye ihtiyacım olup olmadığını sordu.

Evimde ilk kez kaldığı gecenin üzerinden üç ay geçti ve bunu bir yıldönümü yemeği olarak adlandırıyor. Bana bu güzel elbiseyi aldı ve üç parçalı bir takım elbise giymiş, nefesimi kesiyor ve o kadar inanılmaz görünüyor ki yemeği atlamak istiyorum.

Arabayı sürerken ona bakıyorum, elimi uzatıp onunkini tutuyorum, sonra parmaklarımı bir ay önce bileğine dövmeyle yaptırdığı, ortasında minik bir ateş böceğinin tündüğü süslü, detaylı sonsuzluk sembolünün üzerinde gezdiriyorum. Babamın bana verdiği kolyenin birebir kopyası ve beni ne kadar çok sevdiğini bana verebileceği herhangi bir fiziksel hediyeyle daha fazla gösteriyor.

"İyi misin?" diye sordum. "İyi hissediyor musun?"

Nash başını sallıyor, gözlerini pencereden dışarı diyor. Kasabaya ulaştığımızda Pazartesi gecesi sessizdi, Horse and Barrel'ın otoparkına girdik. Pazartesi günleri her zaman olduğu gibi boş ve kamyonu park ediyor.

"Benimle gelir misin?"

"Burada kalabilirim, bu topuklular ayağымda." Bileğimi kaldırıyorum.

"Eğlendir beni, Rae. Seni burada yalnız bırakmak istemiyorum."

Gözlerimi deviriyorum. Nash'in aşırı korumacı olmasına alışığım ama bu biraz fazla.

Beklentiyle bana bakıyor ve tartışmamam gerektiğini biliyorum. Bensiz kamyonu terk etmiyor.

İçimi çekip dışarı çıkıyorum, onunla birlikte bara doğru kısa bir yürüyüş yapıyorum ama içeri girdiğimde beni karşılayan manzara karşısında duyularım altüst oluyor.

Her zamanki neon ve alçak avizeler, masalar ve sandalyeler sahnesi yerine, geniş, açık ve boş bir alanla karşılaşıyorum. Binlerce parıldayan ışık, yeşilliklerden oluşan bir ağın içinde küçük ateş böcekleri gibi tavandan sarkıyor. Tüm alan alevsiz mumlar, taze güller ve Kentucky hanımeli ile sonsuz bir şekilde kaplanmış. Ağzım açık kalırken birçok şeyi aynı anda algılıyorum. Tüm taze çiçeklerin kokusu baş döndürücü, güzel ve tüketici.

"Nash... nedir-"

Beni odanın ortasına, odadaki tek ışık olan daha da fazla mumla çevrili dans pistinin bir kısmına doğru çekiyor.

Shania Twain'in "From this Moment" şarkısının açılış dizeleri çok yumuşak bir şekilde çalmaya başlar, neredeyse bir filmin fon müziği gibi

Gözlerim köşedeki akustik gitara yöneliyor ve fenerlerle çevrili loş köşede zarif bir deri taburede oturan kırmızı elbiseli Ivy ile karşılaşılıyor.

Bana gülümsüyor ve Nash konuşuyor, "Cecilia, bu gece bir yıldönümünü kutlamıyoruz, bunun yerine hayatımızın geri kalanının ilk gecesini kutlamak istiyorum."

"Nash..." Söylüyorum, çünkü tek çıkarabildiğim bu.

"Bir zamanlar bilge bir adam bana yuva kurmamı, hayatımı paylaşacağım, seveceğim bir kadın bulmamı söylemişti. Bu adam, elbette, tanıma zevkine eriştiğim en büyük adamlardan biri olan babandı. Onu unutmadığımı bilmeni isterim. Ona, mezarına gittim ve niyetimi söyledim, biricik kızını hayatımda hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi sevmediğim kadar çok sevdiğimi ve eğer bana onay verirse, ölüm beni alana kadar onu her gün tüm kalbimle seveceğimi söyledim. Ve o zaman bile, bir sonraki hayata geçip onu orada bulacağımı, çünkü bizimki gibi bir aşkın zaman ya da mekanla sınırlı olmadığını. Sonsuzdur."

Eliyle yüzümü kavırıyor ve çenemi eğiyor. Nash dudaklarımı öperken "Sonsuz," diye fısıldıyor.

Nash'i yıllar boyunca pek çok farklı şekilde tanıdım. Ona karşı her zaman açıklanamaz bir yakınlık hissettim, ancak yazın verandamın ışıkları altında durduğu gece bana bakışını asla unutmayacağım, bu dünyada yürüyen onca insan arasından içeri almak istediği tek kişinin ben olduğumu söyleyen o bakış. Babam her zaman bilersen bilirsin derdi ve vay be, gerçekten de biliyorum.

O konuşurken gözlerim yaşıyor, gitar arka planda devam ediyor ama konuşacak gücüm yok, yoksa hıçkırıklarımın kaçma riski var.

"Onunla konuşmamı bitirdiğimde yağmur yağmaya başladı ve sanki o beni kutsuyormuş gibi hissettim. Ne diyorsun, küçük ateşböceği? Bu dünyanın karmaşasında benimle birlikte sonsuza dek kaybolur musun? Bana tüm gülümsemelerini ve tüm gözyaşlarını verir misin? Her sabah kahveni içmene ve her gece kollarımı sana dolamama izin verir misin? Bu hayatın geri kalanı ve bir sonraki hayat için seni her şeyimle sevmeme izin verir misin?" Nash takım elbisesinin ceketinden robin egg mavisi, kadife bir kutu çıkarıyor ve açarak önümde diz çöküyor.

"Senin için sonsuza dek diz çökeceğimi söylemiştim. Senin kocan olmak benim için en büyük mutluluk olacak. Benimle evlenir misin, bebeğim?"

Başımı sallıyorum ve ağlıyorum ve aynı anda birçok şey olurken bir şekilde ona "evet" kelimesini söylemeyi başarıyorum. Biri fotoğraflarımızı çekerken alanda flaşlar patlıyor, bir fotoğrafçı mı? Ve aniden, her yerde insanlar vardı.

Ve birdenbire

Nash güzel, mükemmel büyüklükte, armut biçimli elmas yüzüğü parmağıma takıyor, ailemiz ve arkadaşlarımız kim bilir nereden gelip bir telaş içinde etrafımızı sararken, ben çılgılık atıp onun koluna atlıyorum, hepsi de gece elbiseleri ve siyah kravatlarıyla tam dokuz giymişler.

"Seni çok seviyorum, CeCe Rae Ashby, yakında Carter olacak." "Ben de seni seviyorum Nash," diye fısıldıyorum.

Dudakları dudaklarımla buluştuğunda ve hayal ettiğim her şey gerçeğe dönüştüğünde tüm oda etrafımızda bulanıklaşıyor.

EPILOGUE

CeCe

Yedi Yıl Sonra

"Ruby Rae, ayakkabılarını giyip kamyonu gitmezsen baban kışını askıya alacak!" Beş yaşındaki kızımıza merdivenlerden yukarı bağıyorum. Her zaman geç kalmasına rağmen benim küçük bir minyatürüm ve bunun sevimli olduğunu düşünüyor.

"Geliyorum anne. Şans tılsımını bulamadım." Sarışın, mavi gözlü güzelim, tombul elindeki zincire asılı babasının Stanley kupası yüzüğünü tutuyor ve sırtıyor.

Başımı sallıyorum çünkü oyun sırasında çantasını babasının cebine koymadan oynamayacağını biliyorum. Çantamı ve araba koltuğundaki kardeşi Rex'i taşıyarak onu kapıdan çıkarıyorum.

Nash, Ruby'nin hokey çantasını bıraktıktan sonra kamyonetin tonneau kapağını kapatıyor ve yanıma geliyor.

Ona her baktığımda hâlâ içimde kelekler uçuşuyor. Yedi buçuk yıl önce kır çiçeklerinden oluşan bir kemerin altında tüm ailemizin ve arkadaşlarımızın önünde durduğumuz ve yeminlerimizi ettiğimiz ön bahçemizdeki aynı noktada duruyoruz.

Wade beni sade, zarif bir kılıf elbise içinde, saçlarım Nash'in sevdiği gibi dalgalı ve dağınık, çiçeklerle örülü bir şekilde evlendirirken, gün batımında koridoru kaplayan küçük ateşböceği dolu fenerlerle gün mükemmel ve rustikti. Onu koridorun sonunda, Cole ve Mabel ile birlikte, gözlerine mükemmel uyum sağlayan koyu lacivert üç parçalı takım elbisesi ve bembeyaz gömleğiyle beni beklerken görmek... Daha önce hiç bu kadar çarpıcı bir şey görmemiştim ve hiç bu kadar emin olmamıştım. Nash Carter benim geleceğimdi ve asla arkama bakmadım.

"Haydi, Küçük Tendency," diyor, Ruby'nin saçlarını karıştırarak onu koltuğuna oturtuyor.

Ben diğer taraftaki dokuz aylık oğlumuzu bağlamak için hareket ederken bana sırtıyor. "Bu dünya onun etrafında dönüyor, küçük ateşböceği. Biz sadece içinde yaşıyoruz," diyor bana. "Bunu bilmiyor muyum?" diye mırıldanıyorum.

Beş yaşından küçük iki çocukla hayat çok yoğun ama bir o kadar da sevgi ve ışık dolu. Doldurduğunu gördüğüm tüm roller arasında, baba ve koca Nash açık ara en seksi ve en inanılmaz olanı.

Hala hiç durmuyor ve her gün Olympia'daki işimizi yürütüyor, ancak Ruby'ye hamile kaldığımda, baba olmanın gece hayatı yaşamayı gerektirmeyeceğini bildiği için aylarca geri adım attıktan sonra Horse and Barrel'ı sattı. Hala kızlarımla birlikte kendi yoğun hayatları olmadığında ara sıra Sangria Sunday'e gidiyorum.

Kurduğumuz bu aile mutluluk verici bir şekilde mükemmel ve bazen bu Nash'i hala korkutuyor ama ona sahip olduğumuz tek şeyin bugün olduğunu hatırlatıyorum ve bu neredeyse her zaman işe yarıyor. Ama işe yaramadığında, oral seks çok işe yarıyor.

Hepimiz yerleştik ve evimizin garaj yolundan çıkmaya başladık. Evlendiğimizde Nash'in dere kenarındaki evine taşınmıştık ve altı ay sonra Ruby'ye hamile olduğumuzu öğrendiğimizde Nash evin yan tarafına üç yatak odası, tam bir banyo ve çocuklar için bir oyun odası daha eklemek için ısrar etti.

Ruby iki yaşına geldiğinde babası arka bahçeye bir buz pateni pisti inşa etti ve ona ilk patenlerini aldı. Şimdi sezonun ilk maçına gidiyoruz ve babası onun takımının gururlu koçu.

"Unutma bebeğim, seni terletmelerine izin verme, sen bir duvarsın. Bu sende var, Ruby Rae Carter'dan bir şey alamayacaklar." Nash moral konuşmasını yaparken ona bakıyor.

"Biliyorum baba. Çok kolay, limon sıkar gibi," diye Ruby arka koltuktan mutlu bir şekilde söylenirken Rex yanında mırıldanarak onaylıyor

Onu.

Arenaya girdiğimizde Ruby'yi Nash'in yardımcı koçu Mabel ile tanışması için soyunma odalarına götürüyorum.

Neredeyse on beş yaşında,

Mabel, Nash Amca'sına takımında yardım etmekten mutluluk duyarken, Ruby'den sonra hangi çocukların oyunlara katılmak için geldiğini araştırır.

Rex'i şalıma koyup normalde oturduğumuz yere kadar giydirirken ailem beni tribünde karşılıyor. Hepsi Ruby'nin ilk maçına tanıklık etmek için buradaydı. Ginger ve Olivia bile.

"CeCe Rae," diye selamlıyor Wade ben tribüne tırmanıp anneme sarılırken. Sıcak çikolatasını yudumlarken gözlerindeki pırıltı mutluluk veriyor.

"Buna hazır mı?" diye soruyor.

"Rex yüzümü okşarken kıkırdıyorum ve yeşil gözlerinin içine bakarak gülümsüyorum. "Sıradakine paten almanın vakti geldi, değil mi?" Ginger, Rex'e başını sallayarak soruyor.

"Dilini ısır. Bırak biraz daha benim bebeğim olsun."

"Kocanızla tanıştınız mı? Şimdiye kadar denemediğine şaşırdım."

"Ona Rex'in iki yaşında olması gerektiğini söyledim. Bu bebeklik yıllarını yakalayabiliyorken bana ver." Bunu söylerken Rex'in altın başını kucaklayıp öpüyorum.

Takımlar kapıdan içeri giriyor ve tribünlerdeki aileler ve arkadaşlar onlar için tezahürat yapıyor. Karşımızdaki locada oturan muhteşem kocama gülümsüyorum. Sanki ev ligi Laurel Creek Lightning'e değil de Olimpiyat hokey takımına koçluk yapıyormuş gibi görünüyor.

Takımla birlikte oyunların üzerinden geçiyor ve onları ısınmaya gönderiyor, Ruby Rae kalede, tıpkı babasının ona öğrettiği gibi esniyor. Ben ona el sallıyorum, o da bana el sallıyor. Sanki daha dün Rex'in yaşındaydı.

Maç aksamadan devam eder ve Ruby sadece bir gole izin verir. Lightning kazanır ve Nash maçtan sonra küçük kızına sarılıp başını okşarken gururla gülümser.

"O benim bebeğim," diyor kadın soyunma odasına giderken ve ben ona yaklaşırken.

Nash beni dudaklarımdan öperken, "Wade'in eğleniyor gibi görüldüğünden eminim, sanki birden fazla gülümseme gördüm," diyor.

Dönüp kardeşlerime ve bize doğru gelen aileme bakıyorum, annem Rex'i kucağına almış, en sevdiği küçük adammış gibi onunla sohbet ediyor.

"Sanırım bugünlerde hepsi mutlu," diyorum. "Zaman çok hızlı geçiyor."

Nash'e dönüyorum ve bana sırtarak içime bir sıcaklık gönderiyor, ellerinin daha sonra üzerimde olacağını bilmek bile kanımda bir heyecan yaratıyor.

"Lafı açılmışken... Sence ekibe bir şeyler katmanın zamanı gelmiş olabilir mi bebeğim?" diye soruyorum. Nash beni tekrar öpüyor ve dudaklarıma gülümsüyor.

"Bir kere söylediysem, bin kere de söylemişimdir. Dizginler sende bebeğim, ben sadece gezmek için buradayım ve denerken kesinlikle eğleneceğim, ama..." Beni tekrar öpüyor, muhtemelen bir Pazar günü saat dört için biraz fazla hevesli ama umursamıyorum. "Patronuna bir doğum izni daha alman konusunda ne düşündüğünü sormak isteyebilirsin..." Ben gözlerimi devirirken o alnımdan öpüyor.

"Ugh... o çok sert biri." Dudaklarımı öpüp kıkırdarken sırtıyorum.

Dipsiz mavi gözleri bana bir kez daha Nash Carter'ın güvenli, sıcak kolları tarafından sarıldığım için dünyanın en şanslı

kadını olduğumu hatırlatıyor, mükemmel varlığımız etrafımızda devam ederken.

Son

ACKNOWLEDGMENTS

İki numara olarak yerini kabul eden, ben durmadan yazarken bana chai latte ve yemek getiren muhteşem kocama çünkü aklım aylardır her gün Nash Carter'la dolu.

Benim muhteşem Melek Olmayanlarım Tabitha, Ada, Wren ve Katie'ye. Bu süreçte yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Şu andan itibaren her kirli konuşma anında benimle birliktesiniz. Bu kitabı olabilecek en iyi hale getiren inanılmaz öneriler, kahkahalar ve ah-ha anları için teşekkür ederim. Cathryn, kitabımı gerçekten uzun ve kafa karıştırıcı bir word belgesi olmaktan çıkarıp güzel bir kitap haline getirdiğin için teşekkür ederim.

Caroline, Nash & CeCe'nin hikâyesini yayına hazırlarken gösterdiğin uzmanlık, sabır ve sıkı çalışma için sana ne kadar minnettar olduğumu anlatmaya kelimeler yetmez. Hepinize sonsuza dek minnettarım.

Sizlere, ARC okuyucularıma ve okuyucularıma teşekkür ederim. Kimseden daha iyi yapamayabilirim ama tüm ruhumu bu hikayelere döküyorum ve her yorum, beğeni, paylaşım, düzenleme, bahsetme fark ediliyor ve gönülden seviliyor. Son olarak, biricik babama, bir kızın isteyebileceği en iyi dedeye. Büyük öğüt veren, olağanüstü euchre oyuncusu, Howdy kusan, koli bandı kullanan, uygunsuz şakalar yapan, elini tutan, bir adamın ayısı. Sen benim hem Wyatt'ım hem de Dean babamsın. Seni tüm kalbimle seviyorum ve her gün aklını özlüyorum. Elini tutabildiğim sürece tutacağım. Burbonumu sonsuza dek senin için masaya vuracağım ve senin sözlerini söyleyeceğim.

ABOUT THE AUTHOR

Paisley Hope, romantizm tutkunu bir anne, bir eş ve bir yazardır. Kanada'da büyürken, bir gün okuyucuların kendilerini kaptırabilecekleri bir yer, bir dünya, gerçek olmasını diledikleri, hayal ettiklerinde kendilerini gördükleri bir yer yaratabilmeyi yazdı ve hayal etti. Ailesiyle vakit geçirmeyi, bahçeyle uğraşmayı, yemek yapmayı, yogayı ve iyi bir taksiyi seviyor. Daha fazla bilgi için onu takip edebilir ve/veya istediğiniz zaman ulaşabilirsiniz.

@authorpaisleyhope - INSTAGRAM

authorpaisleyhope@gmail.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.